

**T.C.
İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
GAZETECİLİK ANABİLİM DALI**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

**YAHUDİ MİLLİ KİMLİĞİNİN MEDYA YOLUYLA
İNŞASI: ISRAEL HAYOM HABER SİTESİ
ÖRNEĞİ**

**Rüya DAVUTOĞLU
2501191780**

**TEZ DANIŞMANI
Prof. Dr. Burcu KAYA ERDEM**

İSTANBUL – 2022

ÖZ

YAHUDİ MİLLİ KİMLİĞİNİN MEDYA YOLUYLA İNŞASI: ISRAEL HAYOM HABER SİTESİ ÖRNEĞİ

RÜYA DAVUTOĞLU

Günümüzde kolektif kimliğin en önemli türlerinden biri olarak “milli kimlik” fenomeni hala etkisini sürdürmektedir. Ortak bir kader anlayışı, aynı ülkeye doğru beraber ilerleme, parçası olunan topluluğun karşılaştığı tehditler karşısında fedakarlık yapabilme arzusu, kahramanlıklar, dinsel ve geleneksel ritüeller bugün bir milletin var olmasında ve kendi kimliğini korumasında önemli unsurlar olarak karşımıza çıkmaktadır. Kitle iletişim araçlarının gelişmesiyle birlikte medya aracılığıyla bu unsurların tekrar tekrar topluma sunulması daha kolay bir hal almıştır. Medya, bu içerikleri yeniden inşa ederek kimi zaman da farklı programlara eklemleyerek okuyucuların ve dinleyicilerin özümsemesi bağlamında etkili bir ortam oluşturmaktadır. İdeolojilerle işlenen temsiller, kim olduğumuzu, hangi grubun bir parçası olduğumuzu bizlere sürekli hatırlatmaktadır. Bunun yanı sıra “bizim” karşısına konulan “ötekilerle” de kimliğimizin daha sağlam olmasına yönelik içerikler üretmektedir. Bu noktada medya sahiplerinin rolü de oldukça büyüktür. Ekonomiyi yönlendirenin düşünceyi de yönlendirme gücüne eriştiği dünyamızda sermaye sahipleri medyalar aracılığıyla kendi görüşlerini de medya içeriklerine işlemektedirler. Geçtiğimiz yüzyılda yaşanan dramlar sadece toplumsal ilişkileri değil aynı zamanda medyayı da etkilemiştir. Bu noktada Yahudi Soykırımı olarak da bilinen İkinci Dünya Savaşı’nın en trajik sonuçlarından biri olan Holokost, yok olma aşamasındaki bir halkın kendisini yeniden var etmesi anlamında önemli bir olay olarak karşımıza çıkmaktadır. Holokost ile birlikte dünyanın farklı noktalarında yaşayan Yahudiler, kötü bir tecrübeyle kim olduklarını hatırlayarak bir ulus olarak var olma yolunda çeşitli girişimlerde bulunmuşlardır. Bunun bir ayağını da medya oluşturmuştur. Gelecek nesillere bu trajedinin anlatılması ve kimliğini hayatının merkezine koymayanlara tekrardan kim oldukları gerçeği, medyayla anlatılmaya çalışılmıştır. Bu çalışmada da Yahudi milli kimliğinin Holokost etkisinde medyada

nasıl inşa edildiği incelenmiştir. alışmanın rneklemi olarak Israel Hayom Haber Sitesi ele alınmıştır. alışmanın yntemini ise dekonstrüksiyon oluşturmaktadır.

Anahtar sözcükler: Yahudi, Milli Kimlik, Holokost, Medya, Dekonstrüksiyon

ABSTRACT

BUILDING OF THE JEWISH NATIONAL IDENTITY THROUGH MEDIA: CASE STUDY OF THE ISRAEL HAYOM NEWS WEBSITE

RÜYA DAVUTOĞLU

Nowadays, the phenomenon of national identity is still very influential as one of the most critical types of collective identity. A common understanding of destiny, the proceeding together towards the same ideal, the desire to sacrifice in the face of threats faced by the community that is part of; heroism, religious and traditional rituals are the important elements in the existence of a nation and the preservation of its identity today. Reintroduction of these elements to society repetitively is facilitated through the media with the development of the mass media. The media has established an efficient atmosphere for the internalization of readers and audiences sometimes either by recreating these contents or by adding them to different programs. Representations which is built by ideologies always remind us of who we are and which group we belong to. In addition to this, media also produces content aimed at making our identity stronger as it creates the group of “others” as opposed to “us”. Thus, media owners play a major role at this point. In our world where the one who directs the economy has the power to direct the conception, capital owners include their opinions in the media content through their media. The tragedies of the last century have affected not only social relations but also the media. At this point, the Holocaust, one of the most tragic consequences of the Second World War, is an important example for re-creation of people while they were in the edge of extinction. With Holocaust, Jews living in different parts of the world have made various attempts to exist as a nation by remembering who they are after a very tragic experience. One pillar of this is the media. Through media, people tried to tell this tragedy to the next generations and to tell who they are to those who do not put their identity at the center of their lives. This study examines how the Jewish national identity is built by the media after the Holocaust. The samples of this study are taken from "The Israel Hayom News website". The method of study is deconstruction.

Keywords: Jewish, National Identity, Holocaust, Media, and Deconstruction

ÖNSÖZ

Yüksek lisans sürecini, pandemi döneminde deneyimleyen bir öğrenci olarak; bu zorlu şartlarda bizlere ellerinden gelen desteği sağlayan İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Gazetecilik Anabilim Dalı'nda bulunan tüm hocalarıma özverileri için teşekkürlerimi sunarım.

Başta ders dönemi olmak üzere tez döneminde de bana farklı bir ufuk açan, desteklerini bir an olsun esirgemeyen sevgi dolu danışmanım Prof. Dr. Burcu KAYA ERDEM'e minnet ve şükranlarımı sunarım.

Eğitim hayatım boyunca beni destekleyen sevgili annem, babam ve kardeşime ayrıca motivasyonu ile beni yüreklendiren eşime müteşekkirdiğimi bildirmek isterim. Son olarak çalışmada yer alan çeviriler konusunda yardımcı olan E. Gökçe YANIK'a da teşekkürlerimi sunarım.

Rüya DAVUTOĞLU
İSTANBUL-2022

İÇİNDEKİLER

ÖZ.....	ii
ABSTRACT.....	iv
ÖNSÖZ.....	vi
KISALTMALAR LİSTESİ.....	ix
GİRİŞ.....	1

BİRİNCİ BÖLÜM

ULUSAL VE DİNİ KİMLİĞİN İNŞASI BAĞLAMINDA YAHUDİ KİMLİĞİ

1.1. Kimlik Nedir.....	3
1.2. Kimlik Türleri Bağlamında Ulusal ve Dini Kimlik.....	7
1.3. Yahudi Kimliği.....	17
1.3.1. Kimliği Güçlendiren Bir Travma: Holokost.....	21
1.3.2. Milli Kimliğin Bileşeni Olarak Toprak: Siyonizm Ve İsrail'in İnşası...	27

İKİNCİ BÖLÜM

MEDYA YOLUYLA KİMLİK İNŞAASI

2.1. Medyanın Etki Gücü.....	39
2.2. Medya ve Kimlik İlişkisi.....	38
2.3. Medya Yoluyla Kimliğin İnşa Süreci.....	41
2.4. Medya Yoluyla Yahudi Kimliğinin İnşası ve Yahudi Medyası.....	49

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

ISRAEL HAYOM HABER SİTESİ'NİN EKONOMİ POLİTİK VE DEKONSTRÜKTİF OKUMASI

3.1. Ekonomi Politik.....	60
3.2. Israel Hayom'un Mülkiyet Yapısı Bağlamında Ekonomi Politik Okuması....	71
3.3. Derridaryen Dekonstrüksiyon.....	74
3.4. Derridaryen Dekonstrüksiyon Okuması.....	76
SONUÇ.....	85

KAYNAKÇA	88
ekler.1: Israel Hayom Haber Metinleri ve	
Çevirileri	102

KISALTMALAR LİSTESİ

ABD	:	Amerika Birleşik Devletleri
IBA	:	İsrail Yayıncılık İdaresi
IDF	:	İsrail Savunma Kuvvetleri
SSCB	:	Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği

GİRİŞ

Günümüzde kimlik meselesi hala tartışıl原因en içerisinde pek çok zıtlıklarla birlikte muğlaklığını koruyan bir kavram olarak karşımıza çıkmaktadır. Kimlik türleri bağlamında ele aldığımızda kolektif kimliğin hala etkisini önemli ölçüde sürdürdüğünü görmekteyiz. İmparatorlukların yıkılması ile birlikte kurulan ulus devletlerde kolektif kimliğin bir türü olan “milli kimliğin”, “millet” ve devletin varlığını idame ettirmesi noktasında kilit bir nokta oynadığını görmekteyiz. “Milli kimliğin” bileşeni olan “millet” ve “milliyetçilik” kavramları ise kimlik gibi tam anlamıyla tanımlanamayan dinamik kavramlar olarak görülmektedir.

Benedict Anderson, Ernest Gellner , Carlton J.H Hayes, Elie Kedourie, Craig Calhoun ve Anthony D. Smith de “milletler” ve “milliyetçilik” konularını inceleyen önemli isimler olarak bilinmektedir. Kimine göre milletler sonradan yaratılmışken, kimine göre ise hayal edilen ve olması istenen bir topluluk olarak milletler tanıtılmıştır. Fakat Anthony D. Smith’in Milli Kimlik isimli kitabı ile Etno-Sembolist Milliyetçilik isimli kitabı bu konuyu daha aydınlık hala gelmektedir. Zira o “milletlerin” ne ezelden beri var olduğunu ne de olumsuz anlamda sonradan yaratıldığını savunmaktadır. Ona göre merasimler, mitler ve semboller “milliyetçilik” için önemlidir ve “milletler” de bunlar üzerine kurulmaktadır. “Milliyetçiliği”, “milleti” besleyen bir unsur olarak gören Smith, bu anlamda semboller, ortak tarih ve ortak ideallere, kahramanlıklara, fedakarlıklara ve tarihi topraklara vurgu yapmaktadır. İşte bu noktada ele aldığımız Yahudi milli kimliğinin oluşumunda biz de bu etkileri görmekteyiz. Diğer bir etki de burada din olarak görülmektedir. Dinin etkisi üzerindeki çalışmalardan da en aydınlatıcı olan Clifford Geertz’in belirttiği dinin beş temel boyutudur. İşte bu iki nokta bugünkü Yahudi kimliğini açıklamada önemli sac ayakları olarak karşımıza çıkmaktadır. Modern dünyada Yahudi kimliğinin oluşması ana kollar anlamında “milliyetçilik” ve din ekseninde olurken bu “millet” tekrar “millet” olmayı hatırlatan iki temel olay görülmektedir. Bunlardan en önemlisi İkinci Dünya Savaşı’nın yıkıcı etkilerinden

birine sahip olan Holokost diğeri ise kendisini dünya üzerindeki tüm Yahudilerin temsilcisi olarak gören İsrail'in kurulmasıdır. Özellikle burada Holokost'un altını çizmemiz gerekmektedir. Çünkü Holokost aynı zamanda İsrail'in kurulmasını da sağlayan bir etken olarak karşımıza çıkmaktadır. Çünkü Siyonist ideolojiyi taşıyan kimilerine göre önceleri bulundukları toplumun bir parçası olmaya çalışan Yahudiler artık kendi topraklarını kurmalıydılar. Bu bilincin oluşması, “biz” düşüncesinin zihinlerde yer etmesi bağlamında da kitle iletişim araçlarının rolü büyüktü. Bu anlamda Yahudi kimliğinin pekiştirilmesi, merkezsiz olan bir topluluğun birbirinden haber almasını sağlayan bir köprü konumunda da medya olduğunu görmekteyiz. Bu çalışma ile birlikte “milli kimlik”, “milliyetçilik” ve “medya” arasındaki ilişkinin ortaya konması hedeflenmektedir. Bu bağlamda iletişim ve “milliyetçilik” çalışmalarının birbiriyle bağdaştırılmasına çalışmanın katkı yapacağı düşünülmektedir.

Çalışma kapsamında, kimlik türleri ele alınacak olup, Yahudi kimliğinin oluşmasındaki etkenlerin izi sürülecektir. Kimlik ve medya ilişkisi ortaya konup Yahudi milli kimliğinde medyanın rolü arandıktan sonra İsrail'in yaygın gazetelerinden biri olan Israel Hayom bu anlamda ele alınarak dekonstrüktif ve ekonomi politik okumaya tabi tutulacaktır.

BİRİNCİ BÖLÜM

ULUSAL VE DİNİ KİMLİĞİN İNŞASI BAĞLAMINDA YAHUDİ KİMLİĞİ

Bugün, modern Yahudi kimliğini anlama noktasında, öncelikli olarak Yahudi kimliğinin ne olduğunu irdelememiz gerekmektedir. Aslında baktığımızda Yahudiliğin; etnik, kültürel ve dini olmak üzere üç temel bileşeni olduğu görülmektedir (Liebman, 2005, s. 30). Dolayısıyla Yahudi kimliği, tek katmanlı bir yapıdan oluşmamakla birlikte, birbirini besleyen ve canlandıran farklı etmenlerle gelişim sürecini sürdürmektedir. Onun etnik bir olgu olması, onları “öteki” yapmanın yanı sıra aynı zamanda bir “biz” bilinci oluşmasına da katkı sunmuştur. Dünyanın farklı bölgesindeki Yahudilerle, kendi iddialarıyla -anayurt Yahudileri- arasındaki bağı da dinsel bağ sağlamıştır. Bu iki topluluk arasındaki bağı güçlendirmiş ve ulusal bağların da yerini tutmuştur (Sartre, 2008, s. 56). İsrail’in kurulması ile birlikte de bu dinsel bağlılık, dinin kültürel tarafına vurgu yaparak ulusal bağa dönüşmüştür. Tarihsel bir belleğe sahip olan bu topluluğun geçmişi, kültüre de atıf yapmaktadır. Maurice Duverger’in de dediği gibi, *“Eğer, belirli bir ülke üzerinde yerleşmiş olan bir insan topluluğu, daha dar kapsamlı birtakım toplulukları kendi içlerinde bütünleştirebiliyor ve kendisinden daha kapsamlı topluluklarla bütünleşme konusunda belirli bir direnme gösterebiliyorsa, o topluluğun ayrı bir kültürü olduğunu düşünebiliriz”* (Duverger, 2007, s. 84-85). Tüm bu meseleler ışığında öncelikle kimlik olgusu incelenecek, daha sonraki aşamada ise modern dünyada Yahudi kimliğinin evrimine ve gelişimine neden olan Holokost ve İsrail’in kuruluş olayları ele alınacaktır.

1.1. Kimlik Nedir

İnsanoğlu var olduğu andan itibaren, “bilme” eyleminin merakıyla hem kendini hem üyesi bulunduğu veya dışlandığı grubu, hem de karşılaştığı farklılıklarla içerisinde olduğu özdeşliğin ne olduğuna anlam verme suretiyle yaşam yolculuğuna devam etmiştir. Bu noktada kimlik olgusu karşımıza çıkmaktadır. Gamble, kimlik inşa etmenin her zaman insanın ilgilendiği bir proje olduğunu söyleyerek, hem

kendimizin hem de başkalarının içindeki o gizi tanımlamak için metaforlara ihtiyaç olduğunu ileri sürmektedir. Bu projenin hayata geçmesinde de tüm sosyal projelerde olduğu gibi birikim ve zincirleme yoluyla ulaşılabileceğini bildirmektedir. Buradaki birikim, üretim ve yeniden üretim ile kazanılan ilişkileri ifade ederken; zincirleme ise mübadele yoluyla elde edilen bir sosyal ilişki silsilesi olarak görülmektedir. Birikim ve zincirleme aynı zamanda kimlik için metaforlar sağlayan bir sosyal uygulamadır. Sosyal uygulama ile eylem ve etkileşim için yetki sağlanmaktadır. Antropolojist Marilyn Strathern'e göre insanlar, diğer insanların varlığını ve niyetlerini kendileri gibi hareket edebilen olarak bilmektedir. İçsel ve dışsal gibi kavramları hesap etmenin yolu, diğer insanları kendi sosyal projelerine dahil etmekten geçmektedir. Bu noktada da sosyal ilişkiler işe yaramaktadır (Gamble, 2007, s. 116) . Dolayısıyla öncelikli olarak etkileşim ile birlikte sosyal ilişkilerin kurulması, kimlik yolunda kişiyi bilinmezliğin kapısından bilinirliğe doğru itmektedir. Peki, bu noktada kimlik dediğimiz şeyin ne olduğu konusuna gelirsek, bu kavramın pek çok bilinmeyeni aydınlatmakla birlikte, kendine yönelik tanımlamalar konusunda pek çok bileşenle birlikte oldukça karmaşık bir yapıyı ifade etmekte olduğunu görürüz.

Clifford Geertz, kimlik ile ilgili olarak bir kimlik arayışının ve kimliği kabul ettirmenin 'benin' bu dünyada birisi olma ve onaylanması açısından bir talep olduğunu ifade etmektedir (Geertz C. , 2010, s. 288) . Edibe Sözen, kimlik kavramının iki yönlü bir şekilde düşünülebileceğini söyleyerek; sosyal bilimlerle ilgili bir tanımlama ve siyasi, ekonomik gücü baz alarak bir karşıt olarak "Öteki"ne göre açıklanabileceği bir tanımlama olduğunu söylemektedir (Sözen, 2019, s. 29) . Burada da "öteki" temelinde bir benlik inşa süreci de geliştirilmektedir. Benliğin inşası ise tek başına mümkün olamayacak kadar farklı etmenlerden beslenen karmaşık bir süreç olduğu görülmektedir. İçerisinde bulunduğunuz toplumun gelenekleri, inançları, diğer toplumlarla ilişkileri gibi bir dizi farklı öge bu sürece eşlik etmektedir. Bu noktadan baktığımızda kimlik inşa etmede; zaman, etkileşim, gelenekler ve kimliğe dayalı semboller üretmenin elzem olduğu görülmektedir. Her ne kadar kimlik ile ilgili tartışmalar modern zamanın bir ürünü olsa da, kimliklerin oluşması, gelişmesi ve yeniden üretilmesi tarihsel bir takım süreçlerden geçmeyi gerekli kılmaktadır.

Sözen, benliğin kimlik inşa etmesi noktasında inanç, gelenek ve kültürel sembollerle desteklenmesi gerektiğine dikkat çekerek (Sözen, 2019, s. 25) , bu anlamda kimlik inşasının hem çok yönlü hem de zaman gerektiren bir mevhum olduğunu ortaya koymaktadır. Bu bağlamda tarihsel geçmiş ile günümüz bir potada eritilmeli ve kimliğe dair geleceğe izler bırakılmalıdır. Bu da kimliğin sürdürülebilirliği noktasında önem arz etmektedir. Dolayısıyla kimlik çalışmaları, gerçeklik ile tarih özneleri arasında ilişki kurmalıdır ve bu ilişki kimliğin değişim ve süreklilik ile açıklanmasını ifade etmektedir (Sözen, 2019, s. 29) . Burada atalarla benzeşim kurmak, onları yad etmek, onlardan kalan tecrübeleri uygulamak bağlamında aslında kimlik, bir çeşit miras olarak da yorumlanabilir. Aynı zamanda burada bir özdeşlik kurmak da kimliğin tanımlanmasında önemli bir nokta olarak görülmektedir. Nitekim Andrew Brennan da kimliğin bu yönüne dikkat çekerek, onun başka bir muammalı kavram olan benzerlik ile ilişkili olduğunu ifade etmektedir (Brennan, 1988, s. 6). Bu kısımda benzerlik yahut özdeşlik kavramlarının yanı sıra farklılık kavramının da eklenmesi kimlik inşasında önemli bir unsur olarak karşımıza çıkmaktadır. Netice itibariyle özdeşlik kurduğumuz gruplara karşı hissettiğimiz o duygu, bizleri bir arada tutuyorsa, farklılık olarak adlandırılan o ‘şey’ de, karşı tarafı olarak ‘diğerlerini’ kodlayarak kendimizin ne olduğu hakkında bizlere ipucu sağlamaktadır. Dolayısıyla Connolly, “ *Benim kimliğim seçtiğim, istediğim ya da rıza gösterdiğim şeylerden çok ne olduğum ve nasıl tanındığımdır. ... Aynı şekilde bizim kimliğimiz de olduğumuz şey ve yola çıktığımız temeldir.*”

Connolly’ e göre toplumsal olarak kabul edilen farklılıklarla olan ilişki bağlamında kimlik oluşturulabilmektedir. (Connolly, 2020, s. 103) Ayrıca kimliğin varlığına devam etmesi noktasında bazı farklılıkların; ötekilik, yahut kötülük veya bunların yerini tutabilecek başka bir şeye dönüştürülmesi gerekmektedir (Connolly, 2020, s. 104) . ‘Hakikat ben’in kendi kendine ulaşabileceği bir şey değil’ ise ve “öteki” ile ilişkide üretilen bir kavram ise (Levinas & akt. Türk, 2013, s. 42) bu noktada hangi hakikat sorusu da akla gelmektedir. O halde en doğru hangi kimliğin olduğu tartışmalarının yapılması bu konuda bir yarışmanın da olduğu gözlenmektedir. Çünkü bu farklılıklar her zaman “öteki”ye duyulan hoşgörüyü sebep olmayacağı gibi, “öteki”nde var olan kötülüğü ifade edebilecek bir durumu da meydana getirmektedir.

İnsanoğlu bu noktada hakikate ulaşmak yerine, “öteki” üzerinden kendi doğruluğunu kanıtlama çabası içerisine girmektedir. Tüm bunlar kimliğin muammasını ortaya koyarken bir diğer muamma da kimlik türlerinde karşımıza çıkmaktadır.

Konuyla ilgili pek çok ayrım bulunsa da kimlik türlerini açıklamaya yönelik çalışmada; Elvi Whittaker’ın bireysel kimlik, kişisel kimlik ve kolektif kimlik ayrımları üzerinde duracağız. Bu nokta da öncelikli olarak bireysel kimliği tanımlamak gerekmektedir. Whittaker’a göre birey kavramı, bir kolektiviteden ayrı münferit bir varlık anlamına gelmekte; canlı ve cansız nesneleri, insanları, şeyleri belirtmek için nötralize edilmiş bir kavram olarak karşımıza çıkmaktadır (Whittaker, 1992, s. 198) . Bireysel kimlik ile geçmişteki durumlar, düşünceler ve eylemlerle, uzay-zaman bağlantısı anlayışına atıf yapılmaktadır. Kişi kavramı ise tüm maddi ve organik şeylerin geniş alanıyla, gruplaşma olasılığından bireysel varlığı kurtaran bir saptama olarak görülmektedir (Whittaker, 1992, s. 198). Kişisel kimlik ise bireysel hatırlamalarından, tanımlarından veya tanınamalardan fark edilebilir bir durum oluşturan düşünce ve deneyimlerden müteşekkildir. (Oring, 2015, s. 271) Çalışmanın bel kemiğini oluşturan kimlik türü ise, kolektif kimliktir.

Kolektif kimlik ise bir gruba ait olan kişisel kimliğin, deneyim ve söylemlerinden oluşan kısımlarına atıfta bulunmaktadır. Kolektif kimlik, *“diğerleriyle derinden özdeşleşme anlayışını oluşturan kişisel kimliğin bu kolektif yönünün, benzer olmanın bilincinin tanınmasıdır”* (Thorat, 1979:66, akt. Oring, 2015:272). Peki ortak bilinç nasıl oluşur? Benzer olmanın farkedilmesi veya yaratılması mümkün müdür? Kolektif kimliği incelerken kolektif kimlik türlerinin ne olduğu konusunda Anthony D. Smith’i incelememiz iyi olacaktır. Özellikle “milli kimlik” ve “milliyetçilik” konularında önemli çalışmaları olan Smith, metodolojik olarak da bu türleri başlıklar haline getirmiştir. Smith, kolektif kimlere değinirken zihnimizin daha berraklaşması için Sofokles’in meşhur trajedisi Oedipus Tyrannus örneğini ele almaktadır. Buradan kimliklerin değiştirilebilir hatta ilga edilebilir olduğu sonucuna varmaktadır. Dolayısıyla her bir bireysel ‘kendi’yi oluşturan kategori ve rollerin neler olduğunu sormaktadır. Burada da en temel kategorinin cinsiyet olduğu yanıtını vermektedir. Fakat cinsiyetin kolektif bir bilinç veya kolektif bir eyleme ilham kaynağı olabilmesi için farklı kimliklerle ittifak yapması gerektiği

söyleyerek, kolektif bilinç içerisinde cinsiyet olgusunun zayıf kaldığını belirtmektedir. Smith ikinci olarak da mekân veya ülke/toprak kategorisini ele almaktadır. Smith, burada da bölgecilik olgusuna dikkat çekmekte, bölgelerin parçalanabilir olduğuna, bölgeleri coğrafi olarak tanımlamanın zor olduğuna vurgu yapmaktadır. Üçüncü kolektif kimlik türünü ise sosyo-ekonomik sınıf kategorisi olarak belirtilmektedir. Smith, belirli bir toprak parçası içerisinde halkın yalnızca bir kısmının sınıf kimliğine dahil olacağını söyleyerek, bir ülkedeki tüm halkı kapsayan bir kolektif kimliğin sınıf ve ekonomik kimlikten ayrı bir tür olması gerektiğini savunmaktadır. Smith, dinsel topluluklarla etnik kimliklerin yakından ilgili olduğunu söyleyerek kolektif kimliğin en önemli fenomeni olarak gördüğü “milli kimliğe” odaklanmaktadır. (Smith A. , Milli Kimlik, 2017, s. 13-21) . Bu bağlamda kolektif kimliği anlamak ve Yahudi kimliğinin doğasını çözmek üzere ulusal ve dini kimlik kavramları ele alınacaktır.

1.2. Kimlik Türleri Bağlamında Ulusal ve Dini Kimlik

Kimlik kavramının muammalı bir kavram olduğu konusuna bir önceki bölümde değinilmiştir. Bu bölümde de Yahudi kimliğini anlama bağlamında ulusal ve dini kimlik türleri ele alınacaktır. Öncelikli olarak ele alacağımız kavram ‘ulus’ olacaktır.

Cengiz Güleç, kimlik konusunda Heinz Lichtenstein’in de The Dilemma of Human Identity makalesinde ele aldığı üç boyuta değişmiştir. Burada ilk olarak başkalarının gözlemleyemediği fakat bireyin kendisi tarafından algılanabilen öznellik-nesnellik gelmektedir. İkinci olarak kişinin başkalarından ayrı yaşamasına ve düşünmesine olanak sağlayan bireysellik ve parçası olduğu sosyal grubun bireyden beklediği davranışı içeren toplumsallık gelmektedir. Son olarak da kimliğin değişmeyen boyutunu gösteren aynılık ve bireyin değişme boyutunu gösteren değişme gelmektedir (Güleç, 1992, s. 14-15) . Aslında tüm bu boyutlar kimliğin karmaşık yapısına ve ikilemlerine de vurgu yapmaktadır. Güleç, üç tür kimlik türünden bahsetmektedir. Bunlardan ilki, ‘Ben kimim?’ sorusunun sorulduğu kişisel kimliktir. İkincisi, ‘Biz kimiz?’ sorusunun sorulduğu psikososyal kimliktir.

Üçüncüsü ise, ‘Bizler hangi ulus/kültürden geliyoruz?’ sorusunun ön plana çıktığı ulusal/kültürel kimliktir (Güleç, 1992, s. 16). Fakat tarihsel süreçte “millet” yani “ulus” kelimesi birinden farklı üç anlamda kullanılmıştır. Bunlarda ilki; Antik ve Ortaçağ’da kullanılan ve bazı belgelerde doğum yeri anlamına gelen kullanımıdır. İkinci olarak ulus, insan eliyle yapılan yasalara göre bir devletin sınırları içerisinde yaşayan topluluk anlamında kullanılmıştır. Son olarak ise günümüzdeki haliyle dile, kültüre ve etnik kökene dayandığı için gerici olarak değerlendirilen anlamı bulunmaktadır (Kohn & akt. Orkunoğlu, 2018, s. 25). Fakat günümüzdeki anlamı da yalnız dil, kültür ve etnik kökene değil pek çok farklı bağlantıya dikkat çektiği için ulus kavramının pek çok tanımı bulunmaktadır. Aslında bu farklı kullanımlar, toplumların geçirdiği dönüşümün sürekliliğini gözler önüne sermektedir. Ziya Gökalp da toplumların farklı aşamalardan geçtiğini kabul etmektedir. Ona göre toplumlar üç aşamadan geçmektedir. Bu aşamaların ilkinin ‘kavim devri’ oluşturmaktadır. İkinci aşamayı ise ‘ümme devri’ olarak görmektedir. Son aşamada, gelinen nokta ise “millet”dir. Toplumsal bütünlüğün sağlanması bu aşamalara bağlıdır. Toplumdaki gelenekler ve kurumlar bir kavmin “ötekisi”nden farklı olan özellikleri ortaya koymaktadır. Ümme devrinde, evrensel dinlerin etkisi altına giren toplumlar kendilerine özgü özelliklerinden uzaklaşırken, “millet” devrinde kendilerine özgü özelliklere ve kişilere yeniden kavuşmuşlardır. Gökalp, toplumsal bilinci, ulusal bilinç olarak görmüş ve bir toplumun ulus olmasındaki en önemli koşulunun ulusal bilincin gelişmesi olduğunu öngörmüştür (Ülken & akt. Kongar, 2018, s. 106-107)

Kimi tartışmalarda “ulus” kavramı “millet” olarak ele alınmıştır. Yener Orkunoğlu da bu konuya dikkat çekerek “millet” sözcüğünün “ulus” anlamında kullanıldığını, “milliyet” sözcüğünün ise bir devletteki ulusal topluluk anlamında kullanıldığını dile getirmiştir (Kohn & akt. Orkunoğlu, 2018, s. 23). “Ulusal kimlik” tartışmasına girerken; kimlik dışında karşımıza çıkan bir diğer müphem kavram da “milliyetçilik” olarak görülmektedir. Bu kavram sıklıkla “millet” yani “ulus” kavramıyla karıştırılmaktadır. Öncelikli olarak bu konu üzerinde düşünmemiz gerekmektedir. Baskın Oran, bu kavramların karıştırılması noktasında “milletin” bir toplumsal örgütlenme biçimi olduğunu, “milliyetçiliğin” ise bir duygu, düşünüş ve

hareket etme biçimi olduğunu ileri sürmektedir. Öte yandan “milliyetçilik” de tek bir görünüm altında ele alınamayacak kadar karmaşık bir kavramdır (Oran, 1977, s. 6-7). Kemal Karpat da “milleti”, aile, aşiret ve kavim gibi toplulukların üzerinde oluşan ve siyasi yönü bulunan insan topluluğu olarak görmektedir (Karpat, 2015, s. 13) . Benedict Anderson ise ulusu hayal edilmiş bir siyasal topluluk olarak görmektedir. Bu hayal ediş içinde hem egemenliği hem de sınırlılığı içermektedir. Anderson’a göre hayal edilmiş olduğunun en önemli tezahürü en küçük ulusun üyeleri dahi birbirini tanımazken, her birinin tasavvurunda toplumlarının hayali yaşamaktadır. Anderson ayrıca Ernest Renan’ın da “... bir ulusun ÖZÜ tüm bireylerin ortak pek çok şeye sahip olmaları ve aynı zamanda hepsinin pek çok şeyi unutmuş olmasıdır” sözünden hareketle “milletlerin” hayal edilmiş olduğunun altını çizdiğini örnek olarak göstermektedir. Öte yandan Anderson, Ernest Gellner’in “*Milliyetçilik ulusların kendi öz-bilinçlerine uyanma süreci değildir; ulusların varolmadığı yerde onları icat eder*” sözünü emsal olarak işleyerek Gellner’in ulus icadı sözüyle bir hayal etmeyi değil ‘uydurma’ ve ‘sahtekarlığı’ ifade ettiğini belirterek yanlış bir formülasyon kurduğunu ifade etmiştir (Anderson, 1995, s. 20-21).

Ernest Renan, “milleti”; bir “ruh”, “hissiyat” olarak tanımlayarak, iki şeyin bu ruhu meydana getirdiğini belirtmiştir. Bunlardan biri geçmiş, diğeri ise günümüzdür. Renan, “milletlerin” oluşum sürecinde geçmişte yatan kahramanlıkların, müşterek bir bugün yarattığını ifade etmektedir. Renan için geçmiş zengin hatıralara vurgu yaparken, şimdi ise ortak karar alma, birlikte yaşama isteği ve alınan mirasın devam ettirilme iradesine vurgu yapmaktadır. Ulus aslında gayret ve özveri sonucu oluşmuştur. Geçmişteki ortak zaferler, şimdi sahip olunan ortak bir irade ve birlikte büyük işler yapma isteği halk olmanın başlıca şartıdır Renan için (Renan, 2016, s. 50). Dolayısıyla Renan’a göre ulus, bir geçmişe ihtiyaç duymakla birlikte, bugünkü ortak yaşamı devam ettirmeye yönelik rıza ve isteği de gerektirmektedir (Renan, 2016, s. 51).

Max Weber ise “ulus” olgusunun altında pek çok farklı etmenin olabileceğini savunmuş ve bu etmenlerin sosyal ve ekonomik olabileceği gibi; dinsel, dilsel ve ırksal ortak özelliklerin de ulusu oluşturabileceğini söylemiştir (Weber, 2018, s. 521).

“Milliyetçilik” üzerinde önemli çalışmaları olan Ernest Gellner da benzer şekilde farklı etmenlere dikkat çekmekte bunun yanı sıra Renan’ın bahsettiği ulus oluşturma sürecinde irade kavramına eğilmektedir. Bu noktada Gellner’ın formülünde kültür, irade ve siyasi birlik kurma arzusu anahtar kavramlardır. Gellner, ulusun oluşmasında irade ve kültürün önemli etmenler olduğunu belirterek, ulusu ulusçuluğun bir ürünü olarak sunmaktadır (Gellner, 1992, s. 105). Anderson’ın hayal etme formülasyonu, Gellner’ın icat etme formülüne göre daha sıcak ve daha derin bağlara işaret etmektedir. Bu durum da aslında bireylerin nasıl bir araya geldiği, bir arada kalmak için bedeller ödeyebileceklerini ve bu bedelleri ödeyecek olanları kutsayacakları bir sistem geliştirdiklerini de gözler önüne sermektedir. Burada ‘şehitlik’, ‘ulusal kahraman’ gibi kavramların da bu yaklaşım üzerine nasıl kurulduğu da anlaşılabilmektedir. Dolayısıyla Anderson, ulusun bir topluluk veyahut cemaat olarak hayal edileceği ve aralarındaki eşitsizlik veya sömürü ilişkileri ne olursa olsun daima derin ve yatay bir yoldaşlık yapmak üzere tasarlandığını söyleyerek milyonlarca insanın birbirlerini öldürmesinden ziyade bu tip sınırlı hayaller yoluna ölmeye razı gelişlerinin sebebinin de kardeşlik olduğunu ifade etmektedir (Anderson, 1995, s. 22). Ulus ile ilgili tanımlamalardan sonra “milliyetçilik” konusuna değinmek yerinde olacaktır. Çünkü “milliyetçilik” veyahut ulusçuluk olarak adlandırılan bu kavram, ulusların kimliğini kazanmasında, varlıklarını sürdürmesinde ve varlıklarını güçlendirmede önemli bir rol oynamaktadır. Smith, *“Merasimler, semboller ve mitler milliyetçilik için son derece önemlidir; milletler onlar aracılığıyla kurulu ve yüceltilir”* (Smith A. D., 2002, s. 171) diyerek konuya dikkat çekmektedir. Ayrıca Gellner’ın da bahsettiği siyasi birlik arzusu ile milliyetçiliğin arasındaki ilişkiyi Smith ortaya koymaktadır: “Milliyetçilik siyasal olarak gereklidir; “milli kimlik” toplumsal açıdan işlevseldir; ve “millet” tarihsel olarak yerleşiktir” (Smith A. D., 2002, s. 175) . Bunun yanı sıra milliyetçiliğin belirli bir dünya görüşüne özgün kültürel bir sistem biçimi olduğu; milliyetçiliğin bir kimlik arayışı olduğu; milliyetçiliğin halkları politikleştiren bir siyasal hareket olduğu tanımlamaları da yapılmaktadır (Kohn & akt. Orkunoğlu, 2018, s. 31) . Bu açıklamalardan en sadesi, Carlton J.H Hayes’e aittir. Hayes, milliyetçiliği vatanseverlik ve milliyet şuurunun bir kaynaşımı olarak tarif etmektedir (Hayes, 2010, s. 12). Ona göre vatanseverlik de

ülke sevgisidir ve “*sevgi gibi düşkünlüğü, duygusal yakınlığı ve sadakati içeren bir histir*” (Hayes, 2010, s. 20).

Elie Kedourie ise “öteki” vurgusu ile bazı topluluklarda milliyetçiliği baskın bir “öteki”ye karşı oluşturulan reaksiyon olarak görmektedir (Kedourie, Nationalism in Asia and Africa, 1997, s. 1). Craig Calhoun milliyetçiliğin günümüz devletlerine şekil veren önemli bir kavram olduğunun altını çizerek, milliyetçiliğin sadece siyasi değil aynı zamanda bir kültür ve kimlik meselesi olduğunun belirtmekte ve milliyetçiliğin duygusal boyutuna vurgu yapmaktadır (Calhoun, 2012, s. 3). Buradan hareketle, milliyetçiliği açıklayan bir diğer düşünce de milliyetçiliğin; insanların yaşamlarına şekil veren anlamlar bütünü neticesinde oluştuğu görüşüne dayanmaktadır. Bu manada “milletlerin” oluşumu ile birlikte “milliyetçiliğin” de ortaya çıktığı ifade edilmektedir. “Milliyetçilik” doğuş biçimi olarak ele alındığında ise, bir doğu-batı milliyetçiliği söyleminin olduğu görülmektedir. Bu söyleme göre, batı milliyetçiliği modernitenin bir ürünüdür. Doğu tipi milliyetçilik ise batının yayılmacılığına karşı gösterilen bir savunma biçimi olarak görülmektedir (Atasoy, 2018, s. 247-248).

“Millet” hakkında farklı tanımlamalar olsa bile açıklayıcı ifadeler bulunmamaktadır. Fakat milliyetçiliğe geldiğimizde tanımdan ziyade daha çok “milliyetçilik” biçimleri üzerinde durulduğu görülmektedir. Burada aslında milliyetçiliğin, aksiyoner bir hareket olarak devrim sergilediği söylenebilir. Milliyetçiliğin sonradan yaratılmış ve sadece modern toplumlara özgü yapay bir kavram olduğu iddiasına karşın Anthony D. Smith, “milliyetçiliğin” yeni “milletler” yaratmadaki rolünü ve zamanın ruhunun bir parçası olduğunu kabul etmekle birlikte, milliyetçiliği aynı zamanda eskiye de atıf yapan bir kavram olarak da ifade etmektedir (Smith A. , Milli Kimlik, 2017, s. 118). Bu bağlamda “milliyetçilik” her ne kadar modern zamanların ürünü olarak kabul edilse de etnisite ve kültür ile arasındaki bağ da yadsınamaz. Bütün bu tanımlardan yola çıkarak genel olarak özetlediğimizde “milliyetçilik”, Elie Kedourie’ye göre doktrin, Anthony D. Smith’e göre ideolojik hareket, Ernest Gellner’a göre siyasi bir ilke ve Craig Calhoun’a göre ise bir söylem olarak karşımıza çıkmaktadır (Özkırımlı, 2016, s. 72). Bu minvalde,

milliyetçiliğin bu algılara ulaşma noktasında farklı dönemlerde farklı biçimler aldığını görülebilmektedir. Bu minvalde “milliyetçiliğin” kendine özgü bir seyri olduğunu söylemek mümkündür. Dolayısıyla her “milliyetçiliğin” kendine özgü işlevi ve ulaşmak istediği farklı idealleri bulunmaktadır. Bu bağlamda Smith, “milliyetçi” hareketlerin belli başlı ideallerini listelemiştir. Buna göre;

- *Dünya, her biri kendi karakteri ve yazgısına sahip milletlere bölünmüştür.*
- *Millet siyasal iktidarın kaynağıdır ve millete bağlılık diğer tüm bağlılıkların üstündedir.*
- *Özgür olmak için insanlar belirli bir milletle özdeşleşmek zorundadır.*
- *Otantik olmak için her millet özerk olmalıdır.*

Dünyada barış ve adaletin hüküm sürmesi için milletler özgür ve güvende olmalıdır. Bu önermelerden çıkan belli başlı idealler üç tanedir: milli kimlik, milli birlik ve milli özerklik. Bunlar milliyetçilerin her dönem ve kıtada –çeşitli biçimlerde yorumlanan- hedefleridir (Smith A. D., 2002, s. 170)

“Milliyetçilik” dediğimiz şey bir “ulus/milli kimlik “oluşturma ideali ile ortaya konmuş düşünceler bütünüdür. Hayes da bu noktada milliyetin kültürel temellerini ortak dil ve ortak tarihi gelenekler oluşturduğunu söyleyerek, bir eğitim süreci neticesinde bu kavramların vatanseverliğin hedefi haline getirilmesinin sonucu olarak milliyetçiliği görmektedir (Hayes, 2010, s. 21) . Dolayısıyla burada siyasi birliğin kurulmasına giden süreci sağlama, bundan sonrasında ise yönetim tarafından geliştirilen bir eğitim sistemiyle ulusun ululuğunu koruma adına farklı metotlarla “milliyetçilik” vücuda getirilmektedir. Bu noktada “millet” konusunda milliyetçiliğin öneminin yadsınamaz olduğu görülmektedir. Tüm bu tanımlar ışığında “milli kimlik” konusunda en açıklayıcı ifadeler, Anthony D. Smith’e aittir. Anthony D. Smith, “milleti” daha sistematik bir zemine oturtarak “milli kimliğin” temel özelliklerine ilişkin bir takım sonuçlara varmıştır. Smith, “ Tarihî bir toprağı/ülkeyi, ortak mitleri ve tarihî belleği, ortak bir kitlesel kamu kültürünü, topluluğun bütün fertleri için ortak yasal hak ve görevleri ve son olarak topluluk fertlerinin ülke üzerinde serbest hareket imkanına sahip oldukları ortak bir ekonomiyi” milli kimliğin temel özellikleri olarak görmüştür. Buradan yola çıkarak da; “Tarihi bir toprağı/ülkeyi, ortak mitleri ve tarihi belleği, kitlevi bir kamu kültürünü, ortak bir ekonomiyi, ortak yasal hak ve görevleri paylaşan bir insan topluluğa”, “millet” adı verileceğini ifade etmiştir (Smith A. , Milli Kimlik, 2017, s. 32).

Smith'in bu görüşü, oldukça sarıh bir "milli kimlik" formülü sunmaktadır. Smith'in "milli kimlik" kavramını, Ziya Gökalp'in "millet" devri dediği döneminin özelliklerine benzettiğini görürüz. Ziya Gökalp, "millet" devrinde toplumların kendilerine özgü niteliklere ve kişiliklere sahip olduğunu söylerken, Smith de "milli kimliği" siyasi işlevinin en net işlevinin "milletlere" özgü kişilik ve değerleri tanımlaması, halkın kadim gelenek ve adetlerini yansıtmaması, ortak yasal hak ve yasal kurumlarının görevlerini meşrulaştırıcısı olarak görmektedir (Smith A. , 2017, s. 35). Dolayısıyla "milli kimlik"; "milletlere" bilinç kazandıran ve onlara özgü özellikleri onlara hatırlatan bir kavramdır. Peki, "milli kimlikteki" bu uyanış nasıl gerçekleştirilmektedir diye sorarsak eğer, şüphesiz bunun da cevabı "milliyetçilik" olarak karşımıza çıkacaktır. Smith'e göre milliyetçiliğin en gizemli yanı milli ben ile bireyin bu ben ile olan ilişkisinin ne olduğu sorusudur. "Milliyetçilik" bu anlamda "milletleri" her siyasi teşebbüsün nesnesi yapan, "milli kimliği" de her insani değer ölçütü haline getiren bir doktrindir (Smith A. , 2017, s. 36-37). Günümüzde "milli kimliği" bu kadar önemli bir güç konumuna getiren onun kendine özgü çok boyutluluğudur. Smith de bunu ifade ederek, "milletin" sivil ve teritoryal boyutunun olduğunu bir diğer boyutunun da etnik ve jenealojik olduğunu belirtmektedir (Smith A. , 2017, s. 34). Bu boyutlar "milletlerin" ve "milli kimliğin" günümüzde herhangi bir boyuta bağlı olarak gelişebileceğini göstermektedir.

"Milli kimliğin" güçlü boyutunun yanı sıra "milletleri" vücuda getiren, ortak bir paydada onları buluşturan, onları çeşitli fedakârlıklar yapma suretiyle bir arada tutan bir diğer kimlik de dini kimlik olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu noktada öncelikle dini anlamamız gerekmektedir. İnsanoğlu tarih boyunca şüphesiz, üstün bir varlığa inanma amacıyla pek çok farklı kutsal geliştirmiş ya da olana tabii olmuştur. Georges Bataille Din Kuramı isimli kitabında, *"Tüm halklar kuşkusuz bu 'en üst varlık'ı tasarladılar ama işlem her yerde başarısızlığa uğramış görünüyor. İlkel insanların 'en üst varlık'ı görünüşte, bir gün Museviler'in Tanrısı'nın ve daha sonra Hristiyanların Tanrısının elde edeceği saygınlığa benzer bir saygınlığa sahip olamadı"* (Bataille, 1997, s. 40) diyerek tek tanrılı dinlerin gücüne dikkat çekmiştir. Buradaki önemli nokta "millet" oluşturmada yerel dinlerin tek tanrılı dinlere göre

başarısız olduğu mu yoksa tek tanrılı dinlerin evrensel niteliğe sahip olmaları mı etkili olmuştur gibi sorular gelmektedir. Şüphesiz ilahi kökenli dinler, üyelerini bir araya getirmede daha başarılı olmuş ve verdikleri mesajla da daha kapsayıcı bir özelliğe sahip olduğu görülmektedir. Bu aşamada öncelikle dinin ne olduğu konusunda düşünmemiz gerekmektedir.

Clifford Geertz dini beş temel boyutla açıklamaktadır. Ona göre “(1) *Din bir semboller sistemidir ki, (2) insanlarda güçlü, kapsamlı ve uzun süreli ruh halleri ve güdüler oluşturur; (3) bunu genel bir varoluş düzeni hakkında kavramlar üreterek ve (4) bu kavramlara öylesine bir gerçeklik havası giydirerek yapar ki, (5) söz konusu ruh halleri ve güdüler yegane gerçeklik olarak görünür.*” (Geertz & akt. Hasanov, 2014, s. 88). “Millet” olma yolunda olduğu gibi dinde de semboller oluşturulmakta ve buna göre insanlar yönlendirilmektedir. Mitler, gerçeklik olarak bir arada olması arzu edilen topluma sunulmaktadır. Bir semboller sistemi olarak tanımlanan dinler, ona inananların davranışlarını, örgütlenmelerini ve zihinlerini oldukça etkilemektedir (Dursun, 2010, s. 82). Dolayısıyla din sadece tanrı ve ona inanan birey arasındaki ilişkiyi düzenlemekle kalmaz hem bireyin günlük yaşantısını hem de diğer bireylerle olan ilişkilerini de etkilemektedir. Ayrıca çeşitli semboller ve mitler aracılığıyla kendi dindaşı ile olan ilişkilerini güçlendirirken bu sembol ve mitlerin hatırlanmasıyla kendi mensubiyetini de aşkın bir seviyeye çıkarmış olmaktadır. Bu seviyeye ulaşmanın en etkili yollarından biri şüphesiz ritüellerden geçmektedir. Ritüeller, sadece inanan ile tanrıyı birbirine bağlayan güçlendirme işlevini yerine getirmez aynı zamanda kişiyi üyesi olduğu toplumsal gruba bağlayan bağları da güçlendirme işlevini de yürütmektedir. Bu manada ritüeller vesilesiyle grup kendi bilincine varmış olur. Durkheim’in de dediği gibi “*Ritler toplumsal grubun kendisine inancını periyodik olarak tazelemesini sağlayan bir araçtır*” (Morris, 2004, s. 195). Dolayısıyla ibadet kişinin kendisine kim olduğunun hatırlatılması noktasında önemli bir görev üstlenmektedir. Bu anlamda din sadece kalpte var olan değil, bir kültürel sistem olarak görülebilmektedir (Özbudun, 2014, s. 352). Nitekim Clifford Geertz de din, kültürün hülasasıdır demektedir. Bu anlamda toplumların çevrelerini anlamlandırmalarında önemli bir rol oynamaktadır. Bir tarihsel bellek olarak da düşünebileceğimiz din, toplumsal ve siyasal aktörler tarafından harekete

geçirilebilecek, yeniden yorumlandırılabilir “*toplumsal devindiriciliğe sahip imge, simge, anlam ve örnek kalıplar/klişeler haznesidir*” (Özbudun, 2014, s. 348).

Kültürel pencereden baktığımız zaman farklılıklar karşısında din, toplumların zihninde “ötekilik” tohumunu da ekebilecek güce sahiptir. Dinin işlevlerini genel olarak maddelendirecek olursak üç durum karşımıza çıkmaktadır:

- *Sembolik Bütünleştiricilik*
- *Toplumsal Kontrol*
- *Toplumsal Yapılandırma*

Dinin sembolik bütünleştirici yönü en çok ayinlerde ortaya çıkmaktadır. Burada toplumun yaşamsal sorunları sembolik olarak kutsalın alanına çıkarılmaktadır. “*Din, bütün sembollere anlamını veren kuşatıcı mutlak sembollerin kaynağıdır*” (Berger, 1999, s. 83)

Toplumsal kontrol işlevi ile din, bireyleri belirli bir toplum nizamında tutmaya çalışmaktadır. Bunun için de kontrol metodunu kullanmaktadır. Bu kontrol metodu iki şekilde tezahür edebilmektedir. İlk olarak dışarıdan fert itaate zorlanabilir, ikinci olarak ise bunu kendi vicdanı içinde yapabilir (Berger, 1999, s. 84).

Son olarak din, toplumsal yapılandırma işlemi ile toplumda kutsal olmayan şeyleri meşrulaştırır ve bunlara dinsel açıklamalar getirebilmektedir (Berger, 1999, s. 87). Konumuzla da ilintili olarak özellikle dinin sembolik bütünleştirici gücü ayin ve ibadetlerle kendisini göstererek kolektif ruhun ortaya çıkmasına katkı sağlamaktadır. Bu noktada toplumsal kontrol mekanizmasını da unutmamak gerekir. Çünkü din, dıştan olduğu kadar bireyi içten de kontrol eder. Bu da bireyde inanç ruhunun oluşması ve kendisini sorumlu hissetmesi yoluyla gerçekleşmektedir.

İnanç ve değerler dini gruplara kendilerine özgü bir nitelik kazanmalarına sebep olmaktadır. Bunun sonucunda da “biz” ve “onlar” arasında olan ayrım daha da derinleşmektedir. Bu anlamda ilahi dinler vaaz edilmeleriyle birlikte aynı inancı paylaşan kişileri “millet” veya cemaat olarak görmektedirler (Karpat, 2015, s. 15)

“Öteki”lerden farklılıklar daha da belirginleştirilir ve dini grup kendi varlıklarını teminat altına almak üzere bir dini-sosyal kimlik oluşturmaya başlarlar (Yapıcı & akt. Erkan, 2013 , s. 1834) . Dolayısıyla dini kimliği tanımlayacak olursak eğer, *“dini kimlik; kişinin referans kaynağının din olmasıdır. Diğer bir ifadeyle dini kimlik, bireyin dış dünyaya karşı kendini tanımlamak için dini merkezi bir konuma yerleştirmesidir”* (Karaman, 2013, s. 1833) . Dini kimlik, yurtsuz bir topluluğun “millete” dönüşme sürecinde onları bir şemsiye altına toplayacak ve kendi dinsel aynılıkları ile çoğunluk olan farklı gruplara karşı da bir direnme göstermelerini sağlayacak önemli bir güçtür. Bir sonraki bölümde de yurtsuz bir Yahudi topluluğun, pogromlar karşısında dini merkeze alarak nasıl kimliklerini güçlendirip, benliklerini tekrar hatırlamalarına değinilecektir. Dini kimlik konusuna dönecek olursa, bu kimlik duygusunun sürekli olarak yenilendiği ve yeni nesillere aktarımının sağlandığı bir takım törenlerle gerçekleşmektedir. Kişilerin özel hayatlarındaki önemli gelişmeler ile dini törenlerle kazanılan kimliklerde dinin önemli bir işleve sahip olduğu görülmektedir. Nitekim, doğum, evlilik, mesleki hayata kabul edilme ve ölüm gibi hayatın içindeki evreler geleneksel toplumlarda hep dini kutsamalar ile birlikte gerçekleştirilmiştir. Buradan baktığımızda dinin toplumsal bütünlüşmeye ve istikrara, sosyal kurumların meşrulaştırılmasına ve kurumların kutsallaştırılmasına olumlu katkılar sağladığı görülmektedir (Coşkun, 2003, s. 16).

Kimlik kavramında süreklilik esas bileşenlerdendir. Bireyin ve toplumların yaşadıkları olaylar, tarihsel olaylar ve kimi durumlarda eskiye dair anıların canlanması kimliği bitmeyecek bir serüvene çıkarmaktadır. Dini kimlik de bu özellikten nasibini almıştır. Bu anlamda dini kimliğin gelişim sürecinde üç aşama olduğunu söyleyebiliriz. Bunlarda ilki yüklenilen dini kimliktir. Çocukluk dönemi ile eşleştirilen bu aşamada bireyler için hazır ve verili bir sosyal ortamda birey kendini tanımlamaktadır. İkinci aşama kazanılan dini kimlik aşamasıdır. Bu aşamada sorgulamalar başlar ve din bireyler için tercih unsuru haline gelmektedir. Son aşama ise aleni dini kimliktir. Bu aşama ise 11 Eylül saldırısı sonrasında çıkan bir tutumu açıklamak için kullanılmaktadır. 11 Eylül sonrasında Müslümanlara yönelik yaşanan ayrımcılık ve önyargılar gençlerin buna reaksiyon göstermesine neden olmuştur. Bu noktada da Müslüman gençler, kendilerini dinin savunucusu olarak görmeye

başlamış ya da radikalliğe kayan hareketler gözlemlenmiştir (Atatürk Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi, 2022) . Böylelikle dini kimliğin ilk olarak çocukluk döneminde aile veyahut yetiştirilen sosyal çevrede hali hazırda var olan bir olgu olduğunu ifade edebiliriz. Daha sonraki süreçte, bireyin bu dönemi atlatıp sorgulama sürecine girerek kendi tercihini yapabileceği bir düzeye ulaştığını görmekteyiz. Bu aşamada birey sorgulayarak kendi dinini kendisi seçebilir. Son aşamada ise toplumlar tarafından karşılaşılan zorluklar veyahut baskılayıcı olaylar karşısında kişiler mensup oldukları dinin birer koruyucusu rolünü üstlenir duruma gelirler. Aslında bahsettiğimiz son aşama dini bir “milliyetçilik” objesine dönüştürmekte ve bireylerin artık kendi kimliklerini din üzerinden ifade edip aşırı bir sahiplenme güdüsü oluşturmalarına neden olmaktadır. Elie Kedourie’nin de belirttiği gibi dinin milliyetçi bir ideoloji haline evrilmesi dini daha verimli kılmış ve bu noktada milliyetçiler asırlardır ortak olarak korunan bir inancın oluşturduğu kuvvet, sebat ve sadakatten yararlanmışlardır (Kedourie, 1971, s. 69) . Dolayısıyla kimliği belirleyecek şekilde, din ve milliyetçiliğin birbirinden ayrı tutulamayacağı bir hakikattir (Sözen, Kimlik-Demir Kafesten Plastığe, 2019, s. 32) . Netice itibariyle dini kimlik ve etnik kimlik arasındaki benzerlikler ortaya çıkarılmalıdır. Bu noktada iki kimlik kimi zaman çakışabilir kimi zaman da birbirlerini güçlendirebilirler. Her biri tek başına bir cemaati harekete geçirip, besleyebileceği gibi bunu birlikte de yapabilirler (Smith A. , Milli Kimlik, 2017, s. 23) . İşte bu noktada Yahudi kimliği karşımıza çıkmaktadır. Çünkü, Yahudi kimliği sadece ortak inanç ile açıklanamaz. Bu noktada ortak ata ile birlikte ortak ata dini olarak dini kimliği de irdelememiz gerekmektedir.

1.3. Yahudi Kimliği

Yahudi kimliği, bugün herkes için farklı çağrışımlar yapabilmektedir. İşin özünde sadece dini değil aynı zamanda etnik ve ulusal bileşenler de bulunmaktadır. Bu bileşenler, Yahudi kimliğinin tarihsel yolculuğunda yaşanan olaylar karşısında güçlenmiş ve dağınık bir yaşamdan sonra tekrar bir araya gelmenin yapı taşlarını oluşturmuşlardır. Yahudilerin tarih sahnesine çıkışları da çok erken bir döneme denk gelmektedir. M.Ö. 13. yüzyılda o zamanlar Yevuslular adıyla anılan bir kavim

Kudüs'ü ele geçirmiştir. Belirtilen dönemde Akdeniz oldukça karışmış bir durumdadır. Deniz kavimleri olarak ifade edilen ve Ege'den gelen insanlar tarafından Akdeniz dünyası parçalanmaya başlamıştır. İş bu hal ve durum içerisinde; gerçekleştirilen akın ve göç fırtınası sebebiyle imparatorluklar yıkılmış ve İbraniler olarak bilinen bir “millet” tarih sahnesine dahil olmuştur. Kuşaktan kuşağa aktarılan gelenekleri öncelikle İbranice olarak metinlere geçirilmiştir. Daha sonra ise Peygamber Musa'nın Beş Kitabı olarak da bilinen Tevrat olarak da derlenmiştir. Bu sayede Yahudi kutsal yazılarının da ilk yazılı nüshası ortaya çıkmıştır (Montefiore, 2016, s. 17-18). Daha öncesine de gidersek eğer, Kitab-ı Mukaddes'teki Yaratılış bölümünde İbranilerin atası Abram -yani Hz. İbrahim- bugünkü Modern Irak o zamanki adıyla Ur'dan gelerek bugünkü Filistin'de bulunan El Halil'e yerleşmiştir. Milletlerin atası anlamına gelen İbrahim'e (Abram yahut Abraham) Kenan diyarı tanrı tarafından vaat edilmiştir. Bu halk Sina'da yürürken Tanrı, Musa'ya On Emri iletmiştir ve eğer İsrailliler bu emirlere uyarlarsa Tanrı da onlara kenan diyarını bahşedecekti (Montefiore, 2016, s. 18-19). Bu noktada çalışmanın örnekleminin temelinde yatan Kudüs olgusuna da dikkat çekmek gerekmektedir. Bugün Yahudiler Kudüs ve çevresindeki toprakları kendilerine bahşedilen topraklar olarak görmekte ve bu toprakların asıl sahibi olduklarını iddia etmektedirler. Şüphesiz bugün gerçekleştirilen çatışmaların kökeninde ve Yahudi kimliğinin gelişmesinde geçmişte yaratılan mitlerin önemi yadsınamaz bir gerçektir. Çünkü onlara göre Kral Davud, Beni İsrail'i bir araya getirmiş ve Kudüs'ü tanrının şehri yapmıştır. Kendinden sonra gelecek olan Kral Süleyman'a da Moriah Dağı'nda bir tapınak yapmasını vasiyet olarak bırakmıştır (Montefiore, 2016, s. 27). Kral Süleyman da bunun üzerine eski surları genişletmiş ve Moriah Dağı'nı güçlendirmiştir. Bu aşamadan sonra Siyon ismi hem eski kale hem de yeni tapınak Dağı için söylenen bir söz olarak kullanılmaya başlanmıştır (Montefiore, 2016, s. 29). Bunun sonucunda Süleyman, Tapınak'ı kutsayarak, Tanrı'ya onun için ebediyete kadar ikamet edebileceği bir ev inşa ettiğini bildirmiştir. Tanrı da Süleyman'a “Ben de baban Davud'a söz verdiğim gibi senin soyunu Beni İsrail'in ebedi hükümdarları olarak tayin ediyorum.” (Montefiore, 2016, s. 30) cevabını vermiştir. Dolayısıyla bu mit, modern zamanda Avrupa'da pogromlarla karşı karşıya gelen Yahudilerin toprak sevgisini tekrar hatırlamalarına neden olmuştur. Bu kapsamda Tevrat'ta da Yahudi kimliğine vurgu yapacak, ulus

kavramının altını çizecek ögelere rastlamaktayız. Tevrat'ta yer alan Yaratılış kısmındaki “Rab’bin Avram’la Yaptığı Antlaşma kısmında da belirtildiği üzere; “*O gün RAB, Avram’la antlaşma yaparak ona şöyle dedi: “Mısır Irmağı’ndan büyük Fırat Irmağı’na kadar uzanan bu toprakları – Ken, Keniz, Kadmon, Hitit, Periz, Refa, Amor, Kenan, Girgaş ve Yevus topraklarını- senin soyuna vereceğim.”* (Kitab-1 Mukaddes, 2017, s. 14) ifadesi onlara topraklarının sınırlarını göstermektedir. “Mısır’dan Çıkış” bölümünde yer alan İlk Doğanların Adanması kısmında da bir önceki bölüm tasdik edilerek “*Rab sizi Kenan, Hitit, Amor, Hiv ve Yevus topraklarına, atalarınıza vereceğine ant içtiği süt ve bal akan ülkeye götürüldüğü zaman...*” (Kitab-1 Mukaddes, 2017, s. 69) ifadesiyle ülke sınırları belli edilmiştir. İbraniler’in Peygamber Musa ile birlikte Mısır’dan çıkışta Rablerine söyledikleri (Kurtuluş Ezgisi) ezgi de Tevrat’ta yer almaktadır. Bu ezgide:

*Ya Rab, halkını içeri alacaksın,
Kendi dağına, yaşamak için
seçtiğin yere
Ellerinle kurduğun kutsal yere
Dikeceksin, Ya Rab!* (Kitab-1 Mukaddes, 2017, s. 72)

Buradan da anlaşıldığı üzere İbraniler, kendilerini Rabb’in halkı olarak görmekte ve bu noktada topraklarına geri dönecekleri coşkusunu içlerinde yaşamaktadırlar. Yahudi kimliğinin girift noktasını da bu durum oluşturmaktadır. Zira ulus kavramı ve din arasındaki bağ Tanrı ile yapılan ahde sadık kalma koşuluyla birbirlerine kenetlenmişlerdir. Bu ifade de Mısır’dan Çıkış bölümünde yer alan İsraililer Sina Dağı’nda kısmı ile altı çizilmiştir. “*Şimdi sözümü dikkatle dinler, antlaşmama uyarsanız, bütün uluslar içinde öz halkım olursunuz. Çünkü yeryüzünün tümü benimdir. Siz benim için kâhinler krallığı, kutsal ulus olacaksınız. İsraililer’e böyle söyleyeceksin.*” (Kitab-1 Mukaddes, 2017, s. 76) Rabb’in Peygamber Musa ile konuştuğu iddia edilen bu sözleri de ahde sadık olunması durumunda, seçilmiş bir halk olacakları ifade edilmiştir. Yasa’nın Tekrarı bölümünde yer alan Tanrı’nın Öz Halkı kısmının altıncı cümlesinde “*Siz Tanrınız Rab için kutsal bir halksınız. Tanrınız Rab, öz halkı olmanız için, yeryüzündeki bütün halkların arasından sizi seçti.*” (Kitab-1 Mukaddes, 2017, s. 192).

Yahudi kimliğini anlamak için öncelikle Yahudi kavramının ne anlama geldiğini irdelememiz gerekecektir. Bunun için en detaylı açıklama Bernard Lewis tarafından yapılmaktadır. Bernard Lewis, Semitizm ve Anti-Semitizm isimli kitabında Yahudi kavramını şu şekilde açıklamaktadır:

“Haham hukukuna göre, bir Yahudi, Yahudi bir anneden doğan ya da Yahudiliğe geçen kişidir. İnanç ve uygulamasındaki hatalar ne olursa olsun bu kişi Yahudi olarak kalmaya devam eder. Yine haham hukukuna göre, bu kişi başka bir dine geçse de Yahudiliği son bulmaz. Bu noktada İsrail hukuku haham hukukundan ayrılarak, Yahudilikten çıkanın Yahudiliğinin sona ereceğini hükme bağlamaktadır. Yahudilik kalıtımla kazanılabileceği için bu sadece dini bir tanım değildir. Aynı şekilde bu ırkçı bir tanım da değildir, çünkü ırkçılar için baba da en az anne kadar önemlidir ve ırksal kimlik din değiştirmeye kazanılmaz veya kaybedilmez. Eski hahamcı metinlerden uyarlanan bu tanım İsrail devleti hukukunun bir parçası olmuş durumdadır” (Lewis, 2016, s. 12)

Burada da görüldüğü üzere Yahudi kimliğinde kalıtsal ve dinsel öğeler iç içe geçmektedir. Anthony D. Smith’in de belirttiği üzere, *“Yahudiler soylarını İbrahim’e, özgürlüklerini Eski Ahid’e, kuruluş beratlarını Sina Dağı’na ve altın çağlarını da Davud’un ve Süleyman’ın krallığına veya geç dönem İkinci Tapınak ve sonrasındaki azizler çağına dayandırır”* (Smith A. , Milli Kimlik, 2017, s. 59-60) diyerek geçmişe olan vurguyu ifade eder sonrasında ise tüm bunların birer mit olduğunu ve dinsel anlamda güçlerini koruduklarını söylemektedir. Fakat Smith bu gücün yalnız dini olmadığını aynı zamanda da laik Yahudiler için bile etnik kimlikleri noktasında bir beraat vasfı olmayı sürdürdüklerinin altını çizmektedir (Smith A. , Milli Kimlik, 2017, s. 60) . Öte yandan Smith, Tanrı’nın öz halkı, seçilmişlik gibi özellikleri de şöyle açıklamaktadır: *“Seçilmiş halk düşüncesinin derin doğurguları, kutsal topraklara ve merkezlere karşı hissedilen tutkulu bağlılık, kutsal dil, ve vesikaların bağlayıcı etkisi, yeniden doğuşa olan umutlarını besleyerek ve biriciklik duygularını koruyarak antikiteden modern zamanlara dek pek çok insan için kalıcı bir miras olduğunu göstermiştir”* (Smith A. , Milli Kimlik, 2017, s. 86). Buradan da anlaşıldığı üzere Yahudilerin tarihindeki mitler ve kutsal kitaplarında var olduğunu iddia ettikleri seçilmişlik miti, bugün sadece dindar Yahudileri değil onlarla birlikte, ulus olma hayalini gerçekleştirmek isteyen tüm laik Yahudilerin de ortak mirası haline gelmiştir. Belki de Denis Guénoun da dediği gibi *“Ulus, teolojik bir fikirdir”* (Guénoun, 2012, s. 25). Etnisite, Yahudi veya Yahudi kültürünün önemli

bir odak noktasını oluşturmakla birlikte (Liebman, 2005, s. 31) , din ve kültür arasında Yahudilikte bariz bir benzeşme bulunmaktadır. Nitekim Yahudi kültüründen dini nüansları almak onu geleneğinden koparma anlamına gelmektedir (Liebman, 2005, s. 33) . Dolayısıyla seküler Yahudilik de dini koruyan fakat Tanrı ile ilişkiyi şart koşan bir dinden ziyade dini kültür olarak kabul eden bir yapıya sahiptir. Nitekim Siyonizm de bunun bir ürünüdür (Liebman, 2005, s. 33). Dolayısıyla bu i ie kavramlar Yahudi kimliğini besleyen parçalar olarak görülmektedirler. Geldiğimiz bu noktada da modern zaman Yahudi kimliğinin oluşumunda, ze dönüş ve değerlere tutunma bağlamında Holokost’u inceleneyecektir. Holokost şüphesiz Yahudi kimliğinde verilen kayıplar ve travmalarla bir darbe oluşursa da bir anlamda da dünyanın farklı yerlerinde ikamet eden Yahudilerin tekrar bir araya gelmesi noktasında da bir mihenk taşı oluşturmuştur. Zira Holokost, artık Yahudilere bir devlete sahip olamayacağınız sürece, başkasının topraklarında tehlikelerle başbaşa kalacaksınız mesajını da vermiştir. Çalışmanın ana konusu Holokost olsa da Holokost’un ve yaşanan pogromların en önemli sonuçlarından bir olarak İsrail’in kurulmasına da çalışmada değinilecektir. Nitekim 20. Yüzyılda Yahudi yaşamının en önemli iki olayı bulunmaktadır. Bunlardan ilki Holokost diğeri de İsrail’in kuruluşudur (Encyclopaedia Judaica (der), 1997, s. 206) . Bu noktada ilk olarak Holokost daha sonra ise İsrail’in kuruluşu inceleneyecektir.

1.3.1. Kimliği Güçlendiren bir Travma: Holokost

Bu başlık altında öncelikli olarak anti-semitizm kavramı ve Holokost’a giden süreç irdelenecektir. “Ben kimim?” sorusuna karşılık olarak bir “teki” düşmanın olması topluluklarda etnik temelleri güçlendirmektedir. Jürgen Habermas, konuyla ilgili olarak “anavatanın düşmanlarına” karşı verilen mücadelenin ve bu mücadeleye katılan askerlerin canlarını feda etmekten ekinmemelerini soyut bir entegrasyon biçimi olarak görmektedir. Diğer uluslar ile savaş yolu ile varlığını ispat etmiş, hikyeler vasıtası ile oluşturulan ortak bir kadere sahip topluluğun kaynaştığını Habermas ifade etmektedir (Habermas, 2013, s. 39) . Dolayısıyla dünyanın farklı yerlerine dağılmış Yahudi topluluklarına bakış açısı anavatanın düşmanı olmak şeklinde tahayyül edildiği söylenilebilir. Yahudiler, Uriel Tal tarafından ifade ettiği

gibi karşılaşması imkansız çift arzuya sahiptiler. Bu arzu, egemen topluma entegre olmak ve aynı zamanda da Yahudi kimliğini muhafaza edebilmektir (Uriel & akt. Russel, 1996, s. 139) . Dolayısıyla modern uluslar arasında bu arzuların yerine gelmesi pek de mümkün görünmemekteydi. Zygmunt Bauman'ın da dediği gibi *“Uluslar ve ulus devletlerle tıka basa dolmuş bir dünya, ulusal olmayan boşluklardan nefret eder. Yahudiler böylesi bir boşlukta idi”* (Bauman, 2016, s. 92). İşte bu nefret de anti-semitizmin tohumlarını atmıştı. Bauman bu noktada Yahudileri her zaman ve her yerde rastlanabilir olan bir uluslararası ulus, bir ulus olmayan bir ulus olarak tanımlamaktaydı (Bauman, 2016, s. 91) . Bu kadar farklı bir dilemmada Yahudilerin kimliklerini nasıl korudukları noktasında ise hem geçmişteki mitleri anmak hem de yaşanan ortak acılar etkili olmuştu. Nitekim onların kimliklerini tesis etmelerinde atalarına dair birbirlerine aktardıkları hikayelerin rolü olabileceği ihtimali de bulunmaktaydı (Bauman, 2016, s. 19) . Daha öncede belirtildiği gibi, Yahudiler ulus devletlerle dolan bir dünyanın “öteki”leriydi. Ve “öteki” olana doğru nefret de bilinmeyen çözüme değil de onu izole etme düşüncesini doğurdu. Bu konuda antisemitizmi Emmanuel Levinas sıradan bir düşmanlık olarak görmemekte ve şu şekilde açıklamaktadır:

Antisemitizm ne basitçe bir çoğunluğun bir azınlığa düşmanlığı, ne sadece yabancı düşmanlığı, ne sıradan bir ırkçılıktır—her ne kadar bu [ırkçılık] kendisinden türeyen bu fenomenlerin nihai rasyoneli olsa da ... [Antisemitizm] Öteki'nin ruhundaki bilinmeyene karşı duyulan tiksintidir, onun içselliğine veya – bir organizma içindeki bir örgütlenmeye ya da birliktelik içindeki bir yığılmaya olmanın ötesinde—öteki insanın salt yakınlığına duyulan tiksintidir, [yani] sosyalliğin kendisine (Levinas & akt. Türk, 2013, s. 89).

Levinas'taki antisemitizmin derin bir anlamı olduğu düşüncesi Bauman'da daha farklı şekilde ifade edilmiştir. Zira Bauman, antisemitizmin ister dinsel ister ekonomik ister ırksal bir şekilde olsun bin yıllık evrensel bir olgu olduğunu ifade ederek Holokost'un bir önceli olmadığına dikkat çeker. Çünkü ona göre Holokost her yönü ile benzersiz bir olaydır. Çünkü 19. yüzyılda geliştirilen antisemitizm kavramının kapsadığı fenomen antik çağlara kadar uzanmaktaydı. Bu kavram İbranilerin Babil Sürgünü'ne kadar götürülmekte ve uzmanların müşterek kanısına göre de İkinci Tapınağın yıkıldığı ve diasporayı oluşturan kitlesel göçlerin başladığı M.S. 70 yılına uzanmakta olduğu bildirilmekteydi. Kısacası antisemitizm, *“Yahudilere duyulan kızgınlığı anlatır. Yahudileri yabancı, düşman ve sakıncalı bir*

grup olarak gören anlayışı ve bu anlayıştan kaynaklanan ve bunu destekleyen uygulamaları ifade eder” (Bauman, 2016, s. 66-67) . Jean Paul Sartre da Yahudi Düşmanı Antisemitin Portresi isimli kitabında:

“Bir kişi, yurdunun mutsuzluğundan ya da kendi özel talihsizliğinden toplumdaki Yahudi elemanları sorumlu tutar, bu kötülükleri ortadan kaldırmak için Yahudilerin bazı haklarını kısmak, onları kimi ekonomik ve sosyal görevlerin dışında bırakmak; yurttan kovmak ya da büsbütün yok etmek gerektiği düşüncesini savunursa, o kişinin antisemitçe “görüşler” beslediği söylenir” (Sartre, 2008, s. 9).

Sartre’ın da ifade ettiği gibi aslında antisemitizm, tüm kötü olayların müsebbibi olarak görülen Yahudi’ye karşı duyulan kin ve nefret duygusuydu. Bu nefret duygusu da şiddetle birlikte dışavurulmuştur. Bu anlamda ilk ciddi antisemitizm olayı yaklaşık olarak 3 milyon Yahudi’nin ikamet ettiği Rusya’da görülmeye başlanmıştır. Yahudiler kitleler halinde Rusya’yı terk etmek zorunda kalmışlardır. Kitlesele göçlerin en kapsamlıları ise Çar III. Alexander (1881-1894) ve Çar II. Nikola (1894-1917) döneminde gerçekleştirilen pogromlar neticesinde olmuştur. Bu göç dalgalarına “aliyah” denilmiştir. Halk, Yahudilere karşı kıskırtılmış ve günlerce sürecek olan saldırı kampanyaları başlatılmıştır (Arı, 2014, s. 242-243). İsrail Devleti kurulduktan sonra aliyah ile ilgili programlar yapılarak politikalar geliştirilmiştir. Avrupa’nın pek çok yerinde kendisini gösteren Yahudi karşıtlığının şiddete dönüşmesi şüphesiz herkesi şaşkınlık içerisinde bırakmıştı. Bu manada George Lukacs da bu tutumun temelinde bir usdışılık olduğunu ifade etmekteydi. Usdışılığın gelişiminin göstergesi felsefî düzeyin düşmesiydi. Bu durum da Lukacs’a göre, kendisini en açık biçimde Nasyonel Sosyalizm’de göstermiştir (Lukacs, 2006a, s. 14). Buraya gelene kadar Nasyonel Sosyalizmin beslendiği pek çok kaynak bulunmaktadır. Bunun en önemli dayanaklarından biri Romantizm hülyasıdır. Zira o dönem Almanya’daki romantizminin özellikleri olarak; bireysel özgürlükler, hümanizm ve evrensellik gibi kavramların karşısına “millet” ve “milliyetçiliğin” çıkartılması bunun yanı sıra devlet ve savaşın kutsanması olarak görülmekteydi (Kohn & akt. Orkunoğlu, 2018, s. 73). Hans Kohn’a göre Hitler döneminde faşizmin yükselmesinde entelektüellerin sorumluluğu bulunmaktaydı. Bu manada Oswald Spengler, tarihçi Friedrich Meinecke, filozof Martin Heidegger ile devlet hukukçusu

olan Carl Schmitt Kohn tarafından eleştirilmekte ve demokrasiyi küçümsedikleri, Alman ruhunun biricik olduğunu ileri sürmeleri sebebiyle Kohn tarafından faşizmin yükselişindeki sebepler olarak görülmektedirler (Kohn & akt. Orkunoğlu, 2018, s. 77-78). Fakat o dönem Goethe, Heine ve Hegel gibi düşünürler de bulunmaktadır ve onlar milliyetçiliğe eğilmemişlerdir. Goethe bireyin, ulus ve devlete boyun eğmesini eleştirerek bireysel özgürlüğü savunmuştur. Goethe ve Schiller bu dönemde savaşa karşı barışı savunan düşünürler arasında yer almaktadır (Kohn & akt. Orkunoğlu, 2018, s. 90) . Aslında 1806'dan önceki döneme bakıldığında politik anlamda milliyetçiliğe dair faaliyetlere rastlanmamaktadır. Bunun yerine kültürel milliyetçiliğin olduğu görülmektedir. Fakat Napolyon'un Berlin'e girişi, politik milliyetçiliğin oluşmasına neden olmuştur. Almanya'daki romantikler de bu aşamada Batı düşüncesine karşı ulusal anlamda bir direniş oluşturmaya başlamışlardır. Bu dönemde farklı alanlarda politik "milliyetçilik" anlamında üç tip bulunmaktadır. Bunlardan ilki anavatanı savunmak üzere silahlı gruplardan müteşekkil oluşturulan gönüllü kolordu (Freiwilligenkorps), ikincisi spor-jimnastik kulüpleri, üçüncüsü ise anavatan ideali, Almanya'nın birliği ülküsüyle bir araya gelen Hristiyan erkek öğrenci topluluklarıdır. O dönemde Friedrich Ludwig Jahn isimli bir pedagog da halk, Almanlık ve anavatan temalarıyla Batı karşıtlığını savunmuştur. Irkların karışmasını bir felaket olarak görerek Roma'nın yıkılmasını da bu sebebe bağlamıştır (Kohn & akt. Orkunoğlu, 2018, s. 83) . Kohn tarafından eleştirilen dönemin aydınları Lukacs tarafından da eleştirilmekteydi. Ona göre Schopenhauer ve Nietzsche ama aynı zamanda Spengler, Heidegger gibi isimler kökten bir şekilde gericiydiler (Lukacs, 2006a, s. 65) . Schopenhauer, Adam Müller, Görres gibi romantikler ve Nietzsche gibi gerici düşünürlerin olması faşizmin de yükselmesine sebep olmuştu. Zira faşizm, bu gerici ortak mirası kullanmayı bilmişti (Lukacs, 2006b, s. 316) . Bireysel özgürlükler yerine milliyetçiliği esas alan bu usdışılık yani faşizm çeşitli ırk yorumlarıyla da gücünü artırmıştı. Alman filozof Houston Stewart Chamberlain'ın görüşleri bu anlamda oldukça tehlikeliydi. Zira Chamberlain, demokrasiyi de Yahudileşmiş bir kurum olarak görmüş, "*Kendisi kadar pis ve yanlış bir kurumu yalnızca bir Yahudi övebilir*" diyerek hem demokrasiye hem de Yahudilere karşı olan öfkesini dile getirmiştir (Lukacs, 2006b, s. 344). Chamberlain bu düşünceleri ile pek çok kişiyi de etkilemiştir. Melezleşmenin kusur olarak görülmesi, Hristiyanlığın

Almanlaştırılması gibi düşünceler sonraki aşamada Hitler ve Alfred Rosenberg'i de etkilemiştir. Lukacs'a göre Hitler ve Rosenberg Chamberlain'a ait olan üç temayı seçmişlerdi; bunlardan ilki *kabilesele kaosa ve ona direnç kavramı*, ikincisi, *kendini yeniden canlandırma için ırksal yetenek*; üçüncüsü, *dinin güncel yerine geçeni olarak ırk kuramı*. Kabilesele kaosta Roma ve Musevilik rakipler olarak görülmüştür (Lukacs, 2006b, s. 329-330). *Böyle* bir ortamda Hans Kohn ve George Lukacs'ın entelektüellere getirdikleri eleştiriler pek de yanlış görünmemektedir. Zira ikisinin de eleştirilerini üzerine çeken Oswald Spengler'in Batı'nın Çöküşü isimli eserindeki ifadeleri ırkçı pek çok söylemi içinde barındırmaktadır. Özellikle Yahudilere karşı takındığı üslup, onların ötekileştirilmesinden de ziyade tüm kötülüklerin sorumlusu olarak görülmesini ortaya koymuştur. Spengler, "*Yahudi, her girdiği yerde aynı derecede mahvedici olmuştur. Bu karşılıklı anlayışsızlığın kaçınılmaz olduğu kanısı kanın derinliklerine yerleşen şaşırtıcı bir nefrete ve ırk, hayat yöntemi, meslek, konuşma gibi gözle görülür izlere sarılarak her iki tarafı da bu şartların gözüktüğü yerlerde ziyan, yıkım ve kan dökmeye mecbur eder*" ifadesiyle yok etmenin bir zorunluluğa dönüştüğünü ifade etmektedir (Spengler, 1997, s. 471). Burada William E. Connolly'nin sözleri Spengler'in sözünün adeta bir şerhi gibidir. Zira Connolly, "*Yahudi karşıtının hiçbir sorumluluk altına girmeksizin zulüm yapabilmesi için Yahudi kurban edilmelidir. İkincinin uyum vizyonunun korunabilmesi için ilkinin kurban edilmesi gerekir. Benliğin özkimlik, ulusal birlik ve insanlık durumuyla ilgili çocukça bir düş kurabilmesi için ötekinin kurban edilmesi gerekir*" (Connolly, 2020, s. 155) diyerek Spengler'in sorumluluktan azade bir nefret eylemi üretilmesine teşvikine karşılık önemli bir cevaptır. *Hitler'in Mein Kampf'ı da Yahudiler için nefret söylemi barındırmaktadır. Nazi Partisi'nin o dönemki tutumunun da Deutschland erwache, Juda verrecke (Almanya uyan, Judah geber)* sözlerinde ifade bulunduğu söylenmektedir. Henüz iktidara gelmeden önce Fırtına Kıtaları adı verilen grubun eylemleri, yayınlarda Yahudilerden untermensch yani insandan aşağı bir varlık olarak gösterilmeleri başlamıştı. Hitler'in 1920 yılında yaptığı bir konuşmada, "*Halkımızda Yahudilerden güdüsel bir tiksinti uyandırmak ve yaratmak görevimizdir*" diyerek Yahudi düşmanlığını ortaya koyduğu görülmektedir (Encyclopaedia Judaica (der), 1997, s. 10-11). Bu düşünsel hava içerisinde nefretin eyleme dökülmesi de pek uzun sürmemiştir. Felaket, Şoa veya Hurban diye de anılan

Holokost, Yahudi diaspora tarihinin en trajik olaylarından birini oluşturmaktadır. Nazilerin iktidara gelmesi ile birlikte 30 Ocak 1933'te başlayan bu hareketler 8 Mayıs 1945 tarihine kadar sürmüştür. Nazi politikasını bu dönem içerisinde özetlemek gerekirse Alman toplumundan Yahudileri arındırmak için hukuku kullanmak, Üçüncü Reich'a ırk ilkesinin egemen olmasını sağlamaktır. Yahudiler bu anlamda yavaş yavaş kamu hizmetlerinde, sanattan dışlanıyor ve Yahudi çocukları okullara alınmıyordu. Yahudiler belirli isimleri almaya zorlandı ve pasaportlarında Yahudi olduklarını simgeleyen J harfi konulması kararlaştırıldı (Encyclopaedia Judaica (der), 1997, s. 13-15) . Bu olayların ardından, Yahudi aleyhtarı eylemlerin ikinci dönemi, Polonya'nın 1 Eylül 1939'da istila edilmesiyle başladı (Encyclopaedia Judaica (der), 1997, s. 20) . Naziler için Yahudilik dinsel veya kültürel bir özellik değildi. Onlar için bu durum ırksal ve sabitti (Lewis, 2016, s. 19) Dolayısıyla kalıtım yoluyla geçmekteydi. Daha önceleri hukuki yoldan arındırılması gereken topraklar düşüncesi, bu kalıtsal özellikten kurtulmak üzere zamanla nihai çözüme doğru evrilmiştir. Lewis'e göre Naziler açısından anahtar kavram ari sözcüğünde yatmaktadır. Zira ari ırkı tek başına kültür ve uygarlık yaratabilecek güce sahipken Sami ırkı ise yaratmaktan ziyade yaratılanı koruyamayacak kadar güçsüzdür (Lewis, 2016, s. 20) . Bu kabilesel çatışmanın ürünü olarak nihai çözüm adı altında gerçekleştirilen Holokost ile pek çok insan yerlerinden edilmiş ve öldürülmüştür. 1939-1945 yılları arasında bilançoya baktığımız zaman Lewis'in iddiasına göre bir milyonu çocuk olmak üzere beş veyahut altı milyon kişi Yahudi oldukları gerekçesiyle çeşitli şekillerde öldürülmüşlerdir (Lewis, 2016, s. 18) . Bu aynı zamanda Orta ve Doğu Avrupa'da Siyonist program için düşünülen ve Yahudi ulusal rönesansını sağlayacak olan 6 milyon insanın da ölmesi demekti (Hourani, 1989, s. 352) . Sayılar hakkında farklı söylenceler bulunsada buradaki asıl gerçek, Yahudi kimliğinde yaşanan travmanın, Yahudi kimliğinde yeni bir bilinç getirmiştir. Nitekim, *“Auschwitz'den sonra Yahudi kimliğinin yeniden yaratılması gerekmiştir”* (Encyclopaedia Judaica (der), 1997, s. 206). Bu travmatik hafızanın kristalize edilmesi üç kuşaklık bir zincirde ebeveynlerden çocuklara kutsal bir 'yemin' olarak aktarılmıştır. Nihai çözümün yaratıcılarından Nazi yöneticisi Adolf Eichmann'ın da 1960 yılında yakalanıp yargılanması Holokost'un Yahudileri birleştirici mesajını ulusal bilinç seviyesine yükseltmiştir. İsrail ve diasporadaki Yahudilerin eğitim

sistemlerine Holokost ve yeniden doğuş bilinci telkin edilmeye başlandı. Holokost ve Kahramanlık', 'Bağımsızlık ve Yeniden Doğuş' temalarındaki eğitim aha önceki eğitimsel ve öğretici mesajların tamamlayıcısı olarak değil ikamesi olarak yerini almıştır (Schweid, 2005, s. 19).

“Modern dönemde Yahudi halkının tarihinin öğretimin öncelikli olarak Holokost ve Siyonizm üzerine odaklandı fakat bu önem deneyimler ve ritüeller aracılığıyla verildi: Yad Vashem ziyareti, Auschwitz ziyareti, “Yaşayan Yürüyüş”e katılım ve Holokost’u Anma Günü, İsrail Savunma Kuvvetleri’nde Ölenlerin Anma Günü, Bağımsızlık Günü ve Kudüs Kurtuluş Günü.” (Lukacs, 2006a, s. 33)

Ernest Renan’ın da deyişiyle paylaşılan acı, sevinçten çok birleştirmektedir. Bu anlamda ulusal anılar ve yaslar zaferlerden daha kıymetli görülmektedir. Bunun da sebebi toplu bir çabaya ve görev yüklenmesine sebep olmasıdır (Renan, 2016, s. 50) Dolayısıyla Holokost da bir trajedi ve yas olarak Yahudileri birleştirmiş ve gelecek nesillerin bu tür olayları bir daha yaşamaması için onu hatırlamak suretiyle bir bilinç kazanmalarına neden olmuştur. O gün için Yahudilere göre bir kurtuluş alanı olarak görülen Filistin’de, bugün Filistinlilerin var olma mücadelesi görülmektedir. Her ne kadar farklı konular olsa da kimliğin inşası bağlamında, İngiliz mandası ve işgal politikalarının Filistin topraklarında Filistinlilik kimliğinin güçlenmesinde önemli etkisi bulunmaktadır. Bugün o topraklarda yaşanan direnişin en önemli sebeplerinden biri de “milli kimliğin” etmenlerinden biri olan ‘anavatan’a olan bağlılıktır. Bundan sonraki bölümde de bununla ilintili olarak Filistin toprakları üzerinde bir Yahudi devleti tasarımı ve bunun Yahudi kimliğine olan etkileri Siyonizm kavramıyla birlikte ele alınacaktır.

1.3.2. Milli Kimliğin Bileşeni Olarak Toprak: Siyonizm ve İsrail’in İnşası

Her ne kadar tarihsel bazı mitler olsa da Yahudiler için belirli bir zamana dek, Filistin özel ilgi alanı olmamıştır. Bu noktada Holokost’un İsrail’in kuruluşuna direkt sebep olarak göstermemiz şüphesiz yetersiz kalacaktır. Zira, Holokost’un öncesinde de Yahudiler’in bulundukları ülkelerde ‘Yahudi’ olarak yer bulamamaları ve bir geleceğin onlar için olmadığını anlamaları neticesinde kendilerine ait bir yurt olması

fikrini doğurmuştur. Bu konuda çeşitli tartışmalar da gerçekleştirilmiştir. Hatta o dönem içerisinde yeni yurt önerilerinde Uganda'nın dahi tartışıldığı kimi kayıtlarda görülmektedir. Bu manada mitlerin tekrar hatırlanması, yaratılması ve Anderson'ın ulusun hayal edilebilir olduğu ifadesinden yola çıkarak bu yurtsuz ulusa bir anayurt hayali oluşturma doğrultusunda farklı girişimlerde bulunulmuştur. İsrail'in kuruluşunu biraz önce bahsedildiği üzere direkt olarak Holokost ile açıklanmasa da, hayatta kalanlar ve o dönemin tanıkları için bir milli ocak düşüncesinin artık kaçınılmaz olduğunu göstermesi bağlamında aralarında büyük bir ilinti bulunmaktadır. Bu süreçte modern Yahudi kimliğinin şekillenmesinde yeni ve sistematik bir durak olarak Siyonizm idealleştirilmiş ve bugün de hala bu düşünce farklı evrimler geçirse de İsrail üzerinde etkisini sürdürmeye devam etmektedir. Siyonizmin tanımına baktığımızda, Yahudilerin Filistin'i yurt edinmek üzere milli bir bilinç çevresinde bir araya gelmeleri olarak tanımlayabiliriz. Zira 1800'lü yılların sonunda Avrupa ve Rusya'da gerçekleştirilen antisemitizm hareketlerine kadar Filistin ilgisi tam anlamıyla Yahudi kimliğinde oluşmamıştır. Siyonizmin ortaya çıkmasında Avrupa'da yükselen “milliyetçilik” akımıyla yükselen yabancı düşmanlığının önemli bir rolü bulunmaktadır (Arı, 2014, s. 242). 19 ve 20. yüzyılın ilk yarısında Batı'daki ulusal ve toplumsal hareketlerle yüz yüze gelen Siyonizm, Yahudi kimliği için dinsel manada tanımlanan bir kimliğe alternatif olarak kültürel tabanda tanımlanan seküler ulusal Yahudi kimliği oluşturma ihtiyacının olduğunu ortaya çıkarmıştır (Schweid, 2005, s. 23). Fakat Yahudi kimliğindeki bu ulusalcı seküler dönüşüm şüphesiz dini dışlama bağlamında gerçekleşmemiştir. Fakat dini kültürel bir öge olarak alan daha kapsayıcı bir Yahudi kimliği yaratılmıştır. Bir önceki paragrafta belirttiğimiz üzere Avrupa milliyetçiliği ile karşılaşan Siyonizm fikrinin geçirdiği evrim Yahudilerin geleceği noktasında bazı fikirler sunmuştur. Bu noktada köken, kültür ve ortak hedef bağlamında tanımlanan bir ulus tanımı varsa ve bu ulus devlet olmanın en tabii hakkı ise Yahudiler de kendilerini bir ulus olarak görmüş ve devletleşmeleri gerektiği fikrini geliştirmişlerdir. Zamanla Siyonizme dönüşecek bu idealin ilk çağdaş habercisi Boşnak bir Haham olan Yahuda Alkalay olmuştur. Bu manada Alkalay Mesih'i beklemeden Yahudiler'in Filistin'de toplanmaları noktasında 1843 yılında bir program oluşturmuştur. Alkalay'dan sonra sistematik bir şekilde Yahudi halkının devletleşmesi fikrini ortaya atan ise Viyana'da

gazetecilik yapan Macaristan doğumlu Theodor Herzl olmuştur. The Jewish State isimli eserinin yayınlanması ile birlikte Siyonist akımın tarihinin başladığını söyleyebilmekteyiz (Lewis, 2016, s. 74) . Herzl'in Siyonizmdeki asıl önemi bu kavrama siyasi bir bakış ve teşkilat kazandırması olmuştur (Montefiore, 2016, s. 378). Herzl'in düşünce dünyasını ise 1881 yılındaki Rus pogromları oldukça derinden sarsmıştır. Bunun üzerine 1895 yılında Viyana'da Yahudi karşıtı Karl Lueger'in belediye başkanı seçilmesiyle Herzl'i etkilemişti (Montefiore, 2016, s. 377).

Herzl'in Siyonizme en büyük katkılarından biri 1897 yılında Basel şehrinde düzenlenen Birinci Siyonist Kongresi olmuştur. Bu kongrede, Filistin'de Yahudi halkı için hukuken de tanınacak olan bir yurt oluşturma programı benimsenmiştir. Fakat burada belirtmemiz gerekir ki, Filistin'i yurt edinme fikri nesnel olarak varoluş gerçeğinden değil, Yahudi bilincinin uyanışı bağlamında ortaya atılmıştır (Attias, 2012, s. 182) . Dolayısıyla Filistin fikri bir gerçeklik olmaktan ziyade bir bilinç oluşumunu sağlayacak hayali bir topraktır. Bu noktada tarih bilimi Siyonizm düşüncesi için önemli bir araç olarak görülmüştür. Zira bir halkı tamamen yabancı olduğu bir toprakta ikamet etmesini sağlamak, bunu yasallaştırmak ve yeni bir ulusal kimlik hazırlamak adına tarih bilimi ciddi bir rol üstlenmiştir (Attias, 2012, s. 225). Herzl 1904'te ölümüne kadar konuyla ilgili çalışmalarını sürdürmüş, her yıl toplanan Siyonist Kongre'ye daha çok kimsenin katılması için çabalarda bulunmuştur (Cleveland, 2008, s. 269). Yahudi milliyetçisi olarak tanımlanan Ahad Ha'am'ın da dediği üzere “millet”, fertlerin kalplerinde duyduğudur. Bu manada Ha'am Yahudi milliyetçiliğini şöyle tarif etmektedir:

“Yahudi milliyetçiliğinin ancak müşterek millî karakterin mevcudiyeti ile kaim olduğunu düşünmek hatâdır,.. Elbette, bu millî karakter, nesiller boyunca yaşanmış müşterek bir hayatın mahsûlüdür; "milliyetçilik ruhu bir kere yaratıldı mı artık yalnız ferdi ilgilendiren olağanüstü bir hâdise haline gelir. Bunun gerçeği hiçbir şeye dayanmaz, ancak ferdin ruhunda varlığı duyulur, ve bunun dışında objektif ve şekli bir gerçekliği yoktur. Eğer ben, Yahudi milliyetçiliğinin ruhunu, bütün manevî hayatıma damga vuracak kadar içimde duyuyorsam, o halde bu ruh bende yaşıyor demektir” (Kedourie, Avrupa'da Milliyetçilik, çev. M. Haluk Demirtaş, 1971, s. 73)

Ha'am için ferdin hissettiği bir duygu olan ulus olma Yahudi milliyetçiliğinin de bireyin ruhunun varlığında yatmaktadır. Ha'am, Siyonizmin Yahudi ulusunun adeta umudu olduğunu ifade etmektedir.

“Siyonizm şeklindeki ulusal fikrimizin doğum sancuları zordu ve doğumunda bu fikir sislerle örtülüydü. Son nesilde Yahudi halkı, sürgünde yaşamaya başladı; cennetin merhameti ve dünyanın iyiliği için bekledi, uzuvlarının paramparça olmaya başladığını ve her yöne dağıldığını hiç hissetmedi ve milletler arasında barışçıl bir yaşam ve geçim dışında büyük bir lütuf istemedi. Sonra bir kasırga yükseldi ve dünyadan iyilik ümitlerini gümbürtülü bir şekilde süpürdü, evet, cennetten merhamet ümidini bile... Ve sürgünde yaşayan insanlar arasında bir eylem çağrısı çıkarıldı: Barışçıl bir yaşam ve geçim mi istiyorsun? O halde kalk ve senin ulusal toprağına git ve yabancıların masasındaki kırıntılara daha fazla bakma. Çünkü her bir halk için kendi toprağı dışında ne barış ne de geçim vardır. Bu, yeni fikrimizin şafağıydı. Cansız bir şey, yalnızca bir kitap hatırası haline gelen tarihi toprağımızın anısı, bir kere daha yaşayan duygusal bir güç ve onun yeniden doğumunda sevgimizi uyandırdı [...]” (Ha-am, 2018, s. 157-158).

Buradan da anlaşıldığı üzere Avrupa’nın istenmeyen “ötekisi” Yahudiler için Siyonizm, birliği tesis edecek ve bir yurt sağlayacak bir fikir olarak görülmüştür. Siyonizmin bu düşünsel temellerinin yanı sıra harekete geçmesi bağlamında Rusya’daki Yahudilerin önemli bir etkisi bulunmaktadır. Yaşanan pogromların ardından Filistin’de gerçekleştirilen Yahudi yerleşimlerine yardım etme gayesiyle Yahudi grupları oluşturmuşlardır ve kendilerine Siyon Aşıkları adını vermişlerdir (Cleveland, 2008, s. 267). Daha öncede bahsettiğimiz aliyah adı verilen bu göçler Filistin’in sosyal ve demografik özellikleri bakımından da bir sarsılma yaşatmıştır. Siyonizmin somutlaşması noktasında yeni bir Yahudi oluşturulması bağlamında gerekli olan çalışma emek ve toprak pazarından da bölgenin yerlisini dışlayarak bir sömürü fikrine dönüşmüştür (Attias, 2012, s. 267). Dolayısıyla Avrupa’da “öteki” olan Yahudi kimliği kendini koruma amacıyla Siyonizm fikrine tutunurken, Filistin’e yerleştiklerinde ise bu sefer Filistin’deki Arapları “ötekileştirerek” kimliğini idame ettirme yoluna gitmiştir. Tüm bunlar ışığında İsrail’in kuruluşu modern Yahudi tarihinin en büyük olayı yahut “Yahudi halkının nihayet ortaya çıkan başyapıtı” olarak temsil görevini yürüttüğü düşünülmektedir (Türk, 2013, s. 90). Levinas’a göre her ulus seçilmiş olma adına layıktır demek hem de İsrail’in bu noktada bir istisna ve istisna olma konusunda da evrensel olduğunu ifade etmektedir (Türk, 2013, s. 137). Levinas İsrail’i iki tür olarak görmektedir. Gerçek egemen İsrail’de dindir diyerek bir mesihçilik anlamı yüklemekte, İsrail’in dine ya sadık kalmasını ya da sadık kalmazsa var olamayacağını da ifade ederek bu görüşünde de bir gerçeklik anlamı olduğu iddia edilmektedir (Türk, 2013, s. 90). Levinas için İsrail’i bu kadar

biricik yapan olgu diğer Yahudiler için de geçerliydi. Bu manada Siyonizmin bir meyvesi olarak 14 Mayıs 1948 yılında İsrail'in ilk başbakanı olacak David Ben Gurion tarafından İsrail'in kuruluşu ilan edilmiştir. Törenin gerçekleştiği mekanda Siyonist hareketin kurucusu Theodor Herzl'in fotoğrafının olması (Cleveland, 2008, s. 296) . İsrail'in Siyonizm temellerinde kurulduğunu göstermektedir. Yahudiye, Siyon, İvriya, Herzliya gibi isimlerin verilmesinin önerildiği bu yapı, Ben Gurion'un önerisi olan İsrail adını almıştır. Gurion, “*İsrail ülkesi Yahudi halkının doğduğu yerdir*” diyerek milli marş olan, Hatikhav (Umut), okumuştur.

Umudumuzu kaybetmedik

Bin yıllık bir umuttu o;

Kendi topraklarımızda özgür bir halk olabilmek (Montefiore, 2016, s. 475).

Lewis'e göre, Yahudi milliyetçiliğinin bir sonucu olan İsrail, aslında Doğu Avrupa Yahudiliğinin bir ürünü idi. Din ve ulusal kimlik arasında yarattığı ilişkide de Doğu Avrupa özellikleri görülmekteydi. Siyonizmin ana kaynakları olarak Kudüs ve iddia edilen Kutsal Toprakları, esaret, özgürlük, dönüş ve sürgün kavramlarının yapılan atıfların Yahu dininin ta kendisi olduğunu ifade etmektedir. Ona göre bir diğer kaynak da haham Yahudiliğine canlılık getiren ve Siyonist hareketin gelişmesine sebebiyet veren Hasidiliktir. Hasidi Yahudiler özgürlük için temelleri hazırlamı ve İbranice'nin yeniden canlandırılmasında da önemli rol oynamışlardır (Lewis, 2016, s. 82) . Bu noktada İbranice İsrail'in anadili olarak kabul edilmiştir. Fakat dünyanın farklı bölgelerindeki Yahudilerin kültürel ve dinsel bir dil olarak İbraniceyi öğrenip kullandığı bilinmektedir (Lewis, 2016, s. 46) . *Bağımsızlık Bildirgesi'ne göre, İsrail'in sadece 'Yahudilerin devleti' değil, aynı zamanda birliği simgeleyecek ve manevi mirasın halka akacağı bir merkez olacağı 'Yahudi Devleti' amaçlanmıştı. Bu yaklaşıma istinaden, sürgündekilerin toplanmasının, onların sosyo-kültürel entegrasyonunun, Yahudi ulusal eğitiminin ve Yahudi kamusal alanın biçimlendirmesi politikasını şekillendiren yasalar getirildi* (Schweid, 2005, s. 10) . İsrail Dış İşleri Bakanlığı web sitesinden verilen bilgilere göre Yahudilik, üç büyük tek tanrılı inancın ilk ve en eskisi olarak tanımlanmaktadır. Yahudiliğin temel yasaları ve doktrinleri İncil'in ilk beş kitabını oluşturan Tevrat'tan alınmıştır. Yahudi

halkı tanrıya; çalışarak, ibadet ederek ve Tevrat'taki kurallara uyarak hizmet/kulluk etmektedir. Fakat burada Yahudiliğin diğer dinlerden farkı belirtilmiştir. Yahudilik diğer dinlerden farklı olarak diğer insanların kendi dini inanç ve uygulamalarını günahlardan arınmak üzere kabul etmeleri gerekmez. Bu noktada Yahudilik aktif bir misyoner hareket değildir. İnancını değiştirenler toplum tarafından kabul edilmekle birlikte bu karar aslında Yahudi dini otoritelerinin kararına bağlı bir durum olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu noktada bunun kişisel bir kendini tanımlama mevzusu olmadığı açıktır. Yahudilikte çoğu dini vecibe ev merkezli olarak yerine getirilmektedir. Günlük ibadetler sabah, öğlen ve güneş batımı olmak üzere üç vakitten oluşmaktadır. Hahamlara, Yahudi inanç ve geleneklerinin günlük hayata uygulanması konusuna ilişkin bilgi verme konusunda başvurulabilir. Bu aynı zamanda kişisel anlaşmazlıklar konusunda hüküm vermeyi de içermektedir. Dini boşanma gibi daha önemli meselelerin görüşülmesi ise beit din adı verilen Yahudi dini mahkemelerine havale edilmektedir. Yine sitede verilen bilgilere göre, İsrail; Yahudi halkının özlemleri, umutları, yaşamı ve tarihinin merkezi olarak tanımlanmaktadır. Dindar Yahudiler ibadet ederken Kudüs'e yönelmektedir ve burası onlara göre Yahudi adet ve geleneklerinin yanı sıra Yahudi halkının kimliğinin gerçekleştiği yer olarak görülmektedir (Israel Ministry of Foreign Affairs, 2014) . Yahudiler için bir merkez olarak buranın kodlanması ve yaşanan travmaların hatırlatılarak buraya duyulan manevi duyguların yükseltilmesi hedeflenmiştir. 1935'te Berlin'de Vaadin Toprağı isimli Siyonist bir propaganda filmi gösterilir. Bu film daha sonra dünyanın pek çok yerinde gösterilmiştir. İsrail'in ilk kuruluş yıllarında öğrencilere ve göçmenlere izletilmekteydi ve hatta bugün dahi bu film den yararlanılmaktadır. Holokost Şehitlerini ve Kahramanlarını Anma Günü Fısıh Bayramı'ndan bir haftadan daha az bir süre sonra gerçekleştirilmektedir. Burada İsrail halkının Holokost'ta kaybedilen 6 milyon kişi ile bütünleşmesi amaçlanmaktadır. Bugün için özel törenler düzenlenmekte, saat 10:00'da sirenler çalınmaktadır. Hatırlamak ve unutmamak üzere iki dakikalık saygı duruşuyla adeta yemin edilir (Jewish Festivals and Days of Remembrance in Israel, 2022).

Dolayısıyla birliği ve manevi mirası simgeleyecek bir merkez olma yolunda gerek sanatsal, gerek eğitimsel gerek siyasal olarak anıları taze tutacak çalışmalar

yürütülmektedir. Genç nesiller de kendi halklarına ve devletlerine aynı zorunluluk ve yemin ile Holokost'a karşı yükümlülüklerini bilme ve hatırlama zorundadırlar. Bu aynı zamanda “Neden Yahudi olunur?”, “Neden İsrail Devleti'nde yaşanır?”, “Neden IDF'ye hizmet edilir ve Aliya neden özümсенir” sorularının da cevabıdır. Halkın kültürel mirasının öğretiminde, tarih ve metinsel kaynaklarda sistematik öğretimin ötesinde, eğitim sisteminin kapsayıcı ve kesin cevap vermesi istenmiştir. Holokost ve İsrail Devleti'nin kurulmasını, kölelikten özgürlüğe ve boyun eğdirmeden kurtuluşa göçün çağdaş bir destanı olarak birbirine bağlayan kıyamet, mitsel bellekte deneyimsel, travmatik eğitim yoluyla bunun gerçekleştirilmesi planlanmıştır (Schweid, 2005, s. 18) Fakat bu çalışmaların seküler bir “milliyetçilik” ile sunulduğunu söylemek imkansızdır. Schweid, Judaism in Israeli Culture isimli makalesinde devletleşme sürecinde pek çok laik uygulamaya dikkat çekerken aynı zamanda dinin alanına girmeyen hiçbir şeyin Yahudiliğe ait olmadığını da ifade etmektedir (Schweid, 2005, s. 30) . Keza İsrail'in ilk başbakanı olan David Ben Gurion da İsrail'in bir tarih ürünü olmaktan çok peygamberlerin kurduğu hayallerin hayata geçirilmesi olarak görmekteydi (Attias, 2012, s. 254) . Bu pencereden bakıldığında İsrail'in aslında dinsel olduğu kadar kültür ve etnisiteyi de baz alan bir Yahudi kimliği oluşturduğunu görmekteyiz. Bir sonraki bölümde de medyanın kimlik oluşturmadaki etkisi ve Yahudi kimliğinin medyada inşası konularını ele alacağız.

İKİNCİ BÖLÜM

MEDYA YOLUYLA KİMLİK İNŞAASI

Toplumu etkileme, bireylerin tutum ve davranışları üzerinde yönlendirmelerde bulunmak medyanın ne denli güçlü olduğunu bizlere göstermektedir. Fakat bu süreç gerçekleştirilirken farklı yöntemlerin kullanıldığı da bazı iletişim modelleri ile ortaya konmaya çalışılmıştır. Kitle iletişim araçlarının çoğaldığı ve enformasyona erişimin oldukça kolaylaştığı günümüz dünyasında sınırlı

bir toplumsal grubu oluşturmak ve onları harekete geçirmek üzere sınırları açan bir medya gücünün olduğunu söylemek mümkündür. Bugün artık gerek “teki”lerden gerekse dünyanın ucunda “biz” diye benimsenen topluluklardan haber alma, bu haberleri içselleştirerek aidiyet oluşturma, dışlayarak da “tekine” karşı duvarlar inşa etmek oldukça kolaylaştırmıştır. şüphesiz alternatif medya aracılığıyla insan hakları, evrensel dayanışma gibi temalara vurgu yapan habercilik mevcutsa da, medya hala geçmiş acıları günümüze taşımak ve bu noktada acıları sarmak yerine kolektif bir bilinç oluşturarak “tekine” karşı durmak üzere yayınlar gerçekleştirebilmektedir. Bunun temelinde ideolojik ve ekonomi politik sebepler de yer almaktadır. Medyanın etki gücü çoğu zaman olumsuz anlamda kullanılsa da bu g aynı zamanda “teki”lerin varlığının ve farklı seslerin duyurulmasının da anahtarıdır.

Bir nceki bölümde kimlik ve Yahudi kimliğinin oluşmasında rol oynayan etmenler ele alınmıştır. Bu glmde de medyanın etki gücü, medyanın kimlik oluşumunda ve gelişimindeki etkisi olmak üzere Yahudi basını üzerine durulacaktır.

2.1. Medyanın Etki Gücü

Medyanın etki gücünden bahsetmeden önce, medyanın bir iletişim faaliyeti olduğunu ifade etmek gerekmektedir. Medya da bir iletişim faaliyeti olması hasebiyle ortaya koyduğu ürün bir amaca hizmet etmektedir. Medyanın gücünü anlayabilmek üzere iletişimi açıklayan birkaç ifadeden yararlanmak bizler için doğru bir rota oluşturacaktır. Burada pek çok ifade olsa da bu çalışmada bizler için yol gösterici açıklamalar şunlar olacaktır:

- *“İletişim amaçlı bir faaliyetdir. Amaçlar: bilgi/enformasyon vermek ve almak; bir faaliyet için mutabakat/olur almak veya alamamak ve olur vermek veya vermemek; bir imaj veya kimlik kazanmak, ya da bir kimliği veya imajı yadsımak veya onaylamak; bir emre/yönlendirmeye uyma (veya uymama) sağlamak veya uymayı (uyumamayı) açıklamak”*
- *“İnsanın ne olduğu (kimliği) kendi hakkında ne söylediği, ne dşndği, veya hakkında ne söylendiği, ne dşnldği ile değil, neyi nasıl yaptığı ile belirlenir. Dolayısıyla, insanı (ve iletişimini) anlamak için söylenene(düşünceye) değil, insanın kendini nasıl*

ürettiğine bakmak gerekir. Eğer kendini lafla(düşünceyle) ürettiyorsa, gene bu üretimi nasıl yaptığına bakmak gerekir” (Erdoğan, 2008, s. 45).

Bu varsayımlardan yola çıktığımızda iletişimin kimlik oluşturmadaki etkisini bir onaylama veya inkar etme mekanizmasıyla gösterdiği görülmektedir. Bu manada iletişim, bireye kim olduğu ya da kim olması gerektiğine dair doneler sunan, insanın kendisini üretme sürecinde ona ne düşünmesi ya da hangi noktaları düşünmemesi gerektiğine dair bir yol haritası çizen mefhum olarak karşımıza çıkmaktadır.

Merih Zıllıoğlu’nun da ifade ettiği gibi, kişinin açısından hangi amaçla olursa olsun, en temel amacı çevre üzerinde etki yapmak, başkalarındaki tutum ve davranışları geliştirmek/değiştirmektir (Zıllıoğlu, 2007, s. 28). Geniş insan topluluklarına seslenme adına büyük bir güç olan medyada bu değişim ve geliştirme sürecinde en etkili alanlardan biri olarak görülmektedir. Çünkü insanlar arasında haber akışını sağlayan iletişim, insanın bilgi dağarcığına yöneliktir. Bu sayede insanlar her yeni haber yahut bilgiyi kendi deneyim ve gözlemleriyle birlikte mukayese ederek iletileri kabul edip etmeyeceği noktasında değerlendirmede bulunur (Zıllıoğlu, 2007, s. 71-72). Dolayısıyla medya iletileriyle insanoğlunu çevrelediğinde aslında onun gözlemleri de yine medyaya göre üretilmiş olmaktadır. Peki medya nasıl olur da insanların bilincine bu kadar etki edebilir sorusu akıllara gelmektedir. Bu soruya cevap olarak da medyanın kimi zaman ifade ederek kimi zaman da görmezden gelerek ideolojiyi resimler ve kelimelerle somut bir forma kavuşturur. Bu da eğlence programları, haberler ve reklamlarda gerçekleştirilmektedir (Varol, 2016, s. 57).

Medya aslında bize bir temsil dünyası sunmaktadır. Bu temsil dünyası ise gerçek hayatın asıllarını değil, gerçekliğin yeniden üretilmiş versiyonlarını bizlere sunmaktadır. Dolayısıyla Demir’in de açıkladığı gibi, *“Haber olayın kendisi değil, olayın yeniden düzenlenmesidir. Bu anlamda olayın özetlenmesi bunun için de seçilip, ayıklanıp yeniden oluşturulması süreci ile haberi yayına verilmesi ve yayınlanması aşamasında yani haberin üretim aşamasında da nesnellikten uzaklaşılmasına sebep*

olabilir” (Demir, 2010, s. 27). Medya gerek haberlerde gerek, sinemada gerek televizyon programlarında da bizlere işlenmiş bir gerçeklik sunmaktadır. Kimi zaman ekranlarda kimi zamanda sayfalarda gördüğümüz de gerçeğin temsili bir formunu oluşturmaktadır. Medya, aslında bizlere ikinci el bir deneyim sunmaktadır. Fakat bizler onu gerçek olarak kabul ederiz (Varol, 2016, s. 40).

Bostancı da, medya türlerinin gelişmesi ile birlikte medyanın toplumu etkileme gücünün arttığını bildirmekle birlikte bu konunun temelinde bireylerin tutum ve davranışlarını değiştirmenin veya pekiştirmenin olduğunu ifade etmektedir (Bostancı, 2019, s. 68). Bu bağlamda medya etkisi de, “kişinin bilişsellğinde (inançlar da dahil olmak üzere), duygularında, tutum ve davranışlarında medya kullanımından kaynaklı amaçlı ya da amaçsız, kısa ve uzun vadeli değişiklikler” şeklinde tanımlanmaktadır (aktaran: Bostancı, 2019, s. 68).

Medya etkisi hakkında çeşitli varsayımlar bulunsa da, araştırmacıların bu konuda üzerine eğildikleri sekiz anahtar mesele bulunmaktadır. Bunlar Potter tarafından detaylı olarak açıklanmaktadır:

- Zamanlama (*timing*)
- Süre (*duration*)
- Değer (*valence*)
- Değişim (*change*)
- Niyet (*intention*)
- Düzey (*level*)
- Doğrudan/dolaylı (*direct or indirect*)
- Dışavurum (*manifestation*)

Bu sekiz öge, ilk olarak zamanlama ile açıklanmaktadır. ‘Zamanlama’, medya etkisinin anında yahut uzun vadelimi olduğu konusunda odaklanmaktadır. Bu bağlamda Potter medya etkisinin hemen anında ortaya çıkabileceği gibi daha sonrasında da kendini gösterebileceğini ifade etmektedir. Bir diğer mesele ise ‘süre’dir. ‘Süre’ meselesi de medya etkisinin geçici mi yoksa kalıcı mı olduğuna

eğilmektedir. Burada da bazı etkilerin kısa bir sürelik hatırlanıp sonra unutulduğuna bazılarının ise kalıcı olarak yer edindiğine dikkat çekmektedir. Üçüncü öge olan ‘değer’ ile medya etkisi, olumlu yahut olumsuz yönden ele alınmaktadır. ‘Değer’ kavramıyla medya etkisinin antisosyal davranışlara, şiddete yol açabileceği gibi aynı zamanda faydalı bilgilerin öğrenilmesi veyahut bir topluluğun parçası olarak hissetme noktasında da olumlu etkileri olduğu ifade edilmektedir. Bir diğer konu ise ‘değişim’dir. ‘Değişim’den kasıt ise medya etkisinin bireyin tutum ve davranışlarında bir değişikliğin görülmesi şeklinde algılanabilir. Fakat Potter burada medya etkisinin sadece değişime yol açmadığını ileri sürmektedir. Potter, bu bahiste pekiştirme gücüne dikkat çekmektedir.

‘Niyet’ kısmında ise Potter istemsizce bazı etkilerin geliştiğini belirtmektedir. Çoğu zaman medyada yer alan olumsuz davranışlar yüzünden üreticiler eleştirildiğinde kendilerinin bu niyette olmadığını beyan etmektedirler. İşte burada da Potter, üretici ve ürünün tüketicisi o niyette olmasalar dahi hesaba katılmayan etkilerin doğabileceğini söylemektedir. ‘Düzey’ konusundan maksat ise medya etkilerinin mikro veyahut makro ölçekli olmasıdır. Potter burada medya etkisinin bireysel yani mikro olabileceği gibi halk, toplum ve kurumlar nezdinde yani makro düzeyde de etkileri olabileceği belirtmektedir. Buradaki bir diğer öge ise doğrudan veyahut dolaylı etki meselesidir. Çünkü medya etkisi doğrudan olabileceği gibi dolaylı olarak da kendini gösterebilmektedir. Son olarak ‘dışavurum’ olarak ele alınan nokta ise medya etkisinin gözlemlenme tarafını ele almaktadır. Kimi zaman medya etkisi görülebilir şeklinde kendisini gösterse de kimi zaman gözlemlenemez şekilde olmaktadır. Potter’a göre eğer gözlemlenmiyorsa bu medya etkisinin olmadığı anlamına gelmektedir (Potter, 2012, s. 36-38). Potter’ın sekiz yol ile medya etkisini anlatması medyanın gözlemlenebilir etkileri olduğu kadar uzun süreli kimi zaman da uygulamaya dökülmediği için yok sayılan etkilerinin olduğunu da ortaya koymaktadır. Özellikle medya etkisinin mikro ve makro düzey etkileri gerek birey ölçeğinde gerekse topluluklara yönelik medyanın önemli bir yönlendirme gücü olduğunu bizlere göstermektedir. Medya bu bağlamda mikro etkisiyle bireye aidiyet kazandırabileceği gibi makro etkisiyle de topluluklara seslenme, onların aidiyetlerini

pekiştirme kimi zaman bu noktada da kurumları harekete geçirme işlevini görmektedir.

Medyanın etkisi Potter tarafından altı başlıkta sıralanmıştır. Bunlardan ilki bilişsel etkidir. Bu medyanın zihin üzerindeki etkisine vurgu yapmaktadır. Medyanın ikinci etkisi ise inanç etkisidir. Bu da bireyin idrak/algılamaya yönelik olan medya etkisinden bahsetmektedir. Üçüncü etkisi ise tutum etkisidir. Bu da bireylerin değerlendirme standartlarını şekillendirmekle birlikte bireye değerlendirme yapmak üzere çeşitli doneler vermektedir. Dördüncü etki ise duygusal etkidir. Burada da bireyin duygu ve hisleri üzerindeki etki ifade edilmektedir. Diğer bir etki ise fizyolojik etkidir. Bu da bireyin bedensel tepkilerini içermektedir. Son olarak da davranışsal etki gelmektedir. Davranışsal etki de bireyin bir şeyler yapmasına yönelik olan etki olarak ifade edilmektedir (Potter, 2012, s. 47).

Bunun yanı sıra medyada etki teorileri üzerine de tartışılmaktadır. Tarihsel olarak dört aşamalı olarak medya etkilerinin karakterize edildiğini görmekteyiz. İlk evre sihirli mermi, hipodermik iğne gibi metaforların olduğu basın, film ve radyonun gündelik hayata girdiği dönemdir. Birinci Dünya Savaşı sırasında da propaganda kampanyaları başladı. Media efektinin ilk dönemdeki ana figürlerinden biri olarak Lasswell görülmektedir. Lasswell, Freudçu psikolojiyi, pragmatizmi ve siyasi bilim argümanlarını kullanarak toplumun bir azınlık tarafından propaganda yoluyla kontrol edilebileceğini öne sürmüştür. 1930'lardaki çalışmalar ise medya etkisi bağlamında ikinci evreyi oluşturmaktaydı. Burada izleyici ve medya uyarıları arasında direkt bir bağlantı olmadığına yalnızca eğilimleri pekiştirdiğine dair görüşlerde bulundular. Katz ve Lazarsfeld'in kişisel etki kuramı buna örnek verilebilir. Üçüncü aşama ise televizyonun yükselişe geçtiği İkinci Dünya Savaşı sonrası süreci ifade etmektedir. Burada güçlü kitle iletişim düşüncesine geri dönmüştür ve medyanın uzun dönemli etkilerine odaklanılmıştır. Noelle-Neumann'ın sessizlik sarmalı teorisi bu dönem içerisinde yapılan çalışmalardandır. 1990'lı yıllardan başlayarak da dördüncü evre devreye girmiştir. Burada daha eşitlikçi bir anlayış hakimdir. Bireylerin medya görüşlerini kabul edip etmemesi ile birlikte medyanın gerçekliği inşa ettiğine yönelik bir eğilim bulunmaktadır. Fakat alternatif yorumlar da geliştirilmeye devam

edilmektedir. Bu noktada da bu aşamalı gelişim kimi zaman sorgulanarak kimi zaman da geliştirilerek farklı bakış açıları getirilmiştir. Kurt Lang ve Gladys Engel Lang, aşamalı modeli eleştirerek kümülatif etkilerinin araştırılacağı bir model sunmaktadırlar. Öte yandan Elizabeth Perse de doğrudan, koşullu, kümülatif ve bilişsel olarak dört çeşit medya efektinden bahsetmektedir. W. Russell Neuman ve Lauren Guggenheim tarafından da medya etkisi aşamalarla değil, altı teorik alanla ele alınmıştır. Bunların da, ikna teorileri, aktif izleyici teorileri, sosyal bağlam teorileri, toplum ve medya teorileri, yorumlayıcı teoriler ve medya teorileri olarak ele alınması gerektiği ifade edilmiştir . (Borah, 2016, s. 1-2)

2.2. Medya ve Kimlik İlişkisi

Medyanın etki alanı şüphesiz toplumsal alana da sirayet etmektedir. Bireysel davranışlarımızdan, toplumsal ilişkilere kadar uzanan bu etki kimlik meselesinde de kendisini göstermektedir. Medyada kimlik inşası sürecine değinmeden önce burada öne çıkan üç temel konu olduğunu görmekteyiz. Bunlar; kültür, temsil ve ideoloji olarak karşımıza çıkmaktadır. Çalışmanın bu bölümünde de medya yoluyla kimlik inşa edilebilir mi, ediliyor ise bu hangi süreçler sonunda gerçekleşmektedir sorularının yanıtlarını arayacağız.

Günümüzde kültür bir temsil alanı olarak görülmektedir. Bu anlamda, Durham ve Kellner'a göre (2006) toplumsal cinsiyet, sınıf, ırk, cinsellik, din olmak üzere kimliğin temel bileşenlerine dair pozitif yahut negatif bir çerçeve sunan anlam üreticisi konumundadır (Varol, 2016, s. 42) . Kültürü tayin eden unsurlara baktığımızda ise, nesiller arasında devamlılık duygusu; ortak tarihteki dönüm noktaları ve müşterek hatıralar işe ortak bir gelecek duygusudur. Bu unsurlardan geçen ve çeşitli müşterek deneyime sahip insanların arasında da kimlik inşa edilebilmektedir (Erdoğan İ. , 2008, s. 143-144). İşte tam da bu noktada medya, bir aracılık rolü görmektedir. Bireylerin kimlik kazanması, grupların kolektif bir bilinç taşıyarak ortak bir aidiyet geliştirmelerinde medyanın bu aracılık rolü de katkı sunmaktadır. Geçmişteki ortak mitler, kahramanlık hikayeleri, zaferler, ortak ideal uğruna feda duygusu ile kimliğin ulusal anlamda güçlenmesine destek olunmaktadır.

Bunun dışında, yenilgiler, birliğe karşı olası tehditler, düşmanlıklar da medyada tekrardan üretilerek “ötekilerin” varlığının ortaya konması veya pekiştirilmesi yoluyla farklılıklar karşısında aynılığa inan bireyin kolektif bir bilince sahip olması da hedeflenebilmektedir. Peki tüm bunlar medya tarafından nasıl sunulmaktadır? Bu konuda medyanın en büyük yardımcısı şüphesiz üretilen temsillerdir. Çünkü temsil aynı zamanda bir tasvir etme süreci anlamına gelmektedir. Kimi zaman insanlar, kimi zaman mekânlar kimi zaman da olaylar bu tasvire konu olmaktadır. Laughey, temsilin gerçekliği temsil ettiğini ifade eder ve bu anlamda da medyanın temsilin en büyük sağlayıcılarından biri olduğunu söylemektedir (Laughey, 2010, s. 83). Hall’a göre ise temsil, “*anlamın üretildiği ve kültürün üyeleri arasında değiş tokuş edildiği sürecin temel parçası*” olarak görülmektedir (Hall, 2017, s. 23). Dolayısıyla temsil sadece gerçekliğin bir tasviri olmakla kalmayıp kültür için de önemli bir anlam ifade etmektedir. Medyanın temsiller aracılığıyla ikinci el deneyim kimi zaman toplumun gerçekliği algılaması bağlamında doğrudan deneyimin de üzerine çıkmaktadır (Varol, 2016, s. 40). Temsil Varol’a göre bir ikame aracıdır. Fiziksel anlamda orada olmayan temsil aracılığıyla vücut bulmaktadır (Varol, 2016, s. 43). Bu ikamedeki temel düşünce temsilin varlığı değil, nasıl kurgulandığı, hangi düşünsel temeller üzerinde şekillendirilmiştir. Çünkü medya bu temsiller aracılığıyla bireye hiç görmediği mekanlardan haber almayı, dünyanın bir ucundaki “millet” bağlamında ‘kardeşleri’ ile buluşmaya imkân sağlamaktadır. Şunu demek mümkündür; medya bireylere sınırları aşma olanağını sunmaktadır (Giddens, 2010, s. 114).

Medyanın kimliğin oluşumundaki unsurlardan biri olarak ideolojiyi de ele alabiliriz. İdeoloji pek çok amaç altında ele alınsa da bu çalışma bağlamında ‘*gruplar tarafından paylaşılan toplumsal belleğin temeli*’ olarak ele alınmaktadır. Aynı zamanda inançların ideolojiye yaslanması ile birlikte ideolojinin inancın temel sistemleri olduğunu Teun Van Dijk söylemektedir. Dijk, ideolojilerin herkes tarafından kabul edilemeyeceğine aksine düşünsel anlamda farklılıklara ve çatışmalara neden olmaktadır (Van Dijk, 2003, s. 24). İşte bu noktada kimlik ve ideoloji ilişkisi karşımıza çıkmaktadır. Burada da ideoloji şeması bizlere yol göstermektedir:

“Üyelik ölçütleri : Kimler ait (değil) ?

Tipik etkinlikler: Ne yapıyoruz?

Genel amaçlar: Ne istiyoruz? Bunu niçin yapıyoruz?

Kurallar ve değerler: Bizim için iyi yada kötü olan nedir?

Durum: Ötekilerle ne tür ilişkilere sahibiz?

Kaynaklar: Kim(ler) grup kaynaklarımıza ulaşma hakkına sahip?” (Van Dijk, 2003, s. 28).

Bu şema ile birlikte aynı zamanda bireyin kendini tanıması, kendinden olanı bilmesi, bu doğrultudaki çabalarının ne olması gerektiği, kendisinden farklı olanla nasıl bir ilişki kurmasına dair soruların cevapları yer almaktadır. Bu sayede de birey aidiyet olgusunu oluşturmaktadır diyebiliriz. Van Dijk’ın kimlik ve ideoloji arasındaki ilişkiyi *“bir ideoloji bir grubun kimliğini ve dolayısıyla da üyelerinin toplumsal kimliğinin (ait olma) öznel duygularını da tanımlayan toplumsal bilişin temel biçimlerinden birisidir”* (Van Dijk, 2003, s. 28) şeklinde açıklıyor olması günümüz dünyasında da kimliklerin ideoloji ile nasıl oluşturulabileceğine dair bir rota oluşturmaktadır. Medyada ideolojiler aracılığıyla, yaptığı haberler üzerinden bu bilişi şekillendirmeye çalışmakta ve bu anlamda bireyin kendine aidiyet kazanması ya da pekiştirmesi noktasında ona temsiller sunarak gideceği yolu ona göstermektedir. Kültür, temsil ve ideoloji kimliğin oluşmasındaki tuğlalar ise söylem de bunları birleştirip kimlik duvarını inşa eden çimentodur dememiz mümkündür. Fairclough tarafından da ifade edildiği gibi söylem insanlar arasındaki sosyal yapıyı inşa etmeye yardımcı olmakta ve bu kapsamda da sosyal kimlik, özne ve kendi-kendinelik gibi tipleri de etkilemektedir (Sözen, Söylem, 1999, s. 40).

2.3. Medya Yoluyla Kimliğin İnşa Süreci

Öncelikle şunu belirtmemiz gerekmektedir ki birey kendisini inşa etmek için “ötekilere” ihtiyaç duymaktadır. Benlik veya kimlik, kendini daha büyük bir beden parçası veya bir topluluğun parçası olarak hissetmek gibi farklı psikolojik boyutlara sahiptir (Gündüz, 2017, s. 86) . Buradan da baktığımız zaman medyaya gelmeden evvel bireyde, psikolojik bir ihtiyaç olarak aidiyet kurma hissinin olduğunu ve bunun bireyin kendi kimliğini inşa etmede büyük önem taşıdığını

görmekteyiz. Burada şunu da ifade edebiliriz; medya aslında bireyin kendisini nasıl inşa edeceğine yönelik temsilleri ona sunan bir ortam oluşturmaktadır. Birlik ve beraberlik dediğimiz zaman aklımıza ulus gelmektedir. Çünkü ulus bu iki unsurla bilinmektedir. Aynı dili konuşan, aynı şarkıyı söyleyen aynı inancı paylaşan insanlarız. Peki biz ulus muyuz? Yoksa tüm insanlar tarafından keşfedilmesi beklenen bir varoluş alanı mı mevcut? (Gunduz ve Erdem, 2017, s.259). Tüm dünyaya yayılmış Yahudiler için ise belki de aynı dili konuşmak gücü fakat aynı tarihe sahiptiler. Yaşadıkları Holokost tecrübesi ise onlara aynı dili konuşma, aynı şarkıları söyleme inancını sundu. Aslında Holokost en nihai noktaydı. Daha sonraki bölümde anlatacağımız üzere Yahudi medyasında kimlik bilinci daha öncelere gitmekteydi. Ulus kimlik bir keşif süreci ise eğer medya da bu noktada kaşiflerden biri sayılabilir yahut kaşiflere bulmak istedikleri noktayı gösteren bir harita işlevi görebilirdi.

Teknolojinin buradaki rolüne baktığımızda ise teknoloji ile birlikte milliyetçiliğin kendini ortaya koyma noktasında kullandığı araçlara yeni bir tanesinin eklendiğini de söyleyebiliriz (Aşçı, 2015, s. 3). Aşçı burada radyonun önemine vurgu yapsa da günümüzde haberciliğin internet ortamına taşınmasıyla birlikte internet haberciliğinin de milliyetçiliğin farklı bir ortamda canlanmasına katkıda bulunduğunu ifade edebiliriz. Her şeyden önce milliyetçiliği bir ideoloji olduğunu kabul etmeliyiz (Bora, 2005). İdeoloji , temsil ve kültür ile birlikte medyada kimlik inşa edilebileceğini söylemiştik. İşte bu nokta da bir ideoloji olarak “milliyetçilik” insanlık orta paydasını genişletmekten ziyade her “mille” biriciklik atfederek onu bir başka konumlandırma, diğerlerinden daha üstün görme eğilimine meyillidir. Tanıl Bora’ya göre “milliyetçilik”; “milleti” bir kez inşa etmekle sınırlı kalmaz, çünkü “millet” siyasal gündem ve ihtiyaçlara göre yeniden üretilebilen bir kavramdır. Bununla birlikte de “milliyetçilik” sürekli taze tutulmalıdır (Bora, 2005, s. 388) . “Millet” de durum böyle iken kimlik kavramında da aynı muğlaklık ve yinelenme mevcuttur. Ceyhan Suvari’ye göre kimlik, “*Duruma ve ihtiyaca göre biçimlenen, tanıma ve tanınmaya ilintili ikili bir sürecin ürünüdür*” (Suvari, 2005, s. 293) . Dolayısıyla “millet” yeniden inşa edilmesi, uçsuz bucaksız “millet” kimliğinin o

günün şartlarına göre yeni sınırlarıyla tekrar sunulması “ulusal” kimliğin oluşturulması ve sağlamlaştırılmasına katkı sunmaktadır.

Kim olduğumuz ve “ötekilere” karşı nasıl davranmamız gerektiğine dair izler bir bilincin olması yoluyla belirlenmektedir. Zira kimlik aynı zamanda bir bellek sorunudur. Bu anlamda da yurda dair anılar büyük önem taşımaktadır. Medya da ortak anılar ve kimliklerin oluşmasında büyük role sahiptir. Bir köken anısı canlandırmak bizi o mümkün olmayan köklere götürebilmektedir (Morley, 1997, s. 131). Kolektif bir kimlik bütün olarak hatıra, gelenekler, müşterek tarih ile devam ettirilmelidir. Buna toprak ve ötekilere karşı biz gibi içerme ve dışlama koşulları da eklenmelidir (Morley, 1997, s. 107). Tüm bu noktalardan yola çıkarak kimliğin sürdürülebilir bir eylem gerektirdiği gerçeğini unutmamalıyız. Bize ne olduğumuz, nereden geldiğimiz, nereye ait olduğumuz, hangi zorlukları beraber aştığımız, kimlere karşı mücadele verdiğimiz veya kimlere karşı mücadele etmemiz gerektiği sürekli hatırlatılmalıdır ki, ulus kimlik yaşasın ve kendisini biricikleştirebilsin. Morley ve Robinson basın yayın araçlarının bu noktadaki önemine dikkat çekmişlerdir. Onlara göre basın yayın araçları kitlesel bir kamu oluşturmuşlar ve bu kamu da ulus ve milliyetçiliği hayal etmeye başlamıştır (Morley, 1997, s. 234). Stuart Hall’dan aktardıkları gibi, “*BBC, kendinden önce var olan bir ulusun yapısını "yansıtmak" bir yana, o, ulusun oluşturulduğu bir alet, bir aygıt, bir "makine"ydi. BBC, hitap ettiği ulusu üretti: Temsil etme tarzlarıyla izlerkitlesini inşa etti*” (Morley, 1997) (Morley, 1997, s. 260). Hall burada BBC örneğini verse de bugün kitle iletişim araçları ile birlikte pek çok medya kuruluşu kendi ulusunu yaratmaktadır. Buna ister medyanın çıkarları yönünden bakalım istersek de bir ideal mahiyetinde bakalım, sonuç değişmeyecektir.

Medyada bizlere sunulan bu dolaylı deneyim bireysel kimlikle birlikte toplumsal ilişkilerin temelini de etkilemektedir. Buna elektronik iletişimin gelişmesi de eklenince benlik ve sosyal sistemler bağlamında karşılıklı nüfuz daha açık bir almıştır (Giddens, 2010, s. 15). Schlesinger tarafından ifade edildiği gibi iletişimdeki tamamlayıcılık ve randımanlılık hususu toplumsal sınıyı oluşturmaktadır (Schlesinger, 1994, s. 267). Bu süreklilik korunduğu halde toplumda bir arada durma

eğilimi de artacaktır. “Milliyetçilik” kuramcılarında Gellner’ın medya konusundaki düşüncesine göre medya, otomatik olarak ulusçuluk düşüncesini doğurandır (Schlesinger, 1994, s. 272). Gellner’ın düşüncesinde ulus inşa edici bir güç olarak eğitime merkezi bir statü verilir fakat Anderson bunun önemini kabul ederek buna merkezi bir statü atfetmez. Anderson’a göre ulusçuluğu inşa etmede matbaa dili önemlidir. Anderson için, maddi koşulların uygun olması halinde hayali cemaatin inşasında çeşitli iletişim araçlarının önemi bulunmaktadır (Schlesinger, 1994, s. 276).

“Milliyetçilik” konusunda önemli çalışmaları olan Eric J. Hobsbawm da kitle iletişim araçlarının önemine vurgu yapmaktadır. Ona göre, kitle iletişim araçları milli sembolleri kişilerin hayatına sokup onların hayatlarının bir parçası haline getirme, özel-yerel alan, kamusal ve milli alanlar arasındaki ayrımı yıkmada maksatlı propagandadan daha başarılıdır. Hobsbawm, medyanın bu konuda ne denli önemli olduğunu Britanya Krallığı üzerinden örneklendirmektedir. Çünkü Britanya Kraliyet ailesinin “milli kimliğin” gerek ev gerekse kamudaki ikonuna dönüşmesinde medyanın payı büyüktü ve eğer medya olmasaydı bu gerçekleşmezdi. (Hobsbawm, 1995, s. 169). Hobsbawm kadar olmasa da Anthony D. Smith de medyanın ulusların inşasındaki önemine dikkat çekmektedir. Smith’e göre ortak bir kitle kültürü ve kamuoyu kamusal bir eğitim ve medya ile oluşturulabilir (Smith A. , 1994, s. 27). Görüldüğü üzere “milliyetçilik” ve uluslarla iştigal eden düşünürler tarafından da medyanın önemine dikkat çekilmektedir. Bu noktada Rubert de Ventos’un ulus kimliğin ortaya çıkmasındaki etkenler düşüncesine bakmakta fayda var. Ventos’a göre asal etkenler (etnisite, ülke, dil, din vb.), üretken etkenler (iletişim ve teknolojiye gelişmeler, kentlerin oluşması, modern askeri ordular ve merkezi monarşiler), sebep olunmuş etkenler (bürokrasi, dilin yasallaşması, ulusal eğitim sistemi), tepkisel etkenler (bastırılan kimliklerin ortaya çıkmasını dayalı, ortak hafızadaki kimlik arayışları) başlıklarında dört etken bulunmaktadır. Ulusların oluşumunda hangi etkenlerin esas alındığı ise toplumlara göre değişebilmektedir (Castells, 2006, s. 47).

Castells, kimlikten toplumsal aktörün kendini tanıması başka toplumsal yapılara karşı kapsamlı atıfta bulunmayı dışlama suretiyle kültürel özellikler

temelindeki inşa süreci olarak anladığını ifade etmektedir. Yeni enformasyon teknolojilerinin de dünyaya küresel araçsal ağların birleştiğini söylemektedir. Bilgisayarın da devreye girmesiyle birlikte iletişimin sanal cemaatler oluşturduğuna dikkat çekmektedir (Castells, 2008, s. 26) . Castells'ın söylediği gibi burada sanal cemaatler oluşturulabilir fakat gerçek dünyada da cemaat oluşturma gücü oldukça fazladır. Eric Maigret konuyla ilgili şöyle demektedir:

“Dolayısıyla medya, artık iletişim araçları denen araçların uzmanlarına ya da üretim ve alımlama sürecini bilenlere ayrılmış bir alan gibi değil, toplumsal evren ve üstlenmek istediği aracılıklar üzerine, aile, cinsiyet kimlikleri, kentsel ortamlar, ulus vb. insan ilişkilerinin söz konusu olduğu tüm sınıflar konusundaki düşünceler üzerine kesin bilgi üretimini artırmayı da içeren bir amaç gibi belirir” (Maigret, 2014, s. 27).

Medyanın toplumsal ilişkileri dizayn etme gücü ile bireyler medyanın ürettiği kimi zaman fikri kimi zaman da maddi ürünleri günlük hayatın gerçekliği olarak kabul ederek yaşamlarının bir parçası haline getirirler. Halihazırda ulus fikri zaten tarihsel bir emekle yaratılmaktadır. Sonra da bu fikrin ilk kelimesi “biz” olur, ikinci kelimesi olarak bizim gelir. En sonunda ise üçüncü kelime olarak da onlar ortaya çıkarılarak dillendirilir (Castells, 2008, s. 74) . Medyada bizlere öncelikle biz kimiz sorusuna cevap bulacağımız içerikler üretir. Bizi bir arada tutan değerler nedir sorusundan yola çıkarak tarihsel simgeleri, milletimize dayalı mitleri, bayrağı, marşları, kahramanlıkları günlük yaşantımızın bir parçası haline getirerek yıl dönümleri, anma törenleriyle bizlere bunları tekrar tekrar hatırlatır. Bu hatırlatmada da “bizim” kavramı ortaya çıkarak sahiplenme duygusu oluşturulur. Devamlılığımızı sağlayacak olan nedir? Bizleri özel kılan nedir? İşte bu sorularla da bir onlar oluşturularak farklılıklar veya inşa edilen tehditler karşısında savunmamız gereken yüce idealler ortaya konur. Fakat tarihsel süreçte her “milletin” geçirdiği farklı “millet” olma serüveni olduğu için bunun tezahürü ya da Castells'ın ifade ettiği üç soru da aynı sıralamada devam etmeyebilir. Çünkü kimi zaman bizi biz yapan aslında “ötekilerdir”. Hatta burada Thierri Hentch'in Doğu ve Batı arasındaki ilişkiye dair sözü büyük önem taşımaktadır. “Doğu bizim kafalarımızda. Bizim Batılı kafalarımızın dışında Doğu yok” (Kaya-Erdem, 2009, s. 5). Hatta Batı'nın kendisi de yok” sözleriyle Hentch, bir tahayyülden bahsetmektedir. Her ne kadar burada Doğu-

Batı ikilemine atıf yapılsa da geniş bir pencereden baktığımızda hayal edilebilir bir “milleti” bu ifadeyle görmekte bu hayalin inşasında ise “öteki” yaratılmasının rolüne dikkat çekilmektedir.

Castells’ın fikirleri ulus ve iletişim konusundaki çalışmalarına bütünleşik bir bakış açısı sunması bağlamında kritik bir öneme sahiptir. Bunun sebebi ise ulusların inşası ve ulus kimlik meselesinde sosyologların medyanın öneminin derinine inmemeleri keza aynı şekilde iletişimcilerin de kuramsal açılarından ulusçuluğu ele almamasından kaynaklanmaktadır. Castells da özellikle ağ toplumu çalışmasıyla teknolojinin bu kadar geliştiği bir dönemde kimlik ve ulus kavramına eğilmiştir. Hatta kimlikten ne aldığı, kimliğin türlerinin neler olduğu konusunda da bir bakış açısı sunmuştur. Ona göre kimlik bağlamında üç farklı biçim bulunmaktadır. Bunlar; meşrulaştırıcı kimlik, direniş kimliği ve proje kimliğidir. Meşrulaştırıcı kimlik toplumdaki egemen kurumlar tarafından inşa edilmektedir. Bu egemen kurumlar bu şekilde egemenlik alanlarını da genişletmeyi hedeflemektedirler. İkinci bir kimlik biçimi olarak ise direniş kimliği gelmektedir. Direniş kimliği aslında “ötekilerin” kimliği olarak nitelendirebiliriz. Çünkü burada Hakim olana karşı arka plana itilmiş olan aktörler tarafından geliştirilen bir kimlik görmekteyiz. Proje kimliği ise belirli kültürel malzemeler temelinde kültürel aktörlerin yeni bir kimlik inşa etmeleridir. Buradaki amaç ise toplumsal yapıyı değiştirmektir. Bu çalışmada da Castells’ın kimlik biçiminden yola çıktığımızda direniş kimliğinin ele alındığı görülmektedir. Çünkü direniş kimliği devamında bir cemaat oluşturmayı sağlamaktadır. Kimlik inşa tipleri içinde de günümüzde en önemli inşa biçimi olarak karşımıza çıkmaktadır. Bunun için en iyi ifade, Castells’ın da dediği gibi; “dışlayanların dışlananlar tarafından dışlanması” cümlesi olabilir (Castells, 2008, s. 7-16).

Peki, medyanın kimlik inşasında oynadığı rol ve cemaat oluşturulmasına etkisi yaşadığımız çağda nasıl daha etkin olmuştur? Başka bir deyişle kitlelerin medya içeriklerine ulaşması nasıl bu kadar kolaylaşmıştır? Murat Özgen politik gelişme ve dalgalanmaların toplumlar ve ülkeler arası iletişim düzenini de etkilediğini ifade etmektedir. 19. yüzyılda gazeteler toplumsal hayatta kendine yeni yer bulurken, 20. yüzyılda teknolojide yaşanan gelişmeler ile birlikte radyo ve

televizyonun iletişim sahnesinde önem kazandığını görmekteyiz. 20. yüzyılın son on yılında da internet kullanımı artmış bu sayede iletişim faaliyeti de artık bireyin sadece kendisi için değil çevresini ve uzak yakın çevresini de algılaması noktasında devam ettirilmesi gereken bir etkinlik alanı haline gelmiştir. Küreselleşme ve teknolojik gelişmeler ile birlikte de toplumsal olayların dünyanın bir ucundan diğer ucuna aktarılması daha kolay bir hale gelmiştir (Özgen, 2019, s. 51) . İnternette yaşanan bu gelişmeler tüm sosyal pratikleri de etkilemiştir. İnsanların habere ulaşması, gündemi takip etmesi ve okuma alışkanlıklarında da değişimler olmuştur (Arvas, 2019, s. 99). İnsanların bilgiye erişimelerindeki kolaylık günlük yaşamlarına yön vermeleri noktasında onlara bir yol haritası sunmaktadır. McLuhan, elektronik enformasyon çağında Birinci Dünya Savaşı'nın uluslarının kimlik ve amaçlarını yitirdiklerini (McLuhan, 2001, s. 235) ifade etse de bunun politikanın dönüşmesiyle de ilgili olduğunu artık imparatorlukların yerini devletlerin aldığını ve elektronik enformasyon çağının da devletlerin yurttaşlarının kimliklerini muhafaza etmesinde hatta artık yurtsuzların dahil ulus kimlik bilinci taşımasında önemli katkılar sunduğunu söyleyebiliriz. Bu noktada ağ kavramını da ele almamız gerekmektedir. Çünkü Castells enformasyon çağı toplumunun açıklanmasında merkeze ağ kavramını almaktadır ve ağ kavramını bağlantılı düğümler dizisi olarak açıklamaktadır. Bu düğüm meselesi ise bahsettiğimiz ağlara göre değişiklik göstermektedir. Yeni medyanın küresel ağındaki düğümler arasında televizyon sistemleri, bilgisayar grafiği ortamları, sinyal gönderen-alan-üreten seyyar aygıtlar sayılabilmektedir. Ağları birbirine bağlayan şeylere de makaslar denmektedir. Bu makasların, toplumların şekillendirilmesinde, yönlendirilmesinde hatta yanlış yönlendirilmesinin de başlıca kaynakları haline geldiğini söyleyebiliriz (Castells, 2008, s. 622-623) . Böylesi bir dünyada da medyadaki üretim, toplumsal süreçlerin yönlendirilmesinde anahtar rol oynayan yapılara dönüşmektedir. Artık hepimiz kendi odalarımızda, bir toplumun parçası olmaya yahut “ötekileştirilmeye” bir tık ile maruz kalmaktayız. Bu etkiyi anlama noktasında:

“Eskiden kaşifler ve antropologlar, bilinmeyen dünyalara yaptıkları gezilerden döndüklerinde bize uzak diyarlardaki egzotik Ötekilerin garip adetleri üzerine yazılı açıklamalar getirirlerdi, şimdi ise bütün o Ötekiler, oturma odalarımızdaki ekranlarda

elektronik görüntüler biçiminde önümüze gelmekte (televizyon haberlerinde her akşam, CNN'de her saat) ve bizler de bu ölçüde birer etnograf olmaktayız. Artık kanepede oturup bir düğmeye basmak yeterlidir Ötekini ya da Egzotik olanı seyretmek için” ifadeleri oldukça önemlidir (Morley, 1997, s. 178).

Burada televizyon üzerinden anlatılan şey, internetle birlikte ulaşılması daha kolay olan bir olgu haline gelmiştir. Üstelik sadece “ötekilerin” değil, bizim de ne olduğumuz, gelenek ve göreneklerimiz anayurtlarımızdan binlerce kilometre uzakta olsak dahi bilinçlerimize nakşedilmektedir. Peki kimlik inşa süreci nasıl gerçekleşmektedir? Daha doğrusu medya bireyin fikrini, algısını nasıl etkilemektedir? İşte bu noktada Varol’un Collin Stewart ve Adam Kowaltzke’den aktardığı beş başlık devreye girmektedir. Bu başlıklarla temsilin etkisi konusuna değinilmektedir.

- İlk başlıkta temsilin yinelenen unsurlardan oluştuğu belirtilmektedir.
- İkinci başlıkta bu temsil ile izleyici özdeşleşmeye ve kabul etmeye çağrılmaktadır.
- Üçüncü başlıkta medyanın kategorize etme gücüne vurgu yapılarak medyanın insanı, olayları ve fikirleri kategorize ettiği söylenmektedir.
- Dördüncü başlıkta her temsilin bir bakış açısı olduğuna dikkat çekilmektedir.
- Son olarak ise temsillerin bizim kim olduğumuza dair varsayımları olan bir seslenme türüne sahip olduğuna vurgu yapılmaktadır.

Medyada bu temsillerin sürekli tekrarlanması da bu temsilleri doğal ve normal bir hale büründürmektedir (Varol, 2016, s. 43-44). Keza medyanın işlevlerinde de yine kimlik üzerindeki etkisini görmekteyiz. Medyanın bu işlevleri Daniel Katz, Graeme Burton ve Denis McQuail tarafından ortaya konulmaktadır (Özdemir,1998, aktaran: Mora, 2008, s. 6). Medyanın ilk işlevi bilgilendirmedir.İkinci işlevi geçmiş kuşaklarla değerleri aktarmak suretiyle bağlantımızı koruma bağlamında kültürel devamlılık işlevidir. Üçüncü işlevi, toplumdaki bireylerin birbirleriyle olan etkileşimlerini sağlamak üzere toplumsallaştırma işlevidir. Dördüncü işlevi kamuoyu yaratmak ve son işlevi ise eğlendirmektir (Mora, 2008, s. 6) . Buradan da baktığımızda yaptığımız çalışma özelinde, Yahudi basınında geçmiş ve Holokost ile

ilgili bilgilendirme yapıldığı, kültürel değerlerin korunmasına yönelik içerikler üretildiği, aynı topraklarda olmasalar dahi bir toplum olarak bütünlük sağlamaları ve çeşitli konularda kamuoyu yarattıkları görülebilmektedir. Bu noktada bir sonraki bölümde Yahudi milli kimliğinin inşasında medyanın oynadığı rol ve bu amaçla yapılmış olan çalışmalara değinilecektir.

2.4. Medya Yoluyla Yahudi Kimliğinin İnşası ve Yahudi Medyası

Bir önceki bölümde medyanın tutum ve davranışlar üzerindeki etkisini ve kimlik yaratma veyahut pekiştirmedeki rolü ele alınmıştır. Bu bölümde de Yahudi kimliği için medyanın neden önemli olduğu ve İsrail'deki Yahudi haber medyasının gelişim sürecine değinilecektir. Ulusal kimlik oluşturmada Holokost'un ne denli etkili olduğuna değinmiştik. Medya konusunda da Holokost'un yerinin yadsınamaz olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır. Zira toplama kampları tecrübesi ve o dönem içerisinde yaşananlar, bir daha böyle bir şeyin gerçekleşmemesi adına farklı mecralarda çalışmalar yapmayı gerektirmiştir. Bu mecralardan biri de şüphesiz medyadır. Zira medya yalnızca yerelden haberler sunmayıp, dünyanın diğer bölgelerindeki Yahudiler hakkında da bilgi vermekte kimi zaman tanıklıklar yoluyla yapılan haberlerde de bilincin her daim diri tutulmasını sağlamaktadır.

Burada Theodor W. Adorno'nun görüşleri de oldukça dikkat çekicidir. Adorno, Auschwitz'in insanlık tarihinde derin izler bıraktığını ifade etmektedir. Bu noktadan sonra her an için yeni Auschwitzler yaratılabilir ve uygarlığın karşısında barbarlık hemen örgütlenebilir haldedir. Auschwitz'in sona ermiş olsa da bu tehlikenin her daim devam edeceği düşünülmektedir (Kulak, 2020, s. 157). Böylesi bir deneyimden sonra şüphesiz kitle iletişim araçlarının da kötü geçmişin tekrarlanmaması adına önemli bir sorumluluk alması gerekmektedir. Sadece geçmişi tekrar hatırlayıp bir sorumluluk yüklenmek adına değil, aynı zamanda medyanın pekiştirme etkisinden yola çıkarak sıradan bir dinleyici/izleyici veyahut okuyucunun da benliğini keşfetmesi ve sağlamlaştırması adına medya önemli bir işlev görmektedir.

İsrail’de basının siyasi, sosyal ve kültürel hayatta önemli bir rol oynadığı belirtilmektedir. İsrail’de basılı yayıncılığın 1863’te Kudüs’te kurulan Lalevanon ve Havatselet gazeteleri olduğu söylenmektedir. Bu gazetelerin bir yıl sonra Osmanlı tarafından kapatıldığı belirtilmektedir. 1869 yılına gelindiğinde ise düşük tiraj almalarına rağmen gazetelerin düzenli olarak çıkmaya başladığı söylenmektedir. Birinci Dünya Savaşı sırasında da İngilizler bölgeyi ele geçirene kadar gazetelerin çıkması durmuştur.

İsrail Dışişleri Bakanlığı tarafından verilen bilgilere göre İsrail’de dört günlük gazete bulunmaktadır. Bunlardan ilki 1919 yılında kurulan Ha’aretz gazetesidir. İsrailin en eski günlük gazetesi olan Ha’aretz, pek çok yerel gazete ve yayınevine sahip olan Shoken medya holdingine aittir.

Diğer bir günlük gazete ise 1939 yılında kurulan, İbrani okuyucuların yaklaşık üçte ikisinin okuduğu, en yüksek tiraja sahip Yediot Aharonot gazetesidir. Bu gazete de Ha’aretz de olduğu gibi yayıncılık yapan Moses aile medya holdingine aittir. Kendilerinin bir de müzik firması bulunmaktadır.

Ma’ariv gazetesi de İsrail’in günlük gazetelerinden biridir. 1948 yılında çıkmaya başlamıştır. Uzun yıllar en yüksek tirajlı gazete olmasına karşın bu ünvanı Yediot Aharonot gazetesine kaptırmıştır. Ma’ariv de bir aile şirketi tarafından yönetilmektedir. Yayıncılık ve müzik firmasının yanı sıra Nimrodi aile şirketi tarafından bir de dergiler çıkarılmaktadır.

İsrail’in günlük ekonomi gazetesi ise 1983 yılında kurulan Globes gazetesidir. Özel mülkiyete ait olan gazete iş dünyası açısından önemlidir.

İsrail’in basına ilişkilerin bilgilerin verildiği Dışişleri Bakanlığı sitesinde İsrail’in göçmenler ülkesi olduğu ifade edilmektedir. Bu manada 1950 ve 1960’lardan sonra yabancı dilde basında gelişmeler yaşanmıştır. Göçmenlerin İbranice konuşmaya başlamasıyla birlikte yabancı basına olan ilgi azalsa da bugün

hala Yiddiş, Almanca, Macarca, Lehçe ve Romence dillerinde yayımlar yapılmaktadır. Sovyetler Birliği'nden en büyük Yahudi göçünü alan İsrail'de pek çok Rusça süreli yayın bulunmaktadır. Aynı zamanda İngilizce konuşanlar, turistler ve diplomatlardan oluşan okuyucu kitlesiyle 1932 yılından bu yana Jerusalem Post yayın hayatını sürdürmektedir.

Bir diğer yayın türünü ise siyasal gazeteler oluşturmaktadır. Verilen bilgilere göre bu gazetelere olan ilgi oldukça azalmıştır. Yalnızca dindar okuyucu kitlesine sahip, bu alanda yayın yapan Hatsofeh, Hamodia ve Yated Ne'eman gazeteleri kalmıştır.

Yerel gazeteler ise İsrail'de çokça bulunmaktadır. Bunlardan pek çoğu haftalık periyota sahip genellikle Cuma günü çıkan gazetelerdir. Bu gazetelerin büyük bir kısmı da Moses ve Shocken aile şirketlerine aittir.

İsrail'deki süreli yayınlar arasında yukarıda belirtilen ailelere ait dergiler bulunmaktadır. Moses ailesinin sahip olduğu yüksek tiraja sahip La'isha (haftalık kadın dergisi), Nimrodi holdinge ait At dergisi (iki haftalık, çocuk ve gençlik dergisi) bulunmaktadır. Burada dikkat çeken bir yayın olarak Bamahane adı verilen 1948 yılında çıkarılmaya başlayan askeri olduğu kadar sivil okuyucusu da olan İsrail Savunma Kuvvetleri dergisi bulunmaktadır (Ministry of Foreign Affairs, 2021). Her ne kadar ilk yayın tarihi 1948 olarak belirtilse de derginin 1934 yılında terör eylemlerine karışan Haganah tarafından haftalık olarak yayına girdiği ifade edilmektedir (IDF, 2022).

Günlük olarak yayınlanan Al-Ittihad haricinde Arapça yayınların olduğu da söylenmektedir. Bunun haricinde 1963 yılında gönüllülük esasına dayalı olarak da Basın Konseyi kurulduğu ifade edilmektedir (Ministry of Foreign Affairs, 2021).

İsrail medyasında sansürün sadece güvenlik meselelerini kapsadığı ifade edilmektedir. Güvenlik meselesiyle ilgili anlatılmak istenen ise muğlaktır. Binden

fazla süreli yayının olduğu belirtilmekte ayrıca pek çoğunun da internet versiyonlarının olduğu vurgulanmaktadır.

İsrail'in radyolarına baktığımızda ise yerel ve ulusal radyo hizmeti sağlayan İsrail'in Sesi olarak çevirebileceğimiz Kol Israel bulunmaktadır. Burada toplumun farklı kesimlerine hitap eden 17 dilde programın olduğu sekiz radyo ağı işletilmektedir. İsrail Savunma Kuvvetleri'ne ait iki radyo bulunmaktadır. Bunlar; Galei Tzahal ve Galgalatz radyosudur. Burada göze çarpan bir husus da İsrail'de yapılan yayınların İsrail, Orta Doğu ve Yahudi meselesine dair güvenilir olduğuna dair ifadedir (Consulate General of Israel in Atlanta, 2022) . Bu noktadan baktığımızda İsrail'in Yahudi dünyasının hamiliğini üstlendiği açıktır.

Televizyonculuk faaliyetleri ise İsrail'de 1967 yılında başlamıştır. Günümüzde iki devlet kanalı bulunmaktadır. 1994 yılında ise üç yapımcı tarafından işletilen özel bir kanalın açılışı yapılmıştır. Kol Israel ve iki devlet kanalı da İsrail Yayıncılık İdaresi (IBA) altında hizmet vermektedir (Consulate General of Israel in Atlanta, 2022).

Yahudi kimliğinin medya ilişkisine değineceksek eğer burada yaratıcıya da değinmemiz gerekecektir. Çünkü bir önceki bölümde de Yahudi milli kimliğinin oluşmasında yaratıcının söyleri ve iddia ettikleri vaadleri oldukça önem taşımaktadır. Din mevzubahis olduğunda yaratıcının aşkınlığı da devreye girmektedir. Burada iki soru ortaya çıkmaktadır. Bunlardan ilki, 'yaratıcı ile insanlık iletişim kurabilir ve bunu sürdürebilir midir' sorusu, ikincisi ise ilk soruya verilen evet yanıtı binaen 'ebedi, her yerde her zaman mevcut ve sabit olan ile öte yandan değişen zaman ve uzaya bağlı olan arasına ne aracılık edebilir' sorusudur. Blondheim ve Blum-Kulka'ya (2001) göre İbrahimi dinlerdeki ana eğilimler de dahil olmak üzere içkinliğe ilişkin teolojiler bu ikileme ya da çıkmaza medya teolojilerini şekillendirerek yanıt vermişlerdir. Yaratıcı ve insan arasındaki bu iletişimsel mevzu yalnızca ilahiyatçıların değil aynı zamanda iletişim bilimcilerinin de dikkatini çekmiştir. Bu durumun iletişimcilerin ilgisini çekmesinin altında yatan iki sebep bulunmaktadır. Bunlardan ilki yaratıcının aşkınlığına ilişkindir. Bu çerçeveden

baktığımızda medya aracılığıyla aşkınlığı aşma ve yaratıcı ile iletişim kurma meselesi insanın iletişimsel uygulamalarının sınırlarını test etmektedir. İkinci düşünce ise metodolojik veyahut tarihyazımsallığı ile ilgilidir. Çünkü medya teolojisi iletişim ile ilgili binlerce yıllık amaçlı bir düşünce alanıdır. Bu düşüncedeki cennet ve dünya arasındaki arabuluculuk meselesi insan varlığının özüne temas etmektedir. Cennet ve dünya arasındaki dolayımleme meselesi de bu manada pek çok incelemeye sahne olmuştur (Blondheim, 2015, s. 17)

Günümüzde Yahudi diasporasının da güçlü olduğuna dair çoğu söylemle karşılaşmaktayız. Diasporanın bu denli çok olması aynı zamanda iletişim için tek bir merkeze ihtiyaç olmaması neticesini de doğurmuştur. Dağınık ve merkezlessiz olan Yahudi dünyası yenilikçi, etkili medya düzenlemeleri ve iletişim stratejileri temeline dayanan modern çağa bağılı olarak pek çok yönden bozulmadan varlığını da sürdürmüştür (Blondheim, 2015, s. 28). Yahudi aydınlanması da medya açısından büyük öneme sahiptir. Çünkü her yeni söylem aynı zamanda medyada kendisini sürdüren ve taşıyan bir hareket olarak gerçekleştirmiştir. Kitaplar, broşürler, gazeteler, konferans ve toplantılar buna örnek gösterilebilir (Blondheim, 2015, s. 29). Aydınlanma aynı zamanda Avrupa'daki Yahudiler için de farklı sonuçlar doğurdu. Bunların arasında belki de en önemlisi özgürleşme idi. Bu da Yahudilere, Yahudi cemaati olmanın ötesinde siyasi ve sosyal bir varlığa dönüşebilmeleri imkanını tanımıştır. Aynı zamanda iletişimsel faaliyetlerin de önünü açmıştır. İletişimsel faaliyetler ile de Yahudiler, kitle iletişim araçları sayesinde ulusal iletişimin bir parçası olabiliyorlardı. O güne kadar bireysel olan Yahudiler artık kendi içlerindeki cemaat üyelerine değil farklı ulusal toplumlardaki “kardeşlerine” seslenebilme imkanı elde etmişlerdi. Hali hazırda bakıldığında eski dönem iletişim sistemlerinde de Yahudilerin rolünün büyük olduğu görülmektedir. Avrupa'da pek çok telgraf servisinin kurucusunun Yahudi olması da bizlere bunu açıkça göstermektedir. Fransa'da Havas, Almanya'da Wolff, İngiltere'de Reuters ve İtalya'da Stefani bunlara örnek gösterebilir. Sadece telgraf sistemlerinin değil aynı zamanda muhabir ağlarında da Yahudiler öne çıkmaktaydı (Blondheim, 2015, s. 30). Holokost sonra Yahudilerin tarihi ve dijital medyanın da yükselişi Yahudi toplumunda çeşitli dönüşümlere sebep olmuştur. Şüphesiz Holokost'tan sonra ikinci dönüm noktası da

İsrail'in kurulması olmuştur. Antik çağlardan günümüze bir Yahudi devletinin kurulması fikri zaten bu manada büyük bir dönüşüme işaret etmekteydi. Daha önce bulundukları ülkelerde de Yahudiler medya alanında var olmuşlardı. Fakat bunu bulundukları ülkelerin, ev sahibi toplumların bir üyesi olarak gerçekleştirmişlerdi. Şimdi ise Yahudi milliyetçiliğinin çıkarına yayın yapabileceklerdi. Fakat burada Blondheim, Yahudi milliyetçiliğinin çıkarına dahi olsa Yahudilerin “gentile” yani Yahudi olmayan yayın yönelimini benimsemek zorunda kaldıklarına dikkat çekmiştir. Burada dinin medya üzerindeki etkisi de görülmektedir. Öte yandan Blondheim, Avrupa Yahudilerinin yok edilmesi sonrasında dahi İsrail'in yakın zamana kadar dünya Yahudileri arasında azınlık kaldığını söylemektedir. Bu da dolayısıyla ulusal yayın medyası ile birlikte diasporanın iletişim geleneğini biraz daha sürdürmesi gerektiğine işaret etmektedir. Dolayısıyla Blondheim ağ yönelimini korumanın anavatan merkezli diasporanın varlığından çok daha fazlası olduğunu ifade etmektedir (Blondheim, 2015, s. 33) . Blondheim ayrıca yeni medya ortamı ile tarihsel Yahudi iletişim deneyimi arasında benzerlik olduğunu ifade etmektedir. Bu benzerliğin de çift çekirdekli olduğunu söylemektedir. Bunlardan ilki; içeriği formüle etmede, üretimini ve tüketimini, anlamını ve önemini etkileyen yeni olanaklarla ilgili olduğudur. Diğeri ise; dijital medyanın imkan verdiği iletişimsel planlar ve sistemler ile ilgili olduğudur. Blondheim'a göre bu iki yönerge de Yahudiliğin dini ve ulusal boyutuna dikkat çekmektedir. Yahudilerin benzersiz toplumsal deneyimleri de yeni medya üzerindeki tutumlarını belirleyen önemli bir etken olarak karşımıza çıkmaktadır. Blondheim, Yahudi ulusunun birliğinin ve mirasının pek çok zaman ve alan tarafından zorlandığını bu dağınık tek bir ulusun birliğinin ve iletişiminin ise ancak yeni medya teknolojileri, altyapıları ve kurumsal düzenlemelerle sürdürülebileceğini ifade etmektedir. Aynı zamanda Yahudilerin hayatta kalması kadar topluluğun uyum ve dayanışmasında iletişim sistemi oldukça önemlidir (Blondheim, 2015, s. 35-36) . Blondheim'ın bu konudaki makalesi hem dinin medya üzerindeki etkisine dikkat çekmekle birlikte hem de Yahudilerin tarihinde iletişimin ne kadar önemli olduğunu ortaya koymaktadır. Bu bağlamda konuyla ilgili önemli bir içeriğe sahip olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır.

Holokost'tan hayatta kalanlar sadece medyada değil aynı zamanda diğer yayınlarda da seslerinin duyurulması için çalışmalar gerçekleştirdiler. Holokost'ta yok edilen Yahudi topluluklarını anlatan Yizkor kitapları denen ya da Holokost Anıt Kitapları'nda bir araya getirdiler. Müzeler ve sergiler aracılığıyla da bu sürdürülmüştür (Katz, 2020, s. 72).

Holokost aynı zamanda İsrail'de ulusal kurtuluş anlatısının bir parçası haline gelmiştir. Heykeltıraşlar, mimarlar, sanatçılar bu anlatıyı yaptıkları eserlerle hatırlatmaya devam ettiler. Kitle iletişim araçlarının özellikle dijital alan temelli olanlarının gücü her ne kadar anma ve toplumsal hafızayı diri tutmada önemli olsa da bugün Yahudilerin bir kısmının da internete karşı olduklarını söylememiz gerekmektedir. 2012 yılında Haredi topluluğu mensuplarınca New York City'de düzenlenen internete karşı eylemde 60 bin kişiye seslenilerek internetin Yahudi toplumunun yıkımına neden olduğu belirtilmiştir. Fakat hayatta kalan Yahudiler mülteci topluluklarında kendi dinsel yaşamlarının tekrar inşası için 'iyi medyayı' kullanmaya devam etmektedirler (Katz, 2020, s. 74-75). 1970'lerde Ortodoks Yahudi toplumu Holokost'taki dinsel deneyimi kendi medyalarında sunmak üzere organize olmaya başladılar. 1975 yılının Mart ayında bir toplantı gerçekleştirildi. Ortodoks Yahudi topluluğu Agudath üyeleri bir araya geldiler. Holokost anısını nasıl yaşatabilecekleri üzerine bir tartışma gerçekleştirdiler (Katz, 2020, s. 77). Fotoğraf ve filmler bu anlamda merkezi bir rol oynadılar (Katz, 2020, s. 78).

Yahudi medyası dediğimizde akla ilk gelen İsrail olsa da, bu dağınık topluluğun yoğunlukla yaşadığı Amerika Birleşik Devletleri de unutulmamalıdır. 2021 yılı verilerine göre ABD'de 6.9 milyon Yahudi yaşamaktadır (The Jewish Agency for Israel, 2021) . Dolayısıyla buradaki Yahudi medyasını incelemek çalışmanın çerçevesine katkılar sunacaktır. ABD'deki Yahudi haberciliği veya Yahudi gazeteciliğinin başlangıcı için 1843 yılı gösterilmektedir. Tam adıyla Occident and American Jewish Advocate olan süreli yayın hedef kitle olarak Yahudi okuyuculara ve onların ilgi alanlarına hitap etmekteydi (The National Library of Israel, 2022) . Yayının editörü olan Isaac Leeser Prusya doğumlu bir din adamı, ABD'de Yahudi basının kurucusu, din adamı, editör ve çevirmen olarak

tanıtılmaktadır (Adler, 2022) . Yayının Nisan 1843 tarihli önsöz yahut başlangıç yazısında Isaac Leeser şöyle demektedir; “İrkımızda ve itikadımızda asil bir şeyler olduğunu biliyor ve hissediyoruz; ilkinin yanlış değerlendirilmesi diğerinin ise yanlış anlaşılması bizim hatamız olmayacaktır (Leeser, 1843). Bu noktadan hareketle hem soy ve itikadın necipliği hem de Yahudi halkına seslenme noktasında ABD’de medya faaliyetlerinin başladığını söyleyebiliriz. Occident’in başarısı ile birlikte yayıncılık faaliyetlerinde artış yaşanmıştır.

1850’lere gelindiğinde Amerikan Yahudi gazeteciliği yerel ve bölgele yönelikti. New York’taki ilk önemli Yahudi gazetesi ise iş prensipleri çerçevesinde düzenlenen Asmonean isimli gazeteydi. Bu 19. yüzyıl Yahudi gazetelerine bakıldığında çeşitli konuları içeren daha cesur bir yayın olarak karşımıza çıkmaktadır. Seküler bir çizgisi bulunmaktaydı. Cincinnati’deki ilk Yahudi gazetesi olan The Israelite yayının ise daha farklı bir oda bulunmaktaydı. 1854’de Amerikan Reform Yahudiliğinin önde gelen isimlerinden 1854 yılında kurulan gazete 1874 yılında American Israelite ismini aldı. Occident yayınından daha eğlenceli içerikler ortaya koydu ve geniş bir okuyucu kitlesine ulaştı. Daha iğneleyici ve canlı bir dil kullanılan gazetede önyargı, riyakarlık, hurafe, cahillikle savaşma misyonu benimsendi ayrıca sosyal hayatta da Amerikan Reform Yahudiliğinin temsilcisi haline geldi (The National Library of Israel, 2022) . Burada da görüldüğü üzere gazetenin ilkeleri aslında Yahudi kimliğindeki farklı bir yönü savunan reforma eğilerek toplumu bu konuda kendine çekme amacı taşımaktadır. Bunun yanı sıra yabancı dilde de çıkarılan yayınlar mevcuttu. İç savaştan önce Almanca olarak çıkarılan Sinai ve Die Deborah bunlardan en bilinenlerdi. Daha sonra Abraham Cahan tarafından Yiddiş dilinde çıkarılan The Forward isimli gazete yabancı dildeki en önemli gazetelerden biri haline gelmiştir (The National Library of Israel, 2022). The Forward, bugün de çalışmalarına devam etmektedir. İnternet sitelerinde Yiddiş, topluluk, antisemitizm ve İsraill gibi başlıklarıyla Yahudi toplumunun haber almasına aracılık etmektedir. The Forward kendini Amerikan Yahudi topluluğunun daha iyi bilgilendirmesine çalışan bir medya kuruluşu olarak gördüğünü, bu amaçla da Yiddiş, Yahudi kültürü ve dünyadaki diğer Yahudilerin refahına yönelik aydınlatıcı ve bilgilendirici içerikler ürettiklerini söylemektedir (Forward, 2022).

Bazı yabancı dildeki gazeteler entelektüel göçmen kitleyi hedeflerken bazıları da popüler yayınlar yapmaktaydılar. Yabancı dilli basın göçmenlik, Amerikanlaşma ve kadim ülkedeki gelişmelere İngilizce olarak çıkarılan Yahudi gazetelerinden daha fazla yoğunlaşmışlardır. Burada özellikle yabancı dilde faaliyet gösteren basının daha özgür ve kimlik meselesine Amerika'daki sorunlara ve Yahudi hayatına ilişkin daha cesur yazıları içerdikleri söylenmektedir. Kasım 1879 yılında New York'da çıkarılan American Hebrew gazetesi ise Yahudi kimliğinin yaşatılması ve pekiştirilmesi noktasında kendisine bir misyon edinmiştir. Gazete kurucuları çalışmalarını, cemaat üyelerinin inançlarıyla gurur duymalarına teşvik edecek yorulmak nedir bilmeyen uğraşlardan oluştuğu şeklinde açıklamışlardır. Birinci Dünya Savaşı ve İkinci Dünya Savaşı arasında American Hebrew'in biraz daha temkinli olduğu ve otosansür uyguladığı söylenmektedir. Bu durumda okuyucuları Yahudi toplumu hakkında daha gerçekçi bilgi almak üzere daha farklı gazetelere yöneltmiştir. Diğer okuyucular ise ulusal Yahudi dergilerine yöneldiler. Bunların başlıcaları; Menorah Journal, Reconstructionist, Jewish Frontier, Contemporary Jewish Record, Commentary ve Midstream gibi yayınlardı.

20. yüzyılda ise Amerikan Yahudi gazeteciliğinde büyük gelişmeler yaşanmıştır (The National Library of Israel, 2022). Amerikan Yahudi Basın Birliği 1944'de gönüllülük esasına dayalı kar amacı gütmeyen bir meslek birliği olarak kurulmuştur. Bu birliğin üyeleri arasında, gazeteler, dergiler, internet sayfaları, elektronik Yahudi medya kuruluşları ve bireysel üyeler bulunmaktadır. Birliğin amacı Amerikan Yahudi gazeteciliğinin prestijini geliştirmek ve Amerikan Yahudi gazetecileri arasında işbirlikleri kurulması ve fikir alışverişi yapılmasına olanak sağlamaktadır (American Jewish Press Association, 2022). Görüldüğü üzere Amerika Birleşik Devletleri'nde 1800'lü yıllardan başlayan Yahudi iletişim faaliyetleri bugün daha modern ve daha güçlü bir şekilde icra edilmektedir. Buradaki faaliyetler yalnız haber vermekle kalmayıp aynı zamanda Yahudi toplumunda olup bitenleri veyahut İsrail'de neler olduğuna dair bilgiler vererek cemaat ruhunu güçlü tutmaktadır. Aynı zamanda gündelik Yahudi yaşamına da bir ışık tutmaktadır. Genel olarak baktığımızda Yahudi medyası için İsrail ve Amerika Birleşik Devletleri'nde

gerçekleştirilen faaliyetlerin öne çıktığını görmekteyiz. Özellikle İsrail'deki medya faaliyetlerindeki ordu etkisi ve güvenlik endişesi topluma kim olduğunu daima hatırlatmakla kalmayıp geçmişte yaşanan Holokost'un anısını da canlı tutarak Yahudileri o günleri düşünmeleri suretiyle bugünde sürekli tetikte olma hissiyatını vermektedirler.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

ISRAEL HAYOM HABER SİTESİ'NİN EKONOMİ POLİTİK VE DEKONSTRÜKTİF OKUMASI

Bir metnin, alıcı tarafından anlamlandırılması noktasında, gönderici tarafından metne dokunan ideoloji ve güç ilişkileri ilmiikleri oldukça önem taşımaktadır. Bu noktada; yazı, kelimeler ile birlikte kimin gerçeğini inşa ediyorsa içerisinde ona dair birleştirici harcı da barındırmaktadır. Dolayısıyla yazı ile birlikte inşa edilen bu binanın her bir aşamasında topluma verilmek istenen çeşitli mesajlar bulunmaktadır. Bu mesajların çözümlenmesi de bu yapının aslında yerle bir edilerek tekrar bir araya getirilmesiyle sağlanmaktadır. Dekonstrüksiyon da bu manada metni parçalara ayırarak onun içerisindeki anlamı ortaya çıkarmaya katkı sunmaktadır. Derridaryen dekonstrüktif okuma biçimi de metni yıkıma uğratarak yeniden bir okumaya tabi tutmaktadır. Bu noktada da şüphesiz ekonomik ve politik ilişkiler de metnin içerisinde çıkmaktadır. Bahse konu ilişkiler de metnin yeniden okunmasında yol gösterecek rehber niteliğindedir. Ekonomi politik ilişkiler, metnin içerisinde de düşüncenin hangi yola evrileceğini yahut düşüncenin hangi amaca hizmet edeceğini göstermektedir. Her ne kadar haber metinleri, objektiflik temelinde gerçeğin yeniden sunulması olarak bilinse de bu ekonomik ve politik ilişkiler de yazının içeriğine çoğu zaman iliştilmektedirler. Bu bağlamda dekonstrüktif okumanın da, ekonomi politik okumaya ihtiyaç duyduğu söylenebilir.

Çalışmanın son bölümünü oluşturan bu kısımda da Israel Hayom Haber Sitesi'nin Derridaryen Dekonstrüktif okumaya tabi tutulmasından önce ilk olarak ekonomi politik okuması gerçekleştirilerek; haber metinleri ile ekonomik ve politik ilişkiler arasındaki bağın ortaya konulması hedeflenmektedir. Daha sonra ise Derridaryen Dekonstrüktif okuma ile birlikte ilgili haber sitesinde sahiplik ilişkileri, verilmek istenen mesaj ve hedef kitle gibi konuların üzerinde durulacaktır.

3.1. Ekonomi Politik

Ekonomi politik aslında ekonomi teriminin orijinal adı olarak geçmektedir. Fakat yüzyıl önce ekonomi politik bu alanın sınırlarını daraltması gerekçesiyle kullanımından vazgeçilmiştir (Usher, 2003, s. xv). Ekonomi kelimesinin kökeni ise Grek dilinden gelmektedir. ‘Oikos’ ve ‘nomos’ kelimelerinin birleşiminden oluşmaktadır. Oikos, ev anlamında kullanılmaktadır. Nomos ise usul, yol manasına gelmektedir. Bu şekilde ‘oiknomike’ isminde ev yönetimi yahut ekonomisi bağlamında kullanılmaktaydı. Konuyla ilgili olarak da evde yapılan üretim ile piyasada ticaret yapılması noktasındaki farka değinen ilk isim de Aristo olmuştur (Anık, 2020, s. 69). Aristo her sanat ve bilimin bir amacı olduğunu ifade etmektedir. Bu anlamda ekonominin amacının da zenginlik olduğunu söylemektedir (Aristoteles, 1997, s. 1). İşte bu kavram 19. yüzyıl ve 20. yüzyılın başlarında ekonomi ve siyaset bilimi denilen alan üniversitelerde ekonomi politik şemsiye altında gösterilmekteydi. Fakat bu iki bilimi birbirine bağlayan problemler ortaya çıkmıştır. Örneğin oy vermenin ekonomiyi ortak yöntemlere sahip metotlarla analiz edilebileceği ortaya çıktı. Ekonomik büyüme de aynı zamanda politika ile alakalıydı. Çünkü ekonomik koşul ve gelişmeler olduğu kadar ekonomik büyüme siyasi örgütlenmenin de bir sonucuydu (Usher, 2003, s. xv). Bu noktadan baktığımız zaman aslında ekonomi politik; sermaye, tedarik, ekonomik büyüme, mülkiyet gibi kavramlar sadece ekonomi ile açıklanmasının yetersiz kalacağı, toplumdaki ilişkiler, oy verme, siyasetteki yapılanmaların da bu açıklamalara eklenmesi gerektiği görülmektedir.

Günümüz toplumlarında, emek, sermaye, refah gibi konular hala tartışılmaktadır. Her ne kadar bu konular ekonomik olarak görülse de politik anlayıştan bağımsız olarak düşünülemezlerdir. Gelineen noktada sermaye yalnızca emeği satın almakla kalmaz aynı zamanda başta hakim olduğu işletme daha sonrasında ise politik kararlar da tahakküm kurmak istemektedir. Bu noktada her sektörde yapılan iş, çıkan sonuç ve ortaya konan emek ile sermaye arasındaki ilişki toplumsal düzeyde sınıfsal ilişkileri de etkilemektedir. Dolayısıyla ekonomi; insan faktörü, toplumsal ilişkiler, ulusal veya uluslararası çıkarlar gözetilmeden tam olarak ele alınamaz. Bu noktada karşımıza ekonomi politik kavramı çıkmaktadır. Kavrama ilişkin tanımlamalar bu

çalışmada bizim de yolumuzu aydınlatacaktır. Toplumun gelişmesinin temelinde maddi varlıkların üretimi ve üretim tarzı bulunmaktadır. Ekonomi politik de bu temeli incelemektedir. Fakat burada ekonomi politiğin üretimi incelemesinde insanlar arasında kurulan ilişkilerin de ele alındığı görülmektedir. Bir nevi buna üretimdeki toplumsal ilişkilerin gelişmesinin bilimi olarak adlandırabiliriz (Nikitin, 2006, s. 21) . Tarihsel olarak baktığımızda ekonomi politikte üretim ve değişim, bölüşüm ile de tüketim incelenmektedir (Yaylagül, 2010, s. 141).

Alfred Marshall'ın da dediği gibi, *“Politik ekonomi yada ekonomi, hayatın olağan işleri arasında insanoğlunun çalışmasıdır; bireysel ya da toplumsal eylemin refahın maddi gerekliliklerinin kullanılması ve elde edilmesi ile yakından ilişkili olan bölümünü irdeler* (Usher, 2003, s. 1) . Klasik ekonomi politiğin temeli emeği ekonomik değer kaynağı şeklinde düşünen, Adam Smith, David Ricardo ve Alfred Marshall'ın kurucuları arasında yer aldığı bir teoriye dayanmaktadır. Bu isimlerle birlikte ekonomideki kârı arttırma ve serbest piyasaya ilişkin egemen sistem meşrulaştırılmıştır (Kaya-Erdem, 2009, s. 88) . Beşeri sermaye teorisi bağlamında emek ana unsur olarak geçmektedir. Burada bir de eğitim konusu öne çıkmaktadır. Smith'e göre eğitim emek konusunda önemli nokradır. Eğitimden beklenen de öğrenilenin uygulanabilmesinde yatmaktadır. Marx da ise bu durum pek de iyi niyetli gözükmez. Çünkü işçinin çok fazla işkolunda eğitilmesi demek herhangi bir makinenin devreye girmesi yahut işbölümündeki değişiklik sebebiyle işsiz kalan işçinin bu sistemde daha çabuk iş bulmasını sağlamaktır. Ricardo da makineleşmenin getirdiği işsizliği öngörmüştür. Bu manada da sermaye sahiplerinin başka bir metanın üretilmesinde bu işsizlikten yararlanabileceğini düşünmüştür (Şahin, 2010, s. 171-172). Dolayısıyla Marx, bu insani yaklaşım olarak gösterilen işçinin eğitiminin aynı zamanda işçiyi farklı yerlerde kullanma yahut sistem içinde tutma olarak gördüğünü ifade edebiliriz. Bu noktada bir de Smith'in ayırım yaptığı üretken emek ile üretken olmayan emeğe değinmeliyiz. Smith, üretken emek ile bireyin değerine değer katmayı anlatırken üretken olmayan emek ile de bu etkiyi göstermeyen emeği anlatmaktadır. Marx ise emek üretkenliği konusuna artı değer kavramıyla yaklaşmaktadır (Şahin, 2010, s. 174)

Smith'e göre siyasal iktisadın iki boyutu bulunmaktaydı. Bunlardan ilki üretim, tüketim ve değişimin mevcut yasalarını insan iradesinden muaf bir biçimde inceleyen bir bilim olmasıdır. Diğer bir boyut ise pratik sorunlara çözüm getirmektir. Bu çözümler de nesnel bir analiz çerçevesinde gerçekleştirilmelidir. Bu anlamda siyasal iktisat, üretici güçlerin gelişiminde uygun ortamın oluşturulması noktasındaki düzene erişmeyi amaçlamaktadır diyebiliriz (Anikin, 2008, s. 218). Ricardo'nun eserlerine göre siyasal iktisat ise maddi üretim le ilişkili olarak toplumsal ilişkiler şeklinde ifade edilebilir. Yöntemi ise bilimsel soyutlamadır (Anikin, 2008, s. 277).

Genel olarak baktığımızda Smith'in sisteminde büyüme analizinde işbölümü ve buna bağlı olarak da teknolojinin öne çıktığını görmekteyiz. Sermaye birikimi burada işbölümünü geliştirmekte, işbölümünün de gelişmesi teknolojinin gelişmesine neden olmaktadır. Bu bir taraftan da verimlilikte artışa neden olmakta ve kârın düşmesine engel olmaktadır. Ricardo'nun sisteminde sermaye birikimi önemli bir alandır ve ona göre Adam Smith bu noktayı tam olarak yakalayamamıştır (bkz. Atılğan & Köksal, 2010). Ricardo'nun görüşüne göre üç sınıf vardır. Bunlar; toprak sahipleri, sermaye sahipleri ve emek sahipleri. Toplam üretimin bu üç sınıf arasında rant, kâr ve ücret olarak bölünmesi ana odaktır. Ricardo burada işçilerin ücret almadan hayatlarına idame ettiremeyecekleri gibi sermaye sahiplerinin de kâr etmeden hayatlarını idame ettiremeyeceklerini söylemektedir. Çünkü sermaye sahiplerinin ana amacı kâr elde etmektir (Tanyeri, David Ricardo'nun İktisadi Analizi Üzerine, 2000, s. 3-8). Smith perspektifinden de, sermaye sahiplerinin daha çok ve daha ucuza mal üretmeleri, daha fazla kâr elde etme noktasında birbirleriyle giriştikleri yarış hem üretimdeki teknik koşulların düzelmesine hem de işbölümünün gelişmesine neden olmaktadır (Tanyeri, 2000, s. 313). Klasik iktisadın temsilcilerinden Adam Smith ve David Ricardo'nun görüşlerine dair bu genel çerçeve bizlere işbölümü, sermaye birikimi ve bölüşüm konularında fikirler sunmaktadır. Özellikle rekabetçi anlayış, laissez-faire-laissez-passer (bırakınız yapsınlar bırakınız geçsinler) mantığı ile devletin müdahalesinin en aza indirilmesi ve daha çok mal üreterek kâr elde etme mantığı kapitalist sistemi meşrulaştırmada önemli bir rolü bulunmaktadır. Bu çalışma kapsamında biz ise eleştirel ekonomi politığe göre hareket edeceğiz.

Friedrich Engels, ekonomi politigin, emegin; zenginliklerin kaynagi ve degerlerin ölçüsü olduğu, aynı zamanda üretimi gerçekleştirilen iki şeyin de aynı değere sahip olduğunu ve birbirleriyle değiştirilebilir olduğunu anlattığını söylemekle birlikte sermayenin içinde taşınan yedek kaynaklar ile birlikte canlı emeğin artırıldığını bunun sonucunda da kâr yahut kazanç adı verilen bir karşılık istediğini bugüne kadar öğrettiğini ifade eder. Fakat Engels burada yaşayan emeğin sürekli düştüğüne dikkat çekmektedir. Bu bağlamda da işçinin zorlandığına, canlı olmayan emeğin kârının artığına ve kapitalistlerin sermayesinin sürekli yükselmesinin altını çizmektedir. Burada da Marx'ın bu açmaza daha önce kimsenin bulmadığı bir çözüm yolu getirdiğini ifade etmektedir. Engels, Marx'ın kapitalistlerin paraları karşısında aldıkları metayı, kendilerine olan maliyetinden daha fazla para mukabilinde sattıklarını aktarmaktadır. Engels burada bir örnek vererek, en basit şekliyle başlangıçtaki sermayenin üzerindeki fazladan paranın Marx'ın görüşüne artı değer kavramını oluşturduğunu söylemektedir (Engels, 1975, s. 20-21). Artı değer yahut artık değer üretilen malın değeriyle, bu malların üretimi için ödenen ücretler arasındaki farkı ifade etmektedir (Hançerlioğlu, 1993, s. 20).

Genel olarak baktığımızda aslında kapitalistlerin ürettikleri ürünler nesneler üzerinden kâr elde ettiklerini görmekteyiz. Burada bölüşümün nasıl olması gerektiğine dair tartışmalar günümüzde de devam etmektedir. Fakat medyadaki durumda diğer sektörlerde yaşanan bu durumdan farklı değildir. Aslında baktığımızda sadece reklamlar değil, medya şirketleri de kimi zaman yaptıkları haberler ile kârlarını artırmayı hedeflemektedirler. Bu bağlamda da onlara daha çok kâr getirecek alan, yahut farklı sektörlerde kazanılan parayla medyaya yatırım yaparak toplumsal ilişkileri belirlemeye çalışma gayesi iletişim alanının hem toplumsal hem de ekonomik yönüne vurgu yapmaktadır.

Marx, sermaye sahibinin toplumsal ilişkiler bağlamında da bir yeri olduğunu ifade etmektedir. Sermayenin sahibi olmanın üretim içinde bir yere sahip olmakla birlikte toplumsal anlamda da bir yer sahibi olmak anlamına geldiği Marx tarafından ifade edilmiştir. Bu anlamda Marx sermayeye bireysel değil toplumsal bir güç olarak bakmaktadır (Marx & Engels, 2009, s. 38). Dolayısıyla medyadaki sermaye sahipleri

de yalnızca bireysel zenginliklerini artırmakla kalmayıp aynı zamanda toplumda yer edinmekte yahut toplumdaki yerlerini daha güçlendirme fırsatı elde etmiş olurlar. Marx tarafından ortaya konan altyapı yani ekonomik ilişkiler, üstyapı deniler kültürel ve politik kurumlar tartışmaları devam etmekteyken bu noktada altyapının üstyapının üstünde açıklayıcılık rolü bulunmaktadır diyebiliriz (Stevenson, 2015, s. 35).

Stevenson, kültür ürünlerine yapılan yatırımların da artan artı değerden kaynaklandığını ifade etmekle birlikte ekonomik ilişkilerin kültür üzerindeki etkisini de vurgulamaktadır. Kapitalizmin de ortaya çıkışıyla birlikte basın bundan nasibini almış ve ticarileşmeye başlamıştır. Mal sahibinin çıkarlarına hizmet eden profesyonel gazeteciler, ekonomik ve siyasal manipölasyonla ideolojinin dayatılması gibi bazı problemler ortaya çıkmıştır (Stevenson, 2015, s. 89). Marx da zaten üretimi sadece emtiaya indirgemez. Çünkü ona göre üretimdeki ilişkiler aynı zamanda bilinci de şekillendirme kudretine sahiptir (Yaylagöl, 2010, s. 148). Bu anlamda medya sermaye sahiplerinin artı değerlerini değerlendirebilecekleri bir alan haline gelmiştir. Bu da sermaye sahiplerinin medya aracılığıyla kendi çıkarlarına yönelik söylemler üretmelerinin yanı sıra aynı zamanda toplumsal ilişkileri şekillendirme, ideolojileri dayatma ya da çıkarlara hizmet etmeyen ideolojilerin zihinlerden silme gücünü elde etmelerine neden olmuştur. Laughey tarafından da ifade edildiği gibi medya da artık geleneksel endüstriler ile aynı kapitalist süreçlerden geçmeye başlamıştır. Bu nokta da ekonomi politik, medyadaki kurumsal yapı ve uygulamalar ile buralarda üretim ve tüketimi nasıl etkilendiği üzerine odaklanmıştır (Laughey, 2010, s. 70).

Ekonomik ilişkiler toplumsal ilişkilere bu kadar sirayet etmişken medya üzerindeki etkilerini de eleştirel açıdan bakmadan derinlemesine irdeleyemeyiz. Çünkü eleştirel teori bizlere;

- Eylemlerimiz noktasında bir yol haritası oluştururlar: Asıl çıkarların nerede olduğunu göstermektedirler. Kişiyi özgürleştirmektedirler.
- Bir bilgi içeriğine sahiptirler.
- Doğa bilimlerinin nesnelleştirici etkiye sahipken eleştirel teoriler de dönüşlü özelliğe sahiptirler (Geuss, 2002, s. 10).

Dolayısıyla eleştirel ekonomi politik de bizlere medyada üretilen içeriklerin hangi çıkarlara hizmet ettiğini, gerçeğin ne olduğuna ulaşmamızı sağlayacak özgürleştirici bir bilince erişmemize yardımcı olmaktadır. Bu noktada iletişime getirilen eleştirel ekonomi politik yaklaşımları ele alacağız. Bu yaklaşımları da Levent Yaylagül tarafından ele alındığı gibi Amerika'daki ekonomi politik yaklaşımlar, Avrupa'daki ekonomi politik yaklaşımlar şeklinde alacağız. Öncelikli olarak, Amerika'daki ekonomi politik yaklaşımı bağlamında Herbert Schiller, Dallas Smythe, Herman ve Chomsky'yi inceleyeceğiz. Daha sonra ise Avrupa'da P.Golding ve G. Murdock, N. Garnham ve A. Mattelart'ın görüşlerini ele alacağız.

Schiller'e göre kablo ve uydu iletişim sistemleri, televizyon ve bilgisayar da dahil olmak üzere yeni iletişim teknolojileri ile birlikte kurumsal sektörün ulusun kültürü ve kanaat oluşturma sürecine dahil olmuştur. Özellikle Amerika'da İç Savaş'tan sonra şirketler toplumu tam olarak yönetemese de güçlü bir pozisyona gelmiştir. Günümüzde de yeni iletişim kapasiteleriyle birlikte oldukça güçlendirilmişlerdir. Tüketicilerin ikna edilmesi ve yönlendirilmesi noktasında iletişimin çok yönlü olanaklarının kullanılması gelişmiş kapitalizmin en önemli açıklayıcılarından biridir (Schiller, 1992, s. 8).

Schiller her yeni elektronik gelişmenin Amerikan etkisini artırdığını askeri ve ticari faaliyetlerin de bu etkinin daha da genişlemesi için faaliyet gösterdiğini ifade etmektedir (Schiller, 1992, s. 124). Amerika'nın denizaşırı iletişime olan etkisi yayın tesislerinin direkt sahipliğinden, teçhizat satışına, yönetim hizmeti sözleşmelerine ve program ihracatına kadar uzanmaktadır diyerek Schiller, Amerika'nın yayınlar üzerindeki dünya çapında hegemonyasına dikkat çekmektedir (Schiller, 1992, s. 125). Yaylagül, Schiller'in *Mass Communication and American Empire* isimli eserinin nadir bulunan Marksist Ampirik çalışmalardan olduğunu ifade etmektedir. Schillere göre medya emperyalizmin bir parçasıdır ve kültürel emperyalizmi gerçekleştirmektedir. Amerika da burada emperyalizmi ihraç eden ülke konumundadır. Schiller aynı zamanda medyanın ideolojik işlevine de dikkat

çekmektedir. Toplumı manipüle ettiğini ve yönlendirme yaptığını ileri sürmektedir. Bunun için de medya beş mite sarılmaktadır.

- Bireycilik ve kişisel tercih
- Yansızlık
- Değişmeyen insan tabiatı
- Sosyal çatışmanın olmadığı ve
- Medya plüralizmi mitlerine sarılmaktadır (Yaylagül, 2010, s. 158-163).

Bu bağlamda medya objektif olduğunu, bireysel tercihlerin önemine, insanın değişmez tabiatına, toplumda çatışmaların olmadığına ve medyanın çeşitlilik sağladığına ilişkilerin görüşlerin arkasına sığınarak bireylerin bilinçlerine etki etmekte onları yönlendirmektedir. Ona göre medyanın asıl amacı kâr etmektedir. Bunun yanı sıra tüketim sisteminin de sürdürülebilirliğini sağlamaktadır (Yaylagül, 2010, s. 163).

Smythe'nin yaklaşımında ise reklamlar dikkat çekmektedir. Düşüncenin endüstrileşmesine vurgu yapan bilinç endüstrisinin arka planında Smythe kitle medyası, reklam ve pazarlama araştırması ajansları olduğunu ileri sürmektedir (Şener-Kocabay, 2020, s. 31-32) . Smythe, kitle iletişim araçlarının tekelleşen kapitalist sistemin keşfi olduğunu ve amacının “ötekiler” için gündem belirlemek olduğunu ileri sürmektedir. Bu araçlar aynı zamanda kitleler yaratarak bu kitleleri reklamcılara satmaktadırlar (Erdoğan & Alemdar, 2005, s. 287) . Reklamcılık sadece maddi malları pazara sürüp onların tüketiciler tarafından alınmasına yönelik düşüncelerini yönlendirmez. Aynı zamanda ideolojileri de pazarlanabilir duruma getirir. İzleyici de bir ihtiyaç duygusunu oluşturarak kendilerine sunulanın onların özgür bilinci olduğu ileri sürülür (Yaylagül, 2010, s. 165). Bu bağlamda Smythe, medyanın bilinç endüstrisi kavramıyla bilinçleri yönlendirdiğini, ürettiğini programlar veya reklamlara bireyleri tüketime yönlendirdiğini bu bağlamda onların düşüncesinde bu tüketimin bir ihtiyaca bağlı olarak gerçekleştiği yalanını inşa etmektedir. Smythe aynı zamanda medyada ideolojilerin de pazarlanabilir bir duruma evrilebileceğine dikkat çekmektedir.

Kimi zaman bu bir meta olarak ortaya çıksa da bazen de soyut bir fikrin pazarlanması olarak da görülebilmektedir.

Amerika'daki ekonomi politik yaklaşımlarından bir diğeri de Herman ve Chomsky'e aittir. Öncelikli olarak burada propaganda modeline değinmemiz gerekmektedir. Medya, bireylere; inanç, davranış kodları ve değerler aşılamaktadır. Bunu da propaganda yoluyla harekete geçirmektedir. Propaganda modeli servet ve güç eşitsizliğine odaklanmaktadır ve bunların kitle medyası üzerindeki etkisini ele almaktadır. Burada önemli olan haber süzgeçleridir. Beş haber süzgeci bulunmaktadır. Bunlardan ilki kitle medyasının büyüklüğü, mülkiyeti ve kâr yönelimidir. Bu noktada ekonomik çıkarların haberler konusunda belirleyici olduğuna dikkat çekilmektedir. İkinci süzgeç olarak reklam ruhsat gelmektedir. Eskiden gazetelerin kendi maliyetini karşılaması beklenirdi. Fakat reklamcılıkla birlikte gazetelerin fiyatlarında da bir düşüş oldu. Bu ilişki zamanla bir bağımlılığa dönüştü. Reklam veren kuruluşlar medyanın patronları haline geldiler. Üçüncü süzgeç ise haber kaynaklarıdır. Burada da güçlü haber kaynaklarının, medyadaki eleştirel bakış açısını susturması sorunu ortaya çıkmaktadır. Bu haber kaynakları aynı zamanda medya üzerindeki etkilerini de kendilerini korumak için kullanmaktadırlar. Dördüncü süzgeç ise tepki üretimidir. Herman ve Chomsky tepki üretiminden kastın medya içeriklerine karşı gösterilen olumsuz etkiler olduğunu ifade etmektedirler. Onlara göre hükümet bir tepki üreticisidir. Medyayı kimi zaman tehdit eder kimi zaman düzeltir kimi zaman da resmi çizgide kalmasına neden olur. Çeşitli sivil toplum kuruluşları da tepki üretici olarak sayılabilir. Son süzgeç ise anti-komünizmin bir denetim mekanizması olarak kullanılmışıdır. Mülk sahiplerini rahatsız eden komünizm, savunma konumunda sürekli yer alması sağlanır. Bununla birlikte komünizm yanlısı olmak ya da komünizme yeterince karşı olmamak karşısında bu süzgeç her zaman bir denetim mekanizması işlevi görmektedir (Herman & Chomsky, 2012, s. 72-101).

Avrupa'da ekonomi politik denilince akla gelen isimlerden ikisi şüphesiz Pam Golding ve Graham Murdock'tur. Onlara göre eleştirel ekonomi politik; bütüncül

olması, tarihsel olması, kapitalist girişim ile devletin müdahalesi arasındaki dengeyi ele alması ve teknik konuların da ötesinde ahlaki sorunları irdelemesi noktasında ana akım ekonomi biliminden ayrılmaktadır (Golding & Murdock, Kültür, İletişim ve Ekonomi Politik, 2014 , s. 53). Ayrıca Golding ve Murdock iletişim ekonomi politığının üç özelliği üzerinde durmaktadırlar. Bunlardan ilki çok belirleyici düzeyde olmasa da kültürel üretimin kültürel tüketim üzerinde olan etkisidir. İkincisi, medya ürünlerinde bulunan temsillerin, üretim ve tüketim bağlamında maddi gerçeklerle olan bağlantısını göstermek üzere metinlerin ekonomi politığın yapılmasını içermektedir. Son olarak da kültürel tüketimin ekonomi politığı kültürel eşitsizlikleri ve maddi eşitsizlikleri gösterilmek üzere değerlendirilir (Golding & Murdock, Kültür, İletişim ve Ekonomi Politik, 2014 , s. 61).

Bu iki ismin medyanın endüstrileşmesindeki noktalara eğilmesi dikkat çekicidir. Öncelikli olarak medya kuruluşlarının farklılaşmadan toplanmaya başlığı altında incelemiştir. Burada ilk olarak kültürel ürünün küçük ölçekli olarak üretime başladığını daha sonra ise dağıtım ve satışın ayrılarak ticarileştiği ifade edilmektedir. İkinci olarak konsolidasyon gelmektedir. Üçüncü olarak yoğunlaşma gelmektedir. Yoğunlaşmada, büyük şirketlerin etki gücünün birbirleriyle ilişkilidir fakat üç sürecin sonucudur. Bunlar da entegrasyon, çeşitlendirme ve uluslararasılaşma olarak görülmektedir. Entegrasyon denilen kavram, yatay ve dikey olmak üzere iki boyutludur. Yatay entegrasyon aynı üretimi yapan firmalar arasında görülür, dikey entegrasyon da farklı seviyede üretim yapan firmalar arasında gerçekleşmektedir. Birleşmeler veya devralmalar yoluyla bu tür entegrasyonlar kurulmaktadır. Golding ve Murdock tarafından yatay entegrasyona örnek olarak İngiltere'nin en büyük yayıncılık şirketlerinden biri olan Pearson Longmans'ın, dünyanın en ünlü yayınevi olan Penguin Books'u satın alması gösterilirken, dikey entegrasyona da önde gelen İngiliz gazete ve dergi yayıncılarından IPC'nin kağıt üreticisi Reed Group Limited ile birleşmesi verilmektedir. Diğer bir boyut da çeşitlendirmedir. Çeşitlendirme şirketlerin farklı holdingler alması yoluyla aslında bir sektörde durgunluk olduğu zaman diğer sektörle bunu devam ettirmelerini sağlayan bir araçtır. Bir diğer boyut da

uluslararasılaşmadır. Bu da medyanın endüstrileşmesindeki aşamalardan biri olarak medyanın uluslararası pazara açılmasına ilişkindir (Golding & Murdock, The Political Economy of the Media, 1997, s. 5-21). Dolayısıyla şirketler kimi zaman aynı sektörde faaliyet gösterdikleri başka şirketleri alarak yahut onlar ile birleşerek güçlerini pekiştirirler ya da kendi medya üretimlerini gerçekleştirmek üzere onlara ham madde sağlayacak şirketleri satın alırlar ya da medyanın farklı sektörlerinde faaliyet gösteren şirketleri alarak güçlerini her alanda göstermek ve konumlarını bu anlamda korumak isterler.

Bir diğer inceleyeceğimiz yaklaşım ise Nicholas Garnham'a aittir. Garnham'a göre, kapitalist üretim modeli tarafından tüm iletişim faaliyetleri şartlandırılmıştır (Garnham, 2000, aktaran: Yaylagül, 2010, s. 181). Yaylagül, Garnham'ın görüşlerini kısaca özetleyerek, İletişimin kitle iletişim teknolojileriyle giderek bütünleştiğini, emtialaştığını ve egemen yapıyı da ideolojik olarak da yeniden üretecek şekilde örgütlendiğini ifade etmektedir. (Yaylagül, 2010, s. 183). Garnham bu manada iletişim ürünlerinin metalaştığına vurgu yapmaktadır. Garnham, medya çalışmalarının tarihsel bağlamdan kopararak kitle iletişimin problemlerini araştırmadaki analitik tarafının yitirildiğini ifade etmektedir. 129 Bu noktada medya çalışmalarının tarihsel materyalizm ile bağlarının tekrar inşa edilmesi gerektiğine dikkat çekmektedir (Garnham, 2001, s. 128-131). Medya çalışmalarının tarihsel materyalizm bağlarını koparmak kişilerin bilinçlerinin, düşüncelerinin üretilmesinde gerekli olan araçların da derinlemesine analizini de zorlaştırmaktadır.

Son olarak da Armand Mattelart'ı ele alacağız. Armand Mattelart, kitle iletişimde küresel boyuta odaklanmış, emperyalizm ve küresel eşitsizlik konuları üzerinde çalışmalarını gerçekleştirmiştir (Yaylagül, 2010, s. 184-185). Onun bu konudaki çalışmalarını yansıtan ve medya tarafından izleyiciye sunulan programların eleştirel olarak okunması bağlamında 'Emperyalist Kültür Sanayii ve Walt Disney' isimli kitabı dikkat çekmektedir (bkz. Dorfman & Mattelart, 1977). Çocuklara sunulan ürünlerde din, dil, ırk, değerler üzerinden içeriklerin sunulduğu ve mesajların verililişinin irdelenmesi küreselleşmenin önemine ve bilinç

üzerindeki etkisine vurgu yapmaktadır. Aslı Yapar Gönenç'in de ifade ettiği gibi Mattelart'a göre iletişim ağlarındaki gelişmeler dünyaya egemen olma savaşıdır (Gönenç-Yapar, 2005, s. 29).

Ekonomi politik yaklaşımında ayrıca kitle iletişim araçları da önemli bir yer tutmaktadır. Bu bağlamda Murdock tarafından ifade edilen dört yaklaşım bizi bu konuda aydınlatmaktadır. Bunlar, çözümleme odağı etkinlik olan yaklaşımlar, yapısal çözümlemeler, neo-marksist yaklaşım ve reklamcı laissez-faire modelleri olarak sıralanabilir (Erdoğan & Alemdar, 2005, aktaran: Kaya-Erdem, 2009, s.92).

- Çözümleme odağı etkinlik olan yaklaşımlar; Marksist araçsalcı yaklaşım ve çoğulcu yaklaşım olarak ikiye ayrılmaktadır. Marksist araçsalcı yaklaşım, sahipliğin, şirket etkinlikleri üzerindeki merkezine vurgu yapmaktadır. İletişim endüstrisinin kapitalist sınıfların çıkarlarını desteklemesi konusuna odaklanmaktadır. Çoğulcu yaklaşımda ise sahipsiz araçsalcı yaklaşıma göre ön planda değildir. Burada yöneticilerin güçleri ve verdikleri kararlar üzerine düşünülmektedir. Elitlerin bağımsızlığı ve rekabetçi ilişkileri bağlamında kitle iletişim araçları ele alınmaktadır.
- Yapısalcı çözümlemeler de ise sınırlılıklar ön plandadır. Burada karar verme konusundaki engeller ve sınırlar incelenmektedir.
- Neomarksist yaklaşım da kitle iletişim endüstrisi veyahut kapitalist ekonomiler tarafından şirketlerin politikalarının sınırlandırılma ve kuşatılma tarzlarına bakılmaktadır.
- Reklamcı laissez-faire modelleri ise tüketicinin bağımsızlığı merkeze alınarak tüketicinin talepleri odağında ürünlerin belirlendiğine dair görüş belirtmektedir (Erdoğan & Alemdar, 2005, s. 278-279).

Yukarıda, kitle iletişim araçlarına getirilen ekonomi-politik yaklaşımlardan da yola çıkarak bu çalışmada neomarksist yaklaşımın, genel olarak medya içeriklerini

anlama, bu içeriklerin ekonomik bağlantılarını ortaya koyma noktasında daha verimli olduğu düşünülmektedir.

3.2. Israel Hayom'un Mülkiyet Yapısı Bağlamında Ekonomi Politik Okuması

Israel Hayom, İsrail halkının daha iyi, dengeli ve doğru gazeteciliği hakkettiğine olan inançla 30 Temmuz 2007 tarihinde ilk sayını çıkardığı belirtilmektedir (Israel Hayom, 2022). Israel Hayom'un ana hissedarının Adelson ailesi olarak bilinmektedir. Adelson ailesi adına şu an yayıncı olarak da Dr. Miriam Adelson geçmektedir (Israel Hayom, 2022). Adelson ailesinin ekonomik ilişkilerini anlamak üzere öncelikli olarak Sheldon Adelson'a bakmamız gerekmektedir. Sheldon Adelson Las Vegas Sands kumarhane şirketinin yönetim kurulu başkanı ve Ceo görevlerini yürütmüştür. Adelson, Las Vegas, Singapor, Makao ve Çin'de kumarhaneleri olan 14 milyar dolarlık kumarhane imparatorluğunun yarısından fazlasına sahip olarak gösterilmiştir. Forbes aynı zamanda Sheldon Adelson ve eşi Miriam Adelson tarafından Trump destekçisi oldukları ve bu bağlamda siyasi eylem komşilerine 2018 yılında 123 milyon dolar bağışladıkları ifade etmektedir. Sheldon Adelson da çoğu Yahudinin olduğu gibi göçmen bir aileden gelmektedir. Ailesinin Litvanya ve Galler'den geldiği bildirilmektedir. Kendisi Boston'da büyümüştür (Forbes, 2020).

Adelson 12 yaşında gazetecilik satarak iş hayatına adım atmıştır. Üniversiteyi kazandıysa da mezun olamamıştır ve ABD ordusunda hizmet vermiştir. Birkaç ortakla birlikte 1970 yılında Interface Group isimli varlığını kurmuştur. Daha sonra Interface 1979 yılında COMDEX adı verilen bilgisayar satıcılarına ilişkin bir fuarı başlattı. Kısa sürede bu fuar kendi alanındaki en büyük ticaret fuarlarından biri haline gelmiştir. 1989 yılında ise Las Vegas'da kumarhane ve otel işletmeye başlamıştır. Daha sonra 90'larda kongre merkezleri satın aldığı bilinmektedir. Daha sonrasında otelcilik ve kumarhane alanlarındaki işlerini büyütülmüştür. 1999, 2004 ve 2007 yılları arasında farklı ülkelerde kumarhaneler işletmeye başlamıştır. Sheldon, 2015 yılında, Las Vegas'ın en büyük günlük gazetelerinden biri olan Las Vegas Review-Journal'ı

satın almıştır. Bu gazeteyi almasıyla Las Vegas'daki ününün daha da arttığı belirtilmektedir (Britannica, Sheldon Adelson, 2022). Fakat Jewish Virtual Library tarafından verilen bilgiye göre gazetenin satın almasından kısa bir süre sonra çoğu muhabir ve editör gazetenin editoryal özgürlüğü kısıtlaması, belirsiz iş sözleşmeleri ve etik olmayan yöneticiler sebebiyle gazeteden ayrılmıştır (Jewish Virtual Library, 2022).

Sheldon, 1990'ların başlarında siyasi olarak da görüşlerini bildirmeye başlamıştır. ABD'de Cumhuriyetçi Parti'nin en büyük bağışçısı olarak tanınmıştır. 2012 seçimlerinde 100 milyon dolar, 2016 yılında yapılan seçimlerde 50 milyon dolardan fazla bağış yaptığı söylenmektedir (Britannica, Sheldon Adelson, 2022).

Peki Sheldon'ın siyasete olan ilgisi ABD ile sınırlı kalmış mıdır? Sheldon'ın artan serveti onu siyaset hatta uluslararası siyasette de önemli bir aktör yahut sermaye/güç sahibi yaptığı yadsınamaz bir gerçek olarak karşımıza çıkmaktadır. İsrail'in halihazırda güçlü bir destekçisi olan Sheldon, İsrailli Miriam Ochshorn ile evlenmesi ile birlikte İsrail'in iç siyasetine müdahil olmaya başlamıştır. Britannica'ya göre bundan en çok faydalanan isim de Benjamin Netanyahu olmuştur. Sheldon'ın İsrail siyasetinin bir parçası olması şüphesiz bilinçlerin kontrolünü sağlayan kitle iletişim araçları ile perçinlenecekti. O da bu yolu izleyerek kendisine yüksek bir meblağa mâl olsa da 2007 yılında Israel Hayom isimli ücretsiz gazeteyi kurmuştur. Bu gazete ile birlikte istikrarlı olarak başta Netanyahu olmak üzere muhafazakar politikalara destek sunmuştur. Israel Hayom, ülkede en yaygın tiraja sahip gazetelerden biri olmuştur (Britannica, Sheldon Adelson, 2022). Golding ve Murdock tarafından da ifade edildiği gibi kapitalist toplumlardaki üretim araçlarını kontrol eden kapitalistlerin, düşünce üretimi ve dağıtımını sağlayan araçları da kontrol etmektedirler (Golding & Murdock, 1979, aktaran: Yaylagül, 2010, s.180). Neomarksist bağlamda ele aldığımızda, kapitalist ekonominin bir parçası olan Sheldon Adelson, elindeki sermaye gücüyle birlikte kitle iletişim araçlarını satın aldığını ve bu sayede de insanların bilinç üretimine ve siyasetin ekonomi ile kuşatılmasına neden olduğunu söyleyebiliriz.

Miriam Adelson'ın ise şu anda 48 milyar dolarlık kumarhane imparatorluğunun yarısından fazlasına sahip olduğu Forbes tarafından ifade edilmektedir Miriam Adelson'ın doktor olduğu ve ABD'de bir araştırma kliniği de kurduğu belirtilmektedir (Forbes, 22). Sheldon Adelson ve Miriam Adelson çifti 2007 yılında The Adelson Family Foundation isimli Adelson Ailesi Vakfı'nı kurmuşlardır. Vakfın amacı da resmi internet sayfasında İsrail Devleti'ni ve Yahudi halkını güçlendirmek olarak belirtilmiştir (Adelson Family Foundation, 2016) . Vakıf, aşağıda yer alan program kategorilerine uyan, öncelikle İsrail ve ABD'de bulunan yardım kuruluşlarını destekleyeceğini söylemiştir:

- Holokost ve Anti-semitizm Farkındalığı
- İsrail Savunuculuğu
- İsrail Programları
- Yahudi ve Siyonist Kimliği ve Eğitimi
- Sosyal Hizmetler ve Sağlık
- Refah (Adelson Family Foundation, 2016).

Buradan da görüldüğü üzere sermaye sahibi olan Adelson aslında kendisini Yahudilerin hamisi konumuna getirmek üzere yatırımlar yapmıştır. Bunların sadece hayırseverlik ya da medya alanına yapılmış yatırımlar olarak düşünülmesi oldukça optimist bir düşünce olabilir. Adelson ailesi bulunduğu ülkedeki siyaseti şekillendirmek için çaba harcarken bir yandan da İsrail'deki siyaseti şekillendirmek için çalışmalar yapmaktadırlar. Medya ve çeşitli kuruluşlar ile birlikte de bu amaçlarına ulaşmak, Yahudi halkını destekleyerek onlar arasında daha saygın bir yere gelmek üzere girişimler de bulunmuşlardır. Nitekim bu çalışmalar meyvesini de vermiştir. Sheldon Adelson'ın hayatını kaybetmesi üzerine yapılan açıklamalar bunu kanıtlar niteliktedir. Bu taziye mesajları Sheldon Adelson'ın ABD'de sahip olduğu Las Vegas Review- Journal gazetesinin internet sitesinde paylaşılmıştır. Donald Trump onun hayırseverliği, dehası ve yaratıcılığına övgülerde bulunurken, onun İsrail'in güçlü bir temsilcisi olduğunu, Golan Tepeleri'nin egemenliğin tanınması ve ABD'nin büyükelçiliğinin Kudüs'e taşınmasını savunduğunu ifade etmiştir.

Dünyanın büyük bir adam kaybettiğini ifade etmiştir. Keza dönemin İsrail Başbakanı olan Benjamin Netanyahu da Sheldon'ın İsrail'in ABD'deki pozisyonun güçlendirilmesi, İsrail ve diaspora arasındaki ilişkilerin güçlendirilmesi konusunda muhteşem eylemler yaptığını ifade etmiştir (Las Vegas Review-Journal, 2021). Las Vegas Review Journal'da durum böyle iken Israel Hayom da konuya geniş bir yer vermiştir. "Siyonist olduğunu her zaman hatırlayan iş adamı" diyerek başlanan haberde Sheldon Adelson'ın başarılarından, yaptıkları yardımdan bahsedilmiştir. Ayrıca Adelson'ın muhafazakar değerleri savunduğu bunun yanı sıra ABD'de cumhuriyetçileri destekleyerek onlara yaptığı yardımlarla Amerika'nın en etkili siyasi donörlerinden biri olduğunun altı çizilmiştir. Sheldon'ın Yahudi ve İsrail halkının değerlerini paylaşan bir lider olduğu savına atıf niteliğinde, Litvanya'dan göç eden babasının en büyük arzusunun Yahudi devletini ziyaret etmek olduğunun, bunu da babasının başaramayıp kendisinin başardığı bildirilmiştir. Kurdukları vakıf tarafından yüz binlerce Yahudi'yi İsrail'e getirdiği, İsrail bayrağının uzayda dalgalanmasını sağladığı, Siyonist davaya hizmet ettiği yönünde övgüler de bu haberde yer almıştır. Buradan da görüldüğü üzere sermayenin yalnızca ticarete ve siyasette değil aynı zamanda da toplumsal ilişkiler üzerinde etkili olduğu görülmektedir. İsrail'de pek çok insana ulaşan ücretsiz gazetenin bu haberi ile birlikte insanlar yalnızca Sheldon Adelson'ın kim olduğunu ve neler yaptığını öğrenmekle kalmayıp aynı zamanda onun davası olarak nitelendiren şeylerin de kutsanması ve sahiplenilmesi noktasında kendilerine verilen medya üretimi ile düşüncelerini şekillendireceklerdi.

3.3. DERRİDARYEN DEKONSTRÜKSİYON

Bu başlığa giriş yaparken öncelikli olarak dekonstrüksiyon kavramına bakmamız gerekmektedir. Yapıbozum ya da yapısöküm olarak da bilinen bu kavram bizlere metni tersyüz etme özgürlüğünü vermektedir. Bu tersyüz aslında metni parçalarından koparmak değil onu parçalara ayrılarak nasıl vücuda geldiğinin izini sürme serüveni olarak ifade edilebilir. Burada metin olabildiğince yorumlanabilecek parçalara ayrılırken olabildiğince de yorumlar getirilebilir. Derridacı

dekonstrüksiyon yöntemi sürekli olarak bir yorumlama tavrını içermektedir. Derrida aynı zamanda varlık ve iz konusunu da ele almaktadır. Egzistanyalizmin önemli temsilcilerinden Derrida, Heidegger'den almış olduğu varlığı aşkın gösterilen olarak, yapısalcılıktaki göstergeyi de iz olarak kabul etmektedir (Sözen, 1999:59). Peki iz nedir? Derrida'ya göre iz, ayrımın kökeni olarak geçmektedir. Bu aslında bir canlının diğer canlıyla, bir için bir dışla olan ilişkisidir. Fakat bu ilişki bilmecemsi bir nitelik taşımaktadır (Lucy, 2012, s. 83) *"Gramatoloji bilimsel kavram ve normlarını sözmerkezciliğe, sesmerkezciliğe, ontoteolojiye bağlayan düşünce biçimlerini dökonstrüksiyona tabi tutar"* (Sözen, 1999:60).

Yukarıda da bahsettiğimiz gibi yapısöküm metni parçalara ayırır. Bu da yapısökümün nesnenin en küçük ayrıntısına kadar uygulanmasına neden olur. İşte bu yüzden Derrida da yapısökümü bir müdahale olarak görmektedir. Yapısöküm ilk olarak bir veya birden fazla indirgenemez karşıtlıktan hasıl olan kuramsal alanın kavramsal yapısını açıklamaya çalışmaktadır. Daha sonra burada bulunan hiyerarşiye dikkat çekmektedir. Bu hiyerarşi de karşıtlıklar üzerine kurulmaktadır. Daha sonrasında ise bu düzen tersyüz edilmektedir. Son aşamada ise buradaki mevcut terimlerin karşısına üçüncü bir terim çıkararak orijinal yapının tanınmasını zorlaştırmaktadır (Barradori, İstanbul, s. 176) . Burada da görüldüğü üzere aslında dekonstrüksiyonun nasıl yapılacağına daire bir yol bilinmekle birlikte onun varlığına dair olan tartışmalar ise kendi varlığını dahi tersyüz edecek açıklamalardan oluşmaktadır. Şüphesiz bu durum kavramın temelsiz olmasından değil, aksine kendisini tanımlamaya ilişkin dayandığı argümanın uygulandığı nesnelerdeki yansımadan almasıdır.

Derrida da bu bağlamda dekonstrüksiyonun tanımına ne kadar yaklaştıysa da onu net biçimde ortaya koymaktan kaçınmıştır. Burada ona göre de söylenebilecek olan şey var olanın otoritesini sarsmaktır. Onu yerinden etmektir. Ayırmak ve koparmaktır (Lucy, 2012, s. 208). Dekonstrüksiyonun doğası hem radikaldir hem de muhafazakardır. Onun bu fitratı sağ ve sol retoriklere karşı durmasındaki en büyük dayanaklardan biridir (Derrida, Edebiyat Edimleri, çev. Mukadder Erkan ve Ali Utku, Otonom Yayıncılık, s. 29) . Buradan da yola çıkarak, dekonstrüksiyonun mevcut

düzen ile birlikte ideolojileri de sarstığını ve onları parçalarına ayırarak içerlerinde bulunan karşıtlıkların, ayrımların keşfedilmesiyle temelde neyi, nasıl anlattıklarına dair bir cevap sunmaktadır.

Bu çalışmada da Israel Hayom, dekonstrüksiyona tabi tutulacaktır. Burada da şüphesiz metinlerdeki temsiller oldukça önemlidir. Burada da Derrida'nın görüşüne göre imgelem kavramı ortaya çıkmaktadır. İmgelem bir şeyin kendisinin temsili kentine atfetme kudretidir. Burada temsil edilebilir olmanın ölçüsü temsili, kendisine gönderme yaptığı ölçüsünde gizlidir. Bu haliyle temsil edilenin yerine temsil eden kullanılabilir hale gelmektedir (Derrida, Gramatoloji, çev. İsmet Birkan, 2014, s. 279). İşte bu nokta da metin önemli bir araç olarak karşımıza çıkmaktadır. Çünkü Derrida'ya göre metin, imler ile dokunmuş bir kumaştır (Derrida, Gramatoloji, çev. İsmet Birkan, 2014, s. 25). Dolayısıyla burada her bir ilmeğin nasıl atıldığına dair bir yorumlanma perspektifi geliştirilmesi gerekmektedir.

Esas mesele burada dekonstrüksiyon uygulanacak nesnenin bütünlüğünü koruyarak onu tersyüz etmektir. Dolayısıyla burada bir öznenin nesneye dışardan bir şey ekleyip onu eleştirmesi de mümkün değildir (Küçükalp, 2015, s. 601). Derrida'ya göre metin güçler alanı içerisinde yer almaktadır. Heterojendir ve açık uçludur (Küçükalp, 2015, s. 604). Bu çerçevede, bu süprizli yapının içerisinde birşeyler dahil etmek onun yapısını bozacaktır. Burada yapılacak olan şey bu sonsuzluğa ilişkin olabildiğince derine inmeyi sağlamaktır.

Bu noktada metnin ne olduğuna da bakmamız gerekmektedir. Derrida mantıkta söylem ve konuşma bir okuma eylemi olarak görülmüştür ve yazıyı Derrida bu bağlamda yeniden tanımlamıştır. Burada metin hem sözlü hem de yazılı söylemin tamamını kapsayarak bir bütünlük sunmaktadır (Sözen, 1999, s.35).

3.4. Derridaryen Dekonstrüksiyon Okuması

Çalışma kapsamında Israel Hayom'un dekonstrüktif okuması gerçekleştirilecektir. Bu da New Mexico Media Literacy Project tarafından

geliştirilen sorular üzerinden yapılacaktır. Peki New Mexico Media Literacy Project (NMMLP) nedir? Nkana yaptığı araştırmada bu projenin kurucusu olan Dee Dee Down'un, bireylerin medya metinlerini okuması ve onun etkilerinin kavranabilmesine yönelik bir yardımcı olarak bu organizasyonu gösterdiğini ifade etmektedir. Ayrıca Downs'un medya metinlerini nasıl okuyacağımızı bilmenin çocuklara da eleştirel düşünce kazandırmada önemli olduğunu ifade etmiştir (Nkana, 2010, s. 74)

Amerika Birleşik Devletleri'nde oluşturulan bu projenin vizyonunu; medyadaki olumlu örnekleri sunmak, bağımlılık oluşturan ve yanıltıcı içerikler sunan medya konusunda da ülkeyi aydınlatmak ve bilinçlendirmek olarak belirlemişlerdir (Nkana, 2010, s.121). Bu çalışmada görüldüğü üzere NMMLP aslında medya konusunda bilinçlendirmeyi artırmak üzere uzmanlardan oluşan bir aktivizm projesi olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bu çalışmada da Israel Hayom, New Mexico Media Literacy Project grubu tarafından medya çalışmalarını dekonstrüksiyon ile çözümlemeye yönelik olarak hazırlanan sorular sorularak çözümlenecektir. Bu sorular şunlardır (Kaya-Erdem, 2009, s. 161-166).

- 1. Bu kimin mesajıdır? Bu medya iletisini kim yaratmış ya da kim finanse etmiştir?*
- 2. Hedef kitle kimdir? Hangi metin, imaj ve ses buna işaret etmektedir?*
- 3. Bu iletinin metni (düz anlamı) nedir? (Biz gerçekte yazılan-okunan kelimeler, fotoğraflar, çizimler ve müzik ve seslerden ne duyuyor ve ne görüyoruz?)*
- 4. Bu iletinin altmetni nedir? Gizlenen ya da söylenmeyen anlamlar konusunda ne düşünüyorsunuz?*
- 5. Bu mesajların kazananları ya da kaybedenleri kimlerdir? Bu medya sahiplerinin menfaatlerine nasıl hizmet etmektedir?*

- 1. Bu kimin mesajıdır? Bu medya iletisini kim yaratmış ya da kim finanse etmiştir?**

2007 yılında ücretsiz bir gazete olarak sunulan Israel Hayom, Sheldon Adelson tarafından kurulmuştur. 2021 yılında ABD'nin en zengin insanları arasında yer alan Sheldon Adelson'ın eşi İsrail doğumlu Miriam Adelson, listede 30. 4 milyar dolarlık servetiyle 24. sırada bulunmaktadır (Dolan, 2021) . ABD vatandaşı olan Sheldon Adelson, kumarhane ve otel sektörlerinde faaliyet göstermiştir. Hayatını kaybetmesiyle birlikte serveti eşi tarafından yönetilmektedir. Özellikle burada dikkat çekilmesi gereken husus, ABD'nin en zenginleri arasında yer alan Adelson ailesinin İsrail'de ücretsiz olarak çıkarılan bir gazeteye yatırım yapmasıdır.

Burada Adelson ailesinin kitle iletişim araçları vasıtasıyla sadece ekonomiyi değil aynı zamanda düşünceyi de yönlendirmek istedikleri görülmektedir. Hali hazırda ABD'de de bir gazeteleri bulunan aile burada hem kendi itibarlarını kurmak ve sağlamlaştırmak hem de kamuoyu oluşturma ve siyasete olan ilgilerini medya yoluyla açığa çıkarmaktadırlar. Bu sayede Israel Hayom da Adelson ailesinin ABD ve İsrail arasındaki ilişkileri pekiştiren bununla da kalmayıp hem de diaspora olarak ifade edilen ABD'deki Yahudiler ile İsrail'deki Yahudiler arasında bir köprü kurma vazifesi görmektedir.

2. Hedef kitle kimdir? Hangi metin, imaj ve ses buna işaret etmektedir?

Sheldon Adelson muhafazakar bir kişi olarak tanınmaktadır. ABD'deki seçimlere de ne kadar yardım yaptığı konusu yukarıda belirtmiştik. Adelson'un İsrail'de olan bu girişimi de aslında muhafazakar Yahudilere yöneliktir. Zira Dönemin Eski Başbakanı Benjamin Netanyahu ile arasındaki ilişki de İsrail'de bulunan muhalifleri tedirgin etmiştir. Bu anlamda muhalifler Israel Hayom'un Netanyahu'nun kamuoyunu ve İsrail'deki sağ bloğun temsilcisi olan Likud Partisi'nin propaganda aracı olarak kullanılmasından çekiniyorlardı (Grossman, Mart, 2020, s. 6). 1973 yılında kurulan Likud Partisi muhafazakar-milliyetçi görüşleriyle bilinmektedir (Britannica, Likud political party, Israel, 2022) . Ekonomi politik okuma bağlamında Israel Hayom'un özellikle İsrailli eşi Miriam Adelson ile evlenmesi sonrasında İsrail siyasetine aktif olarak müdahil olduğunu ifade etmiştik.

Aslında, Sheldon Adelson Las Vegas Review Journal isimli gazetede hayatını kaybetmesi ile ilgili çıkan haberde Siyonist olarak adlandırılmıştır. Bu ideoloji ile birlikte her ne kadar İsrail doğumlu olmasa da Adelson'ın, Yahudi ulusunun korunması ve bir Yahudi devletinin kurulması ideolojisi olarak adlandırılan Siyonizm (Oxford Reference, 2022) bağlamında hareket ettiği görülmektedir. Dolayısıyla buradaki hedef kitlenin de kendisini Yahudiliğin bir parçası olarak hisseden ve İsrail'i de Yahudilerin devleti olarak gören bir kitle olduğunu söyleyebiliriz. Israel Hayom'da yer alan "Items belonging to war hero Hannah Senesh come to Israel's National Library" başlıklı haberde Macaristan doğumlu bir Yahudi olan Hannah Senesh'in İkinci Dünya Savaşı'nda bir paraşütçü olarak Yahudileri kurtarmak adına neler yaptığı anlatılmaktadır. Daha sonra yakalanıp idam edilen Senesh'e dair hikayeler ve şiirlerin annesiyle birlikte Filistin'e getirildiği söylenmektedir. Buradaki ilgi çekici husus "Senesh'i modern Yahudi, İsrail ve Siyonist kültürün ikonik bir figürü" olarak lanse etmeleridir (bkz. EK:1). Görüldüğü üzere Holokost üzerinden İsrail'deki mevcut kültüre Siyonizm ideolojisi ile vurgu yapılmaktadır. Bu aynı zamanda Holokost ile birlikte modern Yahudi tarihinin de aslen başladığına bir vurgu olarak görülmektedir.

"Babi Yar: The story of a lost universe" isimli haberde de İkinci Dünya Savaşı sırasında gerçekleştirilen bir katliam anlatılmaktadır (bkz. EK:1). Babi Yar isimli bölgede Yahudilerin katledilmesini anmak üzere bir müze yapılması haberin konusu oluşturmaktadır. "Artık öz bilinç, anmayı gerektiriyor" diyerek Holokost tarihinin sürekli hatırlatılmasına dair atıf yapılmaktadır. Aynı zamanda burada görev alan Khrzhanovsky ile yapılan röportajda verdiği demeç ilgi çekicidir. "İsrail'i çok kez ziyaret ettim. Ailem de burada uzun zaman geçirdi. İsrail'in bana yakın olduğunu hissettim; Bir yıl önce Aliyah yaptık ve İsrail vatandaşlığı aldık. O andan itibaren İsrail için bir şeyler yapmak istediğimi hissettim, garip bir şekilde İsrail'in benim vatanım olduğunu hissettim" sözleriyle bir kimlik dışavurumu da görülmektedir. Israel Hayom'da bu haberin verilmesi şüphesiz bir tesadüf değildi. Bahse konu röportaj yapılan kişi dönemin Sovyet coğrafyasında doğmuştur. Annesi Ukraynalı Babası da Moskova doğumludur. Buradan baktığımız zaman İsrail ile bir bağlarının olduğunu görmemekteyiz. Fakat haberde sunulan cevapta İsrail'in vatanları

olduğuna dair beyan bulunmaktadır. Bunun yanı sıra İsrail’e modern bir göç hikayesi sunulmaktadır. Dolayısıyla burada gördüğümüz üzere hedef kitleyi, Holokost travmasını yaşamış insanlar, İsrail ile duygusal bir bağ kurarak burada bir Yahudi devletinin kurulmasını isteyen insanlar olarak tanımlayabiliriz. Öte yandan İsrail’i Yahudilerin modern tarihi olarak gören insanları da bu çembere ekleyebiliriz.

3. Soru- Bu iletinin metni (düz anlamı) nedir?

İsrail Hayom’da incelenen haberlerde tanıklıklar kullanılarak İkinci Dünya Savaşı’nda Yahudilerin yaşadığı katliamlar karşılaştıkları trajik olaylar okuyucuya aktarılmıştır. Burada aynı zamanda o dönemi yaşayan kişilerin cesur hareketleri, nasıl hayata tutundukları da gözler önüne serilmiştir.

Öte yandan Holokost trajedesinin üzerinden Filistin’de bir Yahudi devleti kurulmasıyla yaşanan olayların anılması, gençlerin bu konuda bilinçlendirilmesine dair yapılan çalışmalara yer verilmiştir.

İsrail Hayom’da yer alan, Holokost’un 75. yıldönümünde düzenlenen anma etkinliklerinde devlet liderlerinin yaptıkları konuşmalarla o dönemde yaşananlara dair güçlü bir dayanışma olduğu mesajı dünyaya verilmiştir. “Surviving and thriving” başlıklı haberde de Holokost sonrası süreçte açılan davalarla tazminatlar alındığına vurgu yapılmaktadır (bkz. Ek:1). Burada da aslında bu olaya maruz kalan Yahudilerin ve yakınlarının böyle bir haklarının olduğuna dair bilgiler verilmektedir.

Öte yandan hala etkisi devam etmekte olan pandemi sürecinde, dezavantajlı grupta olan yaşlıların veyahut daha özel bir ifadeyle Holokost mağduru yaşlılara yapılan yardımlar da haberlerde verilerek onların nasıl desteklendiğine dair bilgiler verilmiştir. “Millions going to Holocaust survivors for coronavirus help” haberinde de bu gösterilmektedir (bkz. Ek:1)

Bir diğerk noktada da pandemi sürecinde de Holokost'un unutulmadığı yüz yüze olmasa dahi sanal olarak düzenlenen etkinliklerle bunların gerçekleştiğı ve okuyucuların da bu konuyla ilgili yararlanmaları ve bilgilenmeleri noktasında haberler yapılmıştır. "Virtual concert to honor 77th anniversary of Warsaw Ghetto Uprising" (bkz. Ek:1) başlıklı haberde İkinci Dünya Savaşı sırasında Varşova Gettosu'nda yaşananlara dair bir anma etkinliğı olarak sanal konserin verileceğı okuyucularla paylaşılmıştır.

4. Soru-Bu iletinin alt metni nedir?

Genel olarak baktığımızda, Holokost mağdurlarının haklarını araması gerektiğı hâlâ tazminat alabileceklerine dair bir yol olduğıu metinlerde tekrar edilmektedir. Bunun yanı sıra aynı zamanda isterseniz ömrünüzü çok farklı bir coğrafyada yaşayın isterseniz İsrail ile daha önce bir bağlantı kurmamış olun; metinlerde anlatılmak istenen İsrail'in tüm Yahudiler için korucu bir devlet olduğıu savı ortaya çıkmaktadır. İkinci soruda bahsettiğimiz üzere "Babi Yar: The story of a lost universe" isimli habere konu olan, röportaj veren kişinin annesi Ukraynalı babası yerli bir Moskovalı olmasına rağmen kendisinin vatanının İsrail olduğıu beyanını görmüştük. Burada aslında anlatılmak istenilen dağınık bir toplumun farklı kültürlerden gelseler dahi 'Yahudi' ortak noktasıyla bir arada yaşayabileceklerine olan inançtır. "Surviving and thriving" (bkz. Ek:2) başlıklı haberde Holokost'tan kurtulan Mirjam Bait Talmi'nin hayat hikayesine yer verilmektedir. Talmi'nin ailesini kaybettiğı daha sonra İngiltere'ye gidip orada liseyi tamamladığı bildirilmektedir. Liseden sonra Talmi'nin aliyah yani İsrail'e göç hareketine katıldığı ifade edilmektedir. Burada da yine farklı kültürde yetişen Yahudi olmak dışında o topraklarla ilgisi olmayan bir kişinin hayat hikayesi anlatılmaktadır. "Liseden sonra Aliyah gençlik grubuna katıldı ve bu sayede onu kibutzdaki hayata hazırlayacak teknik bilgiler ile birlikte akıcı İbranice ve Yahudi tarihi öğrendi. Üç yıl sonra, grubuyla birlikte Gazze sınırında yeni kurulan Kibbutz Zikim'e taşındı" ifadesi de bunun bir kanıtıdır.

Haberde geçen “Savaş zamanında Manchester'daki bombalamaları ürkütücü bir şekilde anımsatan, öfkeli Filistin füze ateşi, ilerleyen zamanlara kadar onun canını yakmayacaktı” ifadesi dikkat çekicidir. Burada da Filistinlilerin öfkesinin ona Holokost anılarını hatırlattığı ifade edilerek Filistin'in İkinci Dünya Savaşı'nda yaşanan Yahudi mağduriyetini tekrar yaşattığına dair bir alt metin bulunmaktadır. Fakat o dönem Filistin'in bölünmesi süreç içerisinde yaşananlar, İsrail'e Yahudi olmaktan başka ortak noktaları olmayan insanların getirilip oranın yerli halkı olan insanların topraklarının alındığı gerçeği de bu hikayeler üzerinden kapatılmaktadır. Bu Holokost'u yaşayan halkın bir tercihi olmasa da gazetenin haberi veriş şekli Yahudilerin öz yurduna dönmesi mesajı olurken orada hali hazırda yaşayan halkın da görmezden gelinmesi şeklindedir.

Beşinci Holokost Formu'nda dönemin Başbakanı Benjamin Netanyahu'nun sözleri adeta bu hislerin dışavurumu şeklindedir. Bu da Israel Hayom'da yer almıştır (bkz. Ek:1). *“...Yahudi Halkı için Auschwitz nihai kötülüğün sembolünden fazlasıdır. Bu ayrıca Yahudilerin güçsüzlüğünün de nihai sembolüdür. Bu insanımızın sesi, toprağı ve siperi yokken olabileceklerin zirvesidir”* sözleri Netanyahu'nun İsrail'in olmaması durumunda Yahudilerin yine aynı şeyleri yaşayacağına dair bilinçaltında olan korkuyu gün yüzüne çıkarmaya dair bir söylemi olarak kayda geçmiştir. *“Yok olmamızı isteyenlerin tehditlerini ciddiye almak, tehditler daha küçükken karşı koymak ve her şeyden önemlisi dostlarımızın desteğini derinden takdir etsek bile, her zaman kendi kendimizi savunacak güce sahibiz”* ifadeleriyle de İsrail'in varlığını tehdit edecek en ufak bir eyleme dair izin vermeyeceklerini açıkça ifade etmektedir. Şüphesiz bu aslında o topraklarda barış içinde yaşamının önündeki bir engeldir. Çünkü İsrail'in varlığının tehdidinin hangi dayanağa istinaden inşa edileceği de belirsiz bir konudur.

5. Soru- Bu mesajlar kazananı, ya da kaybedeni kimlerdir?

Israel Hayom’da Holokost ile ilgili verilen bu haberde kazanan sadece İsrail’de yaşayanlar değil aynı zamanda tüm Yahudi haklarıdır. Çünkü İkinci Dünya Savaşı’nda yaşananlarla birlikte Yahudilerin maddi olarak kaybettiklerinin İsrail’in kurulmasıyla birlikte tekrar kazandıklarının adeta bunun yeniden bir doğuş olduğunun mesajı verilmektedir. Yine örnek vermek gerekirse Netanyahu’nun konuşmasında geçen “İsrail tüm dünyanın güvenliğini ve barışını tehdit eden, kendi halkına boyun eğdiren Tahran tiranlarına karşı koydukları için Başkan Trump ve Başkan Yardımcısı Pence’i saygıyla selamlamaktadır” ifadesi ve yukarıda yer alan “yok olmamızı isteyenler” ifadesi ile İsrail ve diğerleri olmak üzere iki ayrı bloğun yaratılmaya çalışıldığı görülmektedir. Burada da “öteki” ile birlikte kimliğin aşkın ruhuna ulaşma çabası görülmektedir. Nitekim Jacques Derrida da bu durumu şöyle açıklamaktadır;

Ötekiyle ilişkinin kendini gösterdiği iz, kendi olabilirliğini, metafiziğin, izin gizli hareketinden itibaren varolan şimdi olarak belirlediği tüm varolan alanma eklemler. Varolandan önce izi düşünmek gerekir. Fakat izin hareketi zorunlu olarak örtülüdür, kendinin örtülüğü olarak meydana gelir. Öteki de öteki olarak çıkageldiği zaman, kendini kendinin gizlenişi içinde sunar” (Derrida, Gramatoloji, 2014, s. 71)

Burada da görüldüğü üzere “öteki” İsrail’in kendi olabilirliğini de ortaya koyacak bir unsurdur. Peki Adelson ailesi burada ne kazanmaktadır? Holokost haberlerinin verilmesi ve unutulmamasına yönelik içeriklerin üretilmesi şüphesiz o dönem yaşanan travmaların anısını yaşatmaktadır. Bunun ötesindeki gerçek nedir diye sorduğumuzda da Sheldon Adelson’ın, Miriam Adelson ile birlikte kurdukları vakfı aklımıza getirmeliyiz. Bu vakfın yardım kategorilerinden biri de Holokost farkındalığı idi. Dolayısıyla bu haberlerin verilmesi, Holokost’u insanların zihninde her daim taze tutacak ve Adelson ailesi de bu noktada yaptıkları yardımlarla Yahudi halkı için yardımsever iş insanları imajlarını kuvvetlendirebileceklerdi. Aynı zamanda Israel Hayom ile birlikte İsrail’in gündemine dahil olup, zihinleri yönetme veyahut ne okuyucularına dair de kendi gündemlerinde olan metinleri ileteceklerdir. İşte bu noktada kapitalist ekonominin sardığı medya, sermaye sahipleri tarafından

yönetilmesi ile birlikte Adelson ailesi için de kârdan çok kendi gerçeklerini inşa etme aracı olarak kullanılmıştır.

SONUÇ

İnsanın ne olduğu, hangi topluluğa ait olduğu ve bu topluluğun gereklerinin ne olduğu bugün hala tartışılmakta olan bir konudur. Kimliğin kendi yapısı içerisindeki karşıtlıklar üzerinden inşa edilmesi bireyin, toplumdaki eylemlerinin de bir basamağını oluşturmaktadır. Şüphesiz bireyselliğin giderek yükseldiğinin iddia edildiği bir dönemde devletler tarafından eski mitlerin tekrar sunulması, yaşanan trajediler ile birlikte ortak kaderin paylaşıldığına yönelik inancın deklare edilmesi bugün hala birlikte hareket etmenin popüler olduğunun bir göstergesidir. İşte bu noktada da kolektif kimliğin belki de en önemli parçası olan “milli kimlik” gelmektedir. “Milli kimlik”, aslında bireyin kendi kişiliği ile birlikte ait olması beklenen topluluğa dair bilincinde birleştirdiği bir yapı olarak karşımıza çıkmaktadır. Burada da hayat tecrübesi olduğu kadar, verili olan simgeler de oldukça önemlidir. Mensup olunan din, bu dinin getirdiği yükümlülükler ve cemaat ile ibadet etme “biz” olmanın bir parçası olarak gösterilebilir. Öte yandan yaşanan katliamlar, göç hikayeleri de kimliğin oluşmasındaki dayanaklardan biridir. Modern dünyada ise eskinin kahramanlıkları, ortak ibadetler, tecrübe edilen kötü anılar farklı boyutlarda “milli kimliğin” oluşturulması yahut pekiştirilmesi manasında öne çıkmıştır. Buna kimi insanlar bir devlet olmayı da eklemektedirler. Hiç kuşku yok ki devlet bir “milleti” belirli sınırlar içinde bir araya getiren, sınırların korumasını yüce bir hedef olarak göstererek kimi zaman belirli fedakarlıklar isteyen önemli bir yapıdır. Fakat bu demek değildir ki devletsiz topluluklarda “milli kimlik” inşa edilemez. Bu noktada Yahudiler örneği bu düşünceyi çürütmektedir. Zira çağlar boyunca merkezlessiz yaşayan bir halk olarak hayatlarını sürdürmüşlerdi. Pek çoğu Yahudi olmanın tam olarak ne olduğunu bilme de Holokost’ta yaşanan korkunç deneyim onların tekrardan kim olduklarını hatırlamalarına sebep olmuştur. Burada sadece İkinci Dünya Savaşı değil aynı zamanda 1800’lerden başlayarak büyüyen Yahudi aleyhtarlığı ve pogromların da bunun yaşanmasının alt yapısını oluşturduğunu söyleyebiliriz. Belki Yahudilerin bir devleti yoktu fakat onların daha sonra bir araya gelmelerini sağlayacak olan hikayeleri mevcuttu. Bu anlatılar nezdinde de kendileri için kutsal olduğunu ifade ettikleri bir toprak parçasına yerleşmek ve burada bir devlet kurmak için yeniden fedakarlık söylemleri ürettiler. Siyonizmin ideolojisini

modern dünyaya taşıyan Theodor Herzl'in de bir gazeteci olması daha sonraki dönemler için Yahudi kimliğinin oluşmasında medyanın ne kadar önemli olduğunu da ortaya koymaktadır.

Medya yahut kitle iletişim araçları bizleri sadece bilgilendirmez, çevremizde olan biten hakkında haberler vermez. Medya aynı zamanda gerçekliğin yeniden inşa edildiği farklı bir dünya sunmaktadır. Medyanın bu ikincil yahut dolayimli gerçeklik algısıyla kendimizi tanır ve buna göre de çevremizi anlamlandırırız. Medyada yer alan ideolojiler ile işlenmiş temsiller ve metinler bireyi sararken, aynı zamanda onun toplum içerisindeki eylemlerine dair verili bir yol haritasını da zihnine nakşeder. Dolayısıyla medyanın söylemleri belirli bir süre sonra kişinin hem sözlerine hem de eylemlerine dönüşmektedir. Bu kimi zaman anında kendini gösterse de kimi zaman bu nakşetme işi uzun zamanlardan sonra kendini gösterebilir. Temsiller aracılığıyla temsil edilene yönelik bir gerçeklik kuran medya ile olumlu ve olumsuz ayrımları ortaya çıkmaktadır. Medyanın buradaki gücü temsil edilene, temsil edenin onun yerine ikame edilebileceği algısında yatmaktadır. Kimlik de işte bu noktada medyanın etkisinin hissedildiği bir alan olarak karşımıza çıkmaktadır. Düşmanlar belirlenir, dostların kim olduğu gösterilir, tarihsel olaylar tekrar hatırlatılır, milli günlerdeki anma veya kutlama günleriyle bireyin “milli kimliğine” dair atıflar yapılmaktadır. Özellikle internetin yaygınlaşması ile birlikte de bireyler her an ve her yerde kendinden olan hakkında bilgi alabilmekte, “ötekilerin” neler yaptığına veya muhtemel yapabileceklerine dair tehditleri diri tutmaktadır.

Bu manada medya metinlerinin doğru okunması, üretim biçimlerinin ne olduğu, alt metninde nelerin yattığı belirli bir süzgeçten geçirildikten sonra değerlendirilmelidir. Zira verili doğruların bir değerlendirmeye tabii tutulmadan özümsemesi bireyin hayatını yönlendirilebilir bir nesneye dönüştürebilmektedir. Dolayısıyla medyadaki sermaye sahiplerinin kim olduğu, hangi görüşleri taşıdığı, bir kitle iletişim aracını satın aldığında bunu hangi fikre hizmet edecek şekilde kullanmayı amaçladığına yönelik bir ekonomi politik değerlendirmenin yapılması gerekmektedir. Öte yandan metnin bütününe görüp onu en ufak parçasına kadar bölmek ve bu noktada içindeki mesajları yorumlayarak okuma da bizlere dekonstrüksiyon yapmamızın bilincimize

yapacağı aydınlanmaya işaret etmektedir. Mesajın ne olduğu, kim tarafından verildiği, gizli mesajın ne olduğu, bu mesajların kimlerin avantajına ya da dezavantajına olduğunu çözmek, bize gerçeğe ulaşmada bir nebze de olsa kolaylık sağlamaktadır.

2007 yılında kurulan Israel Hayom gazetesi, Adelson ailesinin servetinin medyaya taşınmasını gösteren önemli bir örnektir. Gazetecinin kurucusu Sheldon Adelson, göçmen bir ailenin çocuğu olarak ABD'ye gelmiştir. Kumarhane ve gazino yatırımlarıyla ülkenin en zenginleri arasına giren Adelson, ilerleyen zamanlarda da siyasete de müdahil olmuş ve seçim kampanyalarına yüksek destek vermesiyle tanınmıştır. Israel Hayom, Adelson için ABD'deki politik yaşama müdahalesinin İsrail'deki tezahürü olmuştur. Ücretsiz olarak dağıtılan bu gazeteyle birlikte Adelson, İsrail siyasetinde de kendisini göstermiş ve muhafazakar-sağ kesimi desteklemiştir. Adelson bununla birlikte kurucusu olduğu vakıfla da birlikte Yahudi meselesine hizmet eden yardımsever iş insanı portresi de çizmiştir. Israel Hayom da Yahudi tarihindeki Holokost hadisesini işleyerek bu gazetenin Yahudilerin sesi olduğu izlenimini vermektedir. Sonuç olarak baktığımızda bir sermaye sahibinin medyaya sahip olmasıyla birlikte politik görüşlerini dayattığı, ekonomiyi yönlendirdiği gibi düşünceleri de bu şekilde yönlendirebileceği görülmektedir. Fakat bu hadise aynı zamanda Yahudiler için ortak kederin hatırlanması ve bir daha böyle bir şeyi yaşamamak üzere bir güvenlik mekanizması inşa edip, farklı kültürden gelmelerine karşın ortak bir kimlik geliştirmelerine neden olmuştur.

KAYNAKÇA

- Israel Ministry of Foreign Affairs: 2014 “About the Jewish Religion”, **Israel Ministry of Foreign Affairs:** <https://mfa.gov.il/MFA/AboutIsrael/Spotlight/Pages/About%20the%20Jewish%20Religion.aspx>, Erişim Tarihi: 14 Mart 2022.
- Adelson Family Foundation: 2016 General Guidelines. Mayıs 2022 tarihinde Adelson Family Foundation: <http://www.adelsonfoundation.org/AFF/guidelines.html>, Erişim Tarihi: 16 Mayıs 2022.
- Adelson Family Foundation: 2016 “Welcome”, Adelson Family Foundation: <http://www.adelsonfoundation.org/AFF/index.html>, Erişim Tarihi: 16 Mayıs 2022.
- ADLER, C VE SULZBERGER, M.: 2022 “LEESER, ISAAC”, Jewish Encyclopedia: <https://www.jewishencyclopedia.com/articles/9708-leeser-isaac>, Erişim Tarihi: 16 Mayıs 2022.
- ANDERSON, B., 1995 **Hayali Cemaatler: Milliyetçiliğin Kökenleri ve Yayılması**, çev. İskender Savaşır, İstanbul, Metis Yayınları.
- ANIK, C.: 2020 “Ekonomi Politik ve Medyatik Ürün”, **Dijital Medyanın Ekonomi Politik**, Ankara, Nobel Yayıncılık.
- ANDREY, V.A. : 2008 **Marx Öncesi Siyasal İktisat: Bilimin Gençlik Çağı**, İstanbul, Yazılama Yayınevi.
- ARI, T.: 2014 **Geçmişten Günümüze Orta Doğu: Siyaset, Savaş ve Diplomasi**, Bursa, Dora Yayınevi.
- ARISTOTELES: 1997 **Nikomakhos’a Mektup**, Ankara, Ayraç Yayınevi.
- ARVAS, İ.S.: 2019 **Dijital Haberleşme Çağında Yerel Basının Karşılaştığı Sorunlar**, Erciyes İletişim Dergisi, 6(1), 97-110.
- AŞÇI, G.: 2015 “Radyoda Milliyetçi Söylem Üzerine Bir Analiz: Zekirdek Programı Örneği”, **Medyanın Milliyetçiliği Milliyetçiliğin Medyası**, s. 3-16, İstanbul, Derin Yayınları.
- ATASOY, F.: 2018 **Küreselleşme ve Milliyetçilik**, İstanbul, Ötüken Yayınları.

- 2022 Atatürk Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi, “*Din ve Kimlik*”, **Din Sosyolojisi**: <https://itunes-assets.itunes.apple.com/itunes-assets/CobaltPublic60/v4/db/37/fa/db37fac6-c61d-107d-e3a7-d146ff9de4d5/306-8099333904902724389-unite11T.pdf?a=v%3D3%26artistId%3D1280624551%26podcastId%3D1114500373%26podcastName%3DD%25C4%25B0N%2BSOSYOLOJ%25C>, Erişim Tarihi: 7 Şubat 2022.
- ATTIAS, J.V.: 2012 **Paylaşılamayan Kutsal Topraklar ve İsrail**, İstanbul, İletişim Yayınları.
- AUGUSTA JEWISH FEDERATION: 2022 **Israeli Media**, <https://jewishaugusta.org/israeli-media>, Erişim Tarihi: 29 Mayıs 2022.
- BARRADORI, G.: 2008 **Terör Günlerinde Felsefe Jürgen Habermas ve Jacques Derrida ile Diyaloglar**, çev. Emre Barca, İstanbul, Yapı Kredi Yayınları.
- BATAILLE, G.: 1997 **Din Kuramı: İnsanlaşma Sürecinde Din'in Oluşumu**, İstanbul, Göçebe Yayınları.
- BAUMAN, Z.: 2016 **Modernite ve Holocaust**, Çev. Suha Sertabiboğlu. İstanbul : Alfa Basım Yayım.
- BERGER, P.: 1999 “Dini Kurumlar”, **Toplumbilimi Yazıları**, Der. Adil Çiftçi, İzmir Anadolu Yayınları, s.71-135.
- BLONDHEIM, M. “The Jewish Communication Tradition and Its Encounters with New Media”, **Digital Judaism Jewish Negotiations with Digital Media and Culture**, Der. Heidi A. Campbell, New York, Routledge, s. 16-39.
- BORA, T.: 2005 “Milliyetçilik”, **Kavram Sözlüğü Söylem ve Gerçek**, Der. Fikret Başkaya, Ankara, Maki Basın Yayın, s.383-390.

- BORAH, B.: 2016 "Media Effects Theory", **The International Encyclopedia of Political Communication**, Ed: Gianpietro Mazzoleni, <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1002/9781118541555.wbiepc156>, John Wiley & Sons, Inc, s.1-12.
- BRENNAN, A.: 1988 **Conditions of identity: A study of identity and survival**, New York, Oxford University Press.
- The Editors of "Likud political party, Israel", **Britannica Encyclopedia**, Britannica Encyclopaedia: 6 Haziran 2022 <https://www.britannica.com/topic/Likud>, Erişim Tarihi: 6 Haziran 2022.
- The Editors of "Sheldon Adelson", **Britannica Encyclopedia**, Britannica Encyclopaedia: 7 Ocak 2022 <https://www.britannica.com/biography/Sheldon-Adelson>, Erişim Tarihi: 1 Haziran 2022.
- CALHOUN, C.: 2012 **Milliyetçilik**, İstanbul, Bilgi Üniversitesi Yayınları.
- CASTELLS, M.: 2006 **Enformasyon Çağı: Ekonomi, Toplum ve Kültür**, Cilt: 2 (Kimliğin Gücü), İstanbul, Bilgi Üniversitesi Yayınları.
- CASTELLS, M.: 2006 **Enformasyon Çağı: Ekonomi, Toplum ve Kültür**, Cilt: 1 (Ağ Toplumunun Yükselişi), İstanbul, Bilgi Üniversitesi Yayınları.
- CLEVELAND, W.: 2008 **Modern Ortadoğu Tarihi**, Çev. Mehmet Harmancı, İstanbul, Agora Kitaplığı.
- CONNOLLY, W.E.: 2020 **Kimlik ve Farklılık**, Çev. Ferma Lekesizalın, İstanbul, Ayrıntı Yayınları.

- Consulate General of Israel in Atlanta,: 2022 **Culture: Media,**
<https://embassies.gov.il/atlanta/AboutIsrael/Culture/Pages/CULTURE-Media.aspx>, Erişim Tarihi: 21 Mayıs 2022.
- COŞKUN, A.: 2003 **Din ve Kimlik.** Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakóltesi Dergisi, Sayı: 24, 5-23.
- DERRIDA, J.: 2014 **Gramatoloji,** Çev. İsmet Birkan, Ankara, BilgeSu Yayınları.
- DERRIDA, J.: 2009 **Edebiyat Edimleri,** Çev. Mukadder Erkan ve Ali Utku, İstanbul, Otonom Yayıncılık.
- DOLAN, K.A.: 2021 **The Definitive Ranking of The Wealthiest Americans In 2021,** Forbes,
<https://www.forbes.com/forbes-400/>, Erişim Tarihi: 24 Mayıs 2022.
- DURSUN, D.: 2010 **Siyaset Bilimi,** İstanbul, Beta Yayıncılık.
- DUVERGER; M.: 2007 **Siyaset Sosyolojisi,** İstanbul, Varlık Yayınları.
- Encylopaedia Judaica: 2007 **Holokost: II Dünya Savaşı Döneminde Yahudi Soykırımı,** Çev. Mehmet Harmancı, İstanbul, Gözlem Gazetecilik Basın ve Yayın A.Ő.
- ENGELS, F.: 1975 **Marx'ın Kapitali Üzerine,** İstanbul, Günce Yayınları.
- ERDOŐAN, İ.: 2008 **İletişimi Anlamak,** Ankara, Erk Yayıncılık.
- Erdoğan İ. & Korkmaz A.: 2005 **Öteki Kuram: Kitle İletişim Kuram ve**

Araştırmalarının Tarihsel ve Eleştirel Bir Değerlendirmesi, Ankara, Erk Yayınları.

Forbes: 9 Ağustos 2020 **Sheldon Adelson,**
<https://www.forbes.com/profile/sheldon-adelson/?sh=7a9e027d4a22>, Erişim Tarihi: 14 Mayıs 2022.

Forbes: 11 Haziran 2022 **Miriam Adelson,**
<https://www.forbes.com/profile/miriam-adelson/?sh=1949ab039c40>, Erişim Tarihi: 14 Mayıs 2022.

Forward: 2022 “About Us”, **The Forward JEWISH. INDEPENDENT. NONPROFIT,**
<https://forward.com/about-us/>, Erişim Tarihi: 14 Mayıs 2022.

GAMBLE, C. 2007: **Origins and Revolutions: Human Identity in Earliest Prehistory**, New York, Cambridge University Press.

GARNHAM, N: 2007 **Bir Kùltürel Materyalizm Teorisine Doğru,** Praksis, İletişim, İdeoloji ve Kùltür Sorunları, Sayı:4, 126-143.

GEERTZ, C.: 2010 **Kimliklerin Yorumlanması,** Ankara, Dost Kitabevi.

HASANOV, B.: 2014 **Clifford Geertz’e Göre Kùltürel Bir Sistem Olarak Din,** Bùlent Ecevit Üniversitesi İlahiyat Fakùltesi Dergisi, Cilt: 1, Sayı: 2, s. 79-96.

- GELLNER, E.: 1992 **Uluslar ve Ulusçuluk**, İstanbul, İnsan Yayınları.
- GEUSS, R.: 2002 **Eleştirel Teori: Habermas ve Frankfurt Okulu**, Çev. Ferda Keskin, İstanbul, Ayrıntı Yayınları.
- GIDDENS, A.: 2010 **Modernite ve Bireysel Kimlik: Geç Modern Çağda Benlik ve Toplum**, Çev. Ümit Tatlıcan, İstanbul, Say Yayınları.
- GOLDING, P., & MURDOCK, G.: 1997 **The Political Economy of the Media**, Cilt: 1, Great Britain, Galliard (Printers) Ltd.
- GOLDING, P., & MURDOCK, G.: 2014 “Kültür, İletişim ve Ekonomi Politik”, **Medya Kültür ve Siyaset**, Der. Süleyman İrvan, Ankara, Pharmakon Yayınları, s. 49-75.
- GÖNENÇ YAPAR, A.: 2005 **Bir İletişim Düşünürü: Armand Mattelart**, İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi | Istanbul University Faculty of Communication Journal, Sayı: 21, s. 27-33.
- GROSSMAN, G., MARGALIT, Y., & MITTS, T.: 2020 **Media Ownership as Political Investment: The Case of Israel Hayom**, https://harris.uchicago.edu/files/gmm_jan20-guy_grossman.pdf, Erişim Tarihi: 18 Mayıs 2022.
- GUÉNOUN, D.: 2012 **Düşmanın Tarihi: Yahudi, Arap**, Çev. Timuçin Binder, İstanbul, Ayrıntı Yayınları.
- GÜLEÇ, C.: 1992 **Türkiye’de Kültürel Kimlik Krizi**, Ankara, Verso Yayıncılık.
- GÜNDÜZ, U.: **The Effect of Social Media on Identity Construction**, Mediterranean Journal of Social

Sciences, Cilt: 8, Sayı: 5, 2017, s.85-92.

- HA-AM, A.: 2018 **Ten Essays on Zionism and Judaism**, Çev: Leon Simon, iBooks: GoForBooksUK.
- HANÇERLİOĞLU, O.: 1993 **Ekonomi Sözlüğü**, İstanbul, Remzi Kitabevi.
- HAYES, C. J.: 2010 **Milliyetçilik: Bir Din**, İstanbul, İz Yayıncılık.
- HERMAN, E. & CHOMSKY, N.: 2012 **Rızanın İmalatı: Kitle Medyasının Ekonomi Politikası**, Çev: Ender Abadaoğlu, İstanbul, bgst Yayınları.
- HOBSBAWM, E. J.: 1995 **1780'den Günümüze Milletler ve Milliyetçilik "Program, Mit, Gerçeklik"**, İstanbul, Ayrıntı Yayınları.
- HOURANI, A.: 1989 **The Cambridge Encyclopedia of the Middle East and North Africa**, New York, Cambridge University Press.
- IDF: 2022 **"Bamahane" - IDF Official Magazine**, LinkedIn: <https://www.linkedin.com/company/bamahane/about/>, Erişim Tarihi: 26 Nisan 2022.
- ISRAEL HAYOM: 2022 **"About Us"**, Israel Hayom: <https://www.israelhayom.com/writer/dr-miriam-adelson/>, Erişim Tarihi: 18 Mayıs 2022.
- ISRAEL HAYOM: 2022 **"Dr. Miriam Adelson"**, Israel Hayom: <https://www.israelhayom.com/writer/dr-miriam-adelson/>, Erişim Tarihi: 18 Mayıs 2022.
- Israel Ministry of Foreign Affairs: Jewish Festivals and Days of Remembrance in

- Israel, **Israel Ministry of Foreign Affairs**, <https://mfa.gov.il/MFA/IsraelExperience/AboutIsrael/Spotlight/Pages/Jewish%20Festivals%20in%20Israel.aspx>, Erişim Tarihi: 2 şubat 2022.
- Jewish Virtual Library: 2022 “Sheldon and Miriam Adelson”, **Jewish Virtual Library A Project of AICE**: <https://www.jewishvirtuallibrary.org/sheldon-adelson>, Erişim Tarihi: 21 Mayıs 2022.
- KARAMAN, M.: 2013 **Postmodern Dönemde Ontolojik Anlam Aracı Olarak Dini Kimlik**, Journal of Turkish Studies, Cilt: 8, Sayı: 8, s. 1825-1837.
- KARPAT, K.: 2015 **Osmanlı'dan Günümüze Ortadoğu'da Millet, Milliyet, Milliyetçilik**, İstanbul, Timaş Yayınları.
- KATZ, M.B.: 2020 **Intersections Between Jews and Media. Brill Research Perspectives in Religion and The Arts**, e-kitap: Brill.
- KAYA, E.: 2009 **Doğu-Batı İkilemi Bağlamında İngilizce El Cezire** (Yayımlanmış Doktora Tezi), İstanbul, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Gazetecilik Anabilim Dalı.
- KEDOURIE, E.: 1971 **Avrupa'da Milliyetçilik**, Çev. M. Haluk Demirtaş. Ankara: Milli Eğitim Basımevi.
- KEDOURIE, E.: 1997 **Nationalism in Asia and Africa**, London, The New American Library.
- 2017 **Kitab-ı Mukaddes**, İstanbul: Kitabı Mukaddes

Şirketi.

- KONGAR, E.: 2018 **Toplumsal Değişme Kuramları ve Türkiye Gerçeği**, İstanbul, Remzi Kitabevi.
- KULAK, Ö.: 2020 **Theodor Adorno: Kültür Endüstrisinin Kısacasında Kültür**, Ankara, İthaki Yayınları.
- KÜÇÜKALP, K. “Derrida ve Dekonstrüksiyon”, **Doğu'dan Batı'ya Düşüncenin Serüveni: Yirminci Yüzyıl Düşüncesi**, Cilt: 4, s.597-624.
- Las Vegas Review Journal: 12 Ocak 2021 **Adelson remembered for philanthropy, business acumen, love of country, :** <https://www.reviewjournal.com/business/casinos-gaming/adelson-remembered-for-philanthropy-business-acumen-love-of-country-2250463/>, Erişim Tarihi: 24 Mayıs 2022.
- LAUGHEY, D.: 2010 **Medya Çalışmaları Teoriler ve Yaklaşımlar**, Çev. Ali Toprak. İstanbul, Kalkedon Yayınları.
- LEESER, I.: 1843 “Introductory Remarks”, The Occident and American Jewish Advocate, <http://www.jewish-history.com/occident/volume1/april1843/introductory.html>, Erişim Tarihi: 24 Mayıs 2022
- LEWIS, B.: 2005 **Semitizm ve Anti-semitizm**, Çev. Hür Güldü, Ankara, Akılçelen Kitapları.
- LIEBMAN, C.: 2005 “Secular Judaism and Its Prospects”, **In Search Of Identity: Jewish Aspects In Israeli Culture**, Ed. Urian, D ve Karsh E., New York, Frank Cass

& Co. Ltd.

LUCY, N.: 2012

Derrida Sözlüğü, Çev. Sabri Gürses. Ankara: BilgeSu Yayınları.

LUKACS, G.: 2006a

Aklın Yıkımı I. Kitap, İstanbul, Payel Yayınevi.

LUKACS, G.: 2006b

Aklın Yıkımı II. Kitap, İstanbul, Payel Yayınevi.

MAIGRET, E.: 2014

Medya ve İletişim Sosyolojisi, Çev. Yücel, H. . İstanbul, İletişim Yayınları.

MARX, K. ve Engels, F.: 2009

Komünist Parti Manifestosu, İstanbul, Oğlak Yayıncılık.

MCLUHAN, M., ve POWERS, B. R.: 2001

Global Köy, 21. Yüzyılda Yeryüzü Yaşamında ve Medyada Meydana Gelecek Dönüşümler, İstanbul, Scala Yayıncılık.

Ministry of Foreign Affairs: 24 Ağustos 2021

“The Printed Media: Israel's Newspapers”, **Ministry of Foreign Affairs**, <https://www.gov.il/en/departments/general/the-printed-media-israels->, Erişim Tarihi: 24 Mayıs 2022.

MONTEFIORE, S.: 2016

Kudüs: Bir Şehrin Biyografisi, İstanbul, Pegasus Yayınları.

MORA, N.: 2008

Medya ve Kültürel Kimlik, Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi, Cilt: 5, Sayı: 1, s. 1-14.

MORLEY, D. ve ROBINS, K.: 1997

Kimlik Mekanları, Çev. Emrehan Zeybekçioğlu, İstanbul, Ayrıntı Yayınları.

- MORRIS, B.: 2004 **Din Üzerine Antropolojik İncelemeler**, Ankara, İmge Kitabevi.
- NIKITIN, P.: 2006 **Ekonomi Politik**, e-kitap: Eriş Yayınları.
- NKANA, S.: 2010, Haziran **Media Literacy Education: A Case Study of the New Mexico Media Literacy Project (Doktora Tezi)**, White Library Andrews University, https://digitalcommons.andrews.edu/dissertations/602/?utm_source=dig, Erişim Tarihi: 14 Mayıs 2022.
- ORAN, B.: 1977 **Az Gelişmiş Ülke Milliyetçiliği; Kara Afrika Modeli**, Ankara, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Yayınları.
- ORING, E.: 2015 “Kimliğin Sanatları, Yapıtları ve Zanaatları”, **Diaspora ve Kimlik**, Der. Mehmet Ali Yolcu, Çev. Tuğrul Balaban, Konya, Kömen Yayınları, s. 269-312.
- Oxford Reference: 2022 “Zionism”, **Oxford Reference**, [https://www.oxfordreference.com/view/10.1093/oi/authority.20110803133512904#:~:text=A%20movement%20for%20\(originally\)%20the,in%20what%20is%20now%20Israel](https://www.oxfordreference.com/view/10.1093/oi/authority.20110803133512904#:~:text=A%20movement%20for%20(originally)%20the,in%20what%20is%20now%20Israel), Erişim Tarihi: 29 Mayıs 2022.
- ÖZBUDUN, S.: 2014 **Antropoloji Gözüyle: Sınıf, Kültür, Kimlik Yazıları**, Ütopya Yayınevi, Ankara.
- ÖZGEN, M.: 2019 “Medya Okuryazarlığının Ekonomi Politik Bağlamda Çözümlemesi ve Değerlendirilmesi”,

- Medya Okuryazarlığı**, Ed. Meltem Bostancı, İstanbul, Nobel Yayıncılık.
- ÖZKIRIMLI, U.: 2016 **Milliyetçilik Kuramları “Eleştirel Bir Bakış”**, Ankara, Doğu Batı Yayınları.
- POTTER, W. J. : 2012 **Media Effects**, California, Sage Publications.
- RENAN, E.: 2016 **Ulus Nedir**, Çev. Gökçe Yavaş, İstanbul, Pinhan Yayıncılık.
- RUSSEL, S.: 1996 **Jewish Identity and Civilizing Processes**, London, Macmillan Press.
- SARTRE, J. P.: 2008 **Yahudi Düşmanı Antisemitin Portresi**, Çev. Emin Türk Eliçin, İstanbul, Salyangoz Yayınları.
- SCHILLER, H.: 1992 **Mass Communications and American Empire**, Colorado, Westview Press.
- SCHLESINGER, P.: 1994 **Medya, Devlet ve Ulus: Siyasal Şiddet ve Kolektif Kimlik**, İstanbul, Ayrıntı Yayınları.
- SCHWEID, E.: 2005 “Secular Judaism and Its Prospects”, **In Search of Identity: Jewish Aspect in Israeli Cultur**, Ed. Dan Urian ve Efraim Karsh, New York, Frank Cass, s. 9-28.
- SMITH, A. D.: 1994 **Milli Kimlik**, İstanbul, İletişim Yayınları.
- SMITH, A. D. : 2002 **Küreselleşme Çağında Milliyetçilik**, Çev. Derya Kömürcü, İstanbul, Everest Yayınları.
- SMITH, A. D.: 2017 **Milli Kimlik**, Çev. Bahadır Sina Şener, İstanbul, İletişim Yayınları.

- SÖZEN, E.: 1999 **Söylem**, İstanbul, Paradigma Yayınları.
- SÖZEN, E.: 2019 **Kimlik-Demir Kafesten Plastiğe**, İstanbul, Profil Kitap.
- SPENGLER, O.: 1997 **Batının Çöküşü**, İstanbul, Dergah Yayınları.
- STEVENSON, N.: 2015 **Medya Kültürleri: Sosyal Teori ve Kitle İletişimi**, Ankara, Ütopya Yayınevi.
- SUVARI, C.: 2005 “Kimlik”, **Kavram Sözlüğü Söylem ve Gerçek**, Ed. Fikret Başkaya, Ankara, Mika Basın Yayın, s. 283-296.
- ŞAHİN, Ç.: 2010 “Adam Smith'ten Chicago Okuluna, Siyasal İktisattan iktisata Beşeri Sermaye teorisi: Teorik Kopuş ve Süreklilikler Üzerinden Bir Değerlendirme”, **Politika İktisat ve Adam Smith, İstanbul**, Der. Hakan Kapucu, Murat Aydın, İsmail Şiriner, Farhang Morady ve Ümit Çetin, Yön Yayınları, s.171,196.
- ŞENER KOCABAY, N.: 2020 “İletişimin Ekonomi Politikğine Dallas W. Smythe'ın Perspektifinden Bakmak”, **İnsan ve İnsan**, Sayı:2 26, s 25-39.
- TANYERİ, İ.: 2000 “Adam Smith'in Rekabet Analizi Üzerine”, **Hacettepe Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi**, Cilt: 18, Sayı: 1, s. 307-320.
- TANYERİ, İ.: 2000 “David Ricardo'nun İktisadi Analizi Üzerine”, **Hacettepe Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi**, Cilt: 18, Sayı: 2, s. 1-

15.

- The Jewish Agency for Israel: 5 Eylül 2021 “Jewish Population Rises to 15.2 million Worldwide”, **The Jewish Agency for Israel**, <https://www.jewishagency.org/jewish-population-5782/>, Erişim Tarihi: 21 Mayıs 2022.
- The National Library of Israel: 2022 “Jewish Press in the USA”, **The National Library of Israel**, <https://www.nli.org.il/en/discover/newspapers/jpress/all-sections/usa-press>, Erişim Tarihi: 23 Mayıs 2022.
- TÜRK, D.: 2013 **Öteki, Düşman, Olay: Levinas, Schmitt ve Badiou'da Etik ve Siyaset**, İstanbul, Metis Yayınları.
- USHER, D.: 2003 **The Political Economy**, Cornwall, Blackwell Publishing.
- VAN DIJK, T.A.: 2003 “İdeoloji: Çok Alanlı Bir Yaklaşım”, **Söylem ve İdeoloji**, Der. Barış Çoban, Çev. Nurcan Ateş, İstanbul, Su Yayınevi, s. 13-109.
- VAROL, S.F.: 2016 **Temsil, İdeoloji, Kimlik**, İstanbul, Varlık Yayınları.
- WEBER, M.: 2018 **Ekonomi ve Toplum**, İstanbul, Yarın Yayıncılık.
- WHITTAKER, E.: 1992 “The Birt of the Antropological Self and Its Career”, **Ethos**, Cilt: 20, Sayı: 2, s.191-219.
- YAYLAGÜL, L.: 2010 **Kitle İletişim Kuramları: Egemen ve Eleştirel Yaklaşımlar**, Ankara, Dipnot Yayınları.

EK.1: Israel Hayom Haber Metinleri ve Çevirileri

Haber 1:

'Each survivor is a living example of the triumph of light over darkness'

Annual Hanukkah event honoring Holocaust survivors organized by Jewish Claims Conference takes place online amid pandemic. Event also pays tribute to those killed by the Nazis and raises awareness of anti-Semitism. "You are heroes to the Jewish people and to the world," conference president says.

By AP and ILH Staff

Published on 12-14-2020 09:24

Last modified: 12-14-2020 13:45

A man walks through the gate of the Sachsenhausen death camp Oranienburg, Germany | Photo: AP / Markus Schreiber

An annual event bringing together Holocaust survivors from around the world to mark the start of Hanukkah was held online for the first time Sunday due to the coronavirus pandemic.

The event, organized by the Jewish Claims Conference, also paid tribute to those killed by the Nazis and raised awareness of anti-Semitism.

"Each survivor is a living example of the triumph of light over darkness, good over evil," said Gideon Taylor, president of the Claims Conference. "You are heroes to the Jewish people and to the world."

The event included a livestream of speeches by survivors, their advocates, musical performances, and the menorah lighting from the Western Wall in Jerusalem and other locations around the world.

Among the survivors who spoke was Walter Breindel, who fled Austria at the age of four with his mother and brother. Breindel recalled how he would normally spend Hanukkah with his many grandchildren and great-grandchildren, but is alone this year.

"Hopefully next year it will not be a memory, but we shall be together in reality," he said.

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/12/14/each-survivor-is-a-living-example-of-the-triumph-of-light-over-darkness/>

Çevirisi:

‘Hayatta kalan her kişi, ışığın karanlığa karşı zaferinin yaşayan bir örneğidir’

Yahudi Talepler Konferansı tarafından organize edilen Holokost’tan sağ kalanları onurlandıran her yıl düzenlenen Hanuka etkinliği, pandemi dolayısıyla çevrimiçi olarak gerçekleşti. Etkinlikte Naziler tarafından

öldürülenler anılırken aynı zamanda Antisemitizm konusunda da farkındalık yaratıldı. Konferans başkanı ‘hem Yahudi halkının hem de dünyanın kahramanlarısınız’ dedi.

Hanuka’nın başlangıcını kutlamak için her yıl dünyanın dört bir yanından Holokost’tan kurtulanları bir araya getiren etkinlik, bu yıl koronovirüs pandemisi sebebiyle ilk defa Pazar günü çevrimiçi olarak düzenlendi.

Yahudi Talepler Konferansı tarafından düzenlenen etkinlik, Naziler tarafından öldürülenleri anarken aynı zamanda da Antisemitizm konusunda farkındalık yarattı.

Konferans başkanı Gideon Taylor, ‘Hayatta kalan her kişi, ışığın karanlık karşısındaki zaferinin, iyinin kötü karşısındaki zaferinin yaşayan bir örneğidir’ deyip şunları ekledi: ‘hem Yahudi halkının hem de dünyanın kahramanlarısınız’.

Etkinlikte hayatta kalanların ve onların savunucularının canlı yayın konuşmalarına, müzik gösterilerine ve Kudüs’teki Batı Duvarı’ndan ve dünyanın diğer yerlerinden gelen menora ışıklarının görüntülerine yer verildi.

Hayatta kalanlar arasında dört yaşında annesi ve erkek kardeşiyle birlikte Avusturya’dan kaçan Walter Breindel de vardı. Breindel konuşmasında önceki yıllarda Hanuka’yı torunları ve torunlarının çocuklarıyla geçirdiğine ancak bu sene yalnız olduğuna değindi.

‘Umarım bunlar sadece hatıra olarak kalmayacak ve gelecek yıl yine birlikte olacağız’ dedi.

Haber 2:

Items belonging to war hero Hannah Senesh come to Israel's National Library

Despite her death at 23, Senesh left behind a rich literary estate, including manuscripts, photos, documents, personal items, and more.

By [JNS](#) and [ILH Staff](#)

Published on [12-01-2020 08:39](#)

Last modified: 12-01-2020 08:39

Hannah and Giora Senesh | File photo: National Library of Israel'

In 1944 Jewish Hungarian-born paratrooper Hannah Senesh was parachuted into occupied Europe by the British in a desperate attempt to save Hungarian Jews from the Nazi death camps. Captured, tortured, and executed shortly thereafter, her story and her poems have made Senesh into an iconic figure of modern Jewish, Israeli, and Zionist culture.

The collection includes letters, diaries, songs, and poems that were found under Senesh's bed in Kibbutz Sdot Yam and writings and personal items Senesh's mother, Katherine, brought from Budapest when she came to Mandatory Palestine.

Over the past year, the complete Hannah Senesh Archival Collection has been transferred to the National Library of Israel in Jerusalem, where it will be made available to the public. It includes documents from throughout Senesh's life as well as personal items such as the suitcase she took when she moved to the Land of Israel, her typewriter and camera.

Perhaps the two most moving items in the collection are a pair of notes found in her dress following her execution: the last poem she ever wrote and a personal letter to her mother.

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/12/01/items-belonging-to-war-hero-hannah-senesh-come-to-israels-national-library/>

Haber Çevirisi 2:

Savaş Kahramanı Hannah Senesh'e Ait Eşyalar İsrail Ulusal Kütüphanesi'ne Getirildi

Senesh, 23 yaşında ölmesine rağmen, el yazmaları, fotoğraflar, belgeler, kişisel eşyalar ve daha fazlası da dahil olmak üzere geride zengin bir yazınsal miras bıraktı.

1944 yılında Macaristan'da doğan Yahudi paraşüt birliğinde er olan Hannah Senesh, Macar Yahudilerini Nazi ölüm kamplarından kurtarmak için işgali altındaki Avrupa'ya paraşütle indi.

Kısa bir süre sonra yakalanan, işkence gören ve idam edilen Senesh'in hikayesi ve şiirleri, Senesh'i modern Yahudi, İsrail ve Siyonist kültürün ikonik bir figürü haline getirdi.

Koleksiyonu, Senesh'in Kibutz Sdot Yam'daki yatağının altında bulunan mektupları, günlükleri, şarkıları ve şiirleri ve Senesh'in annesi Katherine'in Filistin Mandası'na geldiğinde Budapeşte'den getirdiği yazılarını ve kişisel eşyalarını içermektedir.

Geçtiğimiz yıl boyunca Hannah Senesh'in Arşiv Koleksiyonu'nun tamamı, halka açık olacak şekilde Kudüs'te bulunan İsrail Ulusal Kütüphanesi'ne taşındı. Koleksiyonda, Senesh'in hayatı boyunca sahip olduğu belgelerin yanı sıra İsrail topraklarına taşındığında aldığı bavul, daktilo ve fotoğraf makinesi gibi kişisel eşyaları da yer alıyor.

İdamından sonra kıyafetinde bulunan notlar belki de koleksiyondaki en özel iki parçadır: bunlardan biri yazdığı son şiir diğeri ise annesine yazdığı bir mektuptur.

Haber 3:

Online course seeks to set Holocaust record straight

Initially geared to help educators, the free program was designed to help everyone from parents, grandparents, clergy of all faiths, youth-group leaders and the general public seeking a way to begin to understand what really happened.

By Deborah Fineblum , JNS and ILH Staff

Published on 11-09-2020 08:50

Last modified: 11-09-2020 08:50

Three onlookers at a smashed Jewish shop window in Berlin following riots of the night of Nov. 9, 1938 | Archives: Hulton Archive via Getty Images

Anyone who still believes that ignorance is bliss hasn't seen how easily it can be turned into hate.

Nov. 9 will mark 82 years since Kristallnacht, the "Night of Broken Glass." A night when authorities looked away or even aided the anti-Semitic mobs fanning out across Germany and Austria. Twenty-four hours later, hundreds of Jews were dead, thousands more had been beaten and tens of thousands arrested. And thousands of Jewish schools, hospitals and businesses had been destroyed and 267 synagogues burnt to the ground, their Torah scrolls and other ritual items stolen and prayer books were thrown into bonfires or strewn over the streets.

As destructive as it was, few could have predicted where this one terrifying 24 hours in 1938 would lead. It was a night and day that historians say planted the seeds of the Nazi's Final Solution, which would take 6 million Jewish lives across Europe and North Africa between 1939 and 1945.

As the world prepares to remember the horrors of Kristallnacht, the number of people who know anything about this day of destruction – and its aftermath – is on the decline. Indeed a recent survey by the Conference on Jewish Material Claims Against Germany reported that 63 percent of American millennials (born 1981-1996) and Gen Z'ers (born 1997-2012) surveyed did not know that Nazis and their accomplices murdered 6 million Jews during years of World War II and the Holocaust.

At the same time that knowledge of such Holocaust experiences is dropping, anti-Semitism, and Holocaust denial around the world are sharply up. Last year, the United States saw the highest number of anti-Semitic incidents in the 40 years since tracking began, totaling more than 2,100 acts of assault, vandalism and harassment, according to the Anti-Defamation League. This includes the Passover shooting at Chabad of Poway in Southern California. An attack and shooting in a kosher supermarket in Jersey City, NJ; and a Chanukah machete attack in Monsey, N.Y., plus a string of violence in Brooklyn, NY.

The folks at Yad Vashem don't think this is a coincidence, and they decided that doing something about this level of ignorance – and the Holocaust-denying and anti-Semitism it feeds – is a whole lot better than wringing their institutional hands over it.

So they teamed up with the University College of London (UCL) with its international reputation for innovative methods of teaching the Holocaust to create "Teaching the Holocaust."

The free online course took nearly two years to produce, says course manager Yad Vashem's Sandra Rosenfeld. And though it's initially geared to help educators with the important but delicate task of teaching the Holocaust, "we designed it to be available to everyone," she adds, from parents and grandparents looking for a way to explain it to the next generation, to clergy of all faiths to youth group leaders and the general public seeking a way to begin to understand what really happened.

Woven throughout the three-week curriculum (three hours of lessons a week) are the moving human stories of those who, like Glassman, experienced the horrors of the camps.

"We tell the story of the Holocaust intertwined with real people's stories in their own words, and they give such a personal feeling to this history," says Rosenfeld, whose father was a survivor from the former Yugoslavia. "That's why I know how important it is to get this story out, so people can understand what hatred can lead to."

A Jewish-run shop bearing nazi anti-Semitic graffiti during the June 1938 anti-Semitic campaign

To help teachers and others present the Holocaust, "we had to look at how to present the reality that doesn't shield young people from the horrors, but doesn't lose the human story or traumatize them," says Ruth-Anne Lenga, program director of the UCL's Center for Holocaust Education who was also involved in making the course.

And with the upswing in anti-Semitism, and Holocaust denial and distortion, as well as fewer young people aware of the Holocaust, the timing of such a course is crucial, adds Yad Vashem spokesperson Simmy Allen. "We see education as a silver bullet.

Knowing the immense damage hate can do is the best weapon we have against hate. And we have a real sense of immediacy now."

Expanding the potential audience for the course is what Allen terms "the COVID-19 effect, with many more people at home and used to learning online now." It's resulted in greatly increased online engagement – in the last nine months, Yad Vashem has gotten more hits on its platforms – its courses, online exhibitions, Facebook offerings and interactive Zoom events than any other time in the museum's 67-year history.

The pandemic is having another, more somber effect as well; since it targets the elderly, it's cutting away at the number of living survivors. In fact, the very first Israeli fatality back in March was 88-year-old Hungarian-born survivor Aryeh Even.

"With fewer and fewer survivors around, we're on an end-run race against the clock to catch every last eyewitness testimony, to make sure we have every last name," says Allen. "This has been Yad Vashem's mission from day one."

Ruth Wisse, a retired Harvard University Professor of Yiddish and Literature and Comparative Professor of Literature and author of such historical analyses as *Jews and Power*, cautions that Holocaust education needs to be done in context to a broader understanding of world history.

"You could not have better people than the ones at Yad Vashem involved in telling the story of the Holocaust sensitively and intelligently," she says. "But unless these young people have some sort of idea of world history and how the Jews fit into it over the centuries, and most of them do not, including many of my Harvard undergrads who'd had no history course after Grade 9, they have no context to understand what happened in the Holocaust, how it happened and why."

Still, in the spirit of preventing another such atrocity and to honor those who suffered this unspeakable crime, the story of the Holocaust calls out to be understood in the most honest way possible, says Yad Vashem chairman Avner Shalev.

"We are seeing an increase in targeted hate crimes against Jews and Jewish sites," he says. "We must combat the resurgence of these dangerous trends throughout society with informed vigilance and steadfast determination."

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/10/25/number-of-jews-in-europe-falls-to-1000-year-low/>

Haber Çevirisi 3:

Çevrimiçi Kurs, Holokost Hakkında Doğru Bilinen Yanlışları Açıklamayı Amaçlıyor
İlk olarak eğitimcilere yardım etmek üzere geliştirilen ücretsiz program, ebeveynlerden, büyükanne ve büyükbabalardan, tüm inançlardan din insanlarından, gençlik grubu liderlerinden ve gerçekte ne olduğunu anlamaya başlamanın bir yolunu arayan herkese yardım etmek için tasarlanmıştır.

Hala cehaletin mutluluk olduğuna inanan biri, bunun ne kadar kolay nefrete dönüştürülebileceğini anlamamıştır.

Bu yıl 9 Kasım'da, Kristal Gece'nin yaşanmasının üzerinden 82 yıl geçmiş olacak. Yetkililerin Almanya ve Avusturya'da yayılan anti-semitik çeteleri görmezden geldiği ve hatta onlara yardım ettiği bir gece. Yirmi dört saat içerisinde yüzlerce Yahudi öldürüldü, binlercesinden fazlası dövüldü ve on binlercesi tutuklanmıştı. Binlerce Yahudi okulu, hastanesi ve işletmesi yıkılmış, 267 sinagog yakılarak yerle bir edilmiş, Tevrat parşömenleri ve diğer ibadet eşyaları çalınmış ve dua kitapları ateşe atılıp yakılmış ya da sokaklara dökülüp saçılmıştı.

Ne kadar tahrip edici olsa da, 1938'de yaşanan bu korkunç 24 saatin nereye varacağını çok az kişi tahmin edebilirdi. İşte o gece ve gündüz, tarihçilerin dediği gibi Nazi'nin Nihai Çözümünün tohumları ekilmişti, 1939-1945 yılları arasında Avrupa ve Kuzey Afrika'da 6 milyon Yahudi'nin hayatına mal olacaktı. Dünya, Kristal Gece dehşetini hatırlamaya hazırlanırken, bu yıkıcı gün ve sonrası hakkında bir şeyler bilen insanların sayısı da azalmaktadır. Gerçekten de, Almanya'ya Karşı Yahudi Maddi Talepler Konferansı tarafından yapılan bir ankette, ankete katılan

Amerikan Y kuşağının (1981-1996 doğumlu) ve Z kuşağının (1997-2012 doğumlu) yüzde 63'ünün Nazilerin ve suç ortaklarının II. Dünya Savaşı ve Holokost yıllarında 6 milyon Yahudi'yi öldürdüğünü bilmediğini bildirdi.

Holokost gibi olaylarla ilgili bilgi azalırken, dünya çapında antisemitizm ve Holokost inkarı da keskin bir şekilde artıyor. Anti-Defamation League'e göre, izleme başladığından bu yana geçen yıl Amerika Birleşik Devletleri'nde 40 yıl içindeki en yüksek sayıda Yahudi karşıtı olay yaşandı ve toplamda 2.100'den fazla saldırı, vandalizm ve taciz eylemi gerçekleştirildi. Buna Güney Kaliforniya'daki Chabad of Poway'de Fısıh Bayramı ateşi de dahildir. Jersey City, NJ'de koşer bir süpermarkette bir saldırı ve ateşleme; ve Monsey, N.Y.'de bir palalı Hanukah saldırısı ve ayrıca Brooklyn, NY'da bir dizi şiddet görüldü. Yad Vashem'deki insanlar, bunun bir tesadüf olduğunu düşünmüyorlar ve inkar ve onun beslediği antisemitizmin bu cehalet seviyesi hakkında bir şeyler yapmanın, üzüntü içerisinde beklemekten çok daha iyi olduğuna karar verdiler.

Holokost'un öğretiminde yenilikçi yöntemler konusunda uluslararası üne sahip University College of London (UCL) ile "Holokostu Öğretmek"i oluşturmak konusunda iş birliği yaptılar. Yad Vashem'in Kurs Müdürü Sandra Rosenfeld, ücretsiz çevrimiçi kursun üretilmesinin yaklaşık iki yıl sürdüğünü söyledi. Ve başlangıçta eğitimcilere Holokost'u öğretmek gibi önemli ama hassas bir görevde yardımcı olmaya yönelik olsa da, "bunu herkes için erişilebilir olacak şekilde tasarladık" diye ekliyor, gelecek nesillere bunun açıklamanın bir yolunu arayan ebeveynlerden, büyükanne ve büyükbabalardan, tüm inançlardan din insanlarından, gençlik grubu liderlerine ve gerçekte ne olduğunu anlamaya başlamanın bir yolunu arayan herkese.. Üç haftalık müfredatta (haftada üç saatlik ders) Glassman gibi kampların dehşetini yaşayan insanların duygulu hikayeleri yer alıyor. Babası da Yugoslavya'daki Holokost'tan kurtulan olan Rosenfeld, "Holokost'un hikayesini gerçek insanların hikayeleriyle iç içe geçmiş olarak kendi sözleriyle anlatıyoruz ve onlar da bu tarihe çok kişisel bir his veriyorlar" diyor. "Bu yüzden bu hikayeyi ortaya çıkarmanın ne kadar önemli olduğunu biliyorum, böylece insanlar nefretin neye yol açabileceğini anlayabiliyorlar." UCL'nin Holokost Eğitim Merkezi'nin Program Direktörü Ruth-Anne Lenga, "Öğretmenlerin ve diğerlerinin Holokost'u anlatmalarına yardımcı olmak için, "gençleri dehşetten korumayan, ancak insan

hikayesini kaybetmeyen veya onları travmatize etmeden gerçekliği nasıl sunacağımıza bakmak zorunda kaldık" diye konuşuyor. Antisemitizmdeki bu yükseliş, Holokost inkârı ve çarpıtılması ve her gün Holokost'un farkında olan genç sayısının azalması düşünüldüğünde böylesi bir eğitimin zamanlaması çok önemlidir, diye ekliyor Yad Vashem Sözcüsü Simmy Allen. "Eğitimi sihirli bir değnek gibi görüyoruz. Nefretin yaratabileceği korkunç zararı bilmek, nefrete karşı sahip olduğumuz en iyi silahtır. Ve şimdi gerçekten bir yakınlık duygusuna sahibiz."

Eğitimin potansiyel kitlesinin büyümesini Allen "evde çok daha fazla insan olduğu ve insanların artık çevrimiçi öğrenmeye alıştığı için COVID-19 etkisine" bağlıyor. Bu, çevrimiçi katılımın büyük ölçüde artmasına vesile oldu- son dokuz ayda, Yad Vashem platformlarında - kurslarında, çevrimiçi sergilerinde, Facebook tekliflerinde ve etkileşimli Zoom etkinliklerinde müzenin 67 yıllık tarihindekinden daha fazla katılım görüldü.

Pandeminin bir başka, daha kasvetli etkisi var; yaşlıları hedef aldığı için, hayatta kalanların sayısını azaltıyor. Hatta İsrail'de COVID-19 sebebiyle yaşamını kaybeden ilk kişi 88 yaşındaki Macar doğumlu Holokost kurtulanı Aryeh Even idi. Allen, "Giderek daha az sayıda Holokost kurtulanı kalırken, her son görgü tanığı ifadesini yakalamak, her son ismi bildiğimizden emin olmak için zamana karşı bir koşu yarışındayız" diyor. "Bu, ilk günden beri Yad Vashem'in görevidir." Harvard Üniversitesi'nden Emekli "Yidiş ve Edebiyat" ve "Karşılaştırmalı Edebiyat" Profesörü ve "Yahudiler ve İktidar" gibi tarihsel analizlerin yazarı Ruth Wisse, Holokost eğitiminin dünya tarihinin daha geniş bir şekilde anlaşılması bağlamında yapılması gerektiğine dikkat çekiyor. "Yad Vashem'de Holokost'un hikayesini hassas ve akıllıca anlatan insanlardan daha iyi insanlara sahip olamazsınız" diyor. "Ancak bu gençler dünya tarihi ve Yahudilerin yüzyıllar boyunca ona nasıl uyduğu hakkında bir tür fikre sahip olmadıkça ve çoğu, 9. sınıftan sonra tarih dersi almayan Harvard lisans öğrencilerimin çoğu da dahil olmak üzere, Holokost'ta ne olduğunu, nasıl olduğunu ve neden olduğunu anlamak için hiçbir bağlamı yok." Yad Vashem Başkanı Avner Shalev, yine de, böyle bir vahşetin yeniden olmasını önleme ve bu tarif edilemez suça maruz kalanları onurlandırma ruhuyla, Holokost hikayesinin mümkün olduğunca en dürüst şekilde anlaşılması gerektiğini söylüyor.

Haber 4:

Holocaust survivor and Nazi sympathizer's son forge friendship

"Each of us was on his side of the fence – me on the side of the victims, and he on the side of the executioners," survivor Simon Gronowski says.

By Reuters and ILH Staff

Published on 10-25-2020 14:30

Last modified: 10-25-2020 13:30

Koenraad Tinel and Simon Gronowski | Photo: Reuters / Yves Herman

More than seven decades ago, their families were divided by war and hatred – Koenraad Tinel, the son of a Nazi sympathizer, and Simon Gronowski, a Holocaust survivor who lost his mother and sister to Auschwitz.

Now the two men, both in their 80s, have forged a close friendship that has become a symbol of reconciliation in their native Belgium.

Follow Israel Hayom on Facebook and Twitter

"Koen and I were two children crushed by a war we did not understand," Gronowski, a lawyer and jazz pianist, told Reuters.

"Each of us was on his side of the fence – me on the side of the victims, and he on the side of the executioners."

Gronowski, 89, and Tinel, 86, met after they both published memoirs of their wartime experiences. They were introduced to each other by the Union des Progressistes Juifs de Belgique in 2012.

"They ask me: 'Would you agree to meet the son of a Nazi?' Yes I agree. Weird, but I agree," Gronowski said. "Little by little, we met and got to know each other better."

Last month, the twin Free Universities of Brussels - the Dutch-speaking VUB and the French-speaking ULB – gave both men honorary doctorates to recognize the significance of their bond.

"Their unique friendship is a power symbol of hope, happiness and peace," the universities said a statement.

Gronowski, from Brussels, was 11 when the Nazis rounded him up with his mother and other Belgian Jews in a train wagon. "Miraculously, I jumped off the train and escaped," he said.

Around the same time, Tinel was a living in Ghent. His brothers were Nazi soldiers and his artist father was sculpting busts of Adolf Hitler and SS officers.

"I can't be racist. I cannot be a Flemish nationalist. I cannot be a Belgian nationalist. I am a man of the world," he told Reuters.

Tinel, himself a sculptor, is holding an exhibition in Brussels up until Nov. 1. His works, inspired by the military parades of his youth, explore the theme of how fear drives people to commit atrocities.

"Koenraad is more than a friend, he's my brother," said Gronowski, sitting alongside Tinel in the Tour & Taxis exhibition hall.

"We do not bring you a message of sorrow but a message of hope and happiness. I tell everyone: life is beautiful, but it's a daily struggle."

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/10/25/holocaust-survivor-and-nazi-sympathizers-son-forge-friendship/>

Haber Çevirisi 4:

Holokost'tan kurtulan kişi ile Nazi sempatizanın oğlu dostluk kuruyor

"Her birimiz çitin diğer tarafındaydı; ben kurbanların tarafındaydım ve o cellatların tarafındaydı" diyor hayatta kalan Simon Gronowski.

Yetmiş yıldan uzun bir süre önce, Nazi sempatizanın oğlu Koenraad Tinel ile annesini ve kızkardeşini Auschwitz'de kaybeden Holokost'tan kurtulan Simon Gronowski'nin aileleri savaş ve nefretle bölünmüştü.

Avukat ve Caz Piyanisti Gronowski, Reuters'a verdiği demeçte, 'Koen ve ben, anlamadığımız bir savaşın parça parça ettiği iki çocuktuk' dedi.

"Her birimiz çitin öbür tarafındaydı; ben kurbanların tarafındaydım ve o cellatların tarafındaydı."

89 yaşındaki Gronowski ve 86 yaşındaki Tinel, savaş zamanı yaşadıklarını anlattıkları eserlerinden sonra bir araya geldiler. 2012 yılında Belçika Yahudi İlericiler Birliği (Union des Progressistes Juifs de Belgique) tarafından tanıştırıldılar.

"Bana sordular: 'Bir Nazi'nin oğluyla tanışmayı kabul eder misiniz?' diye. Evet kabul ederim. Garip, ama kabul ediyorum" dedi Gronowski. " Tanıştık ve yavaş yavaş birbirimizi daha yakından tanıdık."

Geçen ay, Flemenkçe eğitim veren (VUB) ve Fransızca dilinde eğitim veren (ULB) Brüksel Üniversiteleri her iki kişiye de bağlarının önemini vurgulamak için fahri doktora verdi.

Üniversiteler yaptıkları açıklamada, “Bu eşsiz arkadaşlık, umudun, mutluluğun ve barışın güçlü bir simgesidir” dediler.

Brükselli Gronowski, annesi ve diğer Belçikalı Yahudilerle birlikte Naziler tarafından bir tren vagonuna toplandığında 11 yaşındaydı. “Mucize eseri trenden atladım ve kaçtım” dedi.

Aynı tarihlerde Tinel Ghent’te yaşıyordu. Erkek kardeşleri Nazi askeri idi ve sanatçı babası da Adolf Hitler ve SS subaylarının büstlerini yapıyordu.

Tinel, Reuters’a, “Ben ırkçı olamam. Flamam milliyetçisi olamam. Belçika milliyetçisi olamam. Ben bir dünya insanıyım” şeklinde konuştu.

Kendisi de bir heykeltıraş olan Tinel, 1 Kasım’a kadar bir sergi düzenleniyor. Gençliğinin askeri geçitlerinden esinlenen eserleri, korkunun insanları zulme nasıl ittiğini gözler önüne seriyor.

Tour & Taxis sergi salonunda Tinel’in yanında otururken Gronowski, “Koenraad, bir arkadaştan daha fazlası, o benim kardeşimdir” dedi.

“Size üzüntünün değil, umudun ve mutluluğun mesajını getiriyoruz. Herkese söylüyorum: hayat güzeldir fakat her gün bir mücadeledir.”

Haber 5:

Jewish group condemns auction of Hitler speeches in Germany

It "defies logic, decency and humanity" to put the speeches on the market, says Rabbi Menachem Margolin, the head of the Brussels-based European Jewish Association.

By AP and ILH Staff

Published on 10-21-2020 10:40

Last modified: 10-21-2020 12:49

Adolf Hitler | File photo: dpa via AP

A prominent European Jewish organization slammed a Munich auction house's decision to sell several of Nazi dictator Adolf Hitler's handwritten speech notes, saying Tuesday it "defies logic, decency and humanity" to put them on the market.

Rabbi Menachem Margolin, the head of the Brussels-based European Jewish Association, said the upcoming sale of the manuscripts is particularly worrisome amid recent surveys showing rising anti-Semitism in Germany, and could encourage neo-Nazis.

"I cannot get my head around the sheer irresponsibility and insensitivity, in such a febrile climate, of selling items such as the ramblings of the world's biggest killer of Jews to the highest bidder," he said in a statement. "What auctions like this do is help legitimize Hitler enthusiasts who thrive on this sort of stuff."

The speech notes being offered, all dated before World War II, are directed to Nazi-party organizations and contributors at various functions, and make reference to preparing Germany for war and the "Jewish problem," said Bernhard Pacher, the managing director of the Hermann Historica auction house where they go on sale Friday.

He defended the sale, saying the papers belong in a museum or in the hands of researchers as historical documents.

"These are handwritten notes from Adolf Hitler, where if you analyze what he wrote ... you can prove he was publicly speaking about going to war, about 'resolving the Jewish problem,'" Pacher told *The Associated Press* in a telephone interview.

"If we destroy these things and they do not go into a museum for experts to work on them, you will leave the interpretation of what was happening to the right-wing Nazi apologists, who will say Hitler never said that. The man was preparing the Germans that there would be a war and those who didn't want to see that must have been totally blind – it's in there."

The auction house has come under fire in the past for its sale of Nazi-era items, and maintains it goes to great lengths to ensure that they are not being sold to neo-Nazis, and are usually bought by museums and research facilities.

In 2016, it auctioned off one of Hitler's uniforms for 275,000 euros (\$325,000) and previously sold a typewriter and dozens of other items owned by the Nazi leader, among other things.

Perhaps most famously, last year Abdallah Chatila, a Lebanese-born Swiss real estate mogul purchased Hitler's top hat, a silver-plated edition of *Mein Kampf* and other items the auction house offered in order to keep them out of the hands of neo-Nazis, and donated them to a Jewish group.

The auction house has also dealt in many other items owned by famous historical figures, including Napoleon Bonaparte's silver and gold-plated toothbrush, a saber

that belonged to British naval hero Adm. Horatio Nelson, and a sword that once belonged to famed Italian seducer Giacomo Casanova.

Margolin called the businessman's intervention to purchase the items last year "a miracle," but said "we cannot rely on miracles going forward" and urged the auction house to pull the speeches from the upcoming sale.

"It defies logic, decency and humanity for the very same auction house that came under fire less than a year ago for selling disgusting lots of Nazi memorabilia that they should do so again," he said.

Starting prices for the speech notes range between 2,500 euros and 7,500 euros (\$3,000-8,800), which Pacher said is a deterrent in and of itself to them being purchased by right-wing extremists.

"For neo-Nazi purposes, you don't spend 10,000 on these things, you get yourself a copy," he said.

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/10/21/jewish-group-condemns-auction-of-hitler-speeches-in-germany/>

Haber Çevirisi 5:

Yahudi Grup, Almanya'da Hitler'in Konuşmalarının Açık Artırmaya Çıkarılmasını Kınadı

Brüksel merkezli Avrupa Yahudi Derneği Başkanı Haham Menachem Margolin, Hitler'in konuşmalarını satışa çıkarmanın "mantığa, ahlaka ve insanlığa karşı geldiğini" söylüyor.

Avrupa'nın önde gelen bir Yahudi örgütü, Münih'teki bir müzayede evinin, Nazi diktatörü Adolf Hitler'in konuşmalarının el yazmalarından birkaçını Salı günü satışa

çıkarmanın "mantığa, ahlaka ve insanlığa karşı geldiğini" söyleyerek satma kararını sertçe eleştirdi.

Brüksel merkezli Avrupa Yahudi Derneği başkanı Haham Menachem Margolin, el yazmalarının yaklaşmakta olan satışının Almanya'da yükselen Yahudi karşıtlığını gösteren son anketler nedeniyle özellikle endişe verici olduğunu ve neo-Nazileri teşvik edebileceğini söyledi.

Bir açıklamasında, "Böyle ateşli bir iklimde, dünyanın en büyük Yahudi katilinin yazmaları gibi eşyalarının en yüksek fiyatı verene satmanın katıksız sorumsuzluğu ve duyarsızlığını aklım almıyor" dedi. "Bunun gibi müzayedelerin yaptığı şey, bu tür şeylerde başarılı olan Hitler meraklılarını meşrulaştırmaya yardımcı olmaktır."

Müzayede evi Hermann Historica'nın Genel Müdürü Bernhard Pacher, cuma günü satışa çıkarılacak yazmalar için 'sunulan konuşma notlarının tamamı II.Dünya Savaşı öncesine ait olup, Nazi partisi örgütlerine ve çeşitli görevlerdeki katkı sahiplerine yöneliktir ve Almanya'yı savaşa hazırlamaya ve "Yahudi sorununa" gönderme yapmaktadır' dedi.

Satışı, yazmaların bir müzeye ait olduğunu ya da tarihi belgeler olarak araştırmacıların elinde olması gerektiğini söyleyerek savundu.

The Associated Press'e telefon görüşmesinde konuşan Pacher, "Bunlar, Adolf Hitler'in el yazısıyla yazılmış notları, burada yazdıklarını analiz ederseniz... onun alenen savaşa gitmek, 'Yahudi sorununu çözmek' hakkında konuştuğunu görürsünüz" dedi.

"Eğer bu şeyleri yok edersek ve uzmanların incelemesi için bir müzeye gitmezlerse, olup bitenlerin yorumunu Hitler asla öyle bir şey demedi diyecek olan sağcı Nazi savunucularına bırakacaksınız. Adam, Almanları bir savaşa hazırlanıyordu ve bunu görmek istemeyenlerin tamamen kör olması gerekir - hepsi orada yazıyor"dedi.

Müzayede evi, Nazi döneminden kalma eşyaların satışı nedeniyle geçmişte de ateş altında kaldığını ve bunların neo-Nazilere satılmaması için büyük çaba sarf ettiğini ve genellikle müzeler ve araştırma tesisleri tarafından satın alındığını iddia ediyor.

2016 yılında, Hitler'in üniformalarından birini 275.000 Euro'ya (325.000 \$) açık artırmaya çıkardı ve daha önce diğer şeylerin yanı sıra bir daktilo ve Nazi liderine ait düzinelerce başka eşya da sattı.

elki de en ünlüsü, geçen yıl Lübnan doğumlu İsviçreli bir emlak kralı olan Abdallah Chatila, Hitler'in silindir şapkasını, Mein Kampf'ın gümüş kaplamalı bir baskısını ve müzayede evinin neo-Nazilerin ellerinden uzak tutmak için sunduğu diğer eşyaları satın alıp ve hepsini bir Yahudi grubuna bağışlamasıdır.

Müzayede evi ayrıca, Napoleon Bonaparte'ın gümüş ve altın kaplama diş fırçası, İngiliz deniz kahramanı Adm. Horatio Nelson'a ait bir eskrim kılıcı ve bir zamanlar ünlü İtalyan Giacomo Casanova'ya ait bir kılıç da dahil olmak üzere ünlü tarihi kişilerin sahip olduğu diğer birçok eşyayı da satmıştır.

Margolin, işadammının geçen yıl eşyaları satın almak için müdahalesini "mucize" olarak nitelendirdi, ancak "böyle mucizelerin yine geleceğine güvenemeyiz" dedi ve müzayede evini yazmaları yaklaşan satıştan çekmeye çağırdı.

"Bir yıldan daha az bir süre önce iğrenç bir sürü Nazi hatırası sattığı için ateşe verilen aynı müzayede evinin tekrar aynı şeyi yapmaları mantığa, edep ve insanlığa meydan okuyor" dedi.

Konuşma yazılarının açılış fiyatları 2.500 Euro ile 7.500 Euro (3.000-8.800 \$) arasında değişiyor ve Pacher, bunun aşırı sağcılar tarafından satın alınması için caydırıcı olduğunu söylüyor.

“Neo-Nazi amaçları için bu şeylere 10.000 Euro harcamazsınız, kendinize bir kopya alırsınız” dedi.

Haber 6:

Jewish family's painting looted by Nazis in 1933 is returned

The painting "Winter" by American artist Gari Melchers was part of a cache of more than 1,000 pieces of art and artifacts seized from the Mosse family, prominent and well-off Jewish residents of Berlin who became early targets of the Nazi Party. Heirs have been tenaciously seeking to recover the lost pieces for the past decade.

By AP and ILH Staff

Published on 10-16-2020 06:07

Last modified: 10-16-2020 06:07

The painting, discovered in an upstate New York museum, was part of a cache of art seized by the Nazis from the Mosse family in Berlin in 1933. | Photo: AP/Michael Hill

A painting of two young, 19th-century skaters that was looted by Nazis from a Jewish family in 1933 and recently discovered at a small museum in upstate New York was returned Thursday after 87 years.

The painting "Winter" by American artist Gari Melchers was part of a cache of more than 1,000 pieces of art and artifacts seized from the Mosse family, prominent and well-off Jewish residents of Berlin who became early targets of the Nazi Party. Heirs have been tenaciously seeking to recover the lost pieces for the past decade.

"The Mosse family lost nearly everything because they were Jews. But they did not lose hope," acting US Attorney for the Northern District of New York Antoinette Bacon said at a repatriation ceremony at the Albany FBI office. "While this certainly does not take away the pain that the Mosses endured, I hope it provides the family with some measure of justice."

The Mosse Art Restitution Project was started in 2011 to locate and retribute the stolen artworks on behalf of the Mosse heirs. They have completed three dozen restitutions covering more than 50 items from public and private museums as well as private individuals in Germany, Austria, Switzerland, Israel and the United States.

The road to this restitution started after the Arkell Museum in Canajoharie, New York, noted its seasonal closing in January 2017 with a friendly Facebook post urging readers to "Enjoy Winter!" It was illustrated with a picture of "Winter."

The post was noticed by a student working with Dr. Meike Hoffmann of the Free University of Berlin. Hoffmann heads the Mosse Art Research Initiative, a university-based collaboration involving Mosse heirs and German public cultural institutions.

Hoffmann said in an email that provenance researchers at MARI were able to link the painting to the Mosse family with the help of Arkell Museum executive director Suzan Friedlander.

"Winter," sometimes known as "Skaters" or "Snow," was purchased in 1900 by publishing magnate Rudolf Mosse, who displayed it in a grand Berlin residence loaded with fine art.

Mosse died in 1920 and his daughter Felicia Lachmann-Mosse was his heir. She and her husband Hans Lachmann-Mosse ran the newspaper Berliner Tageblatt, a critical voice during the Nazi Party's rise to power. As high-profile symbols of the "Jewish press," the couple was persecuted and fled Germany in 1933. The Nazis seized the family's assets, including the artwork.

"It was one of the first large expropriations undertaken by the Nazis, a template for what became, unfortunately, a well-oiled machine," said Roger Strauch, president of the Mosse Foundation and the step-great-grandson of Rudolf Mosse. He participated in the ceremony by video link.

"Winter" was sold at auction in May 1934 to an unknown buyer. Five months later, it was in a New York City gallery, where it caught the eye of Bartlett Arkell, a wealthy collector and president of the company that became Beech-Nut Packing Co. in Canajoharie.

Arkell shipped the painting to upstate New York, where it became part of the collection of the museum near the Mohawk River that bears his name.

There's no evidence Arkell was aware of the painting's dark history, Bacon said.

Friedlander said at the ceremony that the museum takes it responsibility to make things right seriously.

Federal authorities were contacted as Mosse Art Restitution Project manager J. Eric Bartko was working to get the painting returned from the museum. FBI agents recovered the painting in September 2019. The formal handover to the family was delayed by the pandemic.

Strauch said the painting is expected to be auctioned through Sotheby's, where it could attract bids in the hundreds of thousands of dollars. Most recovered artworks have been sold back to the previous holders or sold at auction, he said.

Strauch said they have eight ongoing restitution claims pending in Poland, Sweden, Germany, Israel and the United States.

"This battle will never be over," Bartko said recently. "This is a highly visible way to remind people that these crimes took place in the past and they are still being redressed now."

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/10/16/jewish-familys-painting-looted-by-nazis-in-1933-is-returned/>

Haber Çevirisi 6:

1933'te Naziler tarafından yağmalanan Yahudi ailenin tablosu iade edildi

Amerikalı sanatçı Gari Melchers'in "Kış" tablosu, Nazi Partisi'nin ilk hedefleri haline gelen, Berlin'in önde gelen ve varlıklı Yahudi sakinlerinden Mosse ailesinden ele geçirilen 1.000'den fazla sanat eseri ve eserden oluşan önbelleğin bir parçasıydı. Mirasçılar, son on yıldır kayıp parçaları kurtarmak için durmadan çalışıyorlar.

1933'te Naziler tarafından, Yahudi bir aileden yağmalanan ve yakın zamanda New York'un kuzeyindeki küçük bir müzede keşfedilen 19. yüzyıldan kalma iki genç patencinin resmi, 87 yıl sonra Perşembe günü sahiplerine iade edildi.

Amerikalı sanatçı Gari Melchers'in "Kış" tablosu, Nazi Partisi'nin ilk hedefleri haline gelen, Berlin'in önde gelen ve varlıklı Yahudi sakinlerinden Mosse ailesinden ele geçirilen 1.000'den fazla sanat eseri ve eserden oluşan önbelleğin bir parçasıydı. Mirasçılar, son on yıldır kayıp parçaları kurtarmak için durmadan çalışıyorlar.

New York Kuzey Bölgesi Federal Savcısı Antoinette Bacon Albany FBI ofisindeki bir geri dönüş töreninde, "Mosse ailesi Yahudi oldukları için neredeyse her şeyini kaybetti. Ama umutlarını kaybetmediler" dedi. "Bu kesinlikle Mosselerin çektiği acıyı ortadan kaldırmasa da, umarım aileye bir miktar adalet sağlar."

Mosse varisleri adına çalınan eserlerin yerini tespit etmek ve iade etmek için 2011 yılında Mosse Sanat İade Projesi başlatıldı. Almanya, Avusturya, İsviçre, İsrail ve Amerika Birleşik Devletleri'ndeki kamu ve özel müzelerin yanı sıra özel kişilerden 50'den fazla öğeyi kapsayan üç düzine eserin iadesini tamamladılar. Bu iade çalışmasına giden yol, New York'taki Canajoharie'deki Arkell Müzesi'nin Ocak 2017'de okuyucularına "Kışın Tadını Çıkarın" yazan dostça bir Facebook gönderisini paylaşmasıyla başladı!" Bu gönderide "Kış" resmi yer alıyordu."

Gönderi, Berlin Özgür Üniversitesi'nden Dr. Meike Hoffmann ile çalışan bir öğrenci tarafından fark edildi. Hoffmann, Mosse mirasçılarını ve Alman kamu kültür kurumlarını içeren üniversite merkezli bir iş birliği olan Mosse Art Research Initiative'e başkanlık ediyor.

Hoffmann, bir e-postada, MARI'deki kaynak araştırmacılarının, Arkell Müzesi Yönetici Direktörü Suzan Friedlander'ın yardımıyla tabloyu Mosse ailesiyle ilişkilendirdiklerini söyledi.

Bazen "Patenciler" veya "Kar" olarak bilinen "Kış", 1900 yılında, güzel sanatlarla dolu büyük bir Berlin yerleşkesinde sergilenen sermayedar Rudolf Mosse tarafından satın alındı.

Mosse 1920'de öldü ve kızı Felicia Lachmann-Mosse onun varisiydi. O ve kocası Hans Lachmann-Mosse, Nazi Partisi'nin iktidara yükselişi sırasında eleştirel bir ses olan Berliner Tageblatt gazetesini yönetti. "Yahudi basınının" yüksek profilli sembolleri olan çift zulüm gördü ve 1933'te Almanya'dan kaçtı. Naziler sanat eseri de dahil olmak üzere ailenin tüm varlıklarına el koydu.

"Naziler tarafından üstlenilen ilk büyük kamulaştırmalardan biriydi, ne yazık ki, tıkr tıkr çalışan bir makine haline gelen şeyin bir şablonuydu" diyor Mosse Vakfı Başkanı ve Rudolf Mosse'un üvey torunu Roger Strauch. Strauch, törene video ile katıldı.

"Kış", Mayıs 1934'te bilinmeyen bir alıcıya açık artırmada satıldı. Beş ay sonra, New York'taki bir galeride, zengin bir koleksiyoncu ve Canajoharie'deki Beech-Nut Packing Co. şirketinin Başkanı Bartlett Arkell'in dikkatini çekti.

Arkell, tabloyu New York'un kuzeyine gönderdi ve burada adını taşıyan Mohawk Nehri yakınlarındaki müze koleksiyonunun bir parçası oldu.

Bacon, Arkell'in resmin karanlık tarihinin farkında olduğuna dair hiçbir kanıt olmadığını söyledi.

Friedlander, törende müzenin işleri yoluna koymanın sorumluluğunu üstlendiğini söyledi.

Mosse Art İade Projesi Yöneticisi J. Eric Bartko, tabloyu müzeden geri getirmek için çalışırken federal yetkililerle temasa geçti. FBI ajanları tabloyu Eylül 2019'da kurtardı. Aileye resmi devir teslim, pandemi nedeniyle ertelendi.

Strauch, resmin Sotheby's aracılığıyla açık artırmaya çıkarılmasının beklendiğini ve burada yüz binlerce dolarlık teklifler alabileceğini söyledi. Kurtarılan sanat eserlerinin çoğunun önceki sahiplerine geri satıldığını veya açık artırmada satıldığını söyledi.

Strauch, Polonya, İsveç, Almanya, İsrail ve ABD'de bekleyen sekiz tazminat talebi olduğunu söyledi.

Geçtiğimiz günlerde Bartko, "Bu savaş asla bitmeyecek," dedi. "Bu, insanlara bu suçların geçmişte işlendiğini ve şu anda hala düzeltilmekte olduklarını hatırlatmanın oldukça görünür bir yoludur."

Haber 7:

Finland's highest court upholds ban on neo-Nazi group NMR

Activities of Nordic Resistance Movement have effectively been outlawed since 2018, following rulings that upheld a police request that the group be banned for spreading "hateful rhetoric about immigrants, sexual minorities, and Jews."

By [i24NEWS](#) and [ILH Staff](#)

Published on [09-23-2020 07:37](#)

Last modified: 10-06-2020 14:07

Finnish flags | Illustration: Joakim Honkasalo via Unsplash.com

Finland's Supreme Court on Tuesday approved the dissolution of a neo-Nazi organization whose activities it said constitute an "abuse" of the country's rights of freedom of expression and assembly.

The ruling relates to a 2017 petition from Finnish Police to disband the Nordic Resistance Movement (known in Finland as NMR), which is active in most Scandinavian countries.

The police petition argued that the organization's activities violated "the law and good practice," by, among other things, spreading "hateful rhetoric about immigrants, sexual minorities and Jews."

NMR, which designates itself as a "revolutionary national socialist" organization, disputed the police petition and argued that its activity was protected under freedom of speech and assembly rights, Finnish broadcaster YLE reported.

The Supreme Court, however, sided with police and said the organization should be banned since its activities by definition were a "misuse of these rights."

"We think the court's decision is a clear message that organizations that are violent and use speech that is racist or in other ways violate human dignity should not have a place in Finnish society," Police Inspector Heikki Lausmaa at the National Board of Police said in a statement.

Following a district court verdict, which an appeals court upheld, the group has been banned since 2018, though police have said they believe its members have tried to resume their activities under a new name.

NMR was founded in 1997 as the Swedish Resistance Movement. Sister organizations then sprang up in other Nordic countries throughout the 2000s, and in 2016 these groups united as NMR.

The group stages protests and produces anti-immigration media, but has also been linked to acts of violence.

In 2016, a 28-year old man died after he was assaulted by NMR members in Helsinki. Watchdog organization Expo reports that several members have been convicted in a series of bombings in Gothenburg in 2016 and 2017.

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/09/23/finlands-highest-court-upholds-ban-on-neo-nazi-group-nmr/>

Haber Çevirisi 7:

Finlandiya Yüksek Mahkemesi neo-Nazi grubu NMR'ye Yönelik Yasağı Onayladı

Nordik Direniş Hareketinin faaliyetleri, grubun "göçmenler, cinsel azınlıklar ve Yahudiler hakkında nefret dolu söylemler" yayması nedeniyle polisin yasaklanması talebini onaylayan kararları takiben 2018'ten bu yana etkili bir şekilde yasaklandı."

Finlandiya Yüksek Mahkemesi Salı günü, faaliyetlerinin ülkenin ifade ve toplanma özgürlüğü haklarının "kötüye kullanılması" anlamına geldiğini söylediği bir neo-Nazi örgütünün feshini onayladı.

Karar, Finlandiya Polisinin, çoğu İskandinav ülkesinde faaliyet gösteren Nordik Direniş Hareketi'ni (Finlandiya'da NMR olarak bilinen) dağıtmak için 2017 yılında verdiği dilekçeyle ilgili.

Polis dilekçesinde, örgütün faaliyetlerinin, diğer birçok şeyin yanı sıra, "göçmenler, cinsel azınlıklar ve Yahudiler hakkında nefret dolu söylemler" yayarak "yasaları ve iyi uygulamaları" ihlal ettiği ileri sürüldü.

Finlandiyalı yayın kuruluşu YLE'nin haberine göre, kendisini "devrimci nasyonal sosyalist" bir örgüt olarak tanımlayan NMR, polis dilekçesine itiraz etti ve faaliyetlerinin ifade özgürlüğü ve toplanma hakları kapsamında korunduğunu savundu.

Ancak Yüksek Mahkeme, polisin yanında yer aldı ve örgütün faaliyetlerinin tanımı gereği "bu hakların kötüye kullanılması" anlamına geldiği için yasaklanması gerektiğini söyledi.

Ulusal Polis Kurulu'ndan Polis Müfettişi Heikki Lausmaa yaptığı açıklamada, "Mahkemenin kararının, şiddet uygulayan ve ırkçı veya başka şekillerde insan

onurunu ihlal eden konuşmalar yapan örgütlerin Finlandiya toplumunda bir yeri olmaması gerektiğine dair açık bir mesaj olduğunu düşünüyoruz" dedi.

Temyiz mahkemesinin onayladığı bir bölge mahkemesi kararının ardından grup, 2018'de yasaklandı, ancak polis, üyelerinin faaliyetlerine yeni bir isim altında devam etmeye çalıştıklarına inandıklarını söyledi.

NMR, 1997 yılında İsveç Direniş Hareketi olarak kuruldu. Daha sonra 2000'li yıllarda diğer İskandinav ülkelerinde benzer örgütler ortaya çıktı ve 2016'da bu gruplar NMR olarak birleşti.

Grup, protestolar yapıyor ve göçmen karşıtı medya üretiyor, aynı zamanda şiddet eylemleriyle de bağlantılıdır.

2016 yılında, 28 yaşında bir adam Helsinki'de NMR üyeleri tarafından saldırıya uğradıktan sonra öldü. Gözlemci örgüt Expo, 2016 ve 2017 yıllarında Göteborg'daki bir dizi bombalamada birkaç üyenin mahkum edildiğini bildirdi.

Haber 8:

Survey reveals critical gaps in what millennials, Gen Z'ers know about Holocaust

Nationally, 63% of respondents didn't know that 6 million Jews were killed during the years of World War II and the Holocaust, and 36% believed that 2 million Jews or fewer were killed.

By Shiryn Ghermezian , JNS and ILH Staff

Published on 09-18-2020 11:48

Last modified: 09-18-2020 10:53

The main gate of the Auschwitz death camp | File photo: AFP

With the uptick in anti-Semitism in recent years, much more focus has been placed on the issue in both the Jewish and secular worlds to address it. However, a new survey has found that critical gaps exist in what younger generations know about the Holocaust, calling into question the effectiveness of current Holocaust education and how it can be used to grow awareness of modern anti-Semitism and hatred.

"The survey is the beginning of a conversation we must all have, not the end," Matthew Bronfman, who chaired the Claims Conference task force behind the survey, told Jewish News Syndicate. "It raises many questions and highlights many areas where scholarly and empirical research is required. Having said that, we are now eight decades past the Holocaust. The world has made a promise to Holocaust survivors to 'never forget,' but perhaps inevitably, the world has moved on."

He added that "it's understandable that people might focus on their immediate concerns. But the lessons of the Holocaust have eternal value -- not only for the victims and their families, not only for the Jewish community, but for humanity."

The Conference on Jewish Material Claims Against Germany, also known as Claims Conference, commissioned the firm Schoen Cooperman Research to conduct the first-ever nationwide survey on Holocaust knowledge and awareness among millennials and Generation Z in each of the 50 states. Schoen Cooperman conducted

1,000 interviews nationwide with adults ages 18 to 39 between Feb. 26 and March 28, 2020. The margin of error for the national sample is 3% and higher in the state oversamples.

According to the survey, there is a clear lack of knowledge, and many distortions, surrounding the Holocaust for millennials and Gen Z.

Nationally, 63% of respondents didn't know that 6 million Jews were killed during the years of World War II and the Holocaust, and 36% believed that 2 million Jews or fewer were killed. Furthermore, of the more than 40,000 concentration camps and ghettos built in Europe during the Holocaust, 48% of respondents could not name a single one. While 44% were familiar with the Auschwitz-Birkenau concentration camp in Poland and 6% knew the name Dachau, familiarity with Bergen-Belsen (3%), Buchenwald (1%) and Treblinka (1%) was significantly lacking.

The survey also addressed the topic of Holocaust denial. When asked whether the Holocaust did, in fact, take place, 10% said it did not happen or were not sure. Meanwhile, 23% of respondents either believed that the Holocaust did not happen or that it took place but that the number of Jews who died in it "has been greatly exaggerated," or they were unsure.

A little more than one in 10 (12%) of US millennials and Gen Z agreed that they had never heard of or don't think they've heard of the word "Holocaust" before, and 15% of respondents thought it was acceptable for someone to have neo-Nazi views.

Also unsettling is that 59% agreed that "something like the Holocaust could happen again today."

Regarding social-media's role in spreading Holocaust misinformation, 49% said they have observed Holocaust denial or distortion on social media or elsewhere online, and 56% said they saw "Nazi symbols," including flags with swastikas or pictures glorifying Adolf Hitler and Nazi soldiers, in their community and/or on social-media platforms within the past five years.

"The dual crisis of critical knowledge gaps, plus broad exposure to distortion and denial on the social-media apps that young Americans frequent, was the most alarming finding of the survey," Arielle Confino, senior vice president at Schoen Cooperman, told *JNS*. "Social-media platforms and apps like Facebook and TikTok are undoubtedly serving as platforms for this and are clearly having an impact."

'A notable amount of misinformation'

Some 67% of US millennials and Gen Z'ers said they first learned about the Holocaust in school, which underlines the important role that educational institutions in America play in Holocaust education.

A total of 80% agreed with the statement that "It is important to continue to teach about the Holocaust, in part, so it doesn't happen again"; 64% believed Holocaust education should be compulsory at school; and 50% agreed that the lessons about the Holocaust are "mostly historically accurate, but could be better."

While the respondents did not indicate how lessons could improve, Confino suggested "pivoting away from a survivor/memoir-centric model to one that pairs firsthand accounts with historical, geographical, sociological and political context to hopefully eliminate any questions about historical accuracy."

Bronfman believes that while teachers are now making a dramatic switch to a new "virtual" learning environment due to the coronavirus pandemic, adaptations "can and should be applied to Holocaust education."

"I'm thinking in particular of the vast amount of online resources freely available through Holocaust museums and other institutions," he said. "We know that personalizing the Six Million, for example, is always crucial, and there are videos of survivors' testimony that can be incorporated into classroom learning."

Although general support for Holocaust education existed among respondents, there remains a notable amount of misinformation about it among millennials and Gen Z. In the survey, 11% of respondents agreed that the Jews caused the Holocaust; 22% said the Holocaust was associated with World War I; and 32% were not familiar at all with the late famed Holocaust survivor, author and Nobel Prize laureate Elie Wiesel.

"It is my hope that these disparities in Holocaust knowledge will inspire a national movement to optimize the quality of Holocaust education and deploy it systematically across the country," said Confino. "Currently, Holocaust curriculum is determined at the local level. And even in the states where Holocaust education is mandated, the quality of the lessons vary significantly from school to school as each

locality sets its own school curriculum, and it is up to each individual teacher to decide how they want to teach the Holocaust.

"In my opinion, the current approach to Holocaust education in the United States ... isn't sufficient. We need to optimize Holocaust curriculum and teacher training with an emphasis on providing the necessary historical and geopolitical facts and context and deploy it systematically on a national level."

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/09/18/survey-reveals-critical-gaps-in-what-millennials-gen-zers-know-about-holocaust/>

Haber Çevirisi 8:

Anket, Y ve Z kuşağının Holokost hakkında bildiklerinde çok önemli boşlukları açığa çıkardı

Ulusal olarak, ankete katılanların %63'ü II. Dünya Savaşı ve Holokost yıllarında 6 milyon Yahudi'nin öldürüldüğünü bilmiyordu ve %36'sı 2 milyon veya daha az Yahudi'nin öldürüldüğüne inanıyordu.

Son yıllarda antisemitizmdeki artışla birlikte, hem Yahudi hem de laik çevrelerde konuyu ele almak için meseleye çok daha fazla odaklanıldı. Bununla birlikte, yeni bir anket, genç nesillerin Holokost hakkında bildiklerinde kritik boşlukların var olduğunu ve mevcut Holokost eğitiminin etkinliğini ve modern anti-Semitizm ve nefret konusunda farkındalığı artırmak için nasıl kullanılabileceğini sorguladı.

Anketin arkasındaki Talepler Konferansı Görev Gücü'ne başkanlık eden Matthew Bronfman, Jewish News Syndicate'e verdiği demeçte, "Anket, hepimizin sahip olması gereken bir konuşmanın başlangıcıdır, sonu değil" dedi. "Birçok soruyu gündeme getiriyor, bilimsel ve ampirik araştırmanın gerekli olduğu birçok alanı vurguluyor. Holokost'un üzerinen seksen yılı geçti. Dünya, Holokost'tan kurtulanlara 'asla unutmayacakları' sözünü verdi, ama belki de kaçınılmaz olarak, dünya yoluna devam etti."

"İnsanların gündelik endişelerine odaklanmaları anlaşılabilir bir durumdur. Ancak Holokost'un dersleri, sadece kurbanlar ve aileleri için değil, sadece Yahudi cemaati için değil, insanlık için de ebedi bir değere sahiptir".

Talepler Konferansı olarak da bilinen Almanya'ya Karşı Yahudi Maddi Talepler Konferansı, Schoen Cooperman Research firmasını, 50 eyaletin her birinde Y kuşağı ve Z kuşağı arasında Holokost bilgisi ve farkındalığı üzerine ülke çapında ilk anketi yapmak üzere görevlendirdi. Schoen Cooperman, 26 Şubat - 28 Mart 2020 tarihleri arasında ülke çapında 18-39 yaş arası yetişkinlerle 1000 görüşme gerçekleştirdi. Ulusal örneklem için hata payı, eyalet aşırı örneklemelerinde %3 ve daha yüksektir.

Ankete göre, Y kuşağı ve Z kuşağı için Holokost'la ilgili açık bir bilgi eksikliği ve birçok çarpıtma var.

Ulusal olarak, ankete katılanların yüzde 63'ü II. Dünya Savaşı ve Holokost yıllarında 6 milyon Yahudi'nin öldürüldüğünü bilmiyordu ve yüzde 36'sı 2 milyon veya daha az Yahudi'nin öldürüldüğüne inanıyordu. Dahası, katılımcıların yüzde 48'i Holokost sırasında Avrupa'da inşa edilen 40.000'den fazla toplama kampı ve gettoda tek bir tanesinin bile ismini veremedi. Yüzde 44'ü Polonya'daki Auschwitz-Birkenau toplama kampını ve yüzde 6'sı Dachau adını bilirken, Bergen-Belsen (%3), Buchenwald (%1) ve Treblinka (%1) önemli derecede eksikti.

Ankette Holokost'un inkârı konusu da ele alındı. Holokost'un gerçekten gerçekleşip gerçekleşmediği sorulduğunda, %10'u bunun gerçekleşmediğini veya gerçekleşmediğinden emin olmadığını söyledi. Bu arada, ankete katılanların yüzde 23'ü ya Holokost'un gerçekleşmediğine ya da gerçekleştiğine inanıyordu, ancak Holokost'ta ölen Yahudilerin sayısının "büyük ölçüde abartıldığına" inanıyordu ya da emin değillerdi.

ABD'li Y kuşağı ve Z kuşağının 10'unda birden (%12) biraz fazlası, "Holokost" kelimesini daha önce hiç duymadıklarını veya duyduklarını düşünmediklerini kabul etti ve ankete katılanların yüzde 15'i, birinin neo-Nazi görüşlerine sahip olmasının kabul edilebilir olduğunu düşündü.

Ayrıca rahatsız edici olan bir diğer husus da yüzde 59'unun "Holokost gibi bir şeyin bugün tekrar yaşanabileceği" konusunda hemfikir olmasıdır.

Sosyal medyanın Holokost hakkında yanlış bilgilerinin yayılmasındaki rolüyle ilgili olarak, yüzde 49'u sosyal medyada veya çevrimiçi başka yerlerde Holokost inkârını veya çarpıtılmasını gözlemlediklerini ve yüzde 56'sı gamalı haçlı bayraklar veya Adolf Hitler ve Nazi askerlerini yücelten resimler de dahil olmak üzere "Nazi sembollerini" son beş yıl içinde topluluklarında ve / veya sosyal medya platformlarında gördüklerini söyledi.

Schoen Cooperman Kıdemli Başkan Yardımcısı Arielle Confino, JNS'ye verdiği demeçte, "Kritik bilgi boşluklarının ve genç Amerikalıların sık sık uğradığı sosyal medya uygulamalarında çarpıtma ve inkarlara geniş çapta maruz kalmak, anketin en endişe verici bulgusuydu" dedi. "Sosyal medya platformları ve Facebook ve TikTok gibi uygulamalar şüphesiz bunun için platform görevi görüyor ve açıkça bir etkileri var."

'Önemli oranda yanlış bilgi'

ABD'li Y Z kuşağının yaklaşık yüzde 67'si Holokost'u ilk kez okulda öğrendiklerini söyledi ve bu da Amerika'daki eğitim kurumlarının Holokost eğitiminde oynadığı önemli rolün altını çizmektedir.

Ankete katılanların yüzde 80'i "Holokost'u öğretmeye devam etmek önemlidir, kısmen de olsa önemlidir, böylece bir daha olmaz" ifadesine katılıyor; yüzde 64'ü Holokost eğitiminin okulda zorunlu olması gerektiğine inanıyor; yüzde 50'si ise Holokost'la ilgili derslerin "çoğunlukla tarihsel olarak doğru, ancak daha iyi olabileceği" konusunda hemfikir.

Katılımcılar derslerin nasıl gelişebileceğini belirtmese de, Confino "hayatta kalan/anı merkezli bir modelden, tarihsel doğrulukla ilgili herhangi bir soruyu gidermek için ilk elden hesapları tarihsel, coğrafi, sosyolojik ve politik bağlamla eşleştiren bir modele dönmeyi önerdi."

Bronfman, öğretmenler artık koronavirüs pandemisi nedeniyle yeni bir "sanal" öğrenme ortamına hızlı bir geçiş yaparken, uyarlamaların "Holokost eğitimine uygulanabileceğine ve uygulanması gerektiğine" inanıyor.

"Özellikle Holokost müzeleri ve diğer kurumlar aracılığıyla serbestçe erişilebilen çok sayıda çevrimiçi kaynak olabilir diye düşünüyorum" dedi. "Örneğin, Altı Milyon'u kişiselleştirmenin her zaman çok önemli olduğunu biliyoruz ve hayatta kalanların tanıklıklarının sınıf öğrenimine dahil edilebilecek videoları bulunmaktadır."

Katılımcılar arasında Holokost eğitimine genel destek olmasına rağmen, Y kuşağı ve Z kuşağı arasında bu konuda kayda değer miktarda yanlış bilgi bulunmaktadır. Ankete katılanların yüzde 11'i Holokost'a Yahudilerin neden olduğu konusunda hemfikir; yüzde 22'si Holokost'un I. Dünya Savaşı ile ilişkili olduğunu söyledi; yüzde 32'si ise Holokost'tan kurtulan ünlü yazar ve Nobel Ödülü sahibi Elie Wiesel'i hiç tanı mıyordu.

Confino, "Holokost bilgisindeki bu eşitsizliklerin, Holokost eğitiminin kalitesini en iyi hale getirmek ve ülke çapında sistematik olarak uygulamak için ulusal bir harekete ilham vereceğini umuyorum" dedi. "Şu anda Holokost müfredatı yerel düzeyde belirleniyor. Holokost eğitiminin zorunlu olduğu eyaletlerde bile, her bölge kendi okul müfredatını belirlediği için derslerin kalitesi okuldan okula önemli ölçüde değişmektedir ve Holokost'u nasıl öğretmek istediklerine karar vermek her bir öğretmene bağlıdır.

"Benim düşünceme göre, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Holokost eğitimine yönelik mevcut yaklaşım ... yeterli değil. Holokost müfredatını ve öğretmen eğitimini gerekli tarihsel ve jeopolitik olguları ve bağlamı sağlamaya odaklanarak en iyi hale getirmeli ve sistematik olarak ulusal düzeyde yaymalıyız."

Haber 9:

Holocaust-denying graffiti found on wall in French village sacked by Nazis

French President Emmanuel Macron promises "all will be done" to locate the perpetrators of the desecration in Oradour-Sur-Glane, whose residents were massacred in June 1944.

By JNS and ILH Staff

Published on 08-24-2020 17:59

Last modified: 08-24-2020 18:21

The ruins of the martyr village of Oradour-sur-Glane, central France, where 642 citizens including 500 women and children were locked up in a church that was intentionally set on fire by an SS division on June 10, 1944 | File photo: AFP/Pierre Andrieu

French politicians from across the political spectrum condemned Holocaust-denying graffiti written on a wall in the village of Oradour-Sur-Glane, where the Nazi massacre of many of its inhabitants took place during World War II.

French President Emmanuel Macron promised that "all will be done" to locate the perpetrators behind the graffiti, which was discovered on Friday in the village that has been maintained as a memorial and museum since it was burned down by the German army in June 1944, and 642 of its civilian residents were murdered, *The Associated Press* reported.

According to a separate report in the local paper, *Le Populaire du Centre*, the town covered the graffiti with a tarp that included the word "lie."

"Shame on those who did this. Everything will be done to find and judge the perpetrators of these sacrilegious acts," French Justice Minister Eric Dupond-Moretti tweeted on Saturday.

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/08/24/holocaust-denying-graffiti-found-on-wall-in-french-village-sacked-by-nazis/>

Haber Çevirisi 9:

Naziler tarafından yağmalanan Fransız köyünde duvarda Holokost'u inkar eden grafitiler bulundu

Fransa Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron, Haziran 1944'te yaşayanlarının katledildiği Oradour-Sur-Glane köyündeki saygısızlığın faillerini bulmak için "her şeyin yapılacağına" söz verdi.

Farklı siyasi görüşlerden gelen Fransız politikacılar, II. Dünya Savaşı sırasında halkının çoğunun Nazi katliamına uğradığı Oradour-Sur-Glane köyündeki bir duvara yazılan Holokost'u inkar eden grafitileri kınadılar.

Fransa Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron, Associated Press'in bildirdiğine göre, belde sakinlerinin 642'sinin öldürüldüğü ve Haziran 1944'te Alman ordusu tarafından yakılmasından bu yana anıt ve müze olarak muhafaza edilen köyde, Cuma günü keşfedilen grafitinin arkasındaki failleri bulmak için "her şeyin yapılacağına" dair söz verdi.

Yerel gazete Le Populaire du Centre'da yer alan ayrı bir habere göre, köy sakinleri grafitileri "yalan" kelimesini içeren bir muşamba ile kapladı.

Fransa Adalet Bakanı Eric Dupond-Moretti Cumartesi günü, "Bunu yapanlara yazıklar olsun. Bu saygısız eylemlerin faillerini bulmak ve yargılamak için her şey yapılacak " şeklinde tweet attı.

Haber 10:

Holocaust survivor receives honorary high school diploma

Miriam Schreiber, 88, was seven when the Nazis invaded Poland. After the war, she longed to complete her education, but never had the chance.

By JNS and ILH Staff

Published on 08-24-2020 15:45

Last modified: 08-24-2020 16:18

Miriam Schreiber holds up the high school diploma she longed for her entire life |

Photo: New England Jewish Academy / neja.org

A Holocaust survivor has finally – and officially – completed her formal education after gaining an honorary diploma from a Jewish high school, fulfilling a lifelong dream.

Miriam Schreiber, 88, received the diploma on Aug. 16 from the New England Jewish Academy in West Hartford, Conn.

According to a story on *We-Ha.com*, Schreiber was only seven years old when the Nazis invaded Poland in 1939. Until 1946, she lived and worked in a Russian displaced persons camp. After the war, she yearned to attend school to get her diploma, but never had the chance to do so.

Several months ago, courtesy of Jewish Family Services, several of the school's students met Schreiber and heard her story. After speaking and connecting with Schreiber, they said they wanted to help her.

With the participation of school principal Richard Nabel, a meeting was held, during which seniors voted unanimously to have her be part of the graduating class of 2020.

"When the class of 2020 was asked if they would share their graduation ceremony with Miriam, the response was jubilant," Nabel told local outlet *We-Ha.com*. "As the first class to graduate from the New England Jewish Academy, they were proud to join generations together in this milestone event."

Due to the coronavirus pandemic, the class had an online graduation ceremony.

But Schreiber was undeterred – and so was the senior class.

They waited until this month when the situation in Connecticut, as well as in much of the northeast United States, improved, and the coronavirus case numbers were down. A small ceremony was held for the octogenarian with a few family members and friends at the school, where she was personally handed her certificate. Schreiber told the publication, "It was my lifelong dream to get a diploma of some sort. I didn't have the chance, never went to school, never had the opportunity."

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/08/24/holocaust-survivor-receives-honorary-high-school-diploma/>

Haber Çevirisi 10:

Holokost'tan Kurtulan Kişi, Fahri Lise Diploması Aldı

88 yaşındaki Miriam Schreiber, Naziler Polonya'yı işgal ettiğinde yedi yaşındaydı. Savaşın sonra eğitimini tamamlamayı çok istiyordu ama hiç fırsatı olmadı.

Holokost'tan kurtulan bir kadın, bir Yahudi lisesinden onursal diploma aldıktan sonra nihayet ve sonunda resmi olarak örgün eğitimini tamamladı ve hayatı boyunca kurduğu hayalini gerçekleştirdi.

88 yaşındaki Miriam Schreiber, diplomasını 16 Ağustos'ta West Hartford, Conn'daki New England Yahudi Akademisi'nden aldı.

We-Ha.com'daki bir habere göre, Schreiber, Naziler 1939'da Polonya'yı işgal ettiğinde sadece yedi yaşındaydı. 1946'ya kadar, Ruslara ait yerinden edilmiş kişiler kampında yaşadı ve burada çalıştı. Savaşın sonra, diplomasını almak için okula gitmeyi çok istedi, ancak bunu yapma şansı hiç olmadı. Birkaç ay önce, Yahudi Aile Hizmetleri'nin ön ayak olmasıyla, okulun öğrencilerinden birkaçı Schreiber ile tanıştı ve hikayesini dinledi. Schreiber ile konuştuktan ve yakınlaştıktan sonra, ona yardım etmek istediklerini söylediler.

Okul müdürü Richard Nabel'in katılımıyla son sınıf öğrencileri, Schreiber'in 2020 mezunlarının bir parçası olması için oy kullandıkları bir toplantı düzenlendi. Nabel, yerel yayın organı We-Ha.com'e verdiği demeçte, "2020 sınıfına mezuniyetlerine Miriam'ın katılmasını isteyip istemediklerini sorduğumuzda, mutluluktan havalara uçtular" dedi.

"New England Yahudi Akademisi'nden mezun olan ilk sınıf olarak, bu önemli etkinlikte farklı nesilleri bir araya getirmekten gurur duyuyorlardı." Koronavirüs salgını nedeniyle sınıfta, online mezuniyet töreni düzenlendi.

Ancak Schreiber de son sınıflar da yılmadılar. Connecticut ve ABD'nin kuzeydoğusunda durumların iyileştiği ve koronavirüs vaka sayılarının düştüğü bu aya kadar beklediler. Seksen küsur yaşındaki kadın için birkaç aile üyesinin ve arkadaşının katılımıyla küçük bir tören düzenlendi ve diploması kendisine bizzat verildi.

Schreiber yayına şunları söyledi: "Bir şekilde diploma almak çocukluğumdan beri hayalimdi. Hiç şansım olmadı, hiç okula gitmedim, hiç fırsatım olmadı."

Haber 11:

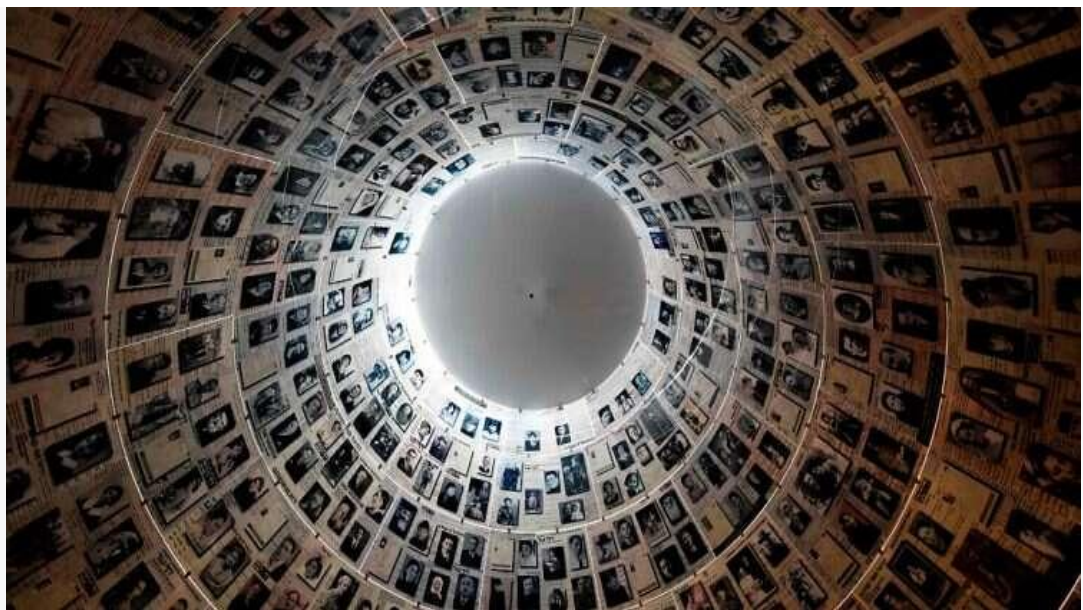
Yad Vashem, University of Notre Dame to advance Holocaust studies

Efforts include fostering a connection with Notre Dame's Alliance for Catholic Education to strengthen and transform Holocaust education in Catholic schools and professional development programming.

By JNS and ILH Staff

Published on 09-11-2020 08:10

Last modified: 09-11-2020 10:37

The ceiling in the Hall of Names, bearing names and pictures of Jewish Holocaust victims, at the Yad Vashem Holocaust memorial museum in Jerusalem | File photo: AFP

Yad Vashem in Jerusalem on Wednesday signed a memorandum of understanding with the Indiana-based University of Notre Dame and its global network to increase and encourage advanced Holocaust education and research across the world.

The agreement was signed on Wednesday by Yad Vashem Director-General Dorit Novak and University of Notre Dame Vice President and Associate Provost for Internationalization Michael Pippenger.

"Yad Vashem is pleased to sign the agreement with the University of Notre Dame," said Novak. "Yad Vashem is committed to ensuring that the history of the Holocaust continues to be relevant to us today and for future generations, and not just yet another chapter in human history. Our efforts aim to equip students and teachers alike with the necessary tools and materials to address the topic of the Holocaust and engage young scholars in the need for further research into the multifaceted nature of the Holocaust. Yad Vashem hopes that this agreement will open more opportunities to be active on many more universities and college campuses across the United States and the rest of the world."

The memorandum of understanding will create a basis for ongoing cooperation between these two internationally renowned institutions. Yad Vashem's International Institute for Holocaust Research and International School for Holocaust Studies will work together with members of the faculty, staff and students at the university.

The agreement also includes fostering a connection with Notre Dame's Alliance for Catholic Education to strengthen and transform Holocaust education in Catholic schools and in its professional development programming.

"The University of Notre Dame is very proud to enter into this partnership with Yad Vashem. For our students who study abroad in Jerusalem, the collaboration will allow for greater access to Yad Vashem's extraordinary resources – both its world-renowned experts and its unparalleled archives to pursue their research and become a part of the global conversation on Holocaust studies," said Pippenger.

"For our students on campus, we hope that the partnership will lead to a better understanding of the history and legacy of the Holocaust and what that understanding calls us to study and act on today. We also look forward to our faculty members forging new connections with the excellent scholars at Yad Vashem to produce research and scholarly initiatives that enlighten, educate and heal our communities."

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/09/11/yad-vashem-and-university-of-notre-dame-to-advance-holocaust-studies/>

Haber Çevirisi 11:

Yad Vashem, Notre Dame Üniversitesi, Holokost Çalışmalarını Geliştirecek

Çalışmalar arasında, Katolik okullarında Holokost eğitimini ve mesleki gelişim programlarını güçlendirmek ve dönüştürmek için Notre Dame Katolik Eğitimi İttifakı ile bağlantının geliştirilmesi yer alıyor.

Çarşamba günü Kudüs'teki Yad Vashem, Indiana merkezli Notre Dame Üniversitesi ve onun küresel ağıyla, dünya çapında gelişmiş Holokost eğitimlerini ve araştırmalarını artırmak ve teşvik etmek için bir mutabakat anlaşması imzaladı.

Anlaşma Çarşamba günü Yad Vashem Genel Müdürü Dorit Novak ve Notre Dame Üniversitesi Başkan Yardımcısı ve Uluslararasılaştırma Rektör Yardımcısı Michael Pippenger tarafından imzalandı.

Novak, "Yad Vashem, Notre Dame Üniversitesi ile anlaşmayı imzalamaktan memnuniyet duyuyor" dedi. "Yad Vashem, Holokost'un insanlık tarihinde sadece bir bölüm olmadığını, bugün ve gelecek nesiller için de güncelliğini korumasını sağlamaya kararlıdır. Çabalarımız, öğrencileri ve öğretmenleri Holokost konusunu ele almaları noktasında gerekli araç ve gereçlerle donatmayı ve genç akademisyenlerin Holokost'un çok yönlü doğası hakkında daha fazla araştırma yapmasını teşvik etmeyi amaçlamaktadır. Yad Vashem, bu anlaşmanın Amerika Birleşik Devletleri ve dünyanın geri kalanındaki daha birçok üniversite ve üniversite kampüsünde aktif olmak için daha fazla fırsat açacağını umuyor. "

Anlaşma, bu uluslararası çapta tanınmış iki kurum arasında devam eden iş birliği için bir temel oluşturacaktır. Yad Vashem'in Uluslararası Holokost Araştırma Enstitüsü ve Uluslararası Holokost Çalışmaları Okulu, fakultedeki öğretim üyeleri, personel ve öğrencilerle birlikte çalışacaktır.

Anlaşma ayrıca, Katolik okullarında ve mesleki gelişim programlarında Holokost eğitimini güçlendirmek ve dönüştürmek için Notre Dame Katolik Eğitim İttifakı ile bağlantı kurmayı da içeriyor.

"Notre Dame Üniversitesi, Yad Vashem ile ortaklık kurmaktan oldukça gurur duyuyor. Yurtdışında okuyan, Kudüs'teki öğrencilerimiz için iş birliği, Yad Vashem'in muazzam kaynaklarına - hem dünyaca ünlü uzmanlarına hem de araştırmalarını sürdürmek ve Holokost çalışmaları hakkındaki küresel tartışmaların bir parçası olmak için eşsiz arşivlerine - daha fazla erişim imkanı sağlayacaktır "dedi.

Kampüsteki öğrencilerimiz için, bu ortaklığın Holokost mirasının ve tarihinin ve bugün bizi çalışmaya ve harekete geçirmeye çalıştığı şeyin daha iyi anlaşılmasına vesile olmasını umut ediyoruz. Ayrıca, öğretim üyelerimizin, toplumlarımızı aydınlatan, eğiten ve iyileştiren araştırma ve bilimsel girişimler üretmek için Yad Vashem'deki yetkin akademisyenlerle yeni bağlantılar kurmalarını dört gözle bekliyoruz."

Haber 12:

Babi Yar: The story of a lost universe

Ever since they were slaughtered in the ravine of death, the thousands of victims of the Babi Yar massacre were never given the appropriate memorial at the site where the atrocity took place. Now, using advanced technology, a new museum being built there will take every visitor back to the past. In an interview to Israel Hayom, the museum's artistic director Ilya Khrzhanovsky says, "It's for our people."

By Rona Tausinger

Published on 08-04-2020 14:42

Last modified: 08-04-2020 15:34

Ilya Khrzhanovsky | Photo: Olga Galitskaya

"No monument stands over Babi Yar / A steep cliff only, like the rudest headstone." These daring words open Yevgeni Yevtushenko's 1961 poem, *Babi Yar*, condemning what happened in the ravine of death northwest of Kiev and lamenting the abyss of silence.

On 28 September 1941, nine days after the Germans conquered Kiev, the Nazis ordered every Jew in the city to convene with their belongings and documents near the cemetery at the edge of Babi Yar. Any Jew who refused would be killed, the announcement read, which led to the belief that the reason for convening would be mass deportation. The following day the Jews arrived at the entrance to the Babi Yar ravine, were ordered to remove their clothes and were shot en masse into the ravine. 33,771 of Kiev's Jews were killed on the 29th and 30th of that month. Throughout that year an additional 15,000 were killed in a similar fashion. In total, over the course of several waves of murder, more than 100,000 people were killed over two years. Among those were 50,000 Jews, the others being gypsies, homosexuals, the mentally ill, prisoners of war, and citizens accused of rioting.

Follow Israel Hayom on Facebook and Twitter

It is a known fact that Ukrainians took part in the massacre. The scope of the horror and the sound of the firing rounds shook even the most evil of men, wrote Anatoly

Kuznetsov in his historic novel "Babi Yar" (1968), where one of the only survivors of the massacre told her horrific story. Even when the lines are read, one struggles to believe it. The atrocity was seen only by getting closer to the ravine, she said, and she relates how she saw with her own eyes how the hairs of those ordered to take their clothes off quickly turned gray before being sent to their death.

Babi Yar is not only a site of destruction and extermination, it is a ravine of silencing and obliviousness. A task no less "elaborate" than the massacre was covering up its traces, a disgusting job given to hundreds of prisoners, some of them Jews. The covering up was successful and there was no memory of the mass graves at Babi Yar, as after the war the site was not seen as a place where a massacre occurred, and no memorial was built for the murdered. The mudslide that happened in 1961 further warped the ground. One million and half-Jews were slaughtered in Ukraine during the Holocaust, and not one museum was ever built in the area.

he expulsion of Jews from Kiev in the early 1940s (Archives)

But no longer. Now the consciousness demands memory. A massive Holocaust center is set to be built in Babi Yar - the Babyn Yar Holocaust Center. Unlike most Holocaust museums, which were built when the memory of the tragic events was still fresh, the museum in Babi Yar commemorates events that happened 80 years ago during an almost lost generation. The museum is intended mainly for those born at

the end of the 20th and beginning of the 21st centuries, and is a solitary museum built on the extermination site itself.

Nathan Sharansky, chairman of the advisory committee for the center establishment fund, says: "Babi Yar for me was a symbol not only for the Holocaust but also for the great efforts the Soviet regime went to in order to erase its memory. To erase the Jewish identity of the place. After Ukraine gained independence, there were a few attempts to build a significant monument, but these failed due to financial and bureaucratic reasons. At the end of 2015, the formation of a serious group on the issue began, with the support of a few respectable philanthropists. I felt it was becoming a possibility and got very excited."

In 2016, the foundation for Babyn Yar Holocaust Memorial Center was established, which set itself numerous goals: commemoration of the victims and memorializing the people and events that were erased by the Soviet regime; present the story of relations between Jews and non-Jews in Ukraine; research of Holocaust crimes in the former Soviet and Eastern Europe region; develop an educational platform to discuss the Holocaust specifically, human rights in general, and the dangers of racist and extremist ideologies.

The center is not governmental but works in cooperation with government officials. Other members on the advisory board are: former German foreign minister Joschka Fischer; Leonid Makarovych Kravchuk, the first president of Ukraine; US Senator Joe Lieberman; and former Polish president, Aleksander Kwaśniewski. The budget for the massive project is 100 million dollars. The CEO of the project is Max Yakover, and the artistic direction is in the hands of Ilya Khrzhanovsky, with whom I wanted to speak.

Khrzhanovsky, 45, is a fascinating cinema director who has won many awards, whose films have been shown in international festivals around the world. Ilya has created many projects, the most extravagant of them being "Dau" – a daring experimental project, a colossal multimedia exhibit, and a series of films that were widely successful.

"Dau" is a multidisciplinary, dynamic epic that combines science, art, spirituality, literature, and architecture. Its creation lasted over a decade. In a deserted swimming pool in Ukraine, Khrzhanovsky established the "Institute of Physics and Technology", an experimental research facility, or a massive social experiment, or an instructive art project. The site was filled with hundreds of participants: scientists, artists, doctors – all in completely detached from their daily lives, disconnected from time and space. A complete universe created with its own schools, cafes, full of people who create, experience, and forge relationships in replicated copies from a Soviet life under totalitarian influence. This real-legend drama produced hundreds of hours of filmed materials that became unusual trans-media products. It's fascinating to see how Khrzhanovsky the artist connects to Babi Yar.

Q: Tell me about your personal background and the Jewish point in your life.

"I was born and raised in the USSR during Soviet rule. My mother is Jewish and was born in Ukraine. During the Second World War her family escaped to Uzbekistan. In the early 1960s she moved to Moscow and there met my father, a Moscow native. My grandmother from my father's side was also Jewish.

"I'm an only child born to elderly parents, who were very connected to me, my friends were basically my parents' friends, some of whom were even older than my parents. And that was complete bliss because they were excellent and special people. I grew up in an environment of the Russian intelligentsia, with a wide circle of friends, regardless of their ethnic background, people of culture, authors, scientists, intellectuals. Thanks to this biography, my conception of time was different. These people told me of their experiences from 70 years ago, and that's how the distant memories became closer for me. Through my life I witnessed three different realities: a reality of hopelessness and uselessness during the Soviet regime; afterwards there was this hope that a new and wonderful society would be built with free borders and the ability to move from place to place; up until the point where people became permanent subjects, that same reality that exists today."

Q: Where do you now live?

"I live everywhere and nowhere. At the moment I live in Moscow. I basically live in the place that I work in."

Q: How does a daring and provocative artist like you connect with such a heavy topic?

"It's an unexpected and important turn in my life. For the past decade, I had lived in London. A year ago I thought to myself, how can my life grow and develop. Simultaneously I visited Israel a lot. My parents spent lengthy periods of time here, too. I felt Israel was close to me; a year ago we made Aliyah and got Israeli citizenship. From that moment on I felt that I wanted to do something for Israel, I strangely felt that Israel was my homeland.

"Surprisingly, two weeks after getting my citizenship, my friend, businessman and philanthropist Michael Friedman, told me about the project that he and other donors were involved in. He asked me to join the council and review the project, not as just another standard museum. I met with the donors. I tried to find a unique language to tell the story of the Holocaust relevant to people of today, and more importantly, people of the future. Every culture creates a language suitable for its time and understandable for its time. At any given time, people experience reality through language, and that changes reality. In Babi Yar we need new language and expression, so that young people can experience the content.

"I presented the board of trustees a variety of up to date technologies (3D, VR, etc.) and a variety of styles and narratives through which the story can be told. I asked to give me a year to develop the language and concept, and I was offered to be the artistic director of the project. That's when I understood what I can do for Israel and the Jewish people."

Q: You write that two crimes took place at Babi Yar, the massacres themselves, and their disappearing into oblivion afterward. How will you translate that conceptually?

"The inability to remember the past creates the inability to plan or remember the future. We must experience the memory of the Holocaust as something that happens to us in the present. As a constant, bleeding wound for the human race.

"A visitor to Babi Yar will go through two experiences: a general experience of that same destroyed, lost world and an individual experience of every person. Each one of the murdered was born under different circumstances: simple and wise people, poor and rich, different from each other. But they all died the same horrible death that same day.

"The visual, audio, and technological means enable a voyage of physical space suited to each person from every age and background. Each visitor will feel something important about the past and people from the past, but also something significant about themselves and their lives. By forming a collective experience as an individual experience, the past becomes a personal story and then rises as the present."

Death became part of life

Since its establishment, the foundation for the Babyn Yar Holocaust Memorial Center went through defining stages. Fascinating work in 3D modeling was done for the site, development of architectural vision, focus on the creation of a museum, establishing research institutes, online platforms, and many projects. One of the more important projects inaugurated this year: "Babi Yar the context" – a cooperation with the Ukrainian director Sergei Loznitsa, is a documentary film based on material that the public has yet to see; the "Names" project - a first of its kind comprehensive research project in Ukraine, converging all existing sources into one verified database for identifying unknown victims and verifying the names of known ones; creating an electronic library and archive system that will be the biggest source of knowledge on the Holocaust in Eastern Europe; and publishing of historical chronicles and literature.

Q: Can there be a fundamental dimension of "remember" in the age of quickly changing stimuli, in a time of fragmentation?

"Indeed, in many countries there are people living with no memory of the war or knowledge about the Holocaust. If the Holocaust hadn't happened we'd be living in a completely different reality today. Carpenters, poets, scientists disappeared forever. The cosmos they lived in was lost. Their sons were not born. The reality that was destroyed makes Eastern Europe a cripple.

"Before the Second World War, every fourth family in Kiev was Jewish. Imagine how much knowledge, tradition, smells, lessons, books, cultures – disappeared from the mental and emotional picture of the era. The story of Babi Yar is not just about the murder of Jews by Nazis and their Ukrainian collaborators, this is a story about a whole universe that was destroyed.

"The coronavirus, as a global pandemic, has shown us that we are not separate and it has influenced the way we see life and death. The pandemic forced people to move from abstract thinking of death to a concrete understanding of it. Today people are beginning to think of death as a part of life. Suddenly they're dealing with death, starting to get prepared for it. This influences their ability to look at tragic events and experience them as part of reality."

Ilya is one of the most respected directors today in Europe but also controversial. His appointment was criticized widely. It's been said he will turn Babi Yar into theme park; there are fears he will bring to Babi Yar an experience of retraumatization, like in "Dau," yet he refutes these claims:

"The wave of criticism was created intentionally by people in Ukraine who oppose the project. Their claims are baseless. A false opinion of one man becomes reality and I find myself in a witch hunt justifying myself for things I never even did. Moreover, the person who was the previous design advisor and left with his team, is now having a type of counter-reaction with claims against me, ugly rumors, which will soon die out."

Q: When will the museum be ready?

"The platforms of the online museum will be up before the 80th anniversary of the massacre, so that's 2021. The physical museum will open in 2026."

Q: Is there something you'd like to say to the Israeli reader?

"I feel honored and the weight of responsibility to be part of such an important project of remembering the holocaust and the memory of the Jewish people. This is not just a museum commemorating Babi Yar, but everything that happened in Eastern Europe. Therefore all the direct and indirect descendants of the victims of Eastern Europe, and we know many of them live in Israel, will be interested in this museum. I am sure Israelis will have a strong experience concerning that lost world they came from.

"I am proud to feel part of the state of Israel and the people of Israel and hope to come here again soon. For the readers of this newspaper – if you have pictures, stories, or information about Babi Yar or other killing fields in Eastern Europe, please let us know, to help us make a monument and name for your family and the family of the Jewish people."

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/09/11/yad-vashem-and-university-of-notre-dame-to-advance-holocaust-studies/>

Haber Çevirisi 12:

Babi Yar: Kayıp bir Kainatın Hikayesi

Ölüm vadisinde katledildiklerinden beri, Babi Yar katliamının binlerce kurbanına, vahşetin gerçekleştiği yerde şimdiye kadar uygun bir anıt yapılmadı. Şimdi, ileri teknoloji kullanarak orada yeni inşa edilen bir müze, her ziyaretçiyi geçmişe geri götürecektir. Müzenin Sanat Yönetmeni Ilya Khrzhanovsky, Israel Hayom'a verdiği röportajda, "Bu bizim halkımız için" dedi.

Hiçbir anıt Babi Yar'ın üstünde duramaz/ Sadece dik bir uçurum, kaba mezar taşı gibi." Bu cüretkar sözler, Yevgeni Yevtushenko'nun Kiev'in kuzeybatısındaki ölüm

geçitinde olanları kınayan ve sessizliğin derinliğine hayıflanan 1961 tarihli şiiri Babi Yar'ın giriş dizeleri.

28 Eylül 1941'de, Almanların Kiev'i ele geçirmesinden dokuz gün sonra Naziler, şehirdeki her Yahudinin, eşyaları ve belgeleriyle birlikte Babi Yar'ın kenarındaki mezarlığın yanında toplanması gerektiği emrini verdiler. Reddeden her bir Yahudi'nin öldürüleceği yönündeki duyurunun, toplanma nedeninin toplu sürgün olacağı inancına yol açtığı belirtildi. Ertesi gün Yahudiler Babi Yar geçitinin girişine geldiler, kıyafetlerini çıkarmaları emredildi ve vadide toplu olarak vuruldular. Kiev'deki Yahudilerin 33.771'i aynı ayın 29. ve 30. günlerinde öldürüldü. O yıl boyunca benzer şekilde 15.000 kişi daha öldürüldü. Çok sayıda cinayet dalgası sonrasında iki yılda toplamda yüz binden fazla insan öldürüldü. Bunlar arasında elli bin Yahudi vardı, diğerleri çingeneler, eşcinseller, akıl hastaları, savaş esirleri ve isyanla suçlanan vatandaşlardı.

Ukraynalıların da katliama iştirak ettiği bilinmektedir. Anatoly Kuznetsov katliamdan kurtulanlardan birinin korkunç hikayeyi anlattığı tarihi romanı Babi Yar'da (1968), “Dehşetin kapsamı ve ateş mermilerinin sesi, en kötü insanları dahi sarstı” şeklinde yazdı. Hatta satırlar okunduğunda, insan buna inanmakta zorlanıyor. Vahşetin sadece geçite yaklaşıldığında görüldüğünü söyledi ve kendi gözleriyle kıyafetlerini çıkarmaları emredilen insanların ölüme gönderilmeden önce saçlarının hızla nasıl beyazladığını gördüğünü anlatıyor.

Babi Yar sadece bir yıkım ve yok etme alanı değil, aynı zamanda susturmanın ve kayıtsızlığın da geçitidir. Katliamdan daha az ‘detaylı’ olmayan bir iş de katliamı örtbas etmektir, bu görev de kimisi Yahudi olan yüzlerce tutsağa verilen iğrenç bir işti. Örtbas etme başarılı oldu ve Babi Yar'daki toplu mezar izleri kapatıldı, savaştan sonra alan, katliamın gerçekleştiği bir yer olarak görülmedi ve öldürülenler için hiçbir anıt inşa edilmedi. 1961'de meydana gelen çamur kayması zemini daha da çarpıklaştırdı. Holokost sırasında Ukrayna'da bir buçuk milyon Yahudi katledildi ve bölgede tek bir müze dahi inşa edilmedi.

Fakat artık öyle değil. Artık öz bilinç, anmayı gerektiriyor. Babi Yar'da, Babyn Yar Holokost Merkezi adında büyük bir Holokost merkezi inşa edilecektir. Diğer Holokost müzelerinin aksine, Babi Yar'daki müze, 80 yıl önce neredeyse kayıp bir nesil boyunca meydana gelen olayları anacak. Müze, esas olarak 20. yüzyılın sonunda ve 21. yüzyılın başında doğanlar için tasarlandı ve imha alanının üzerinde inşa edilmiş tek bir müzedir.

Merkez Kuruluş Fonu Danışma Kurulu Başkanı Nathan Sharansky şöyle diyor: "Babi Yar benim için sadece Holokost sembolü değil, aynı zamanda Sovyet rejiminin hafızasını silmek için harcadığı büyük çabalar için de bir semboldü. Buradaki Yahudi kimliğini silmek... Ukrayna bağımsızlığını ilan ettikten sonra, önemli bir anıt inşa etmek için birkaç girişimde bulunuldu, ancak bunlar finansal ve bürokratik nedenlerden dolayı başarısız oldu. 2015 yılının sonunda, birkaç saygın hayırseverin desteğiyle konuyla ilgili ciddi bir grup oluşturulmasına başlandı. Bunun bir olasılık haline geldiğini hissettim ve çok heyecanlandım."

2016 yılında Babyn Yar Holokost Anıt Merkezi'nin temeli kuruldu ve birçok amaç belirlendi: kurbanları anmak ve Sovyet rejimi tarafından yok edilen kişi ve olayları anıtlastırılmak; Ukrayna'da Yahudiler ve Yahudi olmayanlar arasındaki ilişkilerin hikayesini anlatmak; eski Sovyet ve Doğu Avrupa bölgesindeki Holokost suçlarını araştırmak; özelde Holokost, genel olarak insan hakları ve ırkçı ve aşırılıkçı ideolojilerin tehlikelerini tartışmak için bir eğitim platformu geliştirmek.

Merkez, hükümet için değil, hükümet yetkilileriyle işbirliği içinde çalışıyor. Eski Almanya Dışişleri Bakanı Joschka Fischer; Ukrayna'nın ilk Cumhurbaşkanı Leonid Makarovych Kravchuk; ABD Senatörü Joe Lieberman; ve Polonya Eski Cumhurbaşkanı Aleksander Kwaśniewski danışma kurulundaki diğer üyelerdir. Büyük projenin bütçesi 100 milyon dolardır. Projenin CEO'su Max Yakover ve sanat yönetmeni de -ropörtaj yapmak istediğim - Ilya Khrzhanovsky'dir.

45 yaşındaki Khrzhanovsky, filmleri dünyanın dört bir yanındaki uluslararası festivallerde gösterilen birçok ödül kazanmış büyüleyici bir sinema yönetmenidir.

Ilya birçok proje üretti, bunlardan en ilginç "Dau"dur, hem cesur bir deneysel proje, hem de devasa bir multimedya sergisi ve geniş çapta başarılı bir dizi filmidir.

"Dau" - "Dau", bilimi, sanatı, maneviyatı, edebiyatı ve mimariyi kaynaştıran çok disiplinli, dinamik bir destandır. Yaratılışı on yıldan fazla sürmüştür. Ukrayna'daki ıssız bir yüzme havuzunda Khrzhanovsky, deneysel bir araştırma tesisi veya büyük bir sosyal deney veya öğretici bir sanat projesi olan "Fizik ve Teknoloji Enstitüsü'nü" kurdu. Alan, bilim insanları, sanatçılar, doktorlardan oluşan, zaman ve mekandan bağlantısız, hepsi günlük yaşamdan kopuk yüzlerce katılımcıyla doldu. Totaliter etki altındaki Sovyet yaşamından türetilmiş kopyalarda; ilişkiler kuran, deneyimleyen, geliştiren insanlarla dolu; okulları, kafeleri ile tam bir evren yaratıldı. Bu gerçek efsane drama, sıra dışı trans-medya ürünleri haline gelen yüzlerce saatlik filme alınmış materyaller üretti. Sanatçı Khrzhanovsky'nin Babi Yar'a nasıl bağlandığını görmek büyüleyiciydi.

S: Geçmişinizden ve hayatınızdaki Yahudi izinden bahsedebilir misiniz?

"Sovyet yönetimi sırasında SSCB'de doğdum ve büyüdüm. Annem Ukrayna'da doğan bir Yahudi. İkinci Dünya Savaşı sırasında ailesi Özbekistan'a kaçtı. 1960'ların başında annem Moskova'ya taşındı ve orada Moskova yerlisi olan babamla tanıştı. Baba tarafımdan olan büyükannem de Yahudiydi.

"Yaşlı bir anne babanın tek çocuğuyum, ailem bana çok düşküncü ve ailemin arkadaşları benim de arkadaşımıydı, bazıları yaşça annem ve babamdan bile daha büyüktü. Ve bu büyük bir mutluluktu çünkü hepsi mükemmel ve özel insanlardı. Etnik kökenleri ne olursa olsun, kültür insanları, yazarları, bilim insanları, aydınları olan geniş bir arkadaş çevresiyle Rus entelijansiyası ortamında büyüdüm. Bu biyografi sayesinde benim zaman anlayışım da farklılaştı. Bu insanlar bana 70 yıl önceki deneyimlerini anlattılar ve uzak olan anılar benim için bu şekilde daha da yakınlaştı. Hayatım boyunca üç farklı gerçekliğe tanık oldum: Sovyet rejimi sırasında umutsuzluk ve faydasızlık gerçeği; daha sonra özgür sınırlar ve bir yerden bir yere hareket etme yeteneği ile yeni ve harika bir toplumun inşa edileceği umudu

vardı; ta ki insanların kalıcı özneler haline gelmesine kadar, bugün var olan gerçeklik."

S: Şu an nerede yaşıyorsunuz?

"Her yerde yaşıyorum ve hiçbir yerde yaşamıyorum. Şu anda Moskova'da yaşıyorum. Esasen nerede çalışıyorsam orada yaşıyorum."

S: Sizin gibi cesur ve provokatif bir sanatçı bu kadar ağır bir konuyla nasıl bağlantı kurdu?

"Bu hayatımda beklenmedik ve önemli bir dönüş oldu. Geçtiğimiz on yıl boyunca Londra'da yaşıyordum. Bir yıl önce kendi kendime düşündüm, hayatım nasıl büyüyebilir ve gelişebilir diye. Aynı anda İsrail'i çok kez ziyaret ettim. Ailem de burada uzun zaman geçirdi. İsrail'in bana yakın olduğunu hissettim; Bir yıl önce Aliyah yaptık ve İsrail vatandaşlığı aldık. O andan itibaren İsrail için bir şeyler yapmak istediğimi hissettim, garip bir şekilde İsrail'in benim vatanım olduğunu hissettim.

"Şaşırtıcı bir şekilde, vatandaşlığımı aldıktan iki hafta sonra, arkadaşım, iş insanı ve hayırsever Michael Friedman, bana kendisinin ve diğer bağışçıların dahil olduğu projeden bahsetti. Konseye katılmamı ve diğer standart müzeler gibi olmayan projeyi gözden geçirmemi istedi. Bağışçılarla görüştim. Holokost'u anlatmak için bugünün ve daha da önemlisi geleceğin insanların ilgilendiren özgün bir dil bulmaya çalıştım. Her kültür, kendi zamanına uygun, kendi zamanı için anlaşılabilir bir dil yaratır. Herhangi bir zamanda, insanlar gerçekliği dil aracılığıyla deneyimler ve bu da gerçekliği değiştirir. Babi Yar'da gençlerin içeriği deneyimleyebilmesi için yeni bir dile ve ifadeye ihtiyacımız var.

"Mütevelli heyete çeşitli güncel teknolojiler (3D, VR vb.) ve hikayenin anlatılabileceği çeşitli stiller ve anlatılar sundum. Dili ve konsepti geliştirmem için bana bir yıl süre vermelerini istedim ve projenin sanat yönetmeni olmam teklif edildi. İşte o zaman İsrail ve Yahudi halkı için neler yapabileceğimi anladım."

S: Katliamlar ve unutulup kaybedilmeleri bağlamında Babi Yar'da iki suçun işlendiğini yazıyorsunuz. Konsept olarak bunu nasıl çevireceksiniz?

"Geçmiş hatırlayamamak, geleceği planlayamamayı veya hatırlayamamayı getirir. Holokost'un hatırasını şu anda başımıza gelen bir şey olarak deneyimlemeliyiz. İnsan ırkı için sürekli, kanayan bir yara olarak..."

"Babi Yar'a gelen bir ziyaretçi iki deneyim yaşayacak: O yıkılmış, kayıp dünyanın genel deneyimi ve her insanın bireysel deneyimi. Öldürülenlerin her biri farklı koşullar altında doğdu: basit ve bilge insanlar, fakir ve zengin, birbirinden farklı. Fakat hepsi aynı gün aynı korkunç şekilde öldüler."

"Görsel, işitsel ve teknolojik araçlar, her yaştan ve geçmişten her insana uygun bir fiziksel alan yolculuğu sağlıyor. Her ziyaretçi geçmiş ve geçmişten gelen insanlar hakkında önemli bir şey hissedecek, aynı zamanda kendileri ve yaşamları hakkında önemli bir şey hissedecektir. Bireysel bir deneyim gibi kolektif bir deneyim oluşturarak, geçmiş kişisel bir hikaye haline gelir ve ardından şimdiki zaman olarak yükselir."

Ölüm hayatın bir parçası oldu

Kurulmasından bu yana, Babyn Yar Holokost Anıt Merkezi birçok aşamadan geçti. Alan için 3D modellemede, mimari vizyonun geliştirilmesinde, müze oluşturulmasına odaklanmada, araştırma enstitüleri kurulmasında, çevrimiçi platformlar ve başka birçok projede büyüleyici çalışmalar yapıldı. Bu yıl açılışı yapılan önemli projelerden biri, Ukraynalı Yönetmen Sergei Loznitsa işbirliğinde "Babi Yar'ın Bağlamı" isimli halkın henüz görmediği bulgulara dayalı bir belgesel film; ve "İsimler" Projesi, Ukrayna'da türünün ilk örneği olan kapsamlı bir araştırma projesi bilinmeyen kurbanların tanınması ve ismi bilinenlerin ise doğrulanması noktasında mevcut tüm kaynakları bir veritabanında toplanması, Doğu Avrupa'da Holokost hakkında en büyük bilgi kaynağı olacak bir elektronik kütüphane ve arşiv sistemi oluşturulması; ve tarihi kroniklerin ve edebiyatın yayınlanması projesidir.

S: Hızla değişen uyarılar ve bölümlenme zamanında "hatırlamanın" temel bir boyutu olabilir mi?

"Gerçekten de, birçok ülkede savaşı hatırlamayan veya Holokost hakkında hiçbir bilgisi olmadan yaşayan insanlar var. Holokost olmasaydı, bugün tamamen farklı bir gerçeklikte yaşıyor olacaktık. Marangozlar, şairler, bilim adamları sonsuza kadar yitip gitti. İçinde yaşadıkları kainat kaybolmuştu. Oğulları doğmadı. Yok edilen gerçeklik, Doğu Avrupa'yı sakat bıraktı.

"İkinci Dünya Savaşı'ndan önce Kiev'deki her dört aileden biri Yahudiydi. Dönemin zihinsel ve duygusal resminden; bilginin, geleneğin, kokuların, derslerin, kitapların, kültürlerin ne kadar kaybolduğunu hayal edin. Babi Yar'ın hikayesi sadece Yahudilerin, Naziler ve Ukraynalı işbirlikçileri tarafından öldürülmesiyle ilgili değil, yok edilen bütün bir kainatın hikayesidir.

"Küresel bir salgın olan koronavirüs, bize birbirimizden ayrı olmadığımızı gösterdi ve yaşamı ve ölümü anlama biçimimizi etkiledi. Pandemi, insanları ölümün soyut düşüncesinden uzaklaştırıp somut bir anlayışa geçmeye zorladı. Bugün insanlar ölümü hayatın bir parçası olarak düşünmeye başlıyorlar. Birdenbire ölümle ilgileniyorlar, ona hazırlanmaya başlıyorlar. Bu, trajik olaylara bakma ve onları gerçekliğin bir parçası olarak deneyimleme yeteneklerini etkiliyor."

Ilya, bugün Avrupa'nın en saygın yönetmenlerinden biri ama aynı zamanda tartışmalı bir isim. Atanması geniş çapta eleştirildi. Babi Yar'ı tema parkına dönüştüreceği söyleniyor; Babi Yar'a "Dau"daki gibi bir yeniden travma deneyimi getireceğinden korkuluyor, ancak o, bu iddiaları çürütüyor:

S: Müze ne zaman hazır olacak?

"Müzenin çevrimiçi platformları katliamın 80. yıldönümünden önce yani 2021'de açılacak. Fiziksel müze ise 2026'da açılacak."

S: İsrailli okuyucuya söylemek istediğiniz bir şey var mı?

"Holokost'u ve Yahudi halkının anısını hatırlamaya yönelik böylesine önemli bir projenin parçası olmaktan onur duyuyorum ve bu sorumluluğun ağırlığını

hissediyorum. Bu sadece Babi Yar'ı anan bir müze değil, Doğu Avrupa'da olan her şeyi anlatan bir müze. Doğu Avrupa kurbanlarının doğrudan ve dolaylı torunlarının birçoğunun İsrail'de yaşadığını biliyoruz, bu nedenle bu müzeyle ilgileneceklerdir. İsraillilerin geldikleri kayıp dünyaya ilişkin güçlü bir deneyime sahip olacaklarına eminim.

"İsrail devletinin ve İsrail halkının bir parçası olmaktan gurur duyuyorum ve yakında tekrar buraya gelmeyi umuyorum. Bu gazetenin okuyucularına, Babi Yar veya Doğu Avrupa'daki diğer ölüm tarlaları hakkında resimleriniz, hikayeleriniz veya bilgileriniz varsa, aileniz ve Yahudi halkının ailesi için bir anıt ve isim yapmamıza yardımcı olmak için lütfen bize bildirir diyorum."

Haber 13:

Holocaust survivor 'severed all ties' with grandson of Auschwitz commander

Rudolf Hoess' grandson, who was symbolically adopted by Holocaust survivor, turned out to be a criminal. Now, in wake of revelation, survivor's son opens up on how the she had been deceived.

By Eldad Beck

Published on 07-27-2020 13:59

Last modified: 07-28-2020 08:44

Rainer Hoess shows a picture of his family including Rudolf Hoess | Photo: AP / Michael Probst

Eva Mozes-Kor, a Holocaust survivor from Auschwitz who symbolically adopted Rainer Hoess, the grandson of the extermination camp commander, ended the relationship after discovering he was a crook.

Following *Israel Hayom* publication of the article on Hoess' criminal past, Mozes-Kor's son, Alex, told the paper that his mother had completely severed all ties with Rainer Hess a few months after the media "adoption."

"Rainer should be in jail," Alex Kor tells *Israel Hayom*, "My mother ended the relationship with him less than eight months after she met him."

Rudolf Hoess' grandson with Holocaust survivor Eva Mozes-Kor

Kor provided *Israel Hayom* with evidence regarding the ending of the relations between his mother and Hoess, which he currently refuses to publish in public, explaining that it is private correspondence.

According to this evidence, Mozes-Kor informed the grandson of the Auschwitz commander of the severance of their relationship on April 24, 2015, shortly after the two appeared together at a trial held in Germany for "Auschwitz's accountant," Oscar Groening.

It should be noted that Mozes-Kor and Hoess appeared together on one of the most-watched shows on German television, three days after the relationship came to an end, as well as in two documentaries released in the last three years, without any mention of the rift between them.

"Thinking that she could help a troubled man, she wanted Mr. Hoess to conquer his demons. Over a period of time, she realized that he had issues that were too complex. Once known that she could not help, my late mother distanced herself from Mr. Hoess in the early part of 2015. It was Mr. Hoess who continued to use my mother's genuine attempt to befriend him for his own purposes."

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/07/27/holocaust-survivor-severed-all-ties-with-grandson-of-auschwitz-commander/>

Haber Çevirisi 13:

Holokost'tan Kurtulan Kişi, Auschwitz Komutanının Torunuyla Tüm Bağlarını Kopardı

Holokost'tan kurtulan bir kişi tarafından sembolik olarak evlat edinilen Rudolf Hoess'in torunu suçlu çıktı. Şimdi, gerçeğin açığa çıkmasından sonra, Holokost'tan kurtulan kişinin oğlu, annesinin nasıl kandırıldığını açıkladı.

Auschwitz'den Holokost'tan kurtulan ve imha kampı komutanının torunu Rainer Hoess'i sembolik olarak evlat edinen Eva Mozes-Kor, onun bir dolandırıcı olduğunu keşfettikten sonra ilişkiyi sonlandırdı.

Israel Hayom'un Hoess'in suçlu geçmişiyle ilgili makaleyi yayınlamasının ardından, Mozes-Kor'un oğlu Alex, gazeteye, annesinin medya da yer alan "evlat edinme" haberinden birkaç ay sonra Rainer Hess ile tüm bağlarını tamamen kopardığını söyledi.

Alex Kor, *Israel Hayom*'a "Rainer hapiste olmalı," diyor, "Annem onunla tanıştıktan sekiz aydan kısa bir süre sonra onunla olan ilişkisini bitirdi."

Kor, *Israel Hayom*'a, şu anda kamuoyunda yayınlamayı reddettiği, annesi ile Hoess arasındaki ilişkilerin sona erdiğine dair kanıtları sundu ve bunun özel yazışmalar olduğunu açıkladı.

Bu kanıtlara göre, Mozes-Kor, Auschwitz komutanının torununa, 24 Nisan 2015'te, ilişkilerinin kesilmesi konusunda bilgi verdi. Bu kanıtla göre, Mozes-Kor, 24 Nisan 2015'te, ikisinin Almanya'da "Auschwitz'in muhasebecisi" Oscar Groening için yapılan bir duruşmada birlikte ortaya

ıkmasından kısa bir süre sonra, Auschwitz komutanının torununa ilişkilerinin kesildiğini bildirdi.

Mozes-Kor ve Hoess'in ilişkisinin sona ermesinden  gün sonra Alman televizyonunun en çok izlenen programlarından birinde ve son üç yılda yayınlanan iki belgeselde aralarındaki ayrılıktan bahsetmeden birlikte yer aldıklarını belirtmek gerekir.

"Sorunlu bir adama yardım edebileceğini düşünerek, Bay Hoess'un kötü yanlarını yenmesini istedi. Bir süre sonra, onun çok karmaşık sorunları olduğunu fark etti. Yardım edemeyeceğini anlayınca, 2015'in başlarında rahmetli annem Bay Hoess'tan kendini uzaklaştırdı. Annemin onunla arkadaş olma konusundaki samimi girişimini kendi amaçları için kullanmaya devam eden kişi Bay Hoess'tu."

Haber 14:

Holocaust survivor stabbed to death in Moscow apartment

Irina Shur, 90, was a former professor at the Gerasimov Institute of Cinematography.

By JNS and ILH Staff

Published on 07-26-2020 09:43

Last modified: 07-26-2020 09:43

Irina Shur | Photo: Gerasimov Institute of Cinematography

A 90-year-old Holocaust survivor was discovered stabbed to death last week in her apartment in Moscow.

An unidentified 69-year-old woman was arrested in connection with the murder of Irina Shur, a former professor at the Gerasimov Institute of Cinematography. The former was a caseworker for Shur as late as 2016. Apparently, they remained in touch afterward, an unnamed official told Russian news agency *TASS*.

Shur had been dead for at least 24 hours.

"The door to Shur's apartment showed no signs of forced entry, leading investigators to believe she knew her killer and opened the door for them. The apartment was found in neat condition with no valuables missing, making it difficult to ascertain the motive," reported *JTA*, citing *TASS*.

One motive being explored is that Shur was murdered by suspects attempting to take over her apartment, which is located in the expensive Dorogomilov district, reported *Moskva24*.

Kaynak:

Haber Çevirisi 14:

Holokost'tan Kurtulan Kişi, Moskova'daki Dairesinde Bıçaklanarak Öldürüldü

90 yaşındaki Irina Shur, Gerasimov Sinematografi Enstitüsü'nde eski bir profesördü.

Holokost'tan kurtulan 90 yaşındaki bir kadın, geçen hafta Moskova'daki dairesinde bıçaklanarak öldürülmüş olarak bulundu.

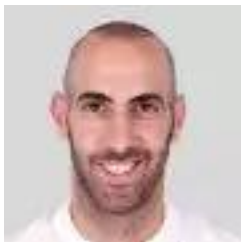
Kimliği belirsiz 69 yaşındaki bir kadın, Gerasimov Sinematografi Enstitüsü'nde eski bir profesör olan Irina Shur'un öldürülmesiyle ilgili olarak tutuklandı. İlk söylenen bilgilere göre kadın 2016'ya kadar, Shur için çalışan eski bir sosyal hizmet görevlisiydi. İsmi açıklanmayan bir yetkilinin Rus haber ajansı TASS'a verdiği demeçe göre, iki kadın temas halinde kaldılar. Shur en az 24 saat önce ölmüş olarak bulundu.

JTA, TASS'tan yaptığı alıntıda "Shur'un dairesinin kapısında zorla girildiğine dair hiçbir belirti yoktu. Bu durumda dedektiflerin, Shur'un katilini tanıdığına ve onlar için kapıyı açtığına inanmalarına neden oldu. Daire temiz bir durumda bulundu ve hiçbir değerli eşyası kayıp değildi, bu da öldürülme sebebini tespit etmeyi zorlaştırdı" diye belirtti.

Haber 15:

Never forget? Report warns Holocaust studies neglected in Israel

Israel Academy of Sciences and Humanities says Israel used to be at the vanguard of Holocaust research but is now slipping due to an overall decline in emphasis on the humanities and social sciences and a lack of historical knowledge among young researchers.

By Noam Dvir

Published on 06-15-2020 18:25

Last modified: 06-15-2020 18:25

Visitors walk at the Hall of Names at the Yad Vashem Holocaust Memorial museum in Jerusalem | File photo: AFP / Ludovic Marin

A new report on Holocaust education in Israel's universities and colleges points out a lack of academics who focus on core issues of the Holocaust; systematic ignoring of the Holocaust as it affected the Jews of the Netherlands, France and Belgium; and a lack of researchers and lecturers who focus on the Holocaust in the Balkans and in North Africa.

The report, authored by a special committee of the Israel Academy of Sciences and Humanities, indicates a notable drop in the level and quality of Holocaust research in Israel; a lack of courses and studies in the field; and warns that twisted use is being made of Holocaust research.

The committee based its findings on data from 19 academic institutions and found that in the past two years, 218 courses relevant to the committee's research were taught to BA, MA, and PhD students. However, only 53 of those courses dealt with the Holocaust directly, while the rest focused on historical context and issues of

commemoration and representation. The report expresses concern that both researchers and students appear to prefer to focus on commemorating the Holocaust rather than delving into it and the surrounding historical events. The committee found this to be especially true among the young generation of researchers.

An entire chapter of the report is devoted to the decline in Israeli contributions to international academic discourse about the Holocaust. Committee members said that in their opinion, this was the result of a general decline in humanities and social science research at Israel's universities, as well as a lack of historical knowledge among young researchers, as well as an ignorance of European languages.

"For years, Israeli academia stood at the vanguard of Holocaust research, but in recent years there has been a visible decline in the contribution of Israeli researchers to international discourse in the field," the report states.

"The Holocaust, especially the events themselves, is at the center of international academic and research activity. Today, more than in the past, researchers from abroad are delving into the internal lives of the Jews, whereas Israeli academia has lost its seniority, even when it comes to the main area of researching the history of the Holocaust," the report warns.

The committee recommended, among other things, that universities in Israel add three to four research positions devoted to Holocaust studies.

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/06/15/never-forget-report-warns-holocaust-studies-neglected-in-israel/>

Haber Çevirisi 15:

Asla Unutma? Rapor, İsrail'deki Holokost Çalışmalarının İhmal Edildiği Konusunda Uyarıyor

İsrail Fen ve Beşeri Bilimler Akademisi, İsrail'in eskiden Holokost araştırmalarının öncüsü olduğunu, ancak beşeri ve sosyal bilimlere verilen önemdeki genel düşüş ve genç araştırmacılar arasında tarihsel bilgi eksikliği nedeniyle artık gerilediğini söylüyor.

İsrail'deki liseler ve üniversitelerdeki Holokost eğitimi hakkındaki yeni rapor, Holokost'un temel meselelerine odaklanan akademisyenlerin eksikliğine; Hollanda, Fransa ve Belçika Yahudilerini etkilediği için Holokost'un sistematik olarak görmezden gelindiğine ve Balkanlar'da ve Kuzey Afrika'da Holokost'a odaklanan araştırmacı ve öğretim üyesinin eksikliğine dikkat çekiyor.İsrail Bilimler ve Beşeri Bilimler Akademisi'nin özel bir komitesi tarafından yazılan rapor, İsrail'deki Holokost araştırmalarının düzeyinde ve kalitesindeki önemli düşüşe; alandaki çalışmaların ve derslerin yetersizliğine işaret ediyor ve Holokost araştırmalarının çarpık bir şekilde kullanıldığı konusunda uyarıyor.

Komite bulgularını 19 akademik kurumdan gelen bilgiler çerçevesinde temellendirdi ve son iki yılda, komitenin araştırmasıyla ilişkili 218 dersin lisans, yüksek lisans ve doktora öğrencilerine öğretildiğini tespit etti. Ancak bu derslerin yalnızca 53'ü doğrudan Holokost'u ele alırken, geri kalanları tarihsel bağlam, anma ve temsil meselelerine odaklandı. Rapor, hem araştırmacıların hem de öğrencilerin Holokost ve çevresindeki olayları derinlemesine araştırmaktan daha çok anma konusuna odaklandıkları konusundaki endişeleri dile getiriyor. Komite, bunun özellikle genç nesil araştırmacılar arasında doğru olduğunu buldu. Raporun bir bölümünün tamamı, Holokost konusunda İsrail'in uluslararası akademik söyleme yaptığı katkının gerilemesine ayrılmıştır. Komite üyeleri, kendi görüşlerine göre, bunun İsrail üniversitelerindeki beşeri bilimler ve sosyal bilimler araştırmalarındaki genel düşüşün yanı sıra genç araştırmacılar arasında tarihsel bilgi eksikliğinin ve Avrupa dillerini bilmemenin de bir sonucu olduğunu söylediler.

Raporda, "İsrail akademik çevresi, yıllardır Holokost araştırmalarının öncüsü konumundaydı, ancak son yıllarda İsrailli araştırmacıların alandaki uluslararası söyleme katkılarında gözle görülür bir düşüş yaşandı." ifadesi yer alıyor. Rapor, "Holokost, özellikle de olayların kendisi, uluslararası akademik ve araştırma faaliyetlerinin merkezindedir. Bugün geçmişte olduğundan daha fazla yurtdışından araştırmacı, Yahudilerin içsel yaşamlarını araştırırken İsrail akademisi, Holokost'un tarihini ana alan araştırması söz konusu olduğunda bile öncülüğünü kaybetti" diye

uyarıyor. Komite, diğer şeylerin yanı sıra, İsrail'deki üniversitelerin Holokost çalışmalarına ayrılmış üç ila dört araştırma pozisyonu eklemesini tavsiye etti.

Haber 16:

Virtual concert to honor 77th anniversary of Warsaw Ghetto Uprising

"In this time of rising anti-Semitism and global crisis, the themes of resistance, resilience and hope are more important than ever," say organizers. Tune in at 2 p.m. EST to watch it live!

By JNS and ILH Staff

Published on 06-14-2020 14:41

Last modified: 06-14-2020 14:41

People shopping at the market off Dzielna Street in the Jewish area of Warsaw, 1938.
| Photo: John Phillips/The LIFE Picture Collection/Getty Images

The Museum of Jewish Heritage - A Living Memorial to the Holocaust, National Yiddish Theatre Folksbiene, Sing for Hope and Lang Lang International Music

Foundation are presenting the program *We Are Here: A Celebration of Resilience, Resistance and Hope* today, Sunday.

This special livestreamed concert, which will be presented by a network of more than 100 organizations across the United States and world, commemorates the 75th anniversary of the end of World War II and the 77th anniversary of the Warsaw Ghetto Uprising.

More than 100 supporting museums and partner institutions – from 26 states and countries, including Belarus, Canada, France, Israel, Italy, Lithuania, Netherlands, Poland and South Africa – will air the 90-minute event, which begins at 2 p.m. Eastern Standard Time (9 p.m. in Israel).

The concert can be watched here, with no need to register ahead of time: wearehere.live

Actors, musicians and civic leaders to be featured include actress and talk-show host Whoopi Goldberg; star soprano Renée Fleming; musician Billy Joel; pianist Lang Lang; sex therapist Dr. Ruth Westheimer; actress Lauren Ambrose; Broadway star Lea Salonga; opera star Joyce DiDonato; actress Mayim Bialik; soprano and curator Julia Bullock; conductor and pianist Christian Reif; Broadway actor Steven Skybell; mezzo-soprano Isabel Leonard; baritone Lester Lynch; and more.

"We are all inspired by the example set in the Warsaw Ghetto Uprising. The Partisan Song, which begins and ends this program, speaks to the fight for social justice and fundamental human rights," said Bruce Ratner, chairman of the board at the Museum of Jewish Heritage-A Living Memorial to the Holocaust.

"Both the recent COVID-19 pandemic and the centuries-old pandemics of racism and anti-Semitism highlight the need for resistance and resilience," said Sing for Hope co-founder Camille Zamora.

"In this time of rising anti-Semitism and global crisis, the themes of resistance, resilience and hope are more important than ever, and 'The Partisan Song' takes on even more resonance," said National Yiddish Theatre Folksbiene artistic director Zalmen Mlotek and executive director Dominick Balletta.

"The song begins with the words 'Never say this is the final road for you,' and ends with the words 'We Are Here.' It is the song that binds together those who fight for justice."

The program will also feature an interview by *The Forward* editor in chief Jodi Rudoren with Nancy Spielberg, Roberta Grossman and Sam Kassow about their film, "Who Will Write Our History," which chronicles the story of Oneg Shabbat, the group that daringly preserved the history of the Warsaw Ghetto. The *Forward* is the event's media sponsor.

The Warsaw Ghetto Uprising, in which 13,000 Jews died fighting Nazi oppression in April and May 1943, was the largest single act of Jewish resistance during the Holocaust.

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/06/14/virtual-concert-to-honor-77th-anniversary-of-warsaw-ghetto-uprising/>

Haber Çevirisi 16:

Varşova Gettosu Ayaklanması'nın 77. Yıldönümü Anısına Sanal Konser

Organizatörler, "Antisemitizmin ve küresel krizin yükseldiği bu dönemde, direniş, dirençlilik ve umut temaları her zamankinden daha önemli" diyor. saat 14:00 EST'deki canlı yayını kaçırmayın!

Yahudi Mirası Müzesi, Holokost'un Yaşayan Bir Anıtı, Ulusal Yidiş Tiyatrosu, Umut için Söyle ve Lang Lang Uluslararası Müzik Vakfı, "Biz buradayız: Direnç, Direniş ve Umudun Kutlanması programını bugün, pazar günü sunuyor. Amerika Birleşik Devletleri ve dünya çapında 100'den fazla örgütten oluşan bir ağ tarafından sunulacak olan bu özel canlı yayın konseri, II. Dünya Savaşı'nın sona ermesinin 75. yıldönümünü ve Varşova Gettosu Ayaklanması'nın 77. yıldönümünü anıyor.

Belarus, Kanada, Fransa, İsrail, İtalya, Litvanya, Hollanda, Polonya ve Güney Afrika dahil olmak üzere 26 ülke ve devletten 100'den fazla destekleyici müze ve ortak kurum, Doğu Standart Saati ile saat 14:00'te başlayacak 90 dakikalık etkinliği canlı yayımlayacak.(İsrail'de 21:00).

Konser buradan izlenebilir, önceden kayıt olmanıza gerek yoktur:wearehere.live

Öne çıkan aktör, müzisyen ve sivil liderler arasında; aktris ve talk-show sunucusu Whoopi Goldberg; soprano yıldızı Renée Fleming; müzisyen Billy Joel; piyanist Lang Lang; seks terapisti Dr. Ruth Westheimer; aktris Lauren Ambrose; Broadway yıldızı Lea Salonga; opera yıldızı Joyce DiDonato; aktris Mayim Bialik; soprano and küratör Julia Bullock; orkestra şefi and piyanist Christian Reif; Broadway aktörü Steven Skybell; mezzo-soprano Isabel Leonard; bariton Lester Lynch ve dahası yer alıyor.

Yahudi Mirası Müzesi-Holokost'un Yaşayan Bir Anıtı Yönetim Kurulu Başkanı Bruce Ratner, "Hepimiz Varşova Gettosu Ayaklanması'ndaki örnekten ilham alıyoruz. Bu programı başlatan ve bitiren 'Partizan Şarkısı', sosyal adalet ve temel insan hakları için mücadeleye değiniyor" dedi. Umut için Söyle Kurucu Ortağı Camille Zamora, "Hem COVID-19 salgını hem de yüzlerce yıllık ırkçılık ve antisemitizm salgınları, direniş ve direnç ihtiyacını vurgulamaktadır" şeklinde konuştu.

"Antisemitizmin ve küresel krizin yükseldiği bu dönemde, direniş, dirençlilik ve umut temaları her zamankinden daha önemli" ve Ulusal Yidiş Tiyatrosu Folksbiene Sanat Yönetmeni Zalmen Mlotek ve Baş Yönetmen Dominick Balletta, 'Partizan Şarkısı' daha da fazla yankı uyandırıyor" dedi.Şarkı, 'Senin için asla bu yol son deme' sözleriyle başlıyor ve 'Biz buradayız' sözleriyle sona eriyor. Bu adalet için savaşanları birbirine kenetleyen bir şarkıdır.

Programda ayrıca The Forward'ın Genel Yayın Yönetmeni Jodi Rudoren'in Nancy Spielberg, Roberta Grossman ve Sam Kassow ile birlikte, Varşova Gettosu'nun tarihini cesurca koruyan, Oneg Shabbat'ın hikayesinin anlatıldığı "Tarihimizi Kim Yazacak" adlı filmleri hakkında bir röportaj da yer alacak. The Forward, etkinliğin medya sponsorudur.Nisan ve Mayıs 1943'te Nazi baskısına karşı savaşırken 13.000 Yahudi'nin öldüğü Varşova Gettosu Ayaklanması, Holokost sırasında Yahudi direnişinin tek ve en büyük eylemiydi.

Haber 17:

Auschwitz Memorial asks for donations as pandemic strains finances

"We are calling for financial assistance from all those who consider it necessary to preserve memory," the museum says in a statement published on its official website.

By Eldad Beck and News Agencies

Published on 06-04-2020 10:25

Last modified: 06-04-2020 10:25

The entrance to the former Nazi concentration camp Auschwitz-Birkenau |
Illustration: AFP/Joel Saget

The Auschwitz Memorial is appealing for donations after it was forced to close to visitors as a result of the coronavirus pandemic, putting its financial situation under severe strain.

"We are calling for financial assistance from all those who consider it necessary to preserve memory," the museum said in a statement published on its official website.

The Memorial preserves the Auschwitz death camp set up on Polish soil by Nazi Germany during World War Two. More than 1.1 million people, most of them Jews, perished in gas chambers at the camp or from starvation, cold and disease.

The Memorial has been closed to visitors since March 12. Last year it was visited by around 2.3 million people. It hopes to re-open at the beginning of July.

"In these difficult moments, we cannot squander our previous achievements or slow down our work to maintain and build remembrance that is the only remedy for future years," the museum's Director Piotr Cywinski said in a statement.

"The 2020 budget has collapsed," he said, despite "special support" from the Polish culture ministry and the Auschwitz-Birkenau International Foundation, which will help maintain jobs and continue maintenance work to preserve the site.

But lost revenues from ticket sales means there is no funding for the creation of new exhibitions, education and publishing, his statement added.

The Auschwitz-Birkenau memorial is particularly active on social networks, with over 330,000 followers on Facebook and more than a million on Twitter.

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/06/04/auschwitz-memorial-asks-for-donations-as-pandemic-strains-finances/>

Haber Çevirisi 17:

Pandemi, Mali Durumu Zorladığı için Auschwitz Memorial Bağış İstiyor

Müze, resmi web sitesinde yayınlanan bir açıklamada, "Hafızayı korumanın gerekli olduğunu düşünen herkesten mali yardım talep ediyoruz" dedi.

Auschwitz Memorial, koronavirüs pandemisinin bir sonucu olarak ziyaretçilere kapanma zorunda kalması ve mali durumun ağır bir baskı altına girmesinin ardından bağış için çağrıda bulundu.

Müze, resmi web sitesinde yayınlanan bir açıklamada, "Hafızayı korumanın gerekli olduğunu düşünen herkesten mali yardım talep ediyoruz" dedi.

Auschwitz Memorial, İkinci Dünya Savaşı sırasında Nazi Almanyası tarafından Polonya topraklarında kurulan Auschwitz ölüm kampını muhafaza ediyor. Çoğu Yahudi olan 1,1 milyondan fazla insan, kamptaki gaz odalarında ya da açlık, soğuk algınlığı ve hastalıktan dolayı öldü.

Auschwitz Memorial, 12 Mart'tan bu yana ziyaretçilere kapalı. Geçen yıl yaklaşık 2,3 milyon kişi tarafından ziyaret edildi. Temmuz ayının başında yeniden açılmayı umuyor.

Müze Müdürü Piotr Cywinski yaptığı açıklamada, "Bu zor zamanlarda, önceki başarılarımızı heba edemeyiz veya gelecek yıllar için tek çare olan hatırayı sürdürmek ve inşa etmek için çalışmalarımızı yavaşlatamayız" dedi.

Bilet satışlarından elde edilen gelir kaybı, yeni sergilerin, eğitim ve yayın oluşturulması için herhangi bir fon olmadığı anlamına geliyor, dedi. Auschwitz-Birkenau anıtı, Facebook'ta 330.000'den fazla takipçisi ve Twitter'da bir milyondan fazla takipçisi ile özellikle sosyal ağlarda aktiftir.

Haber 18:

Presidents of Poland, Israel honor 101-year-old WWII heroine

Anna Kozminska is believed to be the be oldest living person recognized by the Yad Vashem Holocaust Museum for rescuing Jews from Nazi atrocities.

By AP and ILH Staff

Published on 05-24-2020 09:44

Last modified: 06-21-2020 16:57

The presidents of Israel and Poland have sent birthday greetings to a 101-year-old Polish woman who is believed to be the oldest living person recognized by the Yad Vashem Holocaust Museum for rescuing Jews from Nazi atrocities.

Reuven Rivlin of Israel and Andrzej Duda of Poland praised Anna Kozminska in separate letters for her courage in risking her own life to help Jews during the German occupation of Poland.

Rivlin expressed admiration and gratitude "for your courageous acts of humanity and bravery during the dark days of the Second World War in Poland." In his letter, Duda said he would bestow Kozminska with a special state medal. The letters were delivered to her on her birthday Friday by Poland's chief rabbi, Michael Schudrich, and the niece of a boy saved during the war by Kozminska and her step-mother, Maria Kozminska.

They wore masks and sat with her on her porch outside her Warsaw home due to the coronavirus pandemic. Schudrich said that Kozminska expressed surprise at receiving letters from the presidents. Anna and Maria Kozminska took in 8-year-old

Abraham Jablonski in 1942 and sheltered him for three years. They also helped rescue three other Jews.

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/05/24/presidents-of-poland-israel-honor-101-year-old-wwii-heroine/>

Haber Çevirisi 18:

Polonya ve İsrail Cumhurbaşkanı, 101 Yaşındaki II. Dünya Savaşı Kahramanlarını Onurlandırıyor

Yad Vashem Holokost Müzesi tarafından tanınan Anna Kozminska'nın, Yahudileri Nazi vahşetinden kurtaran yaşayan en yaşlı kişi olduğuna inanılıyor.

İsrail ve Polonya cumhurbaşkanları, Yad Vashem Holokost Müzesi tarafından Yahudileri Nazi vahşetinden kurtaran yaşayan en yaşlı kişi olduğuna inanılan 101 yaşındaki Polonyalı bir kadına doğum günü tebrikleri gönderdi.

İsrail'den Reuven Rivlin ve Polonya'dan Andrzej Duda, Polonya'nın Alman işgali sırasında Yahudilere yardım etmek için kendi hayatını riske atma cesaretinden dolayı Anna Kozminska'yı ayrı ayrı mektuplarda övdüler.

Rivlin, "Polonya'da İkinci Dünya Savaşı'nın karanlık günlerindeki cesur insanlık eylemler ve cesurluk için" takdir ve minnetlerini ifade etti. Duda, mektubunda Kozminska'ya özel bir devlet madalyası vereceğini söyledi.

Mektuplar, Polonya'nın hahambaşı Michael Schudrich ve savaş sırasında Kozminska ve üvey annesi Maria Kozminska tarafından kurtarılan bir çocuğun yeğeni tarafından Cuma günü doğum gününde kendisine teslim edildi.

Ziyarette maske taktılar ve koronavirüs pandemisi nedeniyle Varşova'daki evinin dışında bulunan verandasında oturdular. Schudrich, Kozminska'nın cumhurbaşkanlarından mektup almasına şaşırdığını söyledi. Anna ve Maria

Kozminska, 1942'de 8 yaşındaki Abraham Jablonski'yi yanına aldı ve üç yıl boyunca ona baktılar. Ayrıca başka üç Yahudinin de kurtarılmasına da yardım ettiler.

Haber 19:

Reflections on a remarkable life

Chaya Vermes, 91, shares with Israel Hayom the extraordinary journey of a life that could easily be made into a hit television series, including delivering a coded message heralding Israel's inception to David Ben-Gurion himself.

By Naomi Kemeny Suss

Published on 05-01-2020 10:44

Last modified: 05-01-2020 10:44

Chayah Rosenberg at age 20, enjoying some leisure time during her army service |
Photo: Courtesy

In Israel, we are slowly and cautiously emerging from COVID-19 quarantine. But this year's Remembrance and Independence days are, sadly, still to be spent in isolation. The lights and the flags were still hung for Independence day, Yom Hazikaron was still somber – maybe more so, considering the prohibition on visiting the graves of loved ones. My daughters stopped their game of monopoly and stood at attention, heads bowed, when the siren wailed.

These days, those left from the Greatest Generation have found themselves traveling back in time. "I think about it all the time. My mind is always in Hungary, 1944," my Grandfather, a holocaust survivor, confided in me. "Do you have enough food? Do you have beans? We ate only beans for three months straight after the war."

Since the coronavirus pandemic entered our lives, an ominous atmosphere, steeped with anxiety and uncertainty has been swirling around the globe. Most of us have never faced an event so universally encompassing and life-changing – except for those who lived through World War II, the ones who built Israel; the ones who faced an unimaginable, seemingly inescapable end, yet stood up to evil and survived.

I spent this Independence Day thinking about my 91-year-old grandmother, who was born in Jerusalem and fought for this country. I thought about her because this year, among all this uncertainty, I'm certain that I am thankful to be going through the pandemic here, in Israel – a country that exists in no small part thanks to her and her peers.

My grandmother, born Chayah Rosenberg, is still alive and well, and now lives in Montreal, Canada. But this is 2020, so the wonders of Skype allowed me to get a glimpse into a life that could easily be made into a hit television series.

hayah in Haifa with her youngest great-granddaughter, Shira (Courtesy)

"I was born in Jerusalem in 1929. My parents were religious, my mother more so than my father. We always felt that the Jews should have their own state. The reason we were in Palestine at the time, was that my paternal grandmother was both very religious and a Zionist – something rare at the time. She was something very extraordinary. She was into reading all kinds of Jewish literature, *The End of Days*, *The Coming of the Messiah*, etc. Her husband used to make fun of her. He would ask her to serve the meat first, because if the Messiah did arrive, at least he would not miss the meat."

Q: Tell me more about how your Grandmother came to British Palestine.

"Her husband died at the age of 48. With her three children grown up and married, she decided to go to Palestine. She arrived in Vienna from Poland, after the first world war, to go from there to Palestine. When she was asked what she would do there, she said she would like to die there. She lived for over 50 years in Israel, until she died at the age of 100.

"She was determined to bring her children to Palestine, which was under British rule. To receive a certificate for her children, she had to prove that she could support them. She was poor, so to show that she has some money, her neighbors put money in the bank in her name. All her children were [living] in Israel when she died.

"My mother was not happy when she arrived in Jerusalem as a young married woman, in 1927, [to find that] the apartment that my grandmother procured was a basement. She resented the fact she was in Israel – the British Mandate of Palestine, at the time – where the economic conditions were very poor. It was only after World War II, when all of her family members [left in Europe] died, except for one young niece, who came to Israel after the war, that she realized that her own family had been saved."

C

hayah in the army with her comrades, 1949 (Courtesy)

Q: Tell me about your upbringing – how you came to join the Haganah.

"My sister and I went to a religious school, Beit Yaakov. After finishing elementary school, I didn't want to go to a religious school. I had started to ask myself questions about religion and my priorities, I felt that unlike my mother, a devout Ger Hasidic woman, I did not identify with being religious and the way of life it entailed. I did get my Secondary education by studying at a night school.

"I had a friend from elementary school whose boyfriend introduced us to the Haganah. At the age of 18, I became a member and was sent to be trained as a soldier. My parents were not happy, but they accepted it. My friend's parents were very religious and [did not accept it] so they forced her to get married."

The Haganah was a Jewish paramilitary organization formed in 1920 to protect the Yeshuv – the Jewish communities in British Palestine. Israel's inception in 1948, it became the core formation of the Israel Defense Forces.

Q: What was it like to be in the Haganah and, later, in the Israeli military?

"After I completed my training for the Haganah, I was sent to train as a wireless operator in Shefayim, on the beach, near Herzliya. I asked to be assigned to Jerusalem, close to home, and they accepted it. I came back to Jerusalem one day before the siege, during which there was no way of going in or out of Jerusalem for a whole month.

"During this time, I worked at a station that was the only connection between Tel Aviv and Jerusalem. It was a very important job. I was also an 18-year-old girl and my upbringing and family expectations were still a big part of my life. Friday night at our home was taken seriously. When I happened to be on duty on Friday night, I felt that I had to be home. So, I shut down the station – and thus the connection between the two cities – for two hours in order to be home."

"When I messaged Tel Aviv that I would be shutting down to go home for Friday night dinner, they were not happy and I received in return the message: 'Not OK! Not OK!' Obviously, this was irresponsible, and very dangerous because of the Palestinian shelling of the area. I had a 20-minute walk home, which I made alone, through the deserted streets, keeping close to the walls and listening for bombs.

"When I returned to the station two hours later, I took up a message I had missed while I was gone and continued working. For two hours there had been no communication between Tel Aviv and Jerusalem because my obligation was to be home for Friday night dinner!

"One day I received a message sent to David Ben-Gurion saying 'mazel tov hayeled nolad' ('congratulations the baby has been born'). I was told to hand it over to [David] Ben-Gurion in person. I handed it to him and after he read it, he told me 'this is a historical message.' What the message meant was that it was decided to declare the establishment of the State of Israel.

"Then, after this, there were messages about a crib, etc. I did not understand it well at the time, but they were messages pertaining to the establishment of the state of Israel.

"As it turned out for me, I was very good as a wireless [Morse code] operator, so they decided to send me to train wireless operators. The place was called Giv'at Alchut and was then about one hour on the road from Tel Aviv to Jerusalem. I stayed there until I finished my army service in April 1950."

Q: What happened after your army service? How did you end up in Montreal?

"After the service, I registered at the Hebrew University to study English literature. In April 1954, I married Robert Vermes, a holocaust survivor from Hungary and a new immigrant to Israel. We are still married, 66 years and counting.

"In 1959, when our daughter was three and my husband finished his army service, we went to the United States, where Robert was working on his PhD. in Mathematics. After he finished, he got a job as a professor at McGill University in Montreal, Canada."

hayah and Robert on their wedding day in Jerusalem 1954 (Courtesy)

"We were hoping to go back to Israel, but sadly, it never happened. While in the US, I studied and got a BSc. degree in social work. Later I completed two master's degrees: In library science [now called information science] and in philosophy – my true passion. I worked for 30 years as a librarian for the French section of Radio Canada."

Chayah and Robert traveled frequently until recently, practically crisscrossing the entire globe. They wanted to learn and see as much as they could – there was always something or somewhere interesting to discover.

After my husband completed his PhD in Mechanical Engineering, he accepted an assistant professor position at the Technion – Israel Institute of Technology in Haifa. In October 2014, more than 60 years after my grandmother, Chayah, completed her army service, we moved to Israel from the US with our two young daughters.

We had come home.

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/05/01/reflections-on-a-remarkable-life/>

Haber Çevirisi 19:

Olağanüstü Bir Hayat Üzerine Yansımalar

91 yaşındaki Chaya Vermes, İsrail'in başlangıcını David Ben-Gurion'a bildiren şifreli bir mesajın kendisine iletilmesi de dahil olmak üzere, kolayca popüler bir televizyon dizisine dönüştürülebilecek bir hayatın olağanüstü yolculuğunu Israel Hayom ile paylaşıyor.

İsrail'de COVID-19 karantinasından yavaş ve ihtiyatlı bir şekilde çıkıyoruz. Ancak bu yılki anma ve bağımsızlık günleri, ne yazık ki izolasyon altında geçirilmeye devam edecek. Işıklar ve bayraklar hala Bağımsızlık günü için asılıydı, Yom Hazikaron kasvetliydi, belki de sevdiklerinin mezarlarını ziyaret etme yasağı göz önüne alındığında daha fazla kararmıştı. Siren çaldığında kızlarım monopoly oyunlarını durdurdular, esas duruşta bulundular ve başlarını öne eğdiler. Bu gibi günlerde, En Büyük Nesilden kalanlar kendilerini zamanda geriye yolculuk ederken bulurlar. Holokost'tan kurtulan büyükbabam bana, "Bunu her zaman düşünüyorum. Aklım hep Macaristan'da, 1944'te" demişti. "Yeterince yiyeceğin var mı? Fasulyeniz var mı? Savaştan hemen sonra üç ay boyunca sadece fasulye yedik."

Koronavirüs salgını hayatlarımıza girdiğinden beri, endişe ve belirsizlikle dolu uğursuz bir atmosfer dünyanın etrafını sarıyor. II. Dünya Savaşı'nı yaşayanlar, İsrail'i kuranlar; hayal edilemez, kaçınılmaz bir sonla karşılaşanlar, kötülüğe karşı direnip hayatta kalanlar hariç, çoğumuz bu kadar evrensel olarak kapsayıcı ve hayat değiştiren bir olayla hiç karşılaşmadık.

Bu Bağımsızlık Günü'nde Kudüs'te doğup bu ülke için savaşan 91 yaşındaki büyükannemi düşündüm. Onu düşündüm, çünkü bu yıl, tüm bu belirsizliklerin arasında, pandemiye burada, onun ve akranlarının azımsanmayacak yardımlarıyla var olan bir ülkede, İsrail'de yaşadığım için şükrediyorum. Büyükannem Chayah Rosenberg hala hayatta ve iyi durumda ve şimdi Montreal, Kanada'da yaşıyor. Ancak yıl 2020, Skype'ın harika dünyası, kolayca popüler bir televizyon dizisine dönüştürülebilecek bir hayata göz atmamı olanak sağladı.

"1929'da Kudüs'te doğdum. Ailem dindardı, annem babamdan daha dindardı. Her zaman Yahudilerin kendi devletlerine sahip olmaları gerektiğini hissettik. O zamanlar Filistin'de olmamızın nedeni, babaannemin hem çok dindar hem de Siyonist olmasıydı – o zamanlar nadir görülen bir şeydi. O çok olağanüstü bir insandı. Her türden Yahudi edebiyatı, *Kıyamet*, *Mesih'in Gelişi* vb. okumaya meraklıydı. Kocasını onunla dalga geçirdi. Yemek yerken önce eti servis etmesini isterdi, çünkü Mesih gelirse azından eti kaçırmazdı."

S: Bana büyükannenizin İngiliz Filistinine nasıl geldiği hakkında daha fazla bilgi verebilir misiniz?

"Kocasını, 48 yaşında öldü. Büyüyüp evlenmiş üç çocuğuyla birlikte Filistin'e gitmeye karar verdi. Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra Polonya'dan Viyana'ya geldi ve oradan Filistin'e gitti. Orada ne yapacağı sorulduğunda, orada ölmek istediğini söyledi. İsrail'de 50 yıldan fazla yaşadı ve 100 yaşında öldü. "Çocuklarını İngiliz yönetimi altındaki Filistin'e getirmeye kararlıydı. Çocukları için sertifika alabilmek için, onları geçindirebileceğini kanıtlaması gerekiyordu. Ama fakirdi, biraz parası olduğunu göstermek için komşuları bankaya onun adına para yatırdı. Öldüğünde bütün çocukları İsrail'de yaşıyordu.

"Annem, 1927'de evli, genç bir kadın olarak Kudüs'e geldiğinde, büyükannemin satın aldığı dairenin bir bodrum katı olduğunu görünce hiç mutlu olmadı. O zamanlar ekonomik koşulların çok kötü olduğu İsrail'de (İngiliz mandası altındaki Filistin) bulunduğu gerçeğine içerliyordu. Ancak II. Dünya Savaşı'ndan sonra, İsrail'e gelen genç yeğeni hariç, Avrupa'da kalan tüm aile üyeleri öldüğünde, kendi ailesinin kurtarıldığını anladı. "

"Kız kardeşim ve ben Beit Yaakov adında dini bir okula gittik. İlkokulu bitirdikten sonra din okuluna gitmek istemedim. Kendime din ve önceliklerim hakkında sorular sormaya başlamıştım, dindar bir Ger Hasidik kadın olan annemden farklı olarak bunu hissediyordum. Dindar olmakla ve bunun gerektirdiği yaşam tarzıyla özdeşleşmedim. Orta öğrenimimi akşam okulunda okuyarak tamamladım. "İlkokuldan bir arkadaşım vardı ve erkek arkadaşı bizi Haganah'la tanıştırdı. 18 yaşında üye oldum ve asker olarak eğitilmek üzere gönderildim. Ailem mutlu değildi ama yine de kabul ettiler. Arkadaşımın ailesi çok dindardı ve bunu kabul etmediler, bu yüzden onu evlenmeye zorladılar." Haganah, 1920'de İngiliz Filistini'ndeki Yahudi toplulukları olan Yeshuv'u korumak için kurulmuş bir Yahudi paramiliter örgüttü. İsrail'in 1948'de kurulmasıyla, İsrail Savunma Kuvvetleri'nin temeli haline geldi.

S: Haganah ve sonrasında İsrail ordusunda olmak nasıl bir şeydi?

"Haganah için eğitimimi tamamladıktan sonra Şefayim'de Herzliya yakınlarındaki bir sahilde telsiz operatörü olarak eğitime gönderildim. Eve yakın olmak için Kudüs'e tayin istedim ve kabul ettiler. Kuşatmadan bir gün önce Kudüs'e geri döndüm, sonrasında zaten bir ay boyunca Kudüs'e girip çıkmanın bir yolu yoktu. "Bu süre zarfında, Tel Aviv ile Kudüs arasındaki tek bağlantı olan bir istasyonda çalıştım. Çok önemli bir işti. 18 yaşında bir kızdım ve yetiştirilme tarzım ve aile beklentilerim hala hayatımın büyük bir parçasıydı. Cuma akşamları evimizde çok ciddiye alınırdı. Bir cuma gecesi görevde olduğumda, evde olmam gerektiğini hissettim. Bu yüzden evde olmak için istasyonu ve dolayısıyla iki şehir arasındaki bağlantıyı iki saatliğine kapattım."

"Tel Aviv'e Cuma gecesi akşam yemeği için eve gitmek için bağlantıyı kapanacağımı söylediğimde mutlu olmadılar ve karşılığında şu mesajı aldım: 'Tamam değil! Tamam değil!' Açıkçası bu hem sorumsuzcaydı hem de Filistinlilerin bölgeyi bombalaması nedeniyle çok tehlikeliydi. Yalnız başıma, duvarlara yakın durarak ve bombaları dinleyerek ıssız sokaklarda 20 dakikalık bir yürüyüş yaptım.

"İki saat sonra istasyona döndüğümde, ben yokken kaçırdığım bir mesajı aldım ve çalışmaya devam ettim. İki saat boyunca Tel Aviv ile Kudüs arasında hiçbir iletişim yoktu, çünkü yükümlülüğüm Cuma akşam yemeği için evde olmaktı!

"Bir gün David Ben-Gurion'a göndermek için 'mazal tov hayeled nolad' ('tebrikler, bebek doğdu') diyen bir mesaj aldım. Onu bizzat [David] Ben-Gurion'a teslim etmem söylendi. Mesajı verdim ve okuduktan sonra bana 'bu tarihi bir mesaj' dedi. Mesajın anlamı, İsrail Devleti'nin kuruluşunun ilan edilmesine karar verilmesiydi.

"Ardından, bundan sonra beşik vb. içerikli mesajlar geldi. O zaman pek anlamamıştım ama İsrail Devleti'nin kuruluşuna dair mesajlardı."Benim anladığım kadarıyla, bir telsiz [Morse kodu] operatörü olarak çok iyiydim, bu yüzden beni diğer telsiz operatörlerini eğitmek için göndermeye karar verdiler. Gideceğim yere Giv'at Alchut deniyordu ve o sırada Tel Aviv'den Kudüs'e giden yol yaklaşık bir saat sürüyordu. Nisan 1950'de askerliğimi bitirene kadar orada kaldım."

S: Askerlik görevinizden sonra ne oldu? Montreal'e nasıl geldiniz?

"Askerlik görevinden sonra, İngiliz edebiyatı okumak için İbrani Üniversitesi'ne kaydoldum. Nisan 1954'te Macaristan'da Holokost'tan kurtulan ve İsrail'e yeni göç etmiş olan Robert Vermes ile evlendim. Hala evliyiz, 66 yıldır ve yılları saymaya devam ediyoruz.

"1959'da, kızımız üç yaşına geldiğinde ve kocam askerliğini bitirdiğinde, Robert'ın Matematik alanında doktorasını yapmakta olduğu Amerika Birleşik Devletleri'ne gittik. Bitirdikten sonra Kanada'nın Montreal kentindeki McGill Üniversitesi'nde profesör olarak işe girdi."

"İsrail'e geri dönmeyi umuyorduk, ama ne yazık ki, bu asla olmadı. ABD'deyken,

sosyal hizmet alanında okudum ve lisans derecesi aldım. Daha sonra iki yüksek lisans derecesini daha tamamladım: Kütüphane biliminde [şimdi bilgi bilimi olarak adlandırılıyor] ve gerçek tutkum olan felsefe alanında. 30 yıl boyunca Kanada Radyosu'nun Fransızca bölümünde kütüphaneci olarak çalıştım."Chayah ve Robert yakın zamana kadar sık sık seyahat ettiler, neredeyse tüm dünyayı dolaştılar. Öğrenebildikleri kadar çok şey öğrenmek ve görmek istiyorlardı– her zaman keşfedilecek ilginç bir şey ya da bir yer vardı. Kocam Makine Mühendisliği doktorasını tamamladıktan sonra, Hayfa'daki Technion - İsrail Teknoloji Enstitüsü'nde öğretim üyesi pozisyonunu kabul etti. Ekim 2014'te, büyükannem Chayah'ın askerlik hizmetini tamamlamasından 60 yıldan fazla bir süre sonra, iki küçük kızımızla birlikte ABD'den İsrail'e taşındık. Eve gelmiştik.

Haber 20:

Surviving and thriving

On Holocaust Remembrance Day, Mirjam Bait Talmi shares with Israel Hayom the story of how she triumphed over the Nazi atrocities, turning her adversity into an advantage.

By Sharon Gelbach and Israel Hayom Staff

Published on 04-21-2020 13:16

Last modified: 04-21-2020 13:20

Mirjam Bait Talmi | Photo: Courtesy

Listening to Mirjam Bait Talmi (nee Szpiro) tell her tale of Holocaust survival, I'm immediately struck by her attempt to date every memory, categorize every conversation, and place each memoir in the context of the larger events taking place around her. It all makes sense when I learn that she's an academically certified historian – a distinction earned after she finished raising her family, at the age of 48. Blessed with an extraordinary memory, reaching back to the peaceful prewar days when she was just a toddler, Mirjam's first recollections of the war were in the wake of Kristallnacht. SS soldiers barged into their small apartment in Duisburg, Germany, and Mirjam and her two older siblings were hidden under the bed. That memory came with a view of the soldiers' menacing black boots – a sight that would haunt her for years afterward.

After her father was seized and taken to Dachau, her mother sent the children to Holland by train, on their own. Mirjam never saw her mother again after that trip. It was from Amsterdam that she and her siblings were rescued, and placed on the last kindertransport ship to the safe shores of England.

Mirjam endured years of orphanhood, uncertainty, and a deep loneliness that still strikes occasionally, while completing her education in England. After high school, she joined a youth Aliyah group, through which she learned fluent Hebrew, Jewish

history, as well as various technical skills that would prepare her for life on a kibbutz. Three years later, she moved with her group to the newly founded Kibbutz Zikim, on the border with Gaza.

The rampant Palestinian missile fire, eerily reminiscent of the wartime bombings in Manchester, would not torment her until much later.

Mirjam at 4 years old (Courtesy)

Meanwhile, she married the father of her children, a survivor who had spent the war years in Shanghai China. Like many survivors, she did her utmost to hide her melancholy past and fit in as a born-and-bred sabra. "When my children were born, I hated the kibbutz's communal sleeping arrangement, but I had to accept it because I wanted to continue being a member."

In the 1960s, the German government started paying Holocaust reparations, and Mirjam was encouraged to apply. "Immediately after arriving in Israel, I'd been diagnosed with TB, a condition I'd contracted during the war and that necessitated a full year of convalescence. All in all, I was eligible for major compensation. I filled out the forms, and then went to the bank with the kibbutz secretary. I got the money – two briefcases full of cash – and handed it over to the kibbutz willingly because that's what we did in those days."

But when, in ensuing years, kibbutzniks started to own private property, Mirjam started questioning the system. "Members were receiving inheritances, and that made

me think of all the money I'd given up to the kibbutz. A member from another kibbutz who had handed over all his reparations took his case to court but the judge threw it out, saying that in the early days of the state, the kibbutzim really depended on those funds."

About 15 years ago, Mirjam saw a notice in the kibbutz newspaper on an organization that helps survivors receive compensation, free of charge, called Aviv for Holocaust Survivors. Aviv was giving a free course on how to aid survivors in realizing their rights and invited anyone who was interested in volunteering.

"My first thought was that maybe, through the organization, I could find out if I had any compensation coming to me, despite having already received a bulk sum," Mirjam explains.

She didn't, and that was that. Or was it?

When missiles started raining on Israel from Gaza in 2008, the adjacent communities were on the front line. Kibbutz Zikim is just 800 meters from the Gaza border with only 12 seconds to run to safety. All residents were traumatized, but Holocaust survivors suffered all the more. Through a meeting with a social worker from Amcha Ashkelon, Mirjam realized that she needed help. Protracted therapy helped her to manage the anxiety that she'd built up over the years, and also opened a door for her to help others.

One therapy session led to a serendipitous meeting with the head of Amcha, who encouraged her to use her talents to help others. Mirjam recalled the course she'd taken with Aviv for Holocaust Survivors, and after some inquiries, Mirjam was welcomed to join the team. The results exceeded all expectations.

"I knew exactly who was eligible for what. I helped people fill in forms in English, heard their stories and commiserated. Sometimes I heard such terrible injustices; I mean, the laws are draconian! And you have plenty of survivors who have nothing to eat, who can't pay for medication, for dental treatment.

"The stories are heartrending. People who have been through the most horrendous things, but because they came to Israel after 1953, they get a measly stipend and nothing more. Some of these people are desperate. There are reforms all the time, but meanwhile, they are dying out.

"One man from Ashdod came to the Amcha office in Ashkelon, and when he heard what he was entitled to, he snatched the papers out of my hand, tore them up, and threw them at me. 'It wasn't worth the gas to drive here!' he said. I tried to calm him down. 'Look, it's not a lot of money, but you can use it to buy your grandchildren presents, to buy a new TV.' That's also something!"

Since volunteering, Mirjam has done extensive research, unearthing amazing documents from Yad Vashem, archives in Washington, and Jewish archives in The Hague, some of which provided explanations to her own story.

"It's amazing what you can find if you just go and look for it," she said, displaying her father's death certificate, the papers documenting her arrival and that of her siblings in the UK, and a photo of her from when she wasn't yet four years old.

With her academic background and internet savvy, she has been able to assist survivors who might otherwise have no one to advocate for them. "One woman told me that she was five when she was in Ghetto Katowice. While her mother cleaned up the bomb site, she held her baby brother by the gate.

The woman was asked for documentation but had nowhere to get it from. I looked up the ghetto on the internet and found the exact site where this woman's mother worked. I was able to corroborate the woman's story and it was accepted, resulting in the woman receiving compensation. I've helped many others in the same way."

Today, at 85, Mirjam feels far happier than at any other period in her life. She hasn't had it easy; recently she was widowed from her second husband, with whom she had a very happy marriage.

"I have reached the decision to focus on the good. So many people were involved in rescuing me, so many people worked to give me food, shelter; I'm not going to let myself down. I have a great relationship with my family, I still work three days a week; I paint, do ceramics, study literature, study Tanach, go to concerts. I'd say that I'm having quite a good old age."

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/04/21/surviving-and-thriving/>

Haber Çevirisi 20:

Hayatta Kalmak ve Gelişmek

Holokost Kurbanlarını Anma Günü'nde Mirjam Bait Talmi, İsrail Hayom ile Nazi vahşetine karşı nasıl zafer kazandığını ve sıkıntılarını nasıl bir avantaja dönüştürdüğünü anlatıyor.

Mirjam Bait Talmi'nin (evlenmeden önceki soyadı Szpiro) Holokost'tan kurtulma hikayesini dinlerken, her anıyı tarihlendirme, her konuşmayı sınıflandırma ve her anıyı etrafında gerçekleşen daha büyük olaylar bağlamına oturtmak girişiminden hemen etkilendim. Akademik olarak diplomalı bir tarihçi olduğunu öğrendiğimde her şey mantıklı geliyor - 48 yaşında ailesini yetiştirmeyi bitirdikten sonra kazandığı bir diploma.

Sadace küçük bir çocuk olduğu savaş öncesi günlere kadar uzanan olağanüstü hafızasıyla Mirjam'ın savaşla ilgili ilk anıları Kristal Gece ile başlıyor. SS askerleri Almanya'nın Duisburg kentindeki küçük dairelerine girerler, Mirjam ve iki büyük kardeşi yatağın altına gizlenir. Bu hatıraya askerlerin tehditkar siyah botları eşlik etmektedir - yıllar sonra bile peşini bırakmayan bir anı.

Babası yakalanıp Dachau'ya götürüldükten sonra, annesi, çocuklarını tek başlarına trenle Hollanda'ya gönderdi. Mirjam bu yolculuktan sonra annesini bir daha hiç görmedi. O ve kardeşleri Amsterdam'da kurtarıldı ve İngiltere'nin güvenli kıyılarına giden son çocuk sevkiyatı gemisine yerleştirildi.

Mirjam, İngiltere'deki eğitimini tamamlarken yıllarca yetimliğe, belirsizliğe ve hala da ara sıra basan derin bir yalnızlığa katlandı. Liseden sonra Aliyah gençlik grubuna katıldı ve bu sayede onu kibutzdaki hayata hazırlayacak teknik bilgiler ile birlikte akıcı İbranice ve Yahudi tarihi öğrendi. Üç yıl sonra, grubuyla birlikte Gazze sınırında yeni kurulan Kibbutz Zikim'e taşındı.

Savaş zamanında Manchester'daki bombalamaları ürkütücü bir şekilde anımsatan, öfkeli Filistin füze ateşi, ilerleyen zamanlara kadar onun canını yakmayacaktı.

Bu arada, savaş zamanını Şangay, Çin'de geçirmiş Holokost'tan kurtulan biriyle, çocuklarının babasıyla evlendi. Hayatta kalan birçok kişi gibi, melankolik geçmişini

gizlemek ve doğma büyüme İsrailiymiş gibi uyum sağlamak için elinden geleni yaptı. "Çocuklarım doğduğunda, kibbutz'un ortak uyku düzeninden nefret ettim, ancak mensup olmaya devam etmek istediğim için kabul etmek zorunda kaldım."

1960'larda Alman hükümeti Holokost tazminatı ödemeye başladı ve Mirjam başvurması için teşvik edildi. "İsrail'e geldikten hemen sonra, savaş sırasında yakalandığım ve tam bir nekahet yılı gerektiren bir hastalık olan tüberküloz teşhisi konuldu. Sonuç olarak, büyük bir tazminat almaya hak kazandım. Formları doldurdum ve sonra kibbutz sekreteriyle bankaya gittim. Parayı aldım - nakit dolu iki evrak çantası - ve isteyerek kibutz'a teslim ettim çünkü o günlerde yaptığımız şey buydu. "

Ancak sonraki yıllarda kibbutznikler özel mülk sahibi olmaya başlayınca, Mirjam sistemi sorgulamaya başladı. "Üyeler miras alıyordu ve bu bana kibutz'a verdiğim tüm parayı hatırlattı. Başka bir kibutz'da benim gibi tüm tazminatlarını teslim eden başka bir üye davasını mahkemeye götürdü, ancak yargıç, devletin ilk zamanlarında kibbutzlar gerçekten bu fonlarla ayakta kalıyordu, diyerek davayı reddetti.

Yaklaşık 15 yıl önce Mirjam, kibbutz gazetesinde, hayatta kalanların ücretsiz olarak tazminat almasına yardımcı olan ve Holokost'tan Sağ Kalanlar için Aviv (Aviv for Holokost Survivors) olarak adlandırılan bir örgüt hakkında bir duyuru gördü. Aviv, hayatta kalanlara haklarını gerçekleştirmelerinde nasıl yardımcı olacakları konusunda ücretsiz bir kurs veriyordu ve gönüllülükle ilgilenen herkesi davet ediyordu.

Mirjam, "İlk düşüncem, belki de örgüt aracılığıyla, toplu bir meblağ almış olmama rağmen, bana herhangi bir tazminatın gelip gelmediğini öğrenebileceğimdi," diye açıklıyor.

Gelmemişti ve bu kadardı. Yoksa öyle miydi?

2008'de Gazze'den İsrail'e füzeler yağmaya başladığında, komşu topluluklar cephe hattındaydı. Kibbutz Zikim, Gazze sınırına sadece 800 metre uzaklıkta ve güvenli bir yere kaçmak için 12 saniyen vardır. Bu bütün sakinler için travmatikti, ancak Holokost'tan kurtulanlar daha çok acı çekti. Mirjam, Amcha Ashkelon'dan bir sosyal hizmet görevlisiyle görüşürken kadının yardıma ihtiyacı olduğunu fark etti. Uzun süreli terapi, onun yıllar içinde oluşturduğu kaygıyı yönetmesine yardımcı oldu ve

aynı zamanda başkalarına yardım etmesi için de bir kapı açtı. Bir terapi seansı, yeteneklerini başkalarına yardım etmek için kullanmaya teşvik eden Amcha'nın başkanı ile tesadüfi bir toplantı yapmasına vesile oldu. Mirjam, Holokost'tan kurtulanlar için Aviv ile aldığı kursu hatırladı ve bazı sorulardan sonra Mirjam'ın ekibe katılması memnuniyetle karşılandı. Sonuçlar tüm beklentilerin üzerindeydi.

"Kimin neye elverişli olduğunu tam olarak biliyordum. İnsanların İngilizce form doldurmalarına yardım ettim, hikayelerini dinledim ve dertlerini paylaştım. Bazen öyle korkunç adaletsizlikler duydum ki; demek istediğim, yasalar çok acımasız! Ve yiyecek hiçbir şeyi olmayan, ilaç için, diş tedavisi için ödeme yapamayan birçok Holokost kurtulanımız var.

"Hikâyeler, yürek parçalayıcı. En korkunç şeyleri yaşayan insanlar fakat 1953'ten sonra İsrail'e geldikleri için cüzi bir maaş alıyorlar, daha fazlası değil. Bu insanların bazıları çaresiz. Sürekli reformlar oluyor, ama bu arada, ölüyorlar.

"Aşdod'dan bir adam Aşkelon'daki Amcha ofisine geldi ve neye hakkı olduğunu duyduğunda, kağıtları elimden aldı, yırttı ve bana fırlattı. "Buraya geldiğim gaza değmezdi!" dedi. Onu sakinleştirmeye çalıştım. "Bak, bu çok para değil, ama torunlarına hediyeler almak, yeni bir TV almak için kullanabilirsin." Bu da bir şey!" Mirjam gönüllü olduğundan beri kapsamlı araştırmalar yaptı, Yad Vashem'den, Washington'daki arşivlerden ve Lahey'deki Yahudi arşivlerinden şaşırtıcı belgeler ortaya çıkardı, bunların bazıları ise kendi hikayesine açıklamalar getiriyordu. Babasının ölüm belgesini, İngiltere'ye gelişini ve kardeşlerinin varışlarını belgeleyen kağıtları ve henüz dört yaşında bile olmadığı bir fotoğrafını göstererek "Gidip aradığınızda bulabileceğiniz şeylere çok şaşıracaksınız" dedi.

Akademik geçmişi ve internet bilgisiyle, kendi haklarını savunabilecek kimsesi olmayan hayatta kalanlara yardım etti. "Bir kadın bana Katowice Gettosu'ndayken beş yaşında olduğunu söyledi. Annesi bomba alanını temizlerken nasıl bebek kardeşini kapıda tuttuğunu anlattı.

Kadından belge istendi, ancak bu belgeleri alabileceği hiçbir yeri yoktu. İnternette gettoya baktım ve kadının annesinin çalıştığı yeri buldum. Kadının anlattıklarını

doğrulayabildim ve kabul edildi ve kadın tazminatını alabildi. Başkalarına da aynı şekilde yardım ettim."

Bugün, 85 yaşındaki Mirjam, kendini hayatının diğer dönemlerinden çok daha mutlu hissediyor. İşi kolay değildi; son zamanlarda çok mutlu bir evlilik yaptığı ikinci kocasından dul kaldı. "İyiliğe odaklanmaya karar verdim. Beni kurtarmak için çok fazla insan müdahil oldu, çok fazla insan bana yiyecek, barınak sağlamak için çalıştı; kendimi hüsrana uğratmayacağım. Ailemle harika bir ilişkim var, hala haftada üç gün çalışıyorum; resim yapıyorum, seramik yapıyorum, edebiyat çalışıyorum, Tanach çalışıyorum, konserlere gidiyorum. Oldukça iyi bir yaşlılık geçirdiğimi söyleyebilirim."

Haber 21:

Larger than Life

On Holocaust Remembrance Day, Irene Shashar, tiny in stature but a giant of spirit, shares with Israel Hayom a story that never fails to inspire

By Sharon Gelbach and Israel Hayom Staff

Published on 04-21-2020 10:30

Last modified: 04-21-2020 10:32

Irene at the United Nations | Photo: Courtesy

From the podium of a packed General Assembly auditorium at the UN Holocaust Memorial Ceremony in New York this past January, Holocaust survivor Irene Shashar (Lewkowicz) addressed a spellbound crowd.

Articulate, poised, and with a youthful posture that belies her 82 years, Irene shared riveting memories from her time as a toddler living in the Warsaw ghetto: Clinging to her mother while they scavenged for scraps food; finding her father lying limp on the floor in a pool of his own blood; climbing down into the sewer and running through the filth and stench and emerging outside of the ghetto confines.

Irene's blonde, blue-eyed mother was able to pass herself as a native Pole, but Irene needed to be kept in hiding. She describes the ensuing years, stashed inside wardrobes and other dark places, as being "always cold, always hungry, always afraid." But she always believed things would get better. "My mother told me that if I wouldn't cry and would be a good girl, all this would soon be over and we'd all go out to play."

After the war, Irene was placed in a Jewish orphanage in the northwest of Paris; the Manoir de Andrésy, while her mother stayed all week in Paris to work, visiting her only on Sundays. She was the only girl with a parent, but two years later, her mother succumbed to heart failure.

Eleven-year-old Irene was left alone in the world – almost.

Irene was subsequently adopted by her mother's relatives, the Topilsky family, from Peru. Mr. Isaac Topilsky traveled to Paris and took Irene to Zurich, and from there, to her new home in Lima.

Irene (center) in Andresy between 1946-48 at Chateau de Denouval (Courtesy)

Speaking to Irene, it's impossible not to notice Irene's vitality, joie de vivre and sense of humor. When talking of her years in Peru, she conveys the tremendous appreciation she feels toward her adopted family, breathing not a word of complaint about having to move to the other side of the world, and having to learn a completely new language.

Wasn't it a culture shock?

"Culture shock? It was an earthquake! But, listen: They gave me life! They gave me love, and everything that I needed. I immediately applied myself to my studies and worked very hard. I so wanted them to be proud of me!"

The same drive that kept her alive and sane during the war years now propelled her to succeed. "I sacrificed my social life, using all my spare time for studying. Every time I won another award, I looked at their smiling faces and felt that it was worth it. It was my way of repaying them for all they had done for me."

Irene went on to study Latin American studies at New York University on a full scholarship. She'd already earned her BA and MA, and had started working on her

doctorate, when, during a visit to Israel, she received an offer she couldn't refuse: to join the department of Spanish and Latin American Studies at the Hebrew University in Jerusalem.

"I'd gone to visit the University, exactly at a time when they were seeking a replacement for one of their lecturers. I had a brilliant career waiting for me in New York, but this was so providential! I called my parents in Peru, and they encouraged me to take a leave of absence and try it out for a year."

The rest, as they say, is history. Irene went on to becoming the youngest faculty member at the university, serving as a popular lecturer for 40 years.

During that period, Irene married and was blessed with two children. Although her husband knew about her past it was never discussed, and her children had absolutely no inkling of what she'd been through.

"In those days, survivors hesitated to discuss their experiences. It was a past we wanted to bury, so that we could start over again. And I didn't want my children to feel different from anyone else," Irene explains. That was also one of the reasons that Irene never applied for reparations. Aside from the daunting red tape involved, she was loath to recall her past, even to herself.

But then she received an invitation from the Israeli Ministry of Education to accompany a group of 180 high-school students to Poland for the March of the Living. After some deliberation, Irene accepted.

"Ilana, my daughter, accompanied me, and later wrote a seminar paper about it for which she received academic kudos," Irene proudly remembers. Since then, Irene has addressed dozens of audiences in Peru as well as in Israel. She is especially eager to share her story with the youth, exhorting them to do their part to make the world a place of tolerance and peace.

"Hitler didn't win; we did. And that's the message I want to impart to the children of today. In another decade or so, there won't be anybody left to tell the story firsthand. It's a vital mission to speak out!"

Irene may not have shared the details of her past with her children, but she has certainly imparted to them the values she holds dear – her love of life, love of all humanity, and the desire to make this world a better place. Her son, David is an

obstetrician and the father of three: Nevo, Omer and Doron; her daughter, Ilana, is a social worker and a mother of four: Yarden, Yahel, Shirah and Ivri.

Apparently, she was also able to inculcate them with the tenacity, determination, and pure grit that enabled her to overcome all adversity. In 2006, when Israel was embroiled in the Second Lebanon War, Dr. David Shashar was called up to serve in the reserves. In what was later recognized as one of the deadliest attacks of the war, Dr. Shashar and his company were hit by an enemy missile. He sustained a serious injury to his right arm, which landed him in the ICU for close to a month, hovering between life and death.

That wound, which he has remarkably overcome, led to a change in his specialization from obstetric surgery to obstetric ultrasound, but it did not dampen his ambition to create and succeed.

Today, Dr. Shashar is in the process of developing an innovative device to prevent preterm births, the leading problem in obstetrics today.

"In the developed world, 5%-12% of births are preterm. Many of those infants die, and the others must spend days, weeks, or months in the NICU, amounting to a huge financial burden on the healthcare system, not to mention the associated developmental issues," Dr. Shashar explains. He and his colleague are in the early stages of clinical testing, and hope to have a marketable product in two to three years. Irene's activities also extend to the community of survivors, many of whom are reduced to living in poverty. Thanks to her daughter Ilana, Irene learned about the Aviv for Holocaust Survivors organization, which helps survivors receive funds that they are entitled to, at no charge. "Aviv does amazing work, ensuring that after all they've been through, survivors should be able to live out their years in dignity and comfort," she says.

But Irene feels those who have been fortunate enough to enjoy a decent standard of living should also not forgo the compensation that is coming to them. "For many years, I refused to accept reparations payments, but my daughter encouraged me to accept whatever money was made available to me.

"I found Aviv's staff of expert lawyers to be highly professional and savvy, but also, helpful and kind. They told me exactly what to do and how to go about it. Thanks to

their help, I received a tidy sum that will be put to good use. My success is their success!"

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/04/21/larger-than-life/>

Haber Çevirisi 21:

Hayattan Daha fazlası

Holokost Kurbanları'nı Anma Günü'nde, kısa boylu ama dev bir ruh olan Irene Shashar, Israel Hayom ile ilham vermeyi asla bırakmayan bir hikayeyi paylaşıyor.

Geçen Ocak ayında New York'ta düzenlenen BM Holokost Anma Töreni'nde kalabalık bir Genel Kurul konferans salonunun kürsüsünde, Holokost'tan kurtulan Irene Shashar (Lewkowicz) büyülenmiş bir kalabalığa hitap etti.

Kendini ifade edebilen, özgüvenli ve dinç hali ile 82 yaşını gizleyen Irene, Varşova gettosunda küçük bir çocukken yaşadığı dikkat çekici anılarını paylaştı: Yiyecek artıkları ararken annesine tutunmak; babasını kendi kanından bir havuzda yerde hareketsiz halde yatarken bulmak; kanalizasyona inip pisliğin ve pis kokunun içinden geçip getto sınırlarının dışına çıkmak.

Irene'nin sarışın, mavi gözlü annesi kendisini yerli bir Polonyalı olarak göstermeyi başarmıştı, ancak Irene'nin saklanması gerekiyordu. Gardiroların ve diğer karanlık yerlerin içinde saklanan Irene, sonraki yıllarını "her zaman soğuk, her zaman aç, her zaman korkmuş" olarak tanımlıyor. Fakat o, her zaman işlerin daha iyi olacağına inanıyordu. "Annem bana eğer ağlamazsam ve iyi bir kız olursam, tüm bunların yakında biteceğini ve oynamak için dışarı çıkacağımızı söylerdi."

Savaştan sonra Irene, Paris'in kuzeybatısındaki bir Yahudi yetimhanesi olan Manoir de Andrésy'ye yerleştirildi, annesi çalışmak için bütün hafta Paris'te kalıyordu ve onu sadece pazar günleri ziyaret ediyordu. Yetimhanede annesi ya da babası olan tek çocuktu, ancak iki yıl sonra annesi kalp yetmezliğine yenik düştü. On bir yaşındaki Irene hayatta tek başına kalmıştı.

rene daha sonra annesinin Peru'da yaşayan akrabaları Topilsky ailesi tarafından evlat edinildi. Bay Isaac Topilsky Paris'e gitti ve Irene'yi Z r h'e ve oradan Lima'daki yeni evine götürdü.

Irene ile konuşurken Irene'in canlılığını, ne esini ve espri anlayışını fark etmemek imkansız. Peru'daki yıllarından bahsederken, evlat edinildiği ailesine karşı hissettiği büyük minnettarlığını aktarıyor, dünyanın diğer tarafına taşınmak zorunda kalmaktan ve tamamen yeni bir dil öğrenmek zorunda kalmaktan tek bir kelimeyle bile şikayet etmiyor.

Kültür  oku ya amadınız mı?

Kültür  oku mu? Tam anlamıyla depremdi! Fakat şöyle bir şey var: Onlar bana hayat verdiler. Sevgi ve ihtiyacım olan her şeyi verdiler. Kendimi hemen derslerime verdim ve çok çalıştım. Benimle gurur duymalarını o kadar çok istiyordum ki!"

Savaş yıllarında onu hayatta ve akıllı başında tutan aynı motivasyon şimdi onu başarılı olmaya itti. "Sosyal hayatımı feda ettim, tüm boş zamanlarımı ders çalışmak için kullandım. Ne zaman başka bir ödül kazansam, gülümseyen yüzlerine baktım ve buna değdiğini hissettim. Benim için yaptıkları her şey için onlara geri ödeme yapma yolum buydu."

Irene, New York  niversitesi'nde Latin Amerika çalışmalarında tam burslu olarak okumaya devam etti. Lisans ve yüksek lisans dereceleri almış ve  srail'e yaptığı bir ziyaret sırasında reddedemeyeceği bir teklif aldığında doktorası üzerinde çalışmaya ba lamı tı: Kudüs'teki  brani  niversitesi'nde  spanyolca ve Latin Amerika  alı maları bölümüne katıldı.

" niversiteyi ziyarete gitmi tim, tam da  ğretim görevlilerinden birinin yerine geçecek birini aradıkları bir zamanda. New York'ta beni bekleyen parlak bir kariyerim vardı, ama bu büyük k smetti! Peru'daki ailemi aradım ve beni içten bir yıllık izin almaya ve yeni i i bir yıl denemeye teşvik ettiler. "

Gerisi, dedikleri gibi, tarihtir. Irene,  niversitedeki en genç  ğretim  yesi olmaya devam etti ve 40 yıl boyunca popüler bir  ğretim görevlisi olarak görev yaptı. Bu dönemde evlendi ve iki çocuğu ile evliliği ta landı. Kocas  geçmişini biliyordu ancak bu konu asla konu ulmadı ve çocuklarının yaşadıklarına dair hiçbir fikri yoktu. Irene, "O günlerde, hayatta kalanlar deneyimlerini konuşmaktan çekindiler. Yeniden ba layabilmek için gömmek istediğimiz bir geçmişti. Ve  ocuklarımla başkalarından

farklı hissetmelerini istemedim" diye açıkladı. Bu aynı zamanda Irene'nin hiçbir zaman tazminat başvurusunda bulunmamasının nedenlerinden biriydi. Söz konusu ürkütücü bürokrasinin yanı sıra, kendisine bile geçmişini hatırlamaktan çekiniyordu. Ancak daha sonra İsrail Milli Eğitim Bakanlığı'ndan, Yaşam Yürüyüşü için Polonya'ya giden 180 lise öğrencisinden oluşan bir gruba eşlik etmesi için bir davet aldı. Bazı görüşmelerden sonra Irene daveti kabul etti.

Irene, "Kızım Ilana bana eşlik etti ve daha sonra akademik ödül aldığı bir seminer makalesi yazdı," diyerek gururla hatırlıyor. O zamandan beri Irene, İsrail'de olduğu gibi Peru'da da düzinelerce izleyiciye hitap etti. Hikayesini özellikle gençlerle paylaşmaya istekli ve gençlere dünyayı hoşgörü ve barış yeri haline getirmek için üzerlerine düşeni yapmalarını tavsiye ediyor.

"Hitler kazanmadı; biz kazandık. Ve bu günümüz çocuklarına vermek istediğim mesajdır. Yaklaşık on yıl sonra, hikayeyi ilk elden anlatacak kimse kalmayacak. Yaşananları anlatmak, hayati bir görevdir!"

Irene, geçmişinin ayrıntılarını çocuklarıyla paylaşmamış olabilir, ancak onlara sahip olduğu değerleri, yaşam sevgisini, tüm insanlığa olan sevgisini ve bu dünyayı daha iyi bir yer haline getirme arzusunu kesinlikle aktarmıştır. Oğlu David bir kadın doğum uzmanıdır ve üç çocuk babasıdır: Nevo, Ömer ve Doron; kızı Ilana bir sosyal hizmet görevlisi ve Yarden, Yahel, Shirah ve Ivri olmak üzere dört çocuk annesidir.

Görünüşe göre, tüm kötülüklerin üstesinden gelmesini sağlayan gayreti, kararlılığı ve halis cesaretini çocuklarına da öğretebildi. 2006 yılında, İsrail, İkinci Lübnan Savaşı'na katıldığında, Dr. David Shashar yedeklerde görev yapmak üzere askere çağrıldı. Daha sonra savaşın en ölümcül saldırılarından biri olarak kabul edilen olayda, Dr. Shashar ve bölüğü bir düşman füzesi tarafından vuruldu. Sağ kolunda ciddi bir yaralanma yaşadı ve bu da onu bir aya yakın bir süre yoğun bakıma soktu ve yaşam ile ölüm arasında gidip geldi.

Üstesinden gelebildiği geldiği bu yara, uzmanlığının obstetrik cerrahiden obstetrik ultrasona geçmesine yol açtı, ancak üretme ve başarılı olma azmini azaltmadı.

Bugün, Dr. Shashar, obstetrikte günümüzün önde gelen sorunu olan erken doğumları önlemek için yenilikçi bir cihaz geliştirme aşamasındadır.

"Gelişmiş dünyada doğumların %5 ila %12'si erken doğumdur. Bu bebeklerin çoğu ölüyor ve diğerleri ise yenidoğan yoğun bakım ünitesinde günler, haftalar ve aylar geçirmek zorunda kalıyor, bu da sağlık sistemine çok büyük bir mali yük getiriyor. Bebeğin gelişimsel sorunlardan bahsetmiyorum bile." diye açıklıyor Dr. Shashar. Meslektaşıyla birlikte klinik testlerin ilk aşamasındalar ve iki ile üç yıl içinde pazarlanabilir bir ürüne sahip olmayı umuyorlar.

Irene'nin faaliyetleri, birçoğu yoksulluk içinde yaşamaya mahkum kalan Holokost'tan kurtulanların topluluğunu da kapsıyor. Kızı Ilana sayesinde Irene, hayatta kalanların hakları olan fonları ücretsiz olarak almalarına yardımcı olan Aviv for Holocaust Survivors örgütü hakkında çokça bilgi edindi. "Aviv, yaşadıkları onca şeyden sonra hayatta kalanların yıllarını saygın ve rahatlık içinde yaşayabilmelerini sağlayarak harika işler yapıyor" diyor.

Ancak Irene, iyi bir yaşam standardının tadını çıkaracak kadar şanslı olanların da kendilerine gelen tazminattan vazgeçmemeleri gerektiğine inanıyor. "Yıllarca tazminat ödemelerini reddettim fakat kızım bana sunulan parayı kabul etmem için beni teşvik etti".

"Aviv'in uzman avukat kadrosu son derece profesyonel ve bilgili, aynı zamanda yardımsever ve nazik. Bana tam olarak ne yapacağımı ve nasıl devam edeceğimi söylediler. Onların yardımı sayesinde, iyi amaçlar yolunda kullanılacak toplu bir miktar aldım. Benim başarıım onların başarısı!"

Haber 22:

Israel's Holocaust survivors community is 189,500 strong

Holocaust Remembrance Day will be marked in state ceremonies devoid of an audience over coronavirus restrictions.

By Dan Lavie and Israel Hayom Staff

Published on 04-20-2020 12:15

Last modified: 04-12-2022 14:43

Visitors walk at the Hall of Names at the Yad Vashem Holocaust Memorial museum in Jerusalem | File photo: AFP / Ludovic Marin

Israel's Holocaust survivors' community is 189,500 strong, data released by the Central Bureau of Statistics on Sunday, ahead of Holocaust Remembrance Day, showed.

Israel will mark the annual memorial day with a series of ceremonies starting on Monday evening. This year, however, many ceremonies have been canceled over coronavirus-related public health directives.

All major state ceremonies will be held as planned but will be devoid of an audience over coronavirus restrictions.

This includes the torch-lighting ceremony at the Yad Vashem Holocaust Museum, which was pre-recorded and will air on all major TV channels on Monday evening.

On 10 a.m. on Tuesday, a two-minute siren will wail nationwide, honoring the victims. It will be followed by the wreath-laying ceremony in Jerusalem, at the Warsaw Ghetto Uprising monument, which will also be held sans an audience.

While official in-person ceremonies have been barred, the Jewish Agency will host two special virtual memorial day events seeking to bring Jews around the world together to hear from Holocaust survivor Leah Hason.

Her heartbreaking story will be presented on the organization's Facebook page and will be broadcast in eight languages as part of the Jewish Agency's annual "Zikaron BaSalon" ("Memories in the Living Room") project.

At the end of the program, Jewish Agency emissaries will hold virtual discussions with their respective communities to discuss the emotional story they just heard.

Jewish Agency Chairman Isaac Herzog noted that considering today's climate of isolation - especially among the elderly - hearing testimonies from Holocaust survivors is more important than ever.

"With physical face-to-face encounters put on hold for now, on this Holocaust Remembrance Day it is even more important to listen to Holocaust survivors sitting alone in their homes and leverage every means of technology at our disposal to make sure their voices and memories are heard.

As we lose more and more Holocaust survivors each year, it is our responsibility to convey the memory of the Holocaust and continue to tell their story from generation to generation."

Herzog will also share his own personal connection to the Holocaust, discussing how his father, the late President Chaim Herzog, was a combat officer in the British Army during WWII.

As a young man, the elder Herzog was one of the first soldiers to set foot in the Bergen-Belsen concentration camp and liberate those imprisoned there.

"My father often repeated his experience and how he came face to face with survivors in the camp," Herzog said. "To this day, I still remember his words vividly and when I meet Holocaust survivors, many of whom are now living their last days alone in nursing homes, I recall his harrowing experience in Bergen-Belsen."

"Zikaron BaSalon" is a social initiative that allows Holocaust survivors to share their stories with subsequent generations from the comfort of a living room.

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/04/20/israels-holocaust-survivors-community-is-189500-strong/>

Haber Çevirisi 22:

İsrail'in Holokost'tan Kurtulanlar Topluluğu 189,500 Kadar Güçlü

Holokost Kurbanlarını Anma Günü, koronavirüs kısıtlamalarından dolayı devlet töreni seyircisiz gerçekleştirilecektir.

Merkez İstatistik Bürosu tarafından Pazar günü Holokost'u Anma Günü öncesinde yayınlanan veriler, İsrail'in Holokost'tan kurtulanlar topluluğunun 189.500 güçlü olduğunu gösterdi.

İsrail her yıl düzenlenen anma gününü Pazartesi akşamı başlayacak bir dizi törenle gerçekleştirecek. Ancak bu yıl, koronavirüsle ilgili halk sağlığı talimatları nedeniyle birçok tören iptal edildi.

Tüm büyük devlet törenleri planlandığı gibi yapılacak, ancak koronavirüs kısıtlamaları nedeniyle seyircisiz olacak.

Buna önceden kaydedilmiş olan ve Pazartesi akşamı tüm büyük TV kanallarında yayınlanacak olan Yad Vashem Holokost Müzesi'ndeki meşale aydınlatma törenini de dahil.

Salı günü saat 10.00'da, kurbanlara saygı için ülke çapında iki dakikalık bir siren çalacaktır. Bunu, Kudüs'te bulunan Varşova Gettosu Ayaklanması Anıtı'nda düzenlenecek olan çelenk koyma töreni izleyecektir.

Yüz yüze resmi törenler yasaklanmış olsa da, Yahudi Ajansı, Holokost'tan kurtulan Leah Hason'dan haber almak için dünyanın dört bir yanındaki Yahudileri bir araya getirmeyi amaçlayan iki özel sanal anma günü etkinliğine ev sahipliği yapacaktır.

Onun yürek burkan hikayesi organizasyonun Facebook sayfasında gösterilecek ve Yahudi Ajansı'nın yıllık "Zikaron BaSalon" ("Oturma Odasındaki Anılar") projesinin bir parçası olarak sekiz dilde yayınlanacaktır. Programın sonunda, Yahudi Ajansı temsilcileri, henüz duydukları bu duygusal hikayeyi konuşmak için kendi topluluklarıyla sanal tartışmalar yapacaklardır.

Yahudi Ajansı Başkanı Isaac Herzog, günümüzün izole ortamın dikkate alındığında - özellikle yaşlılar arasında - Holokost'tan kurtulanların tanıklıklarını dinlemenin her zamankinden daha önemli olduğunu belirtti.

"Fiziksel yüz yüze buluşmalar şimdilik askıya alındığında, Holokost Kurbanlarını Anma Günü'nde, evlerinde yalnız başına oturan Holokost'tan kurtulanları dinlemek ve seslerinin ve hatıralarının duyulmasını sağlamak için elimizdeki her türlü teknolojik araçtan yararlanmak bugün her şeyden daha önemlidir.

Her yıl daha fazla Holokost'tan kurtulanları kaybederken, Holokost'un anısını aktarmak ve onların hikayelerini nesilden nesile anlatmaya devam etmek bizim sorumluluğumuzdur."

Herzog, İkinci Dünya Savaşı sırasında babası merhum Başkan Chaim Herzog'un İngiliz Ordusunda nasıl bir savaş subayı olduğunu ele alarak Holokost'la olan kişisel bağlantısını da paylaşacaktır.

Genç bir adam olarak, yaşlı Herzog, Bergen-Belsen toplama kampına ayak basan ve orada tutsak olanları serbest bırakan ilk askerlerden biriydi.

Herzog, "Babam deneyimlerini ve kampta hayatta kalanlarla nasıl yüz yüze geldiğini sık sık tekrar ederdi" dedi. "Bugüne kadar, onun sözlerini hala canlı bir şekilde hatırlıyorum ve birçoğu bakımevlerinde son günlerini yalnız yaşayan Holokost'tan kurtulanlarla bir araya geldiğimde, Bergen-Belsen'deki yürek burkan deneyimini anımsıyorum."

"Zikaron BaSalon", Holokost'tan kurtulanların hikayelerini bir oturma odasının rahatlığında sonraki nesillerle paylaşmalarını sağlayan sosyal bir girişimdir.

Haber 23:

IDF chief: Our mission is to protect Holocaust survivors

"We will follow in their path and remain vigilant, so that we need never depend on someone else's kindness," Lt. Gen. Aviv Kochavi write in directive to all IDF personnel.

By Israel Hayom Staff

Published on 04-20-2020 08:43

Last modified: 04-20-2020 08:43

IDF Chief of Staff Lt. Gen. Aviv Kochavi | Photo: Yehuda Peretz

As Israel battles the coronavirus epidemic, the mission of the IDF is to protect Holocaust survivors, IDF Chief of Staff Lt. Gen. Aviv Kochavi said in a directive issued Monday.

In the introduction of a message to all IDF personnel, Kochavi wrote, "When the soldiers of the Jewish Brigade went into the concentration camps with the Allies, the survivors couldn't believe their eyes – soldiers were wearing the Star of David. They saw a Jewish soldier as a contradiction in terms ... something that could not be.

"The survivors were the lone branches that remained of a rich, diverse tree that was almost chopped down. Many communities were wiped out, neighborhoods were burned, and entire families were exterminated – from grandparents to the youngest grandchildren. We bow our heads to them," Kochavi wrote.

"We remember those who were burned to death and murdered in cold blood. We remember and cannot comprehend how a child was ripped from the arms of her mother, how exhausted fathers were forced into hard labor and then shot to death for failing to keep up. We remember those who stood up to the Nazi scourge, weaponless, and had the strength to oppose them ... They all shared the hope that one day, a generation would arise out of the blood and ashes that would have the

privilege of living in its own nation – the state of Israel. That is what came to pass," Kochavi wrote.

The Star of David is no longer a badge of shame, but the symbol of the IDF which expresses the power to defend, time after time, the people and the nation, Kochavi wrote.

"The current reality [corona] does not allow us to meet with the survivors, to support them and be inspired by them. At this time, our mission is to protect them. We will always remember them – the lives they built anew, the communities they founded, the traditions they kept alive.

"We will follow in their path and remain vigilant, so that we need never depend on someone else's kindness. We will continue to tell their stories and ensure that their testimonies continue to echo forever, and we will keep in our hearts those who fell victim to the Nazi evil. Memory is a source of strength, of spirit, and of values," the IDF chief wrote.

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/04/20/idf-chief-our-mission-is-to-protect-holocaust-survivors/>

Haber Çevirisi 23:

İsrail Savunma Kuvvetleri (IDF) Genelkurmay Başkanı: Holokost'tan Kurtulanları Korumak Bizim Görevimizdir

Korgeneral Aviv Kochavi tüm IDF personeline talimat olarak "Hayatta kalanların yolundan gideceğiz ve tetikte olacağız, böylece asla bir başkasının merhametine bağımlı kalmayacağız," dedi.

IDF Genelkurmay Başkanı Korgeneral Aviv Kochavi, Pazartesi günü yayınlanan bir talimatta, İsrail koronavirüs salgınıyla savaşıırken, IDF'nin görevinin Holokost'tan kurtulanları korumak olduğunu söyledi. Tüm IDF personeline gönderilen mesajın girişinde, Kochavi şöyle yazdı: "Yahudi tugayının askerleri müttefiklerle birlikte

toplama kamplarına girdiğinde, hayatta kalanlar gözlerine inanamadılar - askerler Davut Yıldızı takıyordu. Yahudi asker gördüler... Mümkün olmayacak bir şeydi.

Kochavi, "Hayatta kalanlar, neredeyse komple kesilen büyük, zengin, kapsamlı bir ağacın geriye kalan tek dallarıydı. Birçok topluluk yok edildi, mahalleler yakıldı ve büyükanne ve büyükbabadan en küçük toruna kadar aileler komple yok edildi. Onlar için saygıyla eğiliyoruz" diye yazdı.

Yakılarak öldürülenleri ve soğukkanlılıkla katledilenleri anıyoruz. Bir çocuğun annesinin kollarından nasıl koparıldığını, yorgun babaların nasıl ağır işlere zorlandığını ve daha sonra devam edemedikleri için vurularak öldürüldüğünü hatırlıyoruz ama aklımız almıyor. Nazi belasına karşı silahsız bir şekilde karşı koyan güce sahip olanları anıyoruz...

Hepsi, günün birinde kanından ve küllerinden kendi ulusunda, yani İsrail devletinde yaşama ayrıcalığına sahip olacak bir neslin doğacağı umudunu paylaştılar. Öyle de oldu" diye yazdı Kochavi.

Kochavi, Davut'un Yıldızı artık bir utanç rozeti değil, defalarca halkı ve milleti savunma gücünü ifade eden İsrail Savunma Kuvvetleri'nin sembolü olduğunu yazdı."Mevcut gerçeklik [korona] hayatta kalanlarla buluşmamıza, onları desteklememize ve onlardan ilham almamıza izin vermiyor. Şu anda görevimiz onları korumak. Onları her zaman hatırlayacağız – yeniden inşa ettikleri hayatları, kurdukları toplulukları, yaşattıkları gelenekleri anacağız.

IDF Genelkurmay Başkanı, "Onların yolundan gideceğiz ve tetikte olacağız, böylece asla bir başkasının merhametine bağımlı kalmayacağız. Onların hikayelerini anlatmaya devam edeceğiz ve onların tanıklıklarının sonsuza kadar yankılanmasını sağlayacağız ve Nazi kötülüğünün kurbanı olanları kalbimizde taşıyacağız. Hafıza; gücün, ruhun ve değerlerin kaynağıdır" şeklinde yazdı.

Haber 24:

Millions of documents on Nazi victims, survivors now online

The Arolsen Archives, based in the German town of Bad Arolsen, says recent addition to its database was completed with its partner, Yad Vashem, Israel's Holocaust memorial center in Jerusalem.

By JNS and Israel Hayom Staff

Published on 04-19-2020 19:03

Last modified: 04-19-2020 19:03

Participants of 28th 'March of the Living' prepare for the start at the former Nazi concentration death camp Auschwitz | Photo: EPA

The world's most comprehensive archive on the victims and survivors of Nazi persecution reached a "milestone" last week by publishing 26 million documents to its online database, including new information on forced laborers and deported Jews.

Follow Israel Hayom on Facebook and Twitter

The Arolsen Archives–International Centre on Nazi Persecution, formerly known as the International Tracing Service, has a collection of information on about 17.5 million people and belongs to UNESCO's Memory of the World initiative. It was established by the Western Allies in 1944 and changed its names to Arolsen Archives in 2019.

All 26 million of the Arolsen Archives' documents, are now available online, a collection that includes information on 21 million people who were displaced, persecuted and murdered by the Nazis.

The new uploads included data on the deportations of Jews, Roma and Sinti from the former German Empire, Austria, Bohemia and Moravia, reported The Jewish Chronicle.

The Arolsen Archives, based in the German town of Bad Arolsen, said the recent addition to its online database was completed with its partner, Yad Vashem, Israel's Holocaust memorial center in Jerusalem.

"This means that the majority of the documents in the world's most comprehensive archive on Nazi persecution are now accessible online," the archives said in a statement. "They are a unique body of evidence that documents the crimes committed by the Nazis, and they are of immeasurable value to the relatives of the victims of Nazi persecution."

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/04/19/millions-of-documents-on-nazi-victims-survivors-now-online/>

Haber Çevirisi 24:

Nazi Kurbanları ve Hayatta Kalanlar Hakkındaki Milyonlarca Belgeye Şimdi Çevrimiçi Erişilebilir

Merkezi Almanya'nın Bad Arolsen kasabasında bulunan Arolsen Arşivleri, veri tabanına yapılan son eklemenin ortağı ve İsrail'in Kudüs'teki Holokost anma merkezi olan Yad Vashem ile tamamlandığını söylüyor.

Nazi zulmünün kurbanları ve kurtulanları hakkındaki dünyanın en kapsamlı arşivi, geçen hafta, zorunlu işçiler ve sürgün edilen Yahudiler hakkında yeni bilgiler de dahil olmak üzere çevrimiçi veritabanında 26 milyon belge yayınlayarak bir "dönüm noktasına" ulaştı.

Eski adıyla Uluslararası İzleme Servisi olan Arolsen Arşivleri- Uluslararası Nazi Zulmü Merkezi, yaklaşık 17,5 milyon insan hakkında bilgi koleksiyonuna sahiptir ve UNESCO'nun Dünyanın Belleği girişimine aittir. Batılı Müttefikler tarafından 1944 yılında kurulmuş ve 2019 yılında adını Arolsen Arşivleri olarak ismi değiştirmiştir.

26 milyon Arolsen Arşivi belgesinin tamamı, Naziler tarafından yerinden edilen, zulüm gören ve öldürülen 21 milyon insan hakkında bilgiyi içeren koleksiyonu artık çevrimiçi olarak yayında.

The Jewish Chronicle'ın bildirdiğine göre, yeni yüklemeler eski Alman İmparatorluğu, Avusturya, Bohemya ve Moravya'dan Yahudilerin, Romanların ve Sintilerin sürgün edilmeleriyle ilgili verileri içermektedir.

Merkezi Almanya'nın Bad Arolsen kasabasında bulunan Arolsen Arşivleri, veri tabanına yapılan son eklemenin ortağı ve İsrail'in Kudüs'teki Holokost anma merkezi olan Yad Vashem ile tamamlandığını söylüyor.

Arolsen Arşivleri tarafından yapılan açıklamada, "Bu, Nazi zulmüyle ilgili dünyanın en kapsamlı arşivindeki belgelerin çoğunluğunun artık çevrimiçi olarak erişilebilir olduğu anlamına geliyor" denildi. "Naziler tarafından işlenen suçları belgeleyen eşsiz bir kanıt bütünüdür ve Nazi zulmü kurbanlarının akrabaları için ölçülemez bir değere sahiptir."

Haber 25:

Millions going to Holocaust survivors for coronavirus help

Holocaust survivors' advanced age and health issues makes them particularly vulnerable to the global coronavirus pandemic.

By Dan Lavie and AP

Published on 04-07-2020 07:25

Last modified: 04-07-2020 15:36

According to the Central Bureau of Statistics, the global Jewish population is 100,000 short of the 1925 figure | File photo: AP/Kamil Zihnioglu

Millions of dollars in additional funds are being made available to agencies around the world that provide aid to Holocaust survivors, whose advanced age and health issues makes them particularly vulnerable to the new coronavirus, the organization that handles claims on behalf of Jewish victims of the Nazis announced Monday.

The New York-based Conference on Jewish Material Claims Against Germany said Monday the \$4.3 million in initial funding would be made available to agencies around the world providing care for some 120,000 survivors.

Follow Israel Hayom on Facebook and Twitter

The emergency funding includes €200,000 (\$215,000) from the Alfred Landecker Foundation, established last year by one of Germany's richest families, whose assets include Krispy Kreme Doughnuts, as a way to help atone for its use of forced laborers during the Nazi era and support of Adolf Hitler's regime.

All survivors are elderly, with the end of World War II now 75 years in the past, and many suffered from illness, malnutrition and other deprivations either at the hands of the Nazis or as they hid from them, which continues to affect their health today.

There are no statistics yet as to how many Holocaust survivors have been infected by the new coronavirus, but Israel's first reported COVID-19 fatality was 88-year-old survivor Aryeh Even, and about a third of the elderly population in Israel are survivors, according to the Claims Conference.

"The coronavirus pandemic is a frightening time for Holocaust survivors as this is a population, like many elderly, that already tends to experience too much social isolation," said Claims Conference President Julius Berman. "The social isolation caused by this health crisis can take a serious emotional toll which, if unchecked can lead to physical ailments."

The additional funds will be used to "address critical gaps" in providing survivors help with home care, food, medicine and other assistance as it is needed.

It is in addition to approximately \$350 million in direct compensation the Claims Conference is providing to more than 60,000 survivors in 83 countries this year, and some \$610 million in grants to more than 300 social service agencies.

The Claims Conference is also providing advances of previously committed funds and taking other steps to help the agencies that support survivors.

"Agencies are going to have a cash flow problem and fundraising is going to be difficult," said Greg Schneider, executive vice president of the Claims Conference. "We want them to do what they do best and go save lives."

As a result of negotiations with the Claims Conference since 1952, the German government has paid more than \$80 billion in Holocaust reparations.

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/04/07/millions-going-to-holocaust-survivors-for-coronavirus-help/>

Haber Çevirisi 25:

Koronavirüs yardımı için Holokost'tan kurtulanlara milyonlar gidiyor

Holokost'tan kurtulanların ileri yaş ve sağlık sorunları, onları küresel koronavirüs pandemisine karşı özellikle savunmasız hale getiriyor.

Nazilerin Yahudi kurbanları adına iddiaları ele alan örgüt Pazartesi günü yaptığı açıklamada, ileri yaş ve sağlık sorunlarının onları yeni koronavirüse karşı özellikle savunmasız kılan Holokost mağdurlarına yardım sağlayan dünya çapındaki kurumlara milyonlarca dolarlık ek fon sağlandığını açıkladı. New York merkezli Almanya'ya Yönelik Yahudi Maddi Talepler Konferansı, Pazartesi günü yaptığı açıklamada, 4.3 milyon dolarlık ilk finansmanın dünyadaki yaklaşık 120,000 kurtulana bakım sağlayan kurumlara sunulacağını söyledi.

Acil durum fonu, geçen yıl Almanya'nın en zengin ailelerinden biri tarafından kurulan ve varlıkları arasında Krispy Kreme Doughnuts'un da bulunduğu Alfred Landecker Vakfı'ndan, Nazi döneminde zorunlu işçi kullanımının ve Adolf Hitler rejiminin desteklenmesinin kefareti ödemesine yardımcı olmanın bir yolu olarak 200.000 € (215.000 \$) kapsıyor.

Hayatta kalanların tümü yaşlı, II. Dünya Savaşı'nın sona ermesinin üzerinden 75 yıl geçti ve birçoğu ya Nazilerin elinde ya da onlardan saklandıkları sırada hastalık, yetersiz beslenme ve diğer yoksunluklar yaşadı ve bu durum bugün sağlıklarını etkilemeye devam etmektedir.

Henüz Holokost'tan kurtulanların kaçının koronavirüse yakalandığına dair bir istatistik bulunmamaktadır fakat İsrail'in ilk bildirilen ölümü, 88 yaşındaki Holokost'tan kurtulan Aryeh Even'di ve Talepler Konferansı'na göre İsrail'deki yaşlı nüfusun yaklaşık üçte biri Holokost'tan kurtulanlardan oluşmaktadır.

Talepler Konferansı Başkanı Julius Berman, "Koronavirüs pandemisi, Holokost'tan kurtulanlar için korkutucu bir zamandır, çünkü bu, birçok yaşlı gibi, zaten çok fazla sosyal izolasyon yaşama eğiliminde olan bir nüfustur" dedi. "Bu sağlık krizinin neden olduğu sosyal izolasyon, kontrol edilmezse fiziksel rahatsızlıklara yol açabilecek ciddi bir duygusal yüke de sebep olabilir.

Ek fonlar, hayatta kalanlara evde bakım, gıda, ilaç ve ihtiyaç duyulan diğer yardımlarla ilgili yardım sağlamadaki "kritik boşlukları atlatmak" için kullanılacaktır. Yaklaşık 350 milyon dolarlık doğrudan tazminatın yanı sıra, Talepler Konferansı bu yıl 83 ülkede 60.000'den fazla kurtulana ve 300'den fazla sosyal hizmet kurumuna yaklaşık 610 milyon dolarlık hibe sağlıyor.

Talepler Konferansı ayrıca daha önce taahhüt edilen fonların ilerlemesini sağlıyor ve hayatta kalanları destekleyen kurumlara yardım etmek için başka adımlar atıyor. "Talepler Konferansı Başkan Yardımcısı Greg Schneider, "Kurumların nakit akışı sorunu olacak ve kaynak yaratma zor olacak" dedi. "Onlardan en iyi yaptıkları şeyi yapmalarını ve hayat kurtarmalarını istiyoruz."

1952'den beri Talepler Konferansı ile yapılan müzakereler sonucunda, Alman hükümeti Holokost tazminatları bağlamında 80 milyar dolardan fazla ödeme yaptı.

Haber 26:

German who risked her life to save Jews dead at 98

Gertrud Steinl was an overseer in a Polish town. She sent a Polish Jewish woman, Sarah Froehlich, to live with her parents, likely saving her from being deported to a concentration camp.

By [AP](#) and [Israel Hayom Staff](#)

Published on [03-23-2020 14:48](#)

Last modified: 12-09-2020 15:10

Visitors walk at the Hall of Names at the Yad Vashem Holocaust Memorial museum in Jerusalem | File photo: AFP / Ludovic Marin

Gertrud Steinl, the last surviving German honored for saving Jews during the Holocaust, has died.

On Sunday, the German news agency *dpa* on Sunday quoted the head of Nuremberg's Jewish community, Andre Freud, saying Steinl died Monday, on the eve of her 98th birthday.

Steinl, a Sudeten German, was recognized in 1979 as Righteous Among the Nations, Israel's highest honor to those non-Jews who risked their lives to save Jews during the Holocaust.

According to an entry on the *Yad Vashem* website, Steinl was an overseer in the Polish town of Stryj during World War II when a worker confided in her that she was Jewish.

Steinl sent the woman, Sarah Shlomi (née Froehlich), to live with her parents – likely ensuring she wasn't deported to a Nazi concentration camp.

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/03/23/german-who-risked-her-life-to-save-jews-dead-at-98/>

Haber Çevirisi 26:

Yahudileri kurtarmak için hayatını riske atan Alman kadın 98 yaşında öldü

Gertrud Steinl bir Polonya kasabasında gözetmendi. Polonyalı Yahudi bir kadın olan Sarah Froehlich'i kendi ailesinin yanına gönderdi ve muhtemelen onu bir toplama kampına sevkedilmekten kurtardı.

Holokost sırasında Yahudileri kurtardığı için onurlandırılan Alman kadın Gertrude Steinl öldü.

Alman haber ajansı *dpa* Pazar günü yaptığı açıklamada, Nürnberg Yahudi Cemaati Başkanı Andrea Freud'un, Steinl'in Pazartesi günü 98. doğum günü arifesinde öldüğünü söylediğini aktardı.

Bir Sudeten Almanı olan Steinl'e, İsrail tarafından 1979'da Uluslar Arasında En Dürüstler onuru verildi. Bu onur, Holokost sırasında Yahudileri kurtarmak için hayatlarını riske atanlar Yahudi olmayanlara verdiği en büyük onurdur.

Yad Vashem web sitesindeki bir yazıya göre, Steinl, İkinci Dünya Savaşı sırasında Polonya'nın Stryj kasabasında bir gözetmendi ve bir işçi ona Yahudi olduğu sırrını söyledi.

Steinl, Sarah Shlomi'yi (Froehlich) yaşaması için ailesinin yanına gönderdi ve muhtemelen onu bir toplama kampına sevkedilmekten kurtardı.

Haber 27:

Does Al Pacino's new show trivialize the Holocaust?

"Inventing a fake game of human chess [in the show] is not only dangerous foolishness and caricature. It also welcomes future deniers," the Auschwitz Memorial tweets, but producer says series does exactly the opposite.

By Reuters and Israel Hayom Staff

Published on 02-24-2020 17:45

Last modified: 02-24-2020 17:45

Al Pacino, a cast member in the Amazon Prime Video series "Hunters," is interviewed at the premiere of the show at the Directors Guild of America | Photo: AP/Chris Pizzello

The Auschwitz Memorial criticized *Amazon on Sunday* for fictitious depictions of the Holocaust in its Prime series *Hunters* and for selling books of Nazi propaganda. Seventy-five years after the liberation of the Nazi German Auschwitz death camp by Soviet troops, world leaders and activists have called for action against rising anti-Semitism.

Follow Israel Hayom on Facebook and Twitter

Hunters, released on Friday and starring Al Pacino, features a team of Nazi hunters in 1970s New York who discover that hundreds of escaped Nazis are living in the United States.

However, the series has faced accusations of bad taste, particularly for depicting fictional atrocities in Nazi death camps, such as a game of human chess in which people are killed when a piece is taken.

"Inventing a fake game of human chess for @huntersonprime is not only dangerous foolishness and caricature. It also welcomes future deniers," the Auschwitz Memorial tweeted.

"We honor the victims by preserving factual accuracy."

The Auschwitz Memorial is responsible for preserving the Nazi German death camp in southern Poland, where more than 1.1 million people, most of them Jews, perished in gas chambers or from starvation, cold and disease.

"While *Hunters* is a dramatic narrative series, with largely fictional characters, it is inspired by true events. But it is not documentary. And it was never purported to be," David Weil, creator and executive producer of *Hunters* said in a statement.

"In speaking to the 'chess match' scene specifically... this is a fictionalized event. Why did I feel this scene was important to script and place in series? To most powerfully counteract the revisionist narrative that whitewashes Nazi perpetration, by showcasing the most extreme – and representationally truthful – sadism and violence that the Nazis perpetrated against the Jews and other victims," Weil added.

The Memorial also criticized Amazon for selling anti-Semitic books.

On Friday, the Memorial retweeted a letter from the Holocaust Educational Trust to Amazon asking that anti-Semitic children's books by Nazi Julius Streicher, who was executed for crimes against humanity, be removed from sale.

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/02/24/does-al-pacinos-new-show-trivialize-the-holocaust/>

Haber Çevirisi 27:

Al Pacino'nun Yeni Gösterisi Holokost'u Önemsizleştiriyor mu?

Auschwitz Memorial tweetlerinde: “[Şovda] sahte insan satrancı oyunu yalnızca tehlikeli bir akılsızlık ve karikatür değildir. Bu aynı zamanda gelecekteki inkarcıları da memnuniyet kabul etmektedir”. Fakat yapımcı dizinin tam tersini yaptığını söylüyor.

Auschwitz Memorial, Prime dizisi olan Hunters'da Holokost'un kurgusal tasvirleri yaptığı ve Nazi propagandası yapan kitapları sattığı için Amazon'u eleştirdi.

Sovyet birlikleri tarafından Nazi Almanyası Auschwitz ölüm kampının kurtarılmasından yetmiş beş yıl sonra, dünya liderleri ve aktivistler yükselen antisemitizme karşı eylem çağrısında bulundular.

Cuma günü yayınlanan ve Al Pacino'nun başrol oynadığı Hunters, 1970'lerin New York'unda yüzlerce kaçan Nazinin Amerika Birleşik Devletleri'nde yaşadığını keşfeden bir Nazi avcısı ekibini konu alıyor.

Ancak dizi özellikle de bir parça alındığında insanların öldürüldüğünü gösteren insan satrancı benzetmesi sebebiyle Nazi ölüm kamplarındaki kurgusal vahşeti gösterdiği için aykırı davranış suçlamasıyla karşı karşıya kalmaktadır.

Auschwitz Memorial, "@huntersonprime için **“Sahte insan satrancı oyunu yalnızca tehlikeli bir akılsızlık ve karikatür değildir. Bu aynı zamanda gelecekteki inkarcıları da memnuniyet kabul etmektedir”** ifadesini tweetledi.

"Gerçeklerin doğruluğunu koruyarak kurbanları onurlandırıyoruz."

Auschwitz Memorial, çoğu Yahudi olan 1,1 milyondan fazla insanın gaz odalarında ya da açlıktan, soğuktan ve hastalıktan öldüğü Polonya'nın güneyindeki Nazi Almanyası ölüm kampının korunmasından sorumludur.

"Hunters'ın yaratıcısı ve yapımcısı David Weil yaptığı açıklamada "Hunters, büyük ölçüde kurgusal karakterlere sahip dramatik bir hikaye dizisi olsa da, gerçek olaylardan ilham almaktadır. Fakat bir belgesel değildir. Ve asla öyle olduğu da iddia edilmedi" dedi.

"Satranç maçı sahnesiyle ilgili özellikle konuşursak... Bu kurgulanmış bir olaydır. Bu sahnenin senaryo ve diziye yerleştirmede neden önemli olduğunu düşündüm? Nazilerin Yahudilere ve diğer kurbanlara karşı uyguladığı en aşırı – ve temsili olarak gerçekçi – sadizm ve şiddeti göstererek, Nazi suçlarını aklayan revizyonist anlatıya en güçlü şekilde karşı koymak için" diye ekledi.

Memorial aynı zamanda antisemitik kitaplar sattığı için Amazon'u eleştirdi.

Cuma günü Memorial, Holokost Eğitim Vakfı'nın Amazon'a yazdığı ve insanlığa karşı işlenen suçlardan idam edilen Nazi Julius Streicher'in antisemitik çocuk kitaplarının satıştan kaldırılmasını istediği mektubunu retweet etti.

Haber 28:

Do these photos finally confirm Demjanjuk was at Sobibor?

Convicted Nazi guard John Demjanjuk's son says major discovery by authorities, apparently showing his father at the death camp, is just "fake news."

By Eldad Beck , Reuters and Israel Hayom Staff

Published on 01-28-2020 18:46

Last modified: 01-28-2020 22:06

A photo which apparently shows John Demjanjuk | Photo: USHMM

John Demjanjuk's son discounted on Tuesday the relevance of the newly released photos supposedly proving his father actively took part in the extermination of Jews at the Nazi Sobibor death camp.

Historians in Germany have released previously unseen photos of the Nazi Sobibor death camp, including what they believe are images of John Demjanjuk, who was sentenced in 2011 for his role in the killing of about 28,000 people there.

"This claim is unfounded," his son John Jr. told Israel Hayom, adding this is was "an attempt at creating sensationalist fake news."

He added that the new photos "are a fascinating artifact with great historical importance for the Holocaust and the crimes carried out at Sobibor, and may even clear my father if they are examined forensically."

Ukraine-born Demjanjuk, who had been No. 1 on the Simon Wiesenthal Center's list of "Most Wanted Nazi War Criminals", was deported to Germany from the United States in 2009, where he had spent much of his life as a car worker, to face trial.

The photos, described by historian Martin Cueppers as a representing a "quantum leap in the visual record on the Holocaust in occupied Poland", had belonged to Johann Niemann, once deputy commandant of Sobibor.

Between March 1942 and November 1943, some 1.8 million Jews were murdered as part of a Nazi scheme called "Aktion Reinhard", mostly at the extermination camps Belzec, Sobibor and Treblinka.

Few photos of Sobibor, which was razed before the end of World War Two, have survived so the pictures offer new insight into how the camp worked and into the individuals involved.

"It was a breathtaking experience for me to see these pictures of Sobibor," said Jetje Manheim, 72, from the Netherlands whose grandparents were murdered at the camp where Jews were killed with exhaust fumes in gas chambers.

"For the first time I saw what my grandparents glimpsed at the end of their exhausting 72-hour train journey. On that day, their lives ended," she said at the presentation, at a museum on the site of the former SS and Gestapo headquarters in Berlin.

The newly discovered photos, made available by Niemann's descendants, have helped keep alive the memory of her relatives.

Some pictures showed Niemann himself, including one of him posing on a horse on the ramp where deportation trains arrived.

Others are of Trawniki, non-Germans enlisted to work at the camp, often as guards. Two prints probably show Demjanjuk who was transported to Sobibor in March 1943, said Czeppers.

The historians approached police to help them identify Demjanjuk. "The conclusion that it is probably John Demjanjuk was a combination of the most modern police methods and historic research," said Czeppers.

Demjanjuk was found guilty of being an accessory to the murder of about 28,000 Jews at Sobibor although he denied he was there.

He died in 2012 but the landmark verdict in Germany opened the way to more trials as it allowed a conviction on the grounds that presence in a camp alone was sufficient evidence of guilt.

Sobibor was razed after a prisoner uprising in October 1943 in which Niemann was killed.

The collection has been handed over to the archives of the United States Holocaust Memorial Museum in Washington.

His son John Jr. issued the following statement: "Regarding the latest reports out of Germany claiming newly discovered photos, it is a baseless theory to say any may prove my father was in Sobibor. The portion of the story relating to the Demjanjuk case is a sensational fake news attempt to sell more books. During the Israeli lower court proceedings in 1987, the defense produced previously concealed FBI reports of investigation and the findings of Donald J Ortner of the Smithsonian Institution both of which specifically cast doubt on the Trawniki picture being that of my father. Therefore, any that claim similarity to the Trawniki photo cannot credibly be my father. The new photos in their entirety are an exciting find and certainly of significant historical value regarding the Holocaust and the crimes committed at Sobibor, but they are not proof of my father being in Sobibor and may even exculpate him once forensically examined. Further, it's shameful for Germans to

continue generally blaming Ukrainian POWs for the crimes of the Germans. Historical evidence has proven that many captured Soviet POWs were coerced to serve under a threat of death if they were not one of the over a million murdered in German POW camps."

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/01/28/do-these-photos-finally-confirm-demjanjuk-was-at-sobibor/>

Haber Çevirisi 28:

Bu fotoğraflar sonunda Demjanjuk'un Sobibor'da olduğunu doğruluyor mu?

Hüküm giymiş Nazi muhafızı John Demjanjuk'un oğlu, yetkililerin, babasını ölüm kampında gösteren büyük keşfin 'yalan haber' olduğunu söylüyor.

John Demjanjuk'un oğlu, Salı günü babasının Nazi Sobibor ölüm kampında Yahudilerin katledilmesinde aktif olarak yer aldığını kanıtlayan yeni yayınlanan fotoğrafların önemini reddetti.

Almanya'daki tarihçiler, Nazi Sobibor ölüm kampının; 2011 yılında yaklaşık 28.000 kişinin öldürülmesindeki rolünden dolayı mahkum edilen John Demjanjuk'un görüntüleri olduğuna inandıkları fotoğraflar da dahil olmak üzere daha önce görülmemiş fotoğraflar yayınladılar.

Oğlu John Jr., İsrail Hayom'a verdiği demeçte, "Bu iddia asılsız" dedi ve bunun "sansasyonel yalan haber yaratma girişimi" olduğunu da sözlerine ekledi. Yeni fotoğrafların "Holokost ve Sobibor'da işlenen suçlar için tarihi öneme sahiptir ve adli olarak incelenirlerse babamı temize çıkarabilirler" ifadesini sözlerine ekledi. Simon Wiesenthal Center'ın "En Çok Aranana Nazi Savaş Suçluları" listesinde 1 numara olan Ukrayna doğumlu Demjanjuk, 2009 yılında hayatının büyük bölümünü otomobil işçisi olarak geçirdiği ABD'den Almanya'ya yargılanmak üzere sürgün edildi.

Tarihçi Martin Cueppers tarafından "işgal altındaki Polonya'daki Holokost hakkında görsel kayıtlardaki büyük bir gelişme" olarak tanımlanan fotoğraflar, bir zamanlar Sobibor'un komutan yardımcısı Johann Niemann'a aitti. Mart 1942 ile Kasım 1943 arasında, yaklaşık 1.8 milyon Yahudi çoğunlukla Belzec, Sobibor ve Treblinka imha kamplarında, "Reinhardt Operasyonu" adlı Nazi planının bir parçası olarak öldürüldü.

İkinci Dünya Savaşı'nın sona ermesinden önce yerle bir edilen Sobibor'un birkaç fotoğrafı kaldı, bu yüzden fotoğraflar kampın nasıl çalıştığına ve ilgili kişilere dair yeni bir ışık tutuyor. Yahudilerin gaz odalarında egzoz dumanıyla öldürüldüğü kampta büyükanne ve büyükbabası öldürülen Hollandalı 72 yaşındaki Jetje Manheim, "Sobibor'un bu resimlerini görmek benim için nefes kesen bir deneyimdi." dedi.

Berlin'deki eski SS ve Gestapo karargahının bulunduğu yerde bulunan bir müzedeki sunumda, "72 saatlik yorucu tren yolculuğunun ardından büyükannem ve büyükbabamın ilk defa gördüklerini gördüm. O gün hayatları sona erdi" dedi. Niemann'ın torunları tarafından sunulan yeni keşfedilen fotoğraflar, akrabalarının anısını canlı tutmaya yardımcı oldu.

Bazı fotoğraflar, sevkiyat trenlerinin geldiği rampada, bir atın üzerinde verdiği poz da dahil olmak üzere Niemann'ın kendisini gösteriyordu. Diğerleri, kampta genellikle gardiyan olarak çalışmak üzere askere alınan Alman olmayan Trawniki'lere aitti. Cueppers, iki baskının muhtemelen Mart 1943'te Sobibor'a nakledilen Demjanjuk'u gösterdiğini söyledi.

Tarihçiler, Demjanjuk'u teşhis etmelerine yardımcı olmak için polise başvurdu. Cueppers, "Muhtemelen John Demjanjuk olduğu sonucu, en modern polis yöntemlerinin ve tarihi araştırmaların bir kombinasyonuydu" dedi. Demjanjuk, orada olduğunu inkar etmesine rağmen, Sobibor'da yaklaşık 28.000 Yahudi'nin öldürülmesine suç ortağı olmaktan suçlu bulundu. Demjanjuk 2012 yılında öldü fakat Almanya'daki dönüm noktası niteliğindeki karar, yalnızca bir kampta bulunmanın yeterli suçluluk kanıtı olduğu gerekçesiyle mahkumiyete izin verdiği için daha fazla kişinin yargılanmasının yolunu açtı. Sobibor, Ekim 1943'te Niemann'ın öldürüldüğü

bir esir ayaklanmasından sonra yerle bir edildi. Koleksiyon, Washington'daki Amerika Birleşik Devletleri Holokost Anma Müzesi arşivlerine teslim edildi.

Oğlu John Jr. şu açıklamayı yaptı: "Almanya'dan yeni keşfedilen fotoğraflarla ilgili son haberlere ilişkin, babamın Sobibor'da olduğunu kanıtlayabileceklerini söylemek asılsız bir teordir. Hikayenin Demjanjuk davasıyla ilgili kısmı, daha fazla kitap satmak için sansasyonel ve yalan haber girişimidir.

1987'deki İsrail alt mahkemesi işlemleri sırasında, savunma daha önce FBI tarafından gizlenmiş soruşturma raporlarını ve Smithsonian Enstitüsü'nden Donald J Ortner'ın bulgularını çıkardı ve her ikisi de Trawniki resminin babamınki olduğuna dair bilhassa şüphe uyandırdı. Bu nedenle, herhangi bir Trawniki fotoğrafına benzerlik iddiası babama işaret edemez.

Yeni fotoğrafların tamamı, Holokost ve Sobibor'da işlenen suçlarla ilgili heyecan verici bir bulgu ve kesinlikle önemli tarihsel değere sahip, ancak babamın Sobibor'da olduğunun kanıtı değil ve hatta detaylı incelendiğinde babamı aklayabilir. Ayrıca, Almanların kendi suçları için Ukraynalı savaş esirlerini suçlamaya devam etmeleri Almanlar için utanç vericidir. Tarihsel deliller, yakalanan birçok Sovyet savaş esirinin, Alman savaş esiri kamplarında öldürülen bir milyonun üzerinde kişiden biri olmamaları noktasında ölüm tehlikesi altında hizmet etmeye zorlandığını kanıtlamaktadır.

Haber 29:

In historic first, Netherlands apologizes for war-time persecution of Jews

Only 38,000 of the 140,000 Jews who lived in the Netherlands survived World War II, but no government apology has been offered for the role the authorities played. "Too many civil servants carried out the orders of the occupiers," Dutch Prime Minister Mark Rutte.

By News Agencies and Israel Hayom Staff

Published on 01-27-2020 11:34

Last modified: 01-27-2020 11:34

Dutch Prime Minister Mark Rutte | Photo: EPA/Julien Warnand

Dutch Prime Minister Mark Rutte on Sunday offered for the first an apology for the war-time persecution of Jews on behalf of his country.

"Now the last survivors are still with us, I apologize today in the name of the government for what the authorities did at that time," Rutte was quoted by French news agency AFP as saying during an address in Amsterdam at a memorial event marking the 75th anniversary of the liberation of the Auschwitz death camp.

Only 38,000 of the 140,000 Jews who lived in the Netherlands survived World War II, but no Dutch government has ever apologized for the role the authorities played.

The question of an apology was raised in 2012 when Rutte was also prime minister, but he said not enough information was available about government action during the war and that there was "not broad enough support" for an official apology.

In 2000, then-Prime Minister Wim Kok apologized for the "icy welcome" Nazi camp survivors received on their return to the Netherlands, which the Nazis occupied from 1940-1945.

"Our government institutions did not act as guardians of justice and security," Rutte said Sunday.

"Too many civil servants carried out the orders of the occupiers. The bitter consequences of the drawing up of registers [of Jews] and of the expulsions have not been adequately recognized, nor recognized in time" Rutte added.

Kaynak:

Haber Çevirisi 29:

Tarihte ilk defa, Hollanda savaş döneminde Yahudilere yönelik işlenen suçlar için özür diledi

Hollanda'da yaşayan 140 bin Yahudinin yalnızca 38 bini II. Dünya Savaşı'ndan hayatta kaldı fakat yetkililerin oynadığı rol için hiçbir hükümet özür dilemedi. Hollanda Başbakanı Mark Rutte "Çok fazla memur işgalcilerin emirlerini yerine getirdi."

Hollanda Başbakanı Mark Rutte, ülkesi adına savaş döneminde Yahudilere yönelik zulüm için ilk özürü pazar günü sundu.

Fransız haber ajansı AFP'nin aktardığına göre Rutte, Amsterdam'da Auschwitz ölüm kampının kurtuluşunun 75. yıldönümünün anma etkinliğinde yaptığı konuşmada, "Şu anda hayatta kalan son kişiler bizimle. Ben bugün yetkililerin o dönemde yaptıkları için hükümet adına özür diliyorum" dedi.

Özür meselesi, Rutte'nin başbakan olduğu 2012 yılında gündeme getirildi fakat savaş sırasında hükümetin hareketi konusunda yeterli bilgi olmadığını ve hükümetin resmi özür gerektirecek kadar 'destek vermediğini' söyledi.

2000 yılında dönemin Başbakanı Wim KOK, 1940-1945 yıllarında Nazilerin işgal ettiği Hollanda'ya Nazi kampından kurtulanların geri dönüşlerindeki gördükleri soğuk karşılama için özür diledi.

Rutte, pazar günü "Bizim hükümet kurumlarımız adalet ve güvenliğin koruyucuları olarak hareket etmediler" dedi.

"Çok fazla memur işgalcilerin emirlerini yerine getirdi." Rutte, "Yahudilerin kayıtlarının oluşturulmasının ve sürgünlerin acı sonuçları gerektiği gibi ve zamanında tanınmadı" diye ekledi.

Haber 30:

Germany returns Nazi art from Gurlitt trove to French family

Culture Minister Monika Gruetters: We Germans know of our wrongdoing and know that we can never put right the misery. But at least returning these kinds of artworks are small but important and necessary steps towards justice in one small area,

By Reuters and Israel Hayom Staff

Published on 01-24-2020 08:10

Last modified: 01-24-2020 08:10

Federal Government Commissioner for Culture and the Media, Monika Grutters returns three artworks to a descendant of a Jewish French collector who owned the pieces until his death in 1941 after the Nazis occupied France, at the chancellery in Berlin, Germany Wednesday | Photo: Reuters/Madeline Chambers

Germany on Wednesday returned three art works of art to a descendant of a Jewish French collector who owned them until his death in 1941 in Nazi-occupied France.

Two of the pictures came from a trove of works held by Cornelius Gurlitt, which was discovered in 2012 by German tax inspectors in Munich. His father had been an art dealer and sold what the Nazis dismissed as "degenerate" art.

At a ceremony in Berlin, Culture Minister Monika Gruetters said the return of the pictures was a small but important step. "We Germans know of our wrongdoing and know that we can never put right the misery. But at least returning these kinds of artworks are small but important and necessary steps towards justice in one small area," she said.

A great-niece of the pictures' owner, Parisian lawyer and art collector Armand Dorville, said she was very touched by their return. "If pictures could speak, if they

could tell us their journey, they would tell us an incredible amount about robbery, theft, fraudulent sales and what we can learn from that," she said at the ceremony, asking not to be identified.

She thanked the German government for its efforts to discover the provenance of artwork and return them where possible, especially 75 years after the liberation of Auschwitz. "You are fulfilling the obligation to keep alive the memory and that this is taking place today on the 75th anniversary of the liberation of Auschwitz is ... a symbol," she said.

The two pictures from the Gurlitt collection were a watercolor entitled "Lady in an Evening Dress" and an oil painting "Portrait of a Lady" by Jean-Louis Forain. The third work, "Amazonian on Rearing Horse", was a drawing by Constantin Guys which had been in private ownership.

All three had belonged to Dorville, who sought refuge at his estate in the Dordogne in unoccupied France in June 1940, where he died about a year later. Other members of his family perished at the Auschwitz death camp. When anti-Semitic legislation was imposed in German-occupied France, Dorville's heirs decided to sell the pictures at auction in Nice in 1942. It was not clear who bought them, but the family were not allowed to use the proceeds, which instead went to the Vichy government.

Gurlitt inherited the artworks from his father and stored them in his Munich apartment for decades. Switzerland's Kunst Museum Bern learned in 2014, the day after Gurlitt's death, that it had been named as the sole heir to 1,500 works, including paintings by Pablo Picasso and Henri Matisse. The German government said 13 artworks had now been returned to their lawful owners after being identified as looted art.

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/01/24/germany-returns-nazi-art-from-gurlitt-trove-to-french-family/>

Haber Çevirisi 30:

Almanya, Gurlitt Hazinesindeki Nazi Sanatını Fransız Aileye Geri Verdi

Kültür Bakanı Monika Gruetters: Biz Almanlar, yanlış yaptığımızı ve bu ızdırabı düzeltemeyeceğimizi biliyoruz. Fakat en azından bu tür sanat çalışmalarının iade edilmesi adalete yönelik küçük ve önemli adımlardır.

Çarşamba günü, Almanya üç sanat eserini eski sahibinin ailesine iade etti. Eserlerin sahibi Nazi işgali altındaki Fransa'da 1941 yılında ölen Fransız Yahudi bir koleksiyoncuymdu.

Fotoğraflardan ikisi, Münih'te Alman vergi müfettişleri tarafından 2012 yılında keşfedilen Cornelius Gurlitt'in elindeki eser hazinesinden geldi. Babası bir sanat tüccarıydı ve Nazilerin "yozlaşmış" sanat olarak reddettiği eserleri satıyordu.

Berlin'deki bir törende, Kültür Bakanı Monika Gruetters, resimlerin iadesinin küçük ama önemli bir adım olduğunu söyledi.

“Biz Almanlar, yanlış yaptığımızı ve bu ızdırabı düzeltemeyeceğimizi biliyoruz. Fakat en azından bu tür sanat çalışmalarının iade edilmesi adalete yönelik küçük ve önemli adımlardır” dedi.

Resimlerin sahibinin yeğeninin kızı, Parisli avukat ve sanat koleksiyoncusu Armand Dorville, resimlerin iadesinden çok duygulandığını ifade etti.

Törende, "Resimler konuşabilseydi eğer bizlere kendi yolculuklarını anlatsaydılar; bize soygun, hırsızlık, hileli satışlar ve bunlardan neler öğrenebileceğimiz konusunda inanılmaz derecede bilgi verirlerdi" dedi ve kimliğinin açıklanmamasını istedi.

Ardından, özellikle de Auschwitz'in kurtuluşundan 75 yıl sonra, sanat eserlerinin kaynağını keşfetme ve mümkün olduğunda onları iade etme çabaları için Alman hükümetine teşekkür etti.

"Hafızayı canlı tutma yükümlülüğünü yerine getiriyorsunuz ve bunun bugün Auschwitz'in kurtuluşunun 75. yıldönümünde gerçekleşmesi... bir simgedir" dedi.

Gurlitt koleksiyonundaki iki resim, Jean-Louis Forain'in "Gece Elbiseli Kadın" başlıklı suluboya ve "Bir Kadının Portresi" adlı yağlı boya resmiydi. Üçüncü eser, "At Şahlanırken Amazon", Constantin Guys'ın özel mülkiyetinde olan bir çizimdi.

Üçü de Haziran 1940'ta henüz işgal edilmemiş Fransa'da Dordogne'daki malikanesine sığınan ve ardından yaklaşık bir yıl sonra ölen Dorville'e aitti. Ailesinin diğer üyeleri Auschwitz ölüm kampında can verdi.

Alman işgali altındaki Fransa'da Yahudi aleyhtarı yasalar yürürlüğe girdiğinde, Dorville'in mirasçıları resimleri 1942'de Nice'te açık artırmada satmaya karar verdiler. Onları kimin satın aldığı belli değildi fakat ailenin gelirleri kullanmasına izin verilmedi, bunun yerine gelirler Vichy hükümetine gitti.

Gurlitt sanat eserlerini babasından devraldı ve on yıllardır Münih'teki dairesinde sakladı. İsviçre'deki Kunst Museum Bern, 2014 yılında Gurlitt'in ölümünden bir gün sonra, Pablo Picasso ve Henri Matisse'in resimleri de dahil olmak üzere 1.500 eserin tek varisi olarak adlandırıldığını öğrendi.

Alman hükümeti, 13 sanat eserinin yağmalanan sanat olarak saptadıktan sonra yasal sahiplerine iade edildiğini söyledi.

Haber 31:

Full text of US Vice President Mike Pence's speech at the 5th World Holocaust Forum

"We must be prepared to confront and expose the vile tide of anti-Semitism that is fueling hate and violence all across the world. And we must stand together," American vice president tells leaders and dignitaries in Jerusalem.

By [Israel Hayom Staff](#)

Published on [01-23-2020 20:49](#)

Last modified: 01-24-2020 15:40

US Vice President Mike Pence speaks during the World Holocaust Forum in Jerusalem, Thursday | Photo: Abir Sultan/Pool/AP

The following is the full text of US Vice President Mike Pence's speech at the Fifth World Holocaust Forum, "Remembering the Holocaust, Fighting Antisemitism," at the Yad Vashem Holocaust Museum in Jerusalem, Jan. 23, 2020:

"President Rivlin, Prime Minister Netanyahu, Your Majesties, Presidents, Excellencies, honored survivors and distinguished guests: It is deeply humbling for

me to stand before you today, on behalf of the American people, as we mark the 75th anniversary of the liberation of Auschwitz.

"On this occasion, here on Mount Herzl, we gather to fulfill a solemn obligation – an obligation of remembrance: to never allow the memory of those who died in the Holocaust to be forgotten by anyone, anywhere in the world.

"The word 'remember' appears no fewer than 169 times in the Hebrew Bible – for memory is the constant obligation of all generations.

"And today we pause to remember what President Donald Trump rightly called the "dark stain on human history" – the greatest evil ever perpetuated by man against man in the long catalogue of human crime.

"The faces of a million and a half children reduced to smoke under a silent sky for the crime of having a single Jewish grandparent. The night Elie Wiesel called "seven times sealed" consumed the faith of so many then, and challenges the faith of so many still.

"Today we remember what happens when the powerless cry for help and the powerful refuse to answer.

"The town's name was Oswiecim. As part of their plan to destroy the very existence of Polish culture, the Nazis gave Polish towns German names. And this one they called Auschwitz.

"When soldiers opened the gates of Auschwitz on January 27, 1945, they found 7,000 half-starved, half-naked prisoners, hundreds of boxes of camp records that documented the greatest mass murder in history. Before the war was over, in its five years of existence, more than 1.1 million men, women, and children would perish at Auschwitz.

"As my wife and I can attest firsthand, from this past year, one cannot walk the grounds of Auschwitz without being overcome with emotion and grief. One cannot

see the piles of shoes, the gas chambers, the crematoriums, the lone boxcar facing the gate to the camp, and those grainy photographs of men, women, and children being sent to their deaths without asking: "How could they?"

"Today we mourn with those who mourn and grieve with those who grieve. We remember the names and the faces and the promise of the six million Jews who were murdered in the Holocaust.

"Today we also pay tribute to those who survived, who all these years have borne witness to that evil and have served mankind by their example.

"And today we honor and remember the memory of all the Allied forces, including more than 2 million American soldiers, who left hearth and home, suffered appalling casualties, and freed a continent from the grip of tyranny.

"And, finally, we pay tribute to the memory of those non-Jewish heroes who saved countless lives – those the people of Israel call the "righteous among the nations."

"In an age of indifference, they acted. In an age of fear, they showed courage. And their memory and their example should kindle anew the flame of our hearts to do the same in our time.

"We must be prepared to stand as they did against the wave of their times. We must be prepared to confront and expose the vile tide of anti-Semitism that is fueling hate and violence all across the world. And we must stand together.

"In that same spirit, we must also stand strong against the leading state purveyor of anti-Semitism, against the one government in the world that denies the Holocaust as a matter of state policy and threatens to wipe Israel off the map. The world must stand strong against the Islamic Republic of Iran.

"And, finally, we must have the courage to recognize all the leaders and all the nations that are gathered here that, today, we have the responsibility and the power to ensure that what we remember here today can never happen again.

"Mr. Prime Minister, as we honor and remember the 6 million Jewish martyrs of the Holocaust, the world can only marvel at the faith and resilience of the Jewish people, who just three years after walking in the valley of the shadow of death, rose up from the ashes to reclaim a Jewish future and rebuild the Jewish State.

"And I'm proud to say, as Vice President of the United States, that the American people have been with you every step of the way since 1948. And so we will remain.

"As President Trump declared in his historic visit to Jerusalem, the bond between our two peoples is 'woven together in the fabric of our hearts.' And so it shall always be.

"Today we remember not simply the liberation of Auschwitz but also the triumph of freedom – a promise fulfilled, a people restored to their rightful place among the nations of the Earth. And we remember – we remember the long night of that past, the survivors and the faces of those we lost, the heroes who stood against those evil times. And today we gather nearly 50 nations strong, here in Jerusalem, to say with one voice: Never again.

"Through pogroms, persecutions, and expulsions in the ghettos, and finally, even though the death camps, the Jewish people clung to an ancient promise that He would 'never leave you or forsake you' and that he would leave this person to inherit the land that he swore to your ancestors that he would give them.

"And so, today, as we bear witness to the strength and the resilience and the faith of the Jewish people, so too we bear witness to God's faithfulness to the Jewish people.

"May the memory of the martyrs be enshrined in the hearts of all humanity for all time.

"May God bless the Jewish people, the State of Israel, the United States, and all the nations gathered here.

"And may he who creates peace in the heavens create peace for us and for all the world.

"Oseh shalom bimromav. Hu ya'aseh shalom aleinu. V'al kol Yisrael V'imru. Amen."

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/01/23/full-text-of-us-vice-president-mike-pences-speech-at-the-5th-world-holocaust-forum/>

Haber Çevirisi 31:

ABD Başkan Yardımcısı Mike Pence'in 5. Dünya Holokost Forumu'ndaki Konuşmasının Tam Metni

Amerikan başkan yardımcısı Kudüs'teki liderlere ve devlet adamlarına hitaben yaptığı konuşmada, "Tüm dünyada nefreti ve şiddeti körükleyen aşağılık anti-Semitizm dalgasıyla yüzleşmeye ve bunları ifşa etmeye hazır olmalıyız. Ve birlikte durmalıyız" dedi.

ABD Başkan Yardımcı Mike Pence'in, Kudüs'teki Yad Vashem Holokost Müzesi'ndeki (23 Ocak 2020), 5. Dünya Holokost Forumu'nda "Holokostu Anma Antisemitizmle mücadele" konuşması aşağıdadır.

"Cumhurbaşkanı Rivlin, Başbakan Netanyahu, Majesteleri, Başkanlar, Ekselansları, değerli Holokost kurtulanları ve seçkin misafirler: Auschwitz'in kurtuluşunun 75. yıldönümünü anarken bugün Amerikan halkı adına burada olmak benim için büyük bir onurdur.

Bu vesileyle burada, Herzl Dağı'nda, ciddi bir yükümlülüğü, Holokost'ta ölenlerin anılarının dünyanın hiçbir bir yerinde, kimse tarafından unutulmasına asla izin vermemek için toplanıyoruz.

"Hatırla' kelimesi İbranice İncil'de en az 169 kez geçmektedir - çünkü hafıza tüm nesillerin daimi zorunluluğudur.

"Ve bugün, Başkan Donald Trump'ın haklı olarak "insanlık tarihindeki kara leke" dediği şeyi hatırlamak için duruyoruz - insanlık suçlarının uzun kataloğunda insanın insana karşı işlediği en büyük kötülük.

Bir buçuk milyon çocuğun yüzü, tek bir Yahudi büyük ebeveyne sahip olma suçuyla sessiz bir gökyüzünün altına dumana döndü. Elie Wiesel'in "yedi kez mühürlenmiş" dediği gece, pek çoklarının inancını tüketti ve hala da pek çoğunun inancını zorlamakta.

"Bugün, güçsüzler yardım için ağladığında ve güçlüler cevap vermeyi reddettiğinde ne olduğunu hatırlıyoruz.

"Kasabanın adı Oswiecim'di. Polonya kültürünün varlığını yok etme planlarının bir parçası olarak, Naziler Polonya kasabalarına Almanca isimler verdiler. Ve buna da Auschwitz adını verdiler.

27 Ocak 1945'te Askerler Auschwitz'in kapılarını açtığında, 7.000 yarı aç, yarı çıplak mahkum, tarihin en büyük toplu katliamını belgeleyen yüzlerce koli kamp kaydı buldular. Savaş bitmeden önce, beş yıllık varlığında Auschwitz'de 1,1 milyondan fazla erkek, kadın ve çocuk ölecekti.

"Eşim ve ben bizzat söyleyebiliriz, geçtiğimiz yıldan beri Auschwitz arazisinde duygu seline ve kedere kapılmadan yürüyemiyoruz. Ayakkabı yığınlarını, gaz odalarını, krematoryumları, kampa açılan kapıya bakan yalnız vagonu ve ölüme gönderilen erkek, kadın ve çocukların puslu fotoğraflarını görünce şunu sormadan duramazsınız: "Nasıl yapabildiler?"

"Bugün keder içindekilerle kederleniyor ve yas tutanlarla yas tutuyoruz. Holokost'ta öldürülen altı milyon Yahudi'nin isimlerini, yüzlerini ve vaadini hatırlıyoruz.

"Bugün, kurtulan, onca yıl boyunca bu kötülüğe tanıklık eden ve insanlığa örnek teşkil ederek hizmet edenleri de saygıyla anıyoruz.

"Ve bugün, aile ocağından ayrılan, korkunç kayıplar veren ve bir kıtayı tiranlığın pençesinden kurtaran 2 milyondan fazla Amerikan askeri de dahil olmak üzere tüm müttefik kuvvetlerin anısını onurlandırıyor ve hatırlıyoruz.

Ve son olarak İsrail halkının Dünya Uluslarının Dürüst İnsanları olarak adlandırdıkları sayısız hayat kurtaran ve Yahudi olmayan kahramanları saygıyla anıyoruz.

Onlar umursamazlık çağında harekete geçtiler. Korku çağında, cesaret gösterdiler. Onların anısı ve örneği, şimdi aynı şeyi yapmak için kalbimizin alevini yeniden yakmalıdır.

Onların zamanlarının dalgasına karşı onlar gibi durmaya hazır olmalıyız. Tüm dünyada nefreti ve şiddeti körükleyen aşağılık anti-Semitizm dalgasıyla yüzleşmeye ve bunları ifşa etmeye hazır olmalıyız. Ve birlikte durmalıyız.

Aynı ruhla, antisemitizmin önde gelen devlet tedarikçisine, Holokost'u devlet politikası meselesi olarak dünyada reddeden ve İsrail'i haritadan silmekle tehdit eden tek hükümete karşı da güçlü durmalıyız. Dünya İran İslam Cumhuriyeti'ne karşı güçlü durmalıdır.

"Ve son olarak, bugün burada toplanan bütün liderleri ve ulusları tanıma ve bugün burada hatırladıklarımızın bir daha asla gerçekleşmemesi için gereken sorumluluğa ve güce sahip olmalıyız.

Sayın Başbakan, Holokost'un 6 milyon Yahudi şehidini onurlandırdığımız ve hatırladığımız gibi ölümün gölgesinin vadisinde yürüdükten sadece üç yıl sonra, Yahudi geleceğini geri alan ve Yahudi Devleti'ni yeniden inşa eden Yahudi halkının inancına ve direncine dünya yalnızca hayret edebilir.

"Ve Amerika Birleşik Devletleri Başkan Yardımcısı olarak, Amerikan halkının 1948'den beri her adımda yanınızda olduğunu söylemekten gurur duyuyorum. Ve öyle kalmaya da devam edeceğiz.

"Başkan Trump'ın Kudüs'e tarihi ziyaretinde ifade ettiği gibi halklarımız arasındaki bağ, yüreklerimizin kumaşında birlikte dokunmuştur. Ve her zaman böyle olmalı.

"Bugün sadece Auschwitz'in kurtuluşunu değil, aynı zamanda özgürlüğün zaferini de hatırlıyoruz – yerine getirilen bir söz, dünya ulusları arasında haklı yerlerine kavuşmuş bir halk. Ve o geçmişin uzun gecesini, hayatta kalanları ve kaybettiklerimizin yüzlerini, o kötü zamanlara karşı duran kahramanları hatırlıyoruz. Ve bugün Kudüs'te 50'ye yakın güçlü ulusu 'Bir daha asla'yı tek bir sesle söylemek için bir araya geliyoruz.

"Ve böylelikle bugün, Yahudi halkının gücüne, direncine ve inancına tanıklık ettiğimiz gibi, Tanrı'nın Yahudi halkına olan sadakatine de tanıklık ediyoruz.

"Şehitlerin hatırası tüm insanlığın kalplerinde daima taşınsın.

Tanrı Yahudileri, İsrail devletini ve Amerika Birleşik Devletleri'ni ve bugün burada toplanan bütün ulusları kutsasın.

"Ve cennette huzuru yaratan, tüm dünya ve bizim için de huzur yaratsın.

Haber 32:

Full text of Prince Charles' speech at the 5th World Holocaust Forum

"The Holocaust must never be allowed to become simply a fact of history: We must never cease to be appalled, nor moved by the testimony of those who lived through it. Their experience must always educate, and guide, and warn us," British royal, who is visiting Israel for the first time, tells world leaders.

By Israel Hayom Staff

Published on 01-23-2020 20:13

Last modified: 01-24-2020 15:13

Britain's Prince Charles speaks during the World Holocaust Forum in Jerusalem, Thursday | Photo: Abir Sultan/Pool/AP

The following is the full text of Prince Charles's speech at the Fifth World Holocaust Forum, "Remembering the Holocaust, Fighting Antisemitism," at the Yad Vashem Holocaust Museum in Jerusalem, Jan. 23, 2020:

"to the World Holocaust Forum at Yad Vashem in Jerusalem, January 23, 2020.

"Survivors of the Shoah, President Rivlin, Your Majesties, Your Excellencies, Ladies and Gentlemen,

"It is a particular honor, although one of the most solemn kind, to be present here today, and, on behalf of the United Kingdom to commemorate all those so tragically lost in the Shoah.

"To come to this sacred place, Yad Vashem – "A Memorial and a Name" – is to be faced with that for which no name, no words and no language can ever possibly do justice.

"The magnitude of the genocide that was visited upon the Jewish people defies comprehension and can make those of us who live in the shadow of those indescribable events feel hopelessly inadequate.

"The scale of the evil was so great, the impact so profound, that it threatens to obscure the countless individual human stories of tragedy, loss and suffering of which it was comprised. That is why places like this, and events like this, are so vitally important.

"For many of you here, and for Jewish people across the globe, those stories are your stories: whether you witnessed and somehow endured the appalling barbarity of the Holocaust personally; or whether it touched your lives through the experience of your loved ones, or through the loss of parents, grandparents, uncles, aunts or other family you were never able to know.

"But we must never forget that they are also our story: A story of incomprehensible inhumanity, from which all humanity can and must learn. For that an evil cannot be described does not mean that it cannot be defeated. That it cannot be fully understood, does not mean that it cannot be overcome.

"And so it is of particular significance that we should gather here, in Israel, where so many of those who survived the Holocaust sought and found refuge, and built a new future for themselves and this country.

"In the same way, it has been a singular privilege, throughout my life, to have met so many Holocaust survivors who were welcomed to the United Kingdom and who began new lives there, contributing immeasurably to the welfare of our country, and the world, in the years that followed.

"I have such inspiring memories of remarkable people such as Anita Lasker-Wallfisch, who somehow survived both Auschwitz and Bergen-Belsen before moving to Britain after the war. There, as a wonderfully talented cellist, she co-

founded the English Chamber Orchestra, of which I am proud to have been Patron for the past forty-three years.

"On her arm, she bears the number by which tyranny had sought to make her less than human. Yet, through her music, she reminds us of the greatest beauty of which we are capable. Over the years, she has shared her story bravely and powerfully, determined that some good might come from the unspeakable evil she endured and overcame. From the horror, she brought harmony, healing, and hope.

"Just as each life lost in the Shoah stands for all the millions who died, each inspirational story such as that of Anita Lasker-Wallfisch, stands for the strength of spirit, the unparalleled courage, the determined defiance, of the very best of humanity when confronted with the very worst.

"For my own part, I have long drawn inspiration from the selfless actions of my dear grandmother, Princess Alice of Greece, who in 1943, in Nazi-occupied Athens, saved a Jewish family by taking them into her home and hiding them.

"She is, it seems to me, absolutely right. The Holocaust must never be allowed to become simply a fact of history: We must never cease to be appalled, nor moved by the testimony of those who lived through it. Their experience must always educate, and guide, and warn us.

"The lessons of the Holocaust are searingly relevant to this day. Seventy-five years after the Liberation of Auschwitz-Birkenau, hatred and intolerance still lurk in the human heart, still tell new lies, adopt new disguises, and still seek new victims.

"All too often, language is used which turns disagreement into dehumanisation. Words are used as badges of shame to mark others as enemies, to brand those who are different as somehow deviant. All too often, virtue seems to be sought through verbal violence. All too often, real violence ensues, and acts of unspeakable cruelty are still perpetrated around the world against people for reasons of their religion, their race or their beliefs.

"My grandmother, who is buried on the Mount of Olives, has a tree planted in her name here at Yad Vashem, and is counted as one of the Righteous among the Nations – ḥasidei ummot ha'olam – a fact which gives me, and my family, immense pride.

"and Gentlemen, almost a lifetime has passed since the horror of the Holocaust unfolded on the European continent, and those who bore witness to it are sadly ever fewer. We must, therefore, commit ourselves to ensuring that their stories live on, to be known and understood by each successive generation.

"Anita Lasker-Wallfisch has said: "there is a risk that the Holocaust will be placed under a glass bubble just like the Napoleonic Wars or the Thirty Years War. But if we don't make the connection between memories of past atrocities and the present, there isn't any point to it."

"Knowing, as we do, the darkness to which such behaviour leads, we must be vigilant in discerning these ever-changing threats; we must be fearless in confronting falsehoods and resolute in resisting words and acts of violence. And we must never rest in seeking to create mutual understanding and respect. We must tend the earth of our societies so that the seeds of division cannot take root and grow. And we must never forget that every human being is be-tselem Elokim, "in the image of God," and even a single human life is ke-olam malei, "like an entire universe."

"The Holocaust was an appalling Jewish tragedy, but it was also a universal human tragedy, and one which we compound if we do not heed its lessons.

"On this day, in this place, and in memory of the millions who perished in the Shoah, let us recommit ourselves to tolerance and respect; and to ensuring that those who lived through this darkness will forever, as in the words of the prophet Isaiah, be "a light unto the nations," to guide the generations that follow."

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/01/23/full-text-of-prince-charles-speech-at-the-5th-world-holocaust-forum/>

Haber Çevirisi 32:

Prens Charles'ın 5. Dünya Holokost Forumu'ndaki Konuşmasının Tam Metni

İsraili ilk kez ziyaret eden İngiltere Kraliyeti dünya liderlerine; "Holokost'un hiçbir zaman basit bir tarih gerçek haline gelmesine izin verilmemelidir: Dehşete düşmeyi ve bunu yaşayanların tanıklığından etkilenmeyi asla bırakmamalıyız. Onların deneyimleri her zaman bizi eğitmeli, yönlendirmeli ve uyarmalıdır " dedi.

Prens Charles'ın , Kudüs'teki Yad Vashem Holokost Müzesi'ndeki (23 Ocak 2020), 5. Dünya Holokost Forumu'nda "Holokostu Anma Antisemitizmle mücadele" konuşması aşağıdadır.

"23 Ocak 2020, Kudüs'te Yad Vashem'deki Dünya Holokost Forumu'na.

"Holokost'tan kurtulanlar, Başkan Rivlin, Majesteleri, Ekselansları, Bayanlar ve Baylar,

"Bugün burada bulunmak ve Holokost'ta trajik bir şekilde kaybedilen herkesi anmak Birleşik Krallık adına önemli olmakla birlikte hem de özel bir onurdur.

"Yad Vashem –"Bir Anıt ve bir İsim"- bu kutsal yere gelmek, hiçbir ismin, hiçbir kelimenin ve hiçbir dilin adaleti mümkün kılamayacağı bir şeyle yüzleşmektir.

"Yahudi halkının uğradığı soykırımın boyutu idraki zorluyor ve bu tarif edilemez olayların gölgesinde yaşayan bizleri umutsuzca yetersiz hissettiriyor.

Kötülüğün derecesi o kadar büyük, etkisi o kadar derindi ki, içinde bulundurduğu sayısız bireysel insani trajedi, kayıp ve acı hikayesini gizlemekle tehdit ediyor. İşte bu yüzden, bu tür olaylar ve bu tarz etkinlikler hayati derecede önemlidir.

Buradaki birçoğunuz için ve ve dünyanın dört bir yanındaki Yahudi halkı için, bu hikayeler ve sizin hikayeleriniz: ister Holokost'un korkunç barbarlığına şahsen tanık olmuş ve bir şekilde buna tahammül etmiş olun yahut ister sevdiklerinizin deneyimiyle yaşamınıza dokunmuş isterse ebeveynleriniz, büyükanne ve büyükbabalarınız, amcalarınız, teyzeleriniz veya asla tanıyamadığınız diğer aileleri kaybetmiş olmakla hayatınıza dokunsun.

"Fakat onların da bizim hikayemiz olduğunu asla unutmamalıyız: Tüm insanlığın öğrenebileceği ve öğrenmesi gereken anlaşılmasız insanlık dışı bir hikaye. Çünkü bir kötülüğün tarif edilememesi onun yenilemeyeceği anlamına gelmez. Tam olarak anlaşılamayacağı, üstesinden gelinemeyeceği anlamına gelmez.

"Ve bu nedenle, burada, Holokost'tan kurtulanların çoğunun sığındığı ve kendilerine yeni bir gelecek ve ülke inşa ettikleri İsrail'de toplanmamız özellikle önemlidir.

"Aynı şekilde, takip edilen yıllarda, Holokost'tan kurtulan, Birleşik Krallık'a kabul edilen ve orada yeni hayatlara başlayan, ülkemizin ve dünyanın refahına ölçülemez katkıda bulunan pek çok Holokost mağduru ile tanışmak hayatım boyunca müstesna bir ayrıcalık oldu.

Savaştan sonra, İngiltere'ye taşınmadan önce hem Auschwitz ve hem de Bergen-Belsen'den bir şekilde kurtulan Anita Lasker-Wallfisch gibi olağanüstü insanlarla ilham verici anılarım oldu. Orada, harika yetenekli bir çellist olarak, son kırk üç yıldır hamisi olmaktan gurur duyduğum İngiliz Oda Orkestrası'nı kurdu.

Kolunda, tiranlığın onu insandan daha aşağı yapmaya uğraştığı numarayı taşıyor. Yine de müziği aracılığıyla bize yapabileceğimiz en büyük güzelliği hatırlatıyor. Yıllarca, cesur ve güçlü bir şekilde hikayesini paylaştı, bazı iyiliklerin katlandığı ve

üstesinden geldiği tarif edilmez kötülükten gelebileceğini tespit etti. Korkunç bir şeyden uyum, şifa ve umut çıkardı.

"Holokost'ta kaybedilen her hayat, ölen tüm milyonları temsil ettiği gibi, Anita Lasker-Wallfisch'inki gibi her ilham verici hikaye, en kötüyle karşılaştığında; ruhun gücünü, eşsiz cesareti, kararlı meydan okumayı temsil eder.

"Kendi adıma, 1943'te Nazi işgali altındaki Atina'da Yahudi bir aileyi evine alıp saklayarak kurtaran sevgili büyükannem Yunanistan Prensesi Alice'in özverili eylemlerinden uzun zamandır ilham alıyorum.

"O bana göre kesinlikle haklıydı. "Holokost'un hiçbir zaman basit bir tarih gerçeği haline gelmesine izin verilmemelidir: Dehşete düşmeyi ve bunu yaşayanların tanıklığından etkilenmeyi asla bırakmamalıyız. Onların deneyimleri her zaman bizi eğitmeli, yönlendirmeli ve uyarmalıdır.

"Holokost'tan çıkarılan dersler bu günle yakından alakalı. Auschwitz-Birkenau'nun kurtuluşundan yetmiş beş yıl sonra, nefret ve hoşgörüsüzlük hala insan kalbinde pusuda, hala yeni yalanlar söylüyor, yeni kılıklar benimsiyor ve hala yeni kurbanlar arıyor.

"Çoğu zaman, anlaşmazlığı insanlıktan çıkarmaya dönüştüren dil kullanılır. Kelimeler, başkalarını düşman olarak işaretlemek, farklı olanları bir şekilde sapkın olarak etiketlemek için utanç nişaneleri olarak kullanılır. Çoğu zaman, erdem sözlü şiddet yoluyla aranır gibi görünmektedir. Çoğu zaman gerçek şiddet meydana çıkar ve dinleri, ırkları veya inançları nedeniyle insanlara karşı dünya çapında tarif edilemez zulüm eylemleri hala yapılıyor.

"Zeytin Dağı'na gömülen büyükannemin, Yad Vashem'de adına dikilmiş bir ağacı var ve Dünya Uluslarının Dürüst İnsanları'ndan – hasidei ummot ha'olam – biri olarak sayılmaktadır. Bu bana ve aileme büyük gurur veren bir gerçektir.

"ve Beyler, Holokost'un dehşetinin Avrupa kıtasında ortaya çıkmasından bu yana neredeyse bir ömür geçti ve buna tanıklık edenler ne yazık ki giderek azalıyor. Bu

nedenle, hikayelerinin devam etmesini, birbirini takip eden her nesil tarafından bilinmesini ve anlaşılmasını sağlamaya kendimizi adanmalıyız.

"Anita Lasker-Wallfisch şunları söyledi: "Holokost'un tıpkı Napolyon Savaşları veya Otuz Yıl Savaşı gibi bir cam balonun altına yerleştirileceği riski var. Ama geçmişteki zulümlerin anılarıyla günümüz arasındaki bağlantıyı kurmazsak, hiçbirinin bir anlamı kalmaz."

"Bu tür davranışların yol açtığı karanlığı bilenler olarak sürekli değişen tehditleri sezmede uyanık olmalıyız; yalanlarla yüzleşmede korkusuz, şiddet eylemleri ve sözlerine direnmede kararlı olmalıyız. Karşılıklı anlayış ve saygıyı yaratma arayışında asla durmamalıyız. Bölünme tohumlarının kök salıp büyüememesi için toplumlarımızın topraklarını yetiştirmeliyiz. Ve şunu asla unutmamalıyız ki, her insan "Tanrı suretinde" betzelem Elokim'dir ve tek bir insan hayatı bile "bütün bir evren gibi" ke-olam malei'dir."

"Holokost dehşet verici bir Yahudi trajedisiydi, ama aynı zamanda evrensel bir insanlık trajedisiydi ve derslerine kulak vermezsek bu trajediyi şiddetlendiririz.

"Bugün, burada Holokost'ta ölen milyonların anısına, hoşgörü ve saygı için kendimize yeniden söz verelim; ve bu karanlıkta yaşayanların, peygamber Yeşaya'nın sözlerinde olduğu gibi, sonsuza dek, sonraki nesillere rehberlik etmek için "uluslara bir ışık" olmasını sağlayalım.

Haber 33:

Full text of Russian President Putin's speech at the 5th World Holocaust Forum

"The memory of the Holocaust will serve as a lesson and a warning only if it remains fully intact, without any omissions," Russian leader asserts at Yad Vashem.

By Israel Hayom Staff

Published on 01-23-2020 20:38

Last modified: 01-24-2020 15:27

Russian President Vladimir Putin speaks during the Fifth World Holocaust Forum at the Yad Vashem Holocaust memorial museum in Jerusalem, Israel, Thursday | Photo: Abir Sultan/Pool/AP

The following is the full text of Russian President Vladimir Putin's speech at the Fifth World Holocaust Forum, "Remembering the Holocaust, Fighting Antisemitism," at the Yad Vashem Holocaust Museum in Jerusalem, Jan. 23, 2020:

"Mr. President, Mr. Prime Minister, colleagues, friends, ladies and gentlemen.

"Today we are brought together at the international forum to honor the victims of the Holocaust by a shared responsibility, our duty to the past and the future.

"We mourn all the victims of the Nazis, including the six million Jews tortured in ghettos and death camps and killed cruelly during raids. Forty percent of them were citizens of the Soviet Union, so the Holocaust has always been a deep wound for us, a tragedy we will always remember.

"Before visiting Jerusalem, I looked through original documents, reports by Red Army officers after the liberation of Auschwitz. I must tell you, colleagues, it is very difficult, unbearable to read these military reports, documents describing in detail how the camp was set up, how the cold-blooded killing machine worked.

"Many of them were hand-written by soldiers and officers of the Red Army on the second or third day after the liberation of the prisoners and convey the shock that the Red Army soldiers and officers experienced from what they saw there, from testimonies that caused pain, indignation and compassion.

"Red Army Field Marshal Konev, who then led the military operation to capture the densely populated Silesian industrial region of Germany, used tactics to spare as many civilians as possible and, having received a report about the atrocities committed at Auschwitz, forbade himself from even seeing this camp. Later he wrote in his memoirs that he had no right to lose his moral strength so that a fair sense of revenge would not have blinded him during military operations and would not have caused additional suffering and casualties among the civilian population of Germany.

"Jan. 27 marks the 75th anniversary of the liberation of Auschwitz. In this hell, where people from different countries were brought for torture, monstrous experiments and mass killing, hundreds of thousands of people of different ethnicities died. More than half of them were Jews.

"The crimes committed by the Nazis, their deliberate, planned, and as they said, 'final solution to the Jewish issue,' is one of the darkest and most shameful pages of modern world history.

"But we should not forget that this crime also had accomplices. They were often crueler than their masters. Death factories and concentration camps were served not only by the Nazis, but also by their accomplices in many European countries.

"In the occupied territories of the Soviet Union, where these criminals were operating, the largest number of Jews were killed. Thus, about 1.4 million Jews were killed in Ukraine, and 220,000 people were killed in Lithuania. I draw your attention, friends, to the fact that this is 95 percent of the pre-war Jewish population of this country. In Latvia, 77,000 Jewish people were killed. Only a few hundred Latvian Jews survived the Holocaust.

"The Holocaust was a deliberate annihilation of [a] people. But we must remember that the Nazis intended the same fate for many other peoples. Russians, Belarusians, Ukrainians, Poles and many other peoples were declared Untermensch. Their land was meant to serve as living space for the Nazis, providing for their prosperous existence, while the Slavs and other peoples were meant either to be exterminated or to become slaves without rights, culture, historical memory, and language.

"Back in 1945, it was first of all the Soviet people who put an end to these barbaric plans. As it has just been said, they protected their Fatherland and liberated Europe from Nazism. We paid a price no nation could even imagine in their worst dreams: a toll of 27 million deaths.

"We will never forget this. The memory of the Holocaust will serve as a lesson and a warning only if it remains fully intact, without any omissions. Unfortunately, today the memory of war and its lessons and legacy often fall subject to the immediate political situation. This is completely unacceptable. It is the duty of current and future politicians, state and public figures to protect the good name of the living and fallen heroes, civilians, and victims of the Nazis and their allies.

"We must use everything we have – our informational, political and cultural capabilities as well as the reputation and influence our countries have in the world –

to this end. I am sure that everyone present here today, in this audience, shares these concerns and is ready to protect truth and justice together with us.

"We are all responsible for making sure that the terrible tragedies of this war will not happen again, that the generations to come will remember the horrors of the Holocaust, the death camps and the siege of Leningrad – Prime Minister Netanyahu has just said that today a monument to the victims of the siege was unveiled here in Jerusalem – Babi Yar, and the burned-down village of Khatyn, remember that we must remain alert and must not overlook when the first seeds of hate, chauvinism, and antisemitism take root, or when people start to indulge in xenophobia or other similar manifestations.

"Destruction of the past and lack of unity in the face of threats can lead to terrible consequences. We must have the courage to be straight about this and do everything to defend peace.

"I think an example could and should be set by the founding countries of the United Nations, the five powers that bear special responsibility for the preservation of civilization.

"We have discussed this with several of our colleagues and, as far as I know, have received a generally positive response to holding a meeting of the heads of state of the five permanent members of the UN Security Council: Russia, China, the United States, France, and Britain. We can hold it in any country, in any place that our colleagues would find convenient. Russia is ready for such a serious discussion. We intend to send this proposal to the leaders of the Five without delay.

"We are faced with many challenges. We discussed one of them recently at the initiative of German Chancellor Angela Merkel. This is about Libya. But we will have to return to this issue at the Security Council and adopt a relevant resolution.

"There are many other problems as well. I consider it important and symbolic to hold the proposed meeting this year. After all, we are celebrating 75 years since the end of World War II and the foundation of the United Nations.

"A summit of the states that made the main contribution to the routing of the aggressor and the formation of the postwar world order can play a big role in searching for collective ways of responding to current challenges and threats and would demonstrate our common commitment to the spirit of allied relations, historical memory and the lofty ideals and values for which our predecessors, our grandfathers, and fathers fought shoulder to shoulder.

"In conclusion, I would like to thank our Israeli colleagues for a warm, very hospitable reception here in Jerusalem, and to wish peace, prosperity and all the best to everyone at the conference, and, of course, to the citizens of Israel.

"Thank you."

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/01/23/full-text-of-russian-president-putins-speech-at-the-5th-world-holocaust-forum/>

Haber Çevirisi 33:

Rusya Devlet Başkanı Putin'in 5. Dünya Holokost Forumu'ndaki Konuşmasının Tam Metni

Rus lider Yad Vashem'de, "Holokost'un anısı bir bütün olarak, herhangi bir aksama olmadan kalırsa ancak bir ders ve bir uyarı vazifesi görecektir" dedi.

Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin'in , Kudüs'teki Yad Vashem Holokost Müzesi'ndeki (23 Ocak 2020), 5. Dünya Holokost Forumu'nda "Holokostu Anma Antisemitizmle mücadele" konuşması aşağıdadır.

Sayın Başkan, Sayın Başbakan, meslektaşlar, dostlar, bayanlar ve baylar

"Bugün, Yahudi Soykırımı kurbanlarını ortak bir sorumluluk, geçmişle ve geleceğe dair görevimizle kurbanlara saygı göstermek için bu uluslararası forumda bir araya getirildik.

"Gettolarda ve ölüm kamplarında işkence gören, baskınlar sırasında acımasızca öldürülen altı milyon Nazi kurbanı Yahudinin matemini tutmaktayız. Kurbanların yüzde 40'ı Sovyetler Birliği vatandaşıydı bu yüzden Holokost bizim için her zaman derin bir yara, her zaman hatırlayacağımız bir trajedidir.

Kudüs ziyareti öncesi, Auschwitz'in kurtuluşundan sonra Kızıl Ordu memurları tarafından hazırlanan orijinal belgeleri inceledim. Şunu söylemeliyim ki meslektaşlarım, kampın nasıl kurulduğunu, soğukkanlı ölüm makinesinin nasıl çalıştığını detaylı olarak anlatan bu askeri raporları okumak çok zor, dayanılmaz.

"Bunların pek çoğu, mahkumların serbest bırakılmasının sonrasındaki ikinci veya üçüncü günde Kızıl Ordu askerleri ve subayları tarafından el ile yazılmış ve Kızıl Ordu askerlerinin ve subaylarının orada gördüklerinden; acı, öfke ve merhamete neden olan tanıklıklardan ötürü yaşadıkları şoku aktarmaktadır.

"Almanya'nın yoğun nüfuslu bölgesi Silezya'yı ele geçirmeye yönelik operasyonu yöneten Kızılordu FeldMareşali Konev, mümkün olduğu kadar çok sivil kurtarmak için taktikler kullandı ve Auschwitz'de işlenen vahşeti anlatan rapor eline geçtikten sonra bu kampı görmeyi kendisine bile yasakladı. Daha sonra anılarında ahlaki gücünü kaybetme hakkına sahip olmadığını, böylece adil bir intikam duygusunun askeri operasyonlar sırasında onu kör etmeyeceğini ve Almanya'nın sivil nüfusu arasında daha fazla acı ve kayıplara neden olmayacağını yazdı.

"27 Ocak, Auschwitz'in kurtuluşunun 75. yıldönümü. Farklı ülkelerden insanların işkence, canavarca deneyler ve toplu katliamlar için getirildiği bu cehennemde, farklı etnik kökenlerden yüzbinlerce insan hayatını kaybetti. Bunların yarısından fazlası ise Yahudiydi.

“Naziler tarafından işlenen kasıtlı, planlı bu suçlar ve onların dediği gibi “Yahudi sorununa nihai çözüm” modern dünya tarihinin en karanlık ve en utanç dolu sayfalarından biridir.

“Ancak bu suçun suç ortaklarının olduğunu unutmamalıyız. Onlar çoğu zaman efendilerinden daha zalimdiler. Ölüm fabrikaları ve toplama kamplarına sadece Naziler değil, onların birçok Avrupa ülkesindeki suç ortakları da hizmet etti.

“Bu suçluların faaliyet gösterdiği Sovyetler Birliği’nin işgal edilen topraklarında en çok sayıda Yahudi öldürüldü. Böylece Ukrayna’da yaklaşık 1.4 milyon Yahudi öldürüldü ve 220 bin insan Litvanya’da öldürüldü. Savaştan önce Yahudi nüfusunun bu ülkenin yüzde 95’i olduğu gerçeğine dikkatinizi çekerim arkadaşlar. Letonya’da 77 bin Yahudi öldürüldü. Sadece birkaç yüz Letonyalı Yahudi, Holokost’tan kurtuldu.

“Holokost bir halkın kasıtlı olarak yok edilmesi idi. Fakat Nazilerin diğer pek çok halk için de aynı kaderi amaçladıklarını unutmamalıyız. Ruslar, Belaruslular, Ukraynalılar, Polonyalılar ve diğer pek çok halk "Untermensch" ilan edilmiştir. Toprakları Naziler için, onların müreffeh varlıklarını sağlamak üzere yaşam alanı olarak hizmet ederken Slavlar ve diğer halklar ya yok edilecek ya da hakları, kültürü, tarihsel hafızası ve dili olmayan köleler haline gelecekleri anlamına gelmekteydi.

"1945'te, bu barbarca planlara son veren şey, her şeyden önce Sovyet halkıydı. Az önce söylendiği gibi, onlar anavatanlarını korudular ve Avrupa'yı Nazizm'den kurtardılar. Hiçbir ulusun en kötü rüyalarında bile hayal edemeyeceği bir bedel ödedik: 27 milyon ölüm.

“Bunu unutmayacağız. Holokost'un anısı bir bütün olarak, herhangi bir aksama olmadan kalırsa bize hem ders ve hem de bir uyarı vazifesi görecektir. Ne yazık ki bugün savaşın hatırası, dersleri ve mirası anlık siyasi durumun konusu olmaktadır. Bu kesinlikle kabul edilemez. Yaşayan ve ölen kahramanların, sivillerin, Naziler ve

müttefiklerinin kurbanlarının itibarını korumak mevcut ve gelecekteki politikacıların, devlet ve kamu figürlerinin görevidir.

"Sahip olduğumuz her şeyi – bilgi, politik ve kültürel gücümüzün yanı sıra ülkelerimizin dünyadaki itibarı ve nüfuzunu – bu amaçla kullanmalıyız. Bugün burada dinleyiciler arasında bulunan herkesin bu kaygıları paylaştığından ve bizimle birlikte gerçeği ve adaleti korumaya hazır olduğundan eminim.

"Bu savaşın korkunç trajedilerinin bir daha yaşanmamasından, gelecek nesillerin Holokost'un dehşetini, ölüm kamplarını ve Leningrad kuşatmasını hatırlamasını sağlamaktan hepimiz sorumluyuz - Başbakan Netanyahu kuşatmanın kurbanlarına ait bir heykelin bugün Kudüs'te açıldığını söyledi - Babi Yar ve yanmış Khatyn köyü, nefret, şovenizm ve antisemitizmin ilk tohumlarının ne zaman kök saldıgını ya da insanların yabancı düşmanlığına yahut bunun diğer benzer tezahürlere kapılmaya başladığında uyanık kalmamız ve gözardı etmemiz gerektiğini hatırlatıyor.

"Geçmişin yok edilmesi ve tehditler karşısında birlik olunmaması korkunç sonuçlara yol açabilir. Bu konuda dürüst olma ve barışı savunmak için her şeyi yapma cesaretine sahip olmalıyız.

"Birleşmiş Milletler'in kurucu ülkeleri tarafından bir örnek oluşturulabileceğini ve oluşturulması gerektiğini düşünüyorum.

"Bunu birkaç meslektaşımızla görüştük ve bildiğim kadarıyla BM Güvenlik Konseyi'nin beş daimi üyesi: Rusya, Çin, Amerika Birleşik Devletleri ve İngiltere devlet başkanlarının bir toplantı düzenlemesine yönelik genel olarak olumlu yanıt aldık. Bunu meslektaşlarımızın uygun bulacağı herhangi bir ülkede, herhangi bir yerde gerçekleştirebiliriz. Rusya böyle ciddi bir görüşme için hazırdır. Bu teklifi geciktirmeden beş lidere gönderme niyetindeyiz.

"Pek çok zorlukla karşı karşıyayız. Geçtiğimiz günlerde bunlardan birini Almanya Başbakanı Angela Merkel'in inisiyatiflerinde görüştük. Bu Libya ile ilgiliydi. Ancak

Güvenlik Konseyi'nde bu konuya geri dönüp ilgili bir kararı kabul etmemiz gerekecek.

"Daha başka birçok sorun var. Önerilen toplantının bu yıl gerçekleştirilmesinin önemli ve sembolik olduğunu düşünüyorum. Nihayetinde, İkinci Dünya Savaşı'nın sona ermesinin ve Birleşmiş Milletler'in kuruluşunun 75 yılını kutluyoruz.

Saldırganın yönlendirilmesi ve savaş sonrası dünya düzeninin oluşmasına ana katkıyı yapan bir devletler zirvesi mevcut zorluklara ve tehditlere yanıt vermenin müşterek yollarını aramada büyük rol oynayabilir ve müttefik ilişkilerin ruhuna, tarihsel hafızaya, seleflerimizin, büyük babalarımızın ve babalarımızın omuz omuza savaştığı yüce ideal ve değerlere olan ortak bağlılığımızı gösterecektir.

“Sonuç olarak, İsrailli meslektaşlarıma burada, Kudüs'te sıcak ve misafirperver karşılaması için teşekkür etmek ve konferanstaki herkese, elbette ki İsrail vatandaşlarına ve barış, refah ve tüm iyi dileklerimi sunmak istiyorum.

Teşekkürler

Haber 34:

Full text of PM Netanyahu's speech at the 5th World Holocaust Forum

"At the foundation of the revival of the State of Israel is one main imperative: There will never be a second Holocaust. As the prime minister of Israel, this is my supreme obligation," Prime Minister Benjamin Netanyahu tells world leaders at the Fifth World Holocaust Forum.

By Israel Hayom Staff

Published on 01-23-2020 20:00

Last modified: 01-24-2020 15:06

Israeli Prime Minister Benjamin Netanyahu speaks during the Fifth World Holocaust Forum at the Yad Vashem Holocaust memorial museum in Jerusalem, Thursday | Photo: GPO

The following is Prime Minister Benjamin Netanyahu's speech at the Fifth World Holocaust Forum, "Remembering the Holocaust, Fighting Antisemitism," at the Yad Vashem Holocaust Museum in Jerusalem, Jan. 23, 2020:

[Translated from the Hebrew]

"Honored dignitaries, President Reuven Rivlin, compliments on initiating this important conference.

My brothers and sisters Holocaust survivors,

Righteous among the Nations."

[English]

"The Righteous Among the Nations who risked not only their own lives, but the lives of their families to save Jews during the Holocaust.

"The trees on this hallowed ground of Yad Vashem are a testament to their remarkable, extraordinary courage.

"Your majesties, Your Royal Highnesses, Presidents, Mr. Vice-President, Prime ministers, and the many distinguished guests and dignitaries assembled here.

"Your presence in Jerusalem honors the memory of the six million victims of the Holocaust. Israel and the Jewish people thank you."

[Translated from the Hebrew]

"Auschwitz and Jerusalem: An abyss – and a peak. Auschwitz – extermination. Jerusalem – revival. Auschwitz – enslavement. Jerusalem – freedom. Auschwitz – death. Jerusalem – life.

"Seventy-five years ago, our people – the Jewish People – emerged from the largest killing field in the history of humanity. The survivors do not forget anything: The helplessness, the endless suffering, the flames and the smoke, the bereavement and the loss. But they also remember, with deep gratitude, the day of liberation, the entry of the Red Army into Auschwitz, the immense sacrifice of the allies, soldiers and peoples alike.

"I come here, with President Rivlin and President Putin, from a moving ceremony, the dedication of the monument in memory of the victims of the siege of Leningrad. This is one example of the inconceivable price of the victory over the Nazis.

"But especially today, it must be said: For the six million of our people, including 1.5 million children, the gates of hell were broken into too late. Too late.

"And therefore, at the foundation of the revival of the State of Israel is one main imperative: There will never be a second Holocaust. As the prime minister of Israel, this is my supreme obligation."

[English]

"Ladies and gentlemen,

"Israel is eternally grateful to the immense sacrifice that was made by the allies, by the peoples and the soldiers, to defeat the Nazis and save our common civilization. Without that sacrifice, there would be no survivors today.

"Yet we also remember that some 80 years ago, when the Jewish people faced annihilation, the world largely turned its back on us, leaving us to the most bitter of fates.

"For many, Auschwitz is the ultimate symbol of evil. It is certainly that. The tattooed arms of those who passed under its infamous gates, the piles of shoes and eyeglasses seized from the dispossessed in their final moments, the gas chambers and crematoria that turned millions of people into ash, all these bear witness to the horrific depths to which humanity can sink.

"But for the Jewish people, Auschwitz is more than the ultimate symbol of evil.

"It is also the ultimate symbol of Jewish powerlessness. It is the culmination of what can happen when our people have no voice, no land, no shield.

"Today, we have a voice, we have a land and we have a shield. Today, our voice is heard in the White House and in the Kremlin, in the halls of the United Nations and the American Congress, in London, Paris and Berlin, and in countless capitals around the world, many of them represented here by you.

"Today, we have a land – our ancient homeland which we brought back to life, to which we ingathered the exiles of our people, and in which we built an advanced and powerful state.

"And today, we have a shield. And what a shield it is. Time after time, the strength of our arms, the courage of our soldiers and the spirit of our people have prevailed

against those who sought to destroy us. Our hand is extended in peace to all our neighbors, and a growing number of them are seizing it to build with Israel bridges of hope and reconciliation.

"Ladies and gentlemen,

"The Jewish people have learned the lessons of the Holocaust: to take, always to take seriously the threats of those who seek our destruction; to confront threats when they are small; and above all, even though we deeply, deeply appreciate the great support of our friends, to always have the power to defend ourselves by ourselves. We have learned that Israel must always remain the master of its fate.

"The Jewish state has learned the lessons of the Holocaust. Has the world learned the lessons of the Holocaust?

"There are some signs of hope – and this extraordinary gathering is one of them. Today, the dangers of racism, hateful ideologies, and antisemitism are better understood. Many recognize a simple truth: that what starts with the hatred of the Jews doesn't end with the Jews. Represented here today are governments that understand that confronting antisemitism in all its forms protects their societies as well.

"And Israel deeply appreciates this. We also appreciate, as many understand, as President Macron said yesterday, that anti-Zionism is merely the latest form of antisemitism. These are all real signs of hope and understanding and cognizance of how to protect our civilization and our world.

"And yet, I am concerned. I am concerned that we have yet to see a unified and resolute stance against the most antisemitic regime on the planet – a regime that openly seeks to develop nuclear weapons and annihilate the one and only Jewish state.

"Israel salutes President Trump and Vice President Pence for confronting the Tyrants of Tehran that subjugate their own people, and threaten the peace and security of the

entire world. They threaten the peace and security of everyone in the Middle East and everyone beyond. I call on all governments to join the vital effort of confronting Iran.

"In any case, I wish to assure again our people and all our friends, Israel will do whatever it must do to defend our state, defend our people and defend the Jewish future."

[Translated from the Hebrew]

"Ladies and gentlemen, as the Prime Minister of Israel, I promise that the words 'Never again' will be no empty slogan but an eternal call to action. With this call to action, we will continue our marvelous journey of the revival of our people that emerged from the valley of dry bones. From bones [atzamot] to independence [atzmaut], and from independence to strength [otzma], from Auschwitz to Jerusalem, from darkness – to light. In the words of the prophet Isaiah, 'The people that walked in darkness have seen a great light.'"

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/01/23/full-text-of-pm-netanyahus-speech-at-the-5th-world-holocaust-forum/>

Haber Çevirisi 34:

Başbakan Netanyahu'nun 5. Dünya Holokost Forumu'ndaki Konuşmasının Tam Metni

5. Dünya Holokost Forumu'nda dünya liderlerineseslenen Başbakan Netanyahu, "İsrail Devleti'nin canlanmasının temelinde bir ana zaruret bulunmaktadır: İkinci bir Holokost asla olmayacaktır. İsrail'in başbakanı olarak, bu en büyük yükümlülüğümdür".

Başbakan Netanyahu'nun, Kudüs'teki Yad Vashem Holokost Müzesi'ndeki (23 Ocak 2020), 5. Dünya Holokost Forumu'nda "Holokostu Anma Antisemitizmle mücadele" konuşması aşağıdadır.

Sayın devlet adamları, Cumhurbaşkanı Reuven Rivlin, bu önemli konferansı başlattığınız için saygılar...

Hayatta kalan kardeşlerim,

Uluslararası Dürüstler,

Holokost sırasında Yahudileri kurtarmak üzere sadece kendi hayatlarını değil, ailelerinin de hayatlarını tehlikeye atan Dürüst İnsanlar,

Yad Vashem'in bu kutsal topraklarında ağaçlar onların olağanüstü, müstesna cesaretinin kanıtı olmuşlardır.

Siz majesteleri, ekselansları, başkanlar, başkan yardımcıları, başbakanlar, pek çok seçkin konuk ve devlet adamı burada bir araya geldi.

Kudüs'teki varlığınız 6 milyon Holokost kurbanının anısını onurlandırıyor. İsrail ve Yahudi halkı sizlere teşekkür ediyor.

Auschwitz ve Kudüs: bir uçurum ve bir zirve. Auschwitz yok etme. Kudüs canlanma. Auschwitz esaret. Kudüs özgürlük. Auschwitz ölüm. Kudüs yaşam.

75 yıl önce, Yahudi halkı, bizim insanımız insanlık tarihinin en büyük ölüm alanından çıktı. Hayatta kalanlar hiçbir şeyi unutmazlar: çaresizlik, sonsuz acı, alevler ve dumanlar, yitim ve kayıp. Fakat aynı zamanda onlar kurtuluş gününü, Kızıl Ordu'nun Auschwitz'e girişini, halkların, askerlerin ve müttefiklerin büyük fedakarlıklarını derin bir minnetle hatırlıyorlar.

Buraya, Cumhurbaşkanı Rivlin ve Cumhurbaşkanı Putin ile birlikte Leningrad ablukası kurbanlarının anısına ithaf edilen anıtın dokunaklı töreninden geliyorum. Bu Nazilere karşı kazanılan zaferin inanılmaz bedelinin bir örneğidir.

Fakat özellikle bugün şunu söylemek gerekir: 1.5 milyonu çocuk olmak üzere 6 milyon insanımız için cehennemin kapıları çok geç açılmıştır. Çok geç.

Dolayısıyla İsrail Devleti'nin canlanması temeline bir ana zaruret bulunmaktadır: İkinci bir Holokost asla olmayacaktır. İsrail'in başbakanı olarak, bu en büyük yükümlülüğümdür.

Bayanlar ve Baylar

İsrail müttefikler, halkar ve askerler tarafından Nazileri yenmek ve müşterek uygarlığı korumak için yapılan büyük fedakarlığa ebediyen minnettardır. Bu fedakarlık olmasaydı, bugün hayatta kalan kimse olmazdı.

Yine de 80 yıl önce kadar Yahudi halkı, yok olma ile karşı karşıya kaldığında dünyanın çoğunluğunun bize sırtını döndüğünü ve en acı kadere terkettiğini hatırlıyoruz.

Pek çokları için Auschwitz kötülüğün nihai sembolüdür. Elbette öyledir. Kötü şöhretli kapıların altından geçenlerinin dövmeli kolları, mallarına el konulanların son anlarında gasp edilen ayakkabı ve gözlük yığınları, gaz odaları ve milyonlarca insanı küle çeviren krematoryum; bütün bunlar insanın batabileceği korkunç derinliklere şahitlik ediyor.

Fakat Yahudi Halkı için Auschwitz nihai kötülüğün sembolünden fazlasıdır.

Bu ayrıca Yahudilerin güçsüzlüğünün de nihai sembolüdür. Bu insanımızın sesi, toprağı ve siperi yokken olabileceklerin zirvesidir.

Bugün bir sesimiz, toprağımız ve siperimiz var. Bugün sesimiz Beyaz Saray'da, Kremlin'de, Birleşmiş Milletlerin ve Amerikan Kongresi'nin salonlarında, Londra'da,

Paris'te, Berlin'de ve pek çoğu burada sizler tarafından temsil edilen dünyanın sayısız başkentinde duyulmaktadır.

Bugün hayata döndüğümüz sürgündeki insanlarımızı topladığımız gelişmiş ve güçlü bir devlet inşa ettiğimiz kadim toprağımıza sahibiz.

Ve bugün, biz bir sipere sahibiz. Ve nasıl bir siper. Zaman zaman ordumuzun gücü, askerlerimizin cesareti ve insanlarımızın ruhu bizi yok etmek isteyenlere galip geldi. Elimiz barış içinde tüm komşularımıza uzatılmıştır ve İsrail ile umut ve uzlaşi köprüleri inşa etmek isteyenlerin sayısı artmaktadır.

Bayanlar ve Baylar,

Yahudi halkı Holokost'tan ders aldı: yok olmamızı isteyenlerin tehditlerini ciddiye almak, tehditler daha küçükken karşı koymak ve her şeyden önemlisi dostlarımızın desteğini derinden takdir etsek bile, her zaman kendi kendimizi savunacak güce sahibiz. Biz, İsrail'in her zaman onun inancının efendisi olarak kalmasını öğrendik. Yahudi devleti Holokost'tan dersler aldı. Dünya Holokost'tan ders aldı mı?

Bazı umut işaretleri var ve bu olağanüstü topluluk bunlardan bir tanesidir. Bugün ırkçılığın, nefret ideolojilerinin ve antisemitizmin tehlikeleri daha iyi anlaşılmaktadır. Pek çoğu basit gerçeği kabul ediyor: Yahudi nefreti ile başlayan nefret Yahudilerle nihayet bulmaz. Bugün burada temsil edilenler antisemitizmin tüm biçimleriyle yüzleşmenin aynı zamanda kendi toplumlarını da koruyacağını anlayan hükümetlerdir.

Ve İsrail bunu derinden takdir etmektedir. Dün Başkan Macron'un da söylediği gibi antisyonizmi, antisemitizmin son formunun parçası olarak değerlendiriyoruz. Tüm bunlar dünyamız ve uygarlığımızın nasıl korunacağına dair gerçek umut ışıkları, anlayış ve farkındalıktır.

Yine de ben endişeliyim. Endişeliyim, henüz gezegendeki en antisemitik rejime- dünyadaki tek Yahudi devletini yok etmeye çalışan ve açıkça nükleer silah geliştirmeye çalışan- karşı birleşik ve kararlı bir duruş henüz görmemekteyiz.

İsrail tüm dünyanın güvenliğini ve barışını tehdit eden, kendi halkına boyun eğdiren Tahran tiranlarına karşı koydukları için Başkan Trump ve Başkan Yardımcısı Pence'i saygıyla selamlamaktadır. Onlar Ortadoğu'daki ve ötesindeki herkesin barış ve güvenliğini tehdit ediyorlar. Ben İran'a karşı tüm hükümetleri bu hayati çabaya katılmaya davet ediyorum.

Her halükarda, halkımızı ve dostlarımızı tekrar temin etmek isterim ki; İsrail, devletimizi, insanlarımızı ve Yahudi geleceğini savunmak için ne gerekiyorsa yapacaktır.

Bayanlar ve baylar, İsrail'in Başbakanı olarak "bir daha aslanın" boş bir slogan değil ebedi bir eylem çağrısı olacağına dair söz veriyorum Bu eylem çağrısıyla, kurum kemiklerin vadisinden ortaya çıkan halkımızın canlanışının müthiş yolculuğu devam edecektir. Kemiklerden bağımsızlığa, bağımsızlıktan güce, Auschwitz'den Kudüs'e, karanlıktan ışığa. Peygamber Yeşeya'nın sözleriyle, "Karanlıkta yürüyen halk, büyük bir ışık görecek".

Haber 35:

Poll: 25% of French millennials know nothing about the Holocaust

"It is devastating to learn that younger generations do not understand the impact of the Holocaust. Without knowledge, how can we ensure that prejudice and unchecked hatred are confronted?" Claims Conference official Matthew Bronfman asks.

By Eldad Beck and Dan Lavie

Published on 01-23-2020 14:03

Last modified: 01-23-2020 14:05

Visitors walk under a replica of the sign "Arbeit macht frei" (Work sets you free) which was set at the entrance of the Nazi death camp of Auschwitz, at the Yad Vashem Holocaust Museum in Jerusalem | Photo: AP/Emmanuel Dunand

A new survey by the Claims Conference published this week revealed critical gaps in Holocaust knowledge among French millennials.

The Claims Conference represents the world's Jews in negotiating for compensation and restitution for victims of Nazi persecution and their heirs. the "Holocaust Knowledge and Awareness Survey." Released ahead of the 75th anniversary of the liberation of Auschwitz, represents the fourth in a series of global surveys seeking to determine the current status of Holocaust knowledge around the world.

Similar to previous surveys conducted in the United States, Canada and Austria, outcomes from the France study indicate alarming gaps in knowledge of historical facts about the Holocaust, the Claims Conference said.

"Once again, we are seeing a significant lapse in understanding about the Holocaust, a history that is critically important," Claims Conference President Julius Berman said of the France survey. "Our current education is not ample; it is failing us and the disturbing trend of Holocaust ignorance we are seeing globally demands increased education."

The findings show that a majority of French adults (57%) do not know that six million Jews were killed during the Holocaust. That number jumps to a startling 69% among millennial and Gen Z respondents. Some 30% of respondents overall and 44% of millennials and Gen Z participants said they believe two million or fewer were murdered in the Holocaust.

Fifty-two percent of those polled believe that something like the Holocaust could happen again in Europe, and 36% of French respondents feel that something like the Holocaust could happen in the United States.

While 66% said they were familiar with Auschwitz-Birkenau, only 19% of respondents said they were familiar with the infamous Dachau concentration camp, while awareness of Buchenwald (10%), Treblinka (6%), Sobibor (5%), and Bergen-Belsen (4%) was incredibly low.

Additionally, 58% said they believe France was both a victim and a perpetrator of the Holocaust, despite 74% saying that the Vichy Regime actively collaborated with the Nazis during the Holocaust. Some 45% of millennials are unaware of the French government's collaboration with the Nazi regime during the Holocaust, the data showed.

Headstones in a Jewish cemetery in France are seen defaced with blue swastikas
(AP/Jean-Francois Badias)

According to the data, 30% said there are "a great deal or many" neo-Nazis in France today, but 44% said the opposite. By comparison, 43% believe that there are a great deal or many neo-Nazis in the United States.

About 59% of French respondents agreed that fewer people seem to care about the Holocaust than they used to. Only 18% said that people "still talk too much" about what happened during the Holocaust. Some 69% said they believe anti-Semitism is either more widespread (35%) in France or just as widespread (34%) as it was 10 years ago, while 18% said anti-Semitism is less widespread than it was in the previous decade.

About 25% of millennials are unsure if they have ever heard of – or have not heard of – the Holocaust, compared to 16% of all French respondents, the findings show, adding that twice as many Millennials (20%) than all French respondents (10%) feel it is acceptable for an individual to hold antisemitic views.

Some 79% of French respondents say that all students should learn about the Holocaust in school, and 75% believe Holocaust education should be compulsory in school. Additionally, 82% said it is important to continue to teach about the Holocaust, in part, so it does not happen again.

Approximately 4-in-10 respondents (41%) say that the current lessons about the Holocaust could be improved. Nearly two-thirds of Millennials and Gen Z (64%) first learned about the Holocaust in school, compared to 46% of all French adults surveyed. "It is devastating to learn that younger generations do not understand the impact of the Holocaust. It was an attempted extermination of an entire people. Without knowledge, how can we ensure that prejudice and unchecked hatred are confronted?," Matthew Bronfman, Claims Conference Task Force Chair for the Holocaust Knowledge and Awareness Survey, noted.

Executive Director of the Representative Council of French Jewish Institutions Robert Ejnes said, "This study shows remarkable information that needs to be taken with attention. Much has been done in France for the education of the Shoah, but we all know that education has to be repeated again and again and adapted to speak to each generation. We therefore stress the importance of an always- adjusted education and the necessity of the dedication of every actor to work together to obtain sustainable results in our society."

Claims Conference Executive Vice President Greg Schneider noted that "As we mark the 75th anniversary of the liberation of Auschwitz, it is distressing to see a waning level of knowledge about the Holocaust. It is rare to find anything that we can all agree on globally, but this agreement on the need for Holocaust education must be our call to action.

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/01/23/poll-25-of-french-millennials-know-nothing-about-the-holocaust/>

Haber Çevirisi 35:

Fransız katılımcıların yaklaşık yüzde 79'u, tüm öğrencilerin okulda Holokost hakkında bilgi sahibi olmasını ve yüzde 75'i ise Holokost eğitiminin okulda zorunluluk olması gerektiğine inandığını söylüyor. Ayrıca yüzde 82'si, Holokost'un öğretimine devam edildiği sürece bir daha tekrarlanmayacağını söylediler. Katılımcılardan yaklaşık her 10 kişiden 4'ü (yüzde 41) Holokost'a dair mevcut

derslerin geliştirilebileceğini düşünmektedir. Y ve Z kuşağının üçte ikisi (yüzde 64), Fransız yetişkin katılımcılara (yüzde 46) kıyasla Holokost'u ilk olarak okulda öğrenmişlerdir.

Talepler Konferansı Holokost Bilgisi ve Farkındalığı Araştırması Görev Gücü Başkanı Matthew Bronfman: "Genç neslin Holokost'un etkisini anlamadıklarını öğrenmek kahredici. Bu bütün bir halkı yok etme girişimiydi. Bilgi olmadan önyargı ve kontrolsüz nefret ile yüzleşmeyi nasıl sağlayabiliriz?" diye belirtti.

Fransız Yahudi Kurumları Temsilciler Konseyi İcra Direktörü Robert Ejnes, "Bu anket dikkatle ele alınması gereken önemli bilgileri göstermektedir. Fransa'da Yahudi soykırımını anlatan dersler için çok şey yapıldı fakat hepimiz biliyoruz ki eğitim, tekrar tekrar tekrarlanmalı ve her nesle hitap edecek şekilde uyarlanmalıdır. Bu sebeple her zaman uyarlanmış bir eğitimin önemini ve toplumumuzda sürdürülebilir sonuçlar elde etmek için her aktörün birlikte çalışmaya kendini adanmasının gerekliliğini vurguluyoruz.

Talepler Konferansı Başkan Yardımcısı Greg Schneider, "Auschwitz'in kurtuluşunun 75. yıl dönümünü idrak ederken Holokost bilgisinin seviyesinin azaldığını görmek üzücü. Küresel olarak hepimizin üzerinde anlaşma sağladığımız birşey bulmak nadirdir fakat bu Holokost eğitiminin gerekliliğine dair bu anlaşma eyleme geçme çağrımız olmalıdır" diye kaydetti.

Haber 36: World leaders to make online 'Never Again' pledge

Foreign dignitaries arriving in Jerusalem for this week's Fifth World Holocaust Forum to interact with online character Eva Heyman, a Hungarian girl who was murdered in the Holocaust, through the educational project "Eva Stories."

By Yori Yalon

Published on 01-22-2020 14:10

Last modified: 01-22-2020 14:19

A frame from the "Eva Stories" project | Photo: Reuters

President Reuven Rivlin and dozens of world leaders attending this week's Fifth World Holocaust Forum in Jerusalem will take part in the online Holocaust education project known as "Eva Stories," which tells the story of a Hungarian girl through Instagram.

In the project, dozens of Instagram video posts, in a special format known as "stories", show a cast in period costume and locations acting out passages from the diary of Eva Heyman, a 13-year-old Hungarian deported to her death in the Auschwitz concentration camp in 1944.

The leaders will be active participants in the stories, sending the digital character online messages. This, organizers say, will help make the project even more widespread and help combat anti-Semitism. Their messages, which will address Eva and contemporary children, will include the pledge of "Never Again."

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/01/22/world-leaders-to-make-online-never-again-pledge/>

Haber Çevirisi 36:

Dünya Liderlerinden Çevrimiçi ‘Bir Daha Asla’ Yemini

Bu haftaki Beşinci Dünya Holokost Forumu için yabancı devlet erkânı, Holokost'ta öldürülen Macar bir kız olan çevrimiçi karakter Eva Heyman ile "Eva Stories" eğitim projesi vasıtasıyla etkileşimde bulunmak üzere Kudüs'e geldi.

Kudüs'te bu haftaki 5. Dünya Holokost Forumu'na katılan Başkan Reuven Rivlin ve düzinelerce devlet adamı Instagram üzerinden Macar kızının hikayesinin anlatıldığı Eva Stories olarak bilinen online Holokost eğitim projesine iştirak edecek.

Projede, düzinelerce Instagram videolarında, hikayeler olarak bilinen özel formatta, 1944'te Auschwitz toplama kampında öldüğü sürülen 13 yaşındaki Macar Eva Heyman'ın günlüğündeki paragrafların canlandırıldığı mekanlar ve dönem kostümü gösterilmektedir.

Liderler hikayelerde, dijital karaktere online mesaj göndererek aktif katılımcılar olacaklardır.

Organizatörler, bunun projenin daha fazla yayılmasına ve anti-Semitizm ile mücadeleye yardım edeceğini söylüyorlar. Eva'ya ve yaşıt çocuklara hitap edecek mesajlar, 'bir daha asla' yeminini kapsayacak.

Haber 37:

Friend of Anne Frank lays first stone of Dutch Holocaust Memorial

Commemorative site, which encountered resistance from residents of Amsterdam, will feature stones individually engraved with the names of over 102,000 Jewish, Roma, and Sinti Holocaust victims from the Netherlands.

By AP and ILH Staff

Published on 09-25-2020 11:40

Last modified: 09-25-2020 10:20

Jacqueline van Maarsen, left, and Albert Gomes de Mesquita, school friends of Anne Frank, talk to students during an event in June 2019 to mark what would have been Anne Frank's 90th birthday | File photo: AP Photo/Michael C. Corder

A friend of diarist Anne Frank laid the first stone Wednesday at a new memorial under construction in Amsterdam to honor all Dutch victims of the Holocaust.

The ceremonial laying of the first stone, on which the name of a Dutch Holocaust victim was engraved, is the latest step in construction of the Dutch memorial, which will feature the names of more than 102,000 Jews, Roma and Sinti who were murdered in Nazi concentration camps during World War II or who died on their way to the camps.

"I almost can't believe it, but it is now really happening," Jacques Grishaver, chairman of the Netherlands Auschwitz Committee, said in a statement. "The first of the more than 102,000 stones has been laid."

The last of the stones, each of which is engraved with a name, is expected to be placed in the memorial in March.

A Dutch court cleared the way last year for the memorial to be constructed. The Amsterdam Municipality had granted permission for construction to start in 2017, but residents argued that it was too big for the location and could cause traffic problems.

Jacqueline van Maarsen, who knew Anne Frank before the diarist and her family were captured and sent to Nazi concentration camps, laid a stone engraved by laser with the name, date of birth and age of Dina Frankenhuis, who was murdered at aged 20, on June 4, 1943, at the Sobibor camp.

Designed by Polish-Jewish architect Daniel Libeskind, the memorial in the heart of Amsterdam's historic Jewish Quarter will be made up of walls shaped to form four Hebrew letters spelling out a word that translates as "In Memory Of."

Kaynak: <https://www.israelhayom.com/2020/09/25/friend-of-anne-frank-lays-first-stone-of-dutch-holocaust-memorial/>

Haber Çevirisi 37:

Anne Frank'in arkadaşı Hollanda Holokost Anıtı'na ilk taşı koydu

Amsterdam sakinlerinin direnişiyile karşılaşan anma alanı, Hollanda'dan 102 binden fazla Yahudi, Roman ve Sinti Holokost kurbanının isimleri ayrı ayrı nakşedilen taşları içerecek.

II. Dünya Savaşı sırasında Nazi Toplama kamplarında veya kamplara gidiş yolunda ölen 102 binden fazla Yahudi, Roman ve Sinti kurbanların isminin yazılacağı Hollanda anıtının inşası için son adım, Hollandalı bir Holokost mağdurunun adının kazındığı ilk taşın yerleştirilmesi seremonisi olacaktır.

Hollanda Auschwitz Komitesi Başkanı "Buna neredeyse inanamıyorum fakat şu anda gerçekleşiyor" açıklamasında bulundu. "102 binden fazla taşın ilki atıldı". Her bir taşa kazınmış isimlerin en sonuncusunun Mart ayında anıta yerleştirilmesi bekleniyor. Hollanda mahkemesi, geçen yıl anıtın inşa edilmesinin yolunu açtı. Amsterdam Belediyesi inşaatın başlaması için 2017 yılında izin vermiş, fakat bölge sakinleri

bunun konum için çok büyük olduğunu ve trafik sorunlarına neden olabileceğini savunmuşlardı.

Yazar Anne Frank'i ve ailesini yakalanıp Nazi toplama kamplarına gönderilmelerinden önce tanıyan Jacqueline van Maarsen, 4 Haziran 1943 yılında Sobibor Kampı'nda 20 yaşında öldürülen Dina Frankenhuis'ın isminin, doğum tarihinin ve yaşının lazerle kazındığı taşı anıta yerleştirdi.

Polonyalı Yahudi Mimar Daniel Libeskind tarafından tasarlanan; Amsterdam'ın tarihi Yahudi Mahallesi'nin kalbinde bulunan anıt, "anısına" olarak tercüme edilen dört İbranice harf şeklinde bir kelime oluşturacak şekilde biçimlendirilen duvarlardan oluşacak.

